

224

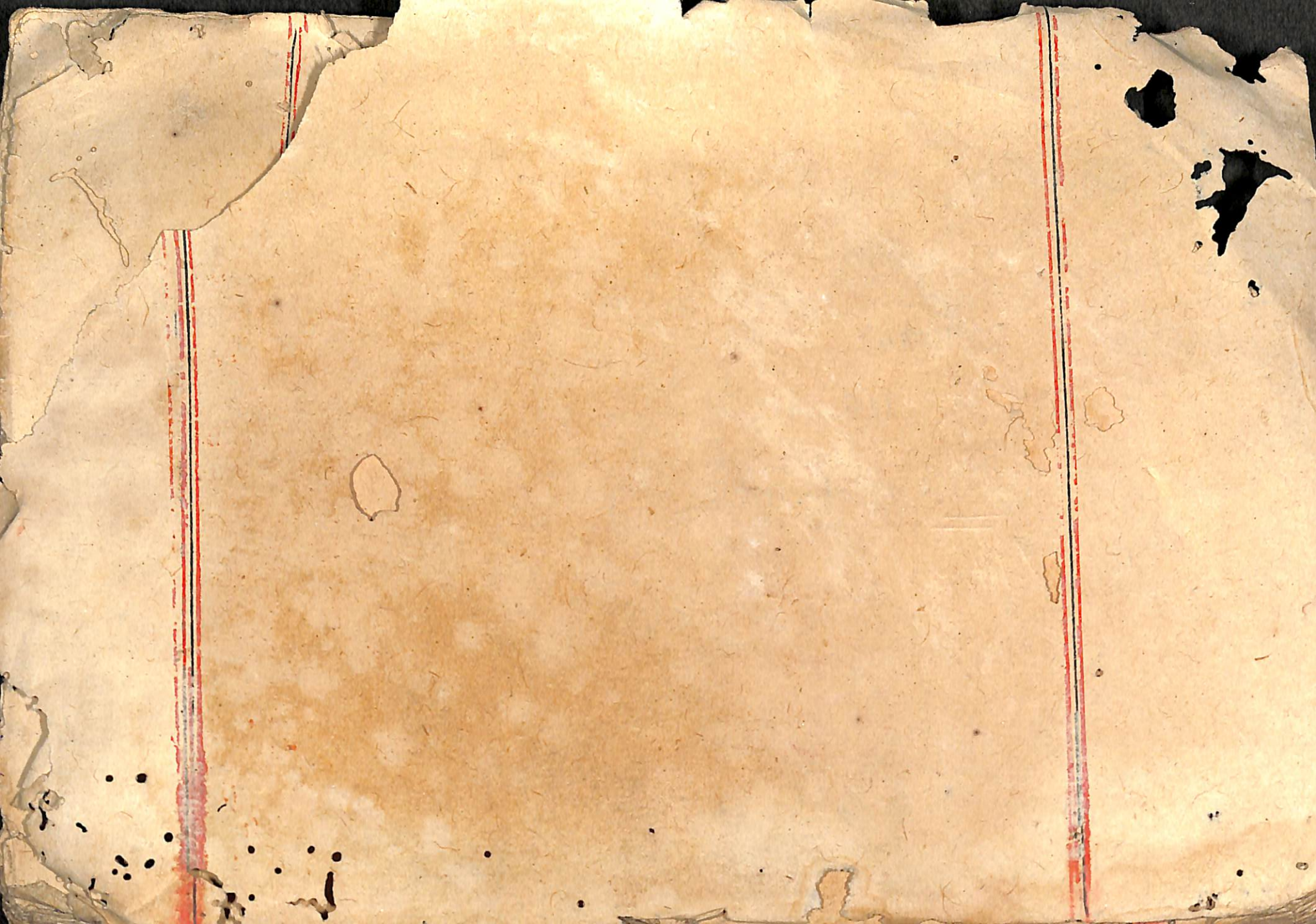
प्री. सं. २७१७

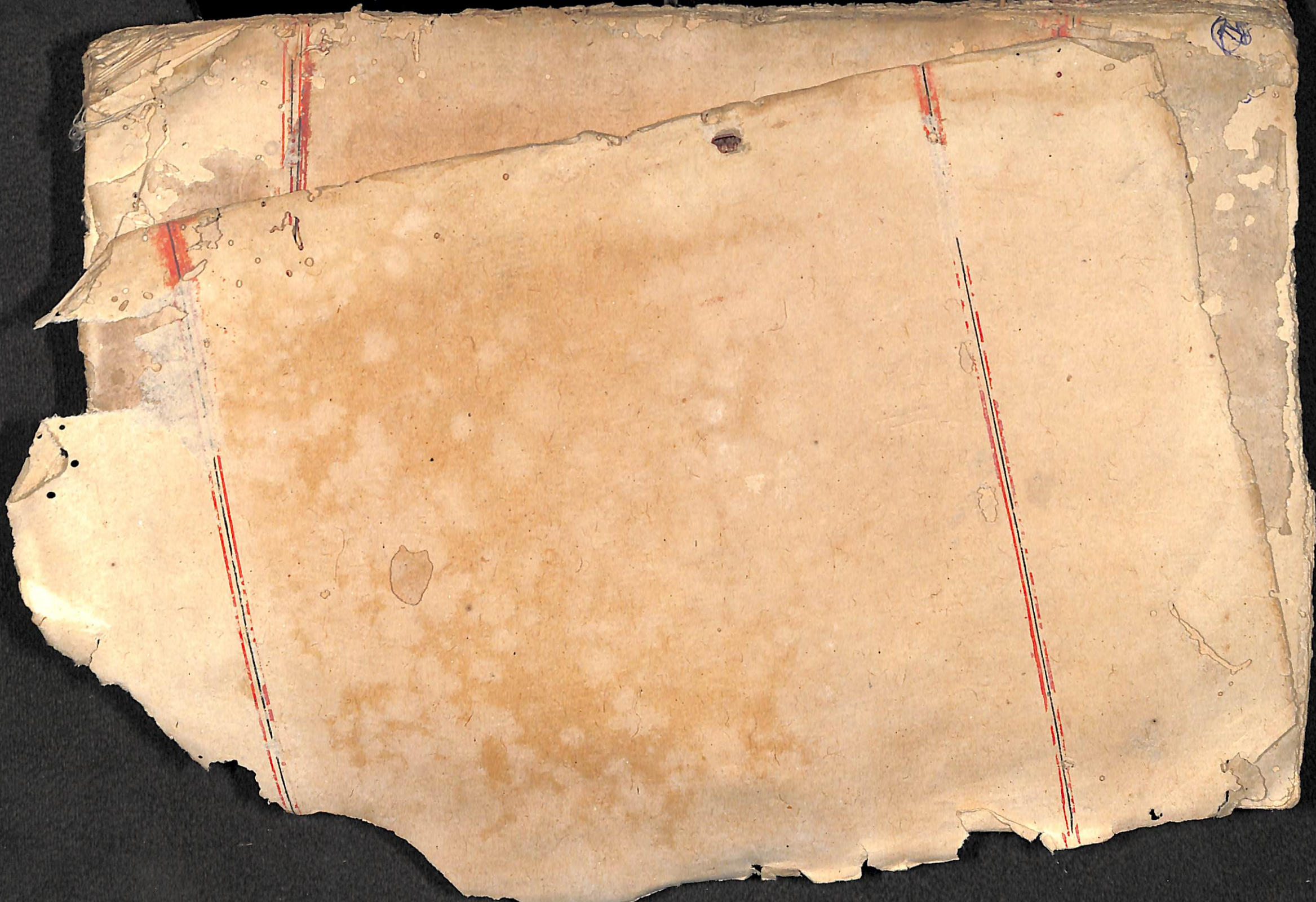
112

गुरुमुखी पाण्डुलिपि

२२५ - पूर्ण

खंडित

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਦੀ
ਨਿਰ

महेश्वर

७

महेश्वर

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥ ॥ ਅਦਿਸੁ ਚੁਗਾ ਦਿਸੁ ਚੁਪੈ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥
੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਹੀ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਗ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ
ਹਰਾ ਲਿਵਤਾਗ ॥ ਭੂਖਿ ਅਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ ਅਭੁਗ ॥ ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪ ॥ ਖੋਇ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਅਹ ਹੋਈ ਮੇ
ਕਿਵ ਕੂਟੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥
੧ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮੀ ਮਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ
ਆਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਾਇ ਕਿਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ॥ ਆਹਿ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਰਿਸ ਭੁਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਸੈਤਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਗਾਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੂਹਿਗਾਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਦਹਾਦੂਹਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਵੈਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਪਾਹਿ।
ਜੁਗਾਜੁਗਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ
ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਾਗਾਟੇਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਪਰੇ
ਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰਿਅਈਵੀਚਾਗਾਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਗੀਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਵੈਦੈਜਾਣੀਅੰਜਰੁਆਪੋ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਿਸੈਤੁਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਅਚਗਾਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਹਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੂਗਿਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਦਰਹਦੂਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਵੇਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਪਾਹੀ।
ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਰੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ
ਅਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗਾਟੋਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਜੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਅਈਵੀਚਗੁਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਹੀਮੇਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਅੰਜਰੁਆਪੋ

226

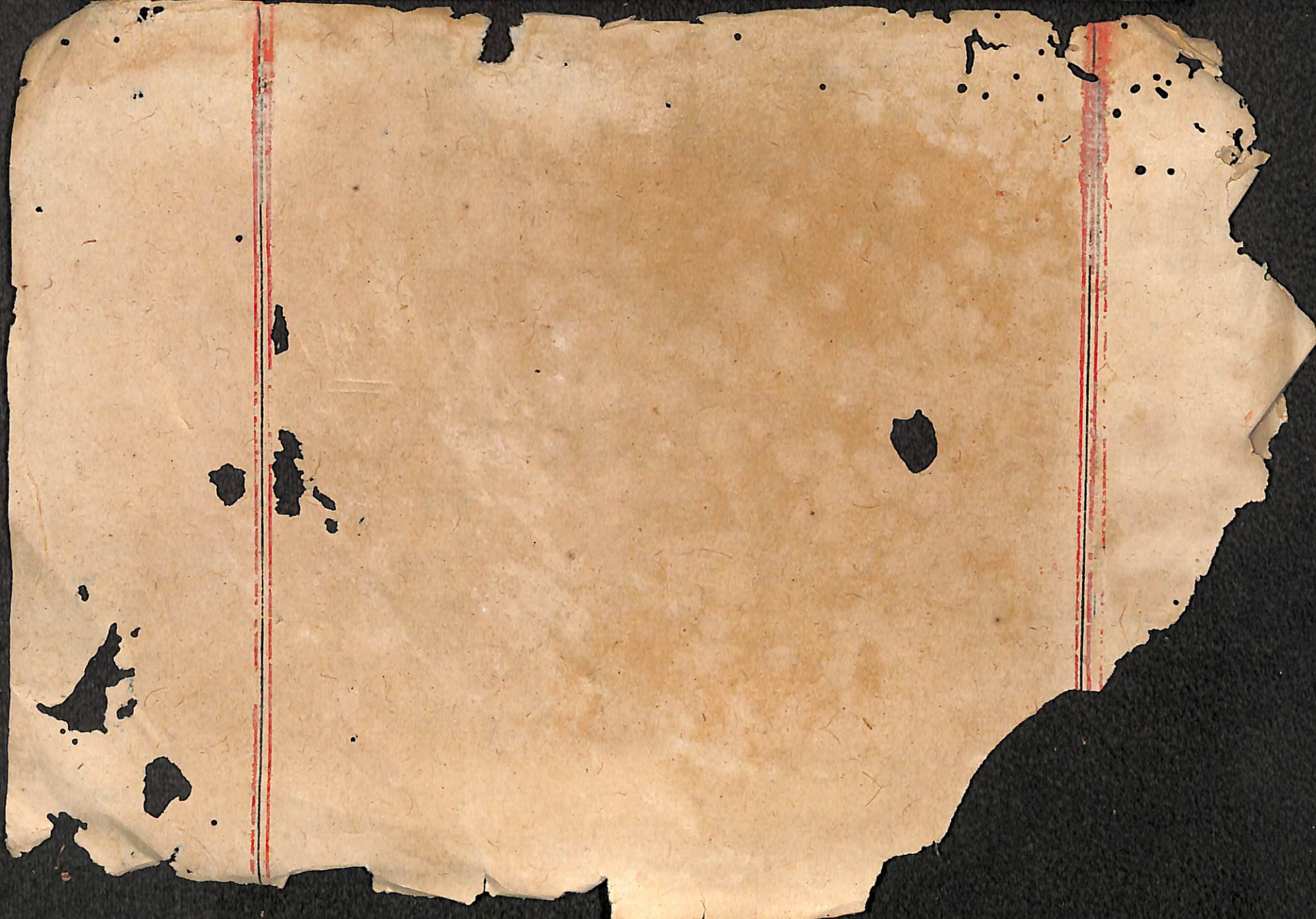
प्री. सं. २७१७

112

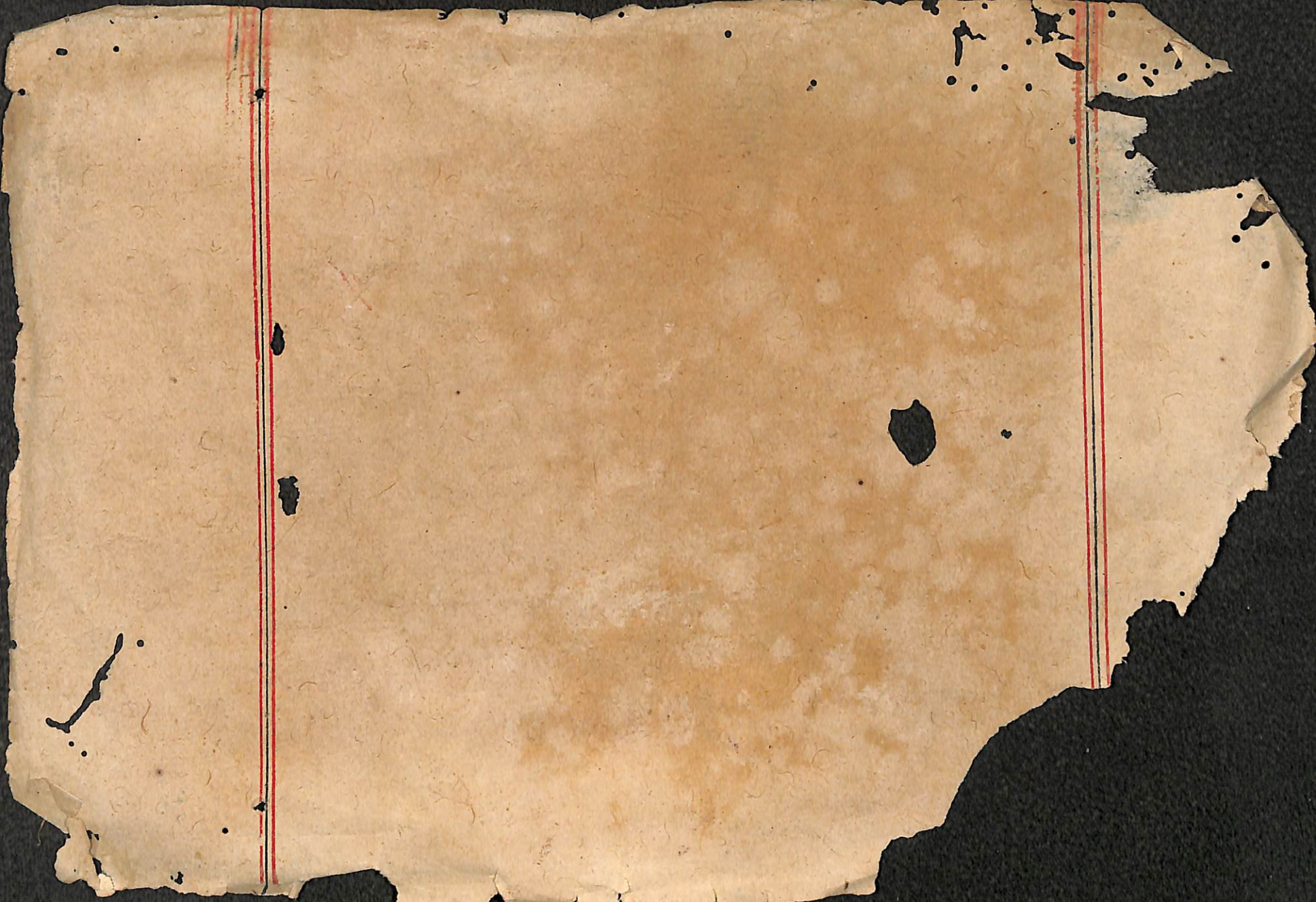
गुरुमुखी पाठुलिपि

२२५-पूनी

खडिन

१७ सतिनाभुकरताप्रभुनिर्भुतिनिर्दैरुअ
अकालभुगतिअजुनीसैरुंरुगप्रसादि॥

जप॥ ॥ अदिमचुचुगादिमचुपैरुसिचु॥ नानकपेसीरुसिचु॥
१॥ सैचैसोचिनपेदहीजेसैचैलखदागाचुपेचुपनपेदहीजेला॥
रगलिवडागा॥ बुधिअभुधनउतुगीजेबैनाप्रगीअभुगा॥ सगस
सिआटाप॥ ॥ अदिउतुइकनचलैनालि॥ किदसचिआगपेहीमे
किदकुटैतुटैपा॥ लि॥ गुरुमरजाहीचलना॥ नानकलिधिआनालि॥
१॥ गुरुमीपेदनिआकारगुरुमनकहिआजाही॥ गुरुमीपेदनिजीअ
गुरुमीमलैदरिआही॥ गुरुमीउतुमनीचगुरुमलिधिदुखसुखपही
अहि॥ ॥ इकनगुरुमीबखसीसाइकिगुरुमीसदाबुदाहीअहि॥ गुरुमे
॥ ॥ रिसबुकेबाहरिगुरुमनकेइ॥ नानकगुरुमेजेबुझैतुगुमेक

ਪੈਨਕੋਇ। ੨। ਗਾਵੈਕੋਤਨੁਹੋਦੈਕਸੈਤਨੁ। ਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਕੀਸ
ਨੁ। ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡੈਆਈਆਚਗ। ਗਾਵੈਕੋਦਿਦਿਆਦਿਖਮੁਵੀਚ
ਗ। ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗ। ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈ। ਟਿਰਿਦੇਹ। ਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੂਗਿ। ਗਾਵੈਕੋਦੇਖੈ। ਹਦਹ। ਹਦੂਗਿ। ਕਬਨਾਕਬੀਨਅ
ਦੈਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਦੇਦ। ਦੇਲੈਦੇ। ਬਕਿਧਾਹਿ।
ਜੁਗ। ਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ। ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਦੇਪਰਵਾਹੁ। ੩। ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਭੁਖਿਆਭੁਭੁਅਪਾਰੁ
ਆਖਹਿਮੰਗਾਇਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗ। ਟਿਰਿਕੇਅਗੈਰਖੈ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗ। ਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀ। ਮੇਜਿਤੁਸੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰਿਭੁਆਈਵੀਚਗੁ। ਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪਤ੍ਰਾਨਦਗੀਮੇਖਦੁਆਗੁ। ਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀ। ਮੇਜਰੁਆਪੇ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥ ਅਵਿਸਚੁਗੁ ਗਵਿਸਚੁ ਪੈਰੀ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥
੧ ॥ ਜੇ ਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਹੀ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਗੁ ॥ ਚੁਪੇ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ
ਹਰਾ ਲਿਵਤਾਗੁ ॥ ਭੁਖਿ ਅਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨ ਪੁਰੀ ਅਭੁਗੁ ॥ ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪੁ ॥ ਖੋਇ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਅਹਾ ਹੋਈ ਮੇ
ਕਿਵ ਕੂਟੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਇਹਿ ਖਿਆਨ ਲਿ ॥
੧ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਅਕਾਰੁ ਹੁਕਮ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਈ
ਆਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਾਇ ਕਿਹੁ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਈ ਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਰਿਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉ ਮੇਕ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਸੈਤਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਅਚਾਗਾਗਾਵੈਕੋਦਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੂਗਿਗਾਵੈਕੋਦੇਖੈਹਦਹਾਦੂਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਦੈਤੋਦਿ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਧਾਹਿ॥
ਜੁਗਾਜੁਗਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਦੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਾਇਰੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ
ਅਖਹਿਮੰਗਾਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗਾਟੋਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰੁਮਾਈਵੀਚਗੁਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਹੀਮੇਖਦੁਅਗਾਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਮੇਜਭਾਮਾਪੇ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਦ੍ਹਾ॥ ਅਮਰਿਸਚੁਗਾਇਸਚੁਪੈਭੂਸਿਚੁ। ਨਾਨਕਪੋਸੀਭੂਸਿਚੁ।
੧॥ ਸੋਧੈਸੋਧਿਅੰਤਰੀਏ॥

१। सै चै सौ चि न पेट पी जे सै चै लख दगा चूपे चूप न पेट पी जे लख द

ਹਰਾਂ ਲਿਵਤਾਗਾ ਭੁਖਿਅਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਪੁਰੀਅਭੁਗਾਸਹਸ

ਸਿਆਣਪ ਖੋਲ੍ਹੋਇਤ ਇਕ ਨਚਣੈ ਨਾਣਿ। ਕਿਵਸ ਚਿਅ ਹੋਈ।

ਕਿਵਕੁਣ ਤੁਏ ਪਾਲਿ। ਪੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਦਿਖਿਆ ਨਾਇ।
੧। ਪੁਕਮੀ ਪੈਦਾ ਨਿਅਕਾ ਕਲਾਕਾ ਨਾਨਕੀ।

१॥ पुकमीपेदनिआकारपुकमनकपिआजाटि॥ पुकमीपेदनिजलिम
पुकमीमिहैदरिआली॥

ਪੁਕਮੀ ਲੈਵਾ ਰਿਖਾਈ। ਪੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਪੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ।
ਅਧਿਕ ਇਕਨਾ ਪੁਕਮੀ ਬਾਖਸੀ ਸਾਹਿਬਿ ਰਿਖਾਈ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੁਕਮੀ ਸਾਇਕਿ ਪੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਨਿਰਮਲਾ ਕੀ ਭਾਗਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ਨ ਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੇਕ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਸੈਤੁਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਗਾਗਾਵੈਕੋਦਿਦਿਆਦਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੁਗਿਗਾਵੈਕੋਵੇਖੇਹਦਹਾਦੁਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਵੈਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਪਾਹਿ।
ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ। ਜੇਗਾਨਾਨਕਦਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰ
ਆਖਹਿਮੰਗਾਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗਾਟੋਰਿਕੇਅਗੈਰਖੈ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਗਮੁਹੋਕਿਕੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰੁਆਈਵੀਚਗਾਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਗੀਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਅੰਜਨੁਆਪੋ

ਆਗੁ॥ ੪॥ ਬਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਜੋਇਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ २
ਜੋਇਆਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁ
ਖਪਹਿਲੈਜਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦੰਗੁਰਮੁਖਿਦੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਅ
ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ ਜੇਹ
ਉਜਾਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਾਂਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾ
ਈ॥ ਸਭਨਾਜੀਅਾਂਕਾਇਕੁਦਾਤਸੋਮੇਵਿਸਾਰਿਨਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਰ
ਥਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਨੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਗੀ॥ ਜੇਤੀਸਿਰਠਉਪ
ਈਵੇਖਾਵਿਨੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ ਮਤਿਦਿਚਰਤਨਜਦਾਹਰਿ
ਮਾਣਿਕਜੇਇਕੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ ਗੁਰਾਂਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ ਸ
ਦਾਦੀਅਕਾਇਕੁਦਾਤਸੋਮੇਵਿਸਾਰਿਨਜਾਈ॥ ੬॥ ਜੇਜੁਗਚਾ

ਰੇਅਰਜਹੋਰਦਸੁਣੀਹੋਇਨਵਖੰਡਾਦਿਚਜਣੀਮੇਨਲਿਚਲੇਸ
ਭੁਕੋਇ। ਚੰਗਾਨਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਹਤਿਜਗਿਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਨ
ਦਾਰਿਨਅਵਈਤਵਤਨਪਛੈਕੋਇ। ਕੀਟਾਮੇਦਹਿਕੀਦੁਕਹਿਦੋਸੀ
ਦੋਸੁਧਗੇ। ਨਨਕਨਿਰਗੁਦੁਗੁਨੁਕਰੇਗੁਨਵੰਤਿਅਗੁਨਦੇਹਿ। ਤੇ
ਹਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਨੁਕੋਇਕਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਐਸਿਧਧੀਰ
ਸੁਰਨਾਥ। ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਪਦਲਾਮਾਕਾਸਾ। ਸੁਣਿਐਪਲੇਅ
ਪਾਤਾਲਾ। ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲਾ। ਨਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਵਿਗ
ਸੁ। ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ
॥ ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਲਾਹਣਮੰਦੁ। ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇ
ਦਾ। ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਦੇਦਾ। ਨਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
॥ ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੯॥ ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੀਤੋਖੁਰਿ

ਨੂ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੂ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਪਾਦਹਿਮਾਨੁ ३
॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿਧਿਅਨੂ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ
॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਗੁਣਾਂਕੇਗਾਹਿ॥ ਸੁ
ਣਿਐ ਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇਪਾਦਹਿਰਾਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ
ਹਾਬੋਹੈਵੈਅਸਗਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ
ਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਨੈਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁ
ਤਾਇ॥ ਕਾਗਾਦਿਕਲਮਨਾਇਖਾਇਹਾਹੁ॥ ਮੰਨੈਕਾਬਹਿਕਰਨਿਦੀਚਾਰੁ
॥ ਅੰਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੨ ॥
ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਨਕੀਸਾਧਿ॥ ਮੰਨੈਮੁਖਿ
ਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਬਿਨਜਾਇ॥ ਅੰਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਦੀ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੩ ॥ ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਿਨਪ

ਇਹ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪ
ਰਮ ਸੇਤੀ ਜਨ ਬੰਧੁ ॥ ਮੈ ਸਾਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ
ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮੰਨੈ ਪਦ ਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਹੈ ਸਾਧ
ਗੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਠਾਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ॥ ਮੰਨੈ ਨ ਨ ਕਰੁ ਦਹਿ ਨ ਭਿਖਾ ॥ ਮੈ ਸਾਨ
ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵ
ਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਦ ਹਿ ਵਰਗ ਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹ ਹਿ
ਰਿਗ ਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾਕ ਗੁਰ ਏਕ ਧਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾ
ਗੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੋ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਗ ॥ ਧੋਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਪੂਤਿ
॥ ਸੀਤੋ ਖੁਬ ਪਿਰਖਿ ਮਾਜਿ ਨ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਮਾਰ
॥ ਪਦ ਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਗੁ ॥ ਪਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੈ
ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਦੁ ਜੋਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗ ਕੇ ਨਾਵਾ ॥ ਸਭੁ ਨ

ਖਿਆਵੁ ਤ੍ਰੀਕਲਾਮੁ। ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ। ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ੪
ਅਕੇਤਾ ਹੋਇ। ਕੇਤਾ ਤਨੁ ਸੁਆਇ ਓਰੁ ਪਾਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕਉ
ਨਕੂਤਿ। ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ। ਤਿਸੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਹੀਆਉ।
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨੁ ਕਪੈ ਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕਵਾਰਾ ਜੋਤੁ ਪਭੁ
ਵੈਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰੁ। ਤੂਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ੧੬। ਅਸੀਖ ਜ
ਪੁਅਸੀਖ ਉ। ਅਸੀਖ ਪੂਜਾ ਅਸੀਖ ਤਪਤਾਉ। ਅਸੀਖ ਗਰੰਥ ਮੁ
ਖਵੇਦ ਪਾਠਾ। ਅਸੀਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸਾ। ਅਸੀਖ ਭਗਤਿ ਗੁਣ
ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੁ। ਅਸੀਖ ਸਤੀ ਅਸੀਖ ਦਾਤਾਗਾ। ਅਸੀਖ ਸੁਰਮੁਹਿ
ਭਖਸਾਗ। ਅਸੀਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇਤਾਗ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨੁ ਕਪੈ
ਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕਵਾਰਾ ਜੋਤੁ ਪਭੁ ਵੈਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰੁ
ਤੂਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ੧੭। ਅਸੀਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਗ।

ਅਸੀਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮ ਖੋਗਾ ਅਸੀਖ ਅਮਰਿਕ ਰਿਜਾ ਹਿਜੇਗਾ ਅਸੀਖ ਗਲ
ਵਟਹਤਿ ਮਾਕਮਾਹਿ। ਅਸੀਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁਕ ਰਿਜਾ ਹਿਜੇਗਾ ਅਸੀਖ
ਕੂਨੁ ਅਰਕੂ ਤੇ ਫਿਗਾਹਿ। ਅਸੀਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭੁਖ ਪਾਹਿ। ਅਸੀ
ਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਕ ਰਹਿਭੁਗਾ ਨ ਨਕਨੀ ਚੁਕ ਪੈਵੀ ਚਾਗਾ ਵਾਰਿਮਾ
ਨ ਜਵਾਏ ਕਵਾਗ ਜੇਤੁ ਧਰੁ ਵੈਸਾਈ ਭੁਲੀਕਾਗਾ ਤੂਸ ਦਾਸ ਲਾਮ
ਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ ॥੯॥ ਅਸੀਖ ਨਵ ਅਸੀਖ ਬਾਵਾ ਕੋ ਮਾਅਗੰਮ
ਅਸੀਖ ਲੋਆ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਕੁ ਰੁਹੋਇ। ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅ
ਖਰੀ ਸਾਲਾਹ। ਅਖਰੀ ਗਿਆਨ ਗੀਤੁ ਗੁਣਗਾਹਾ ਅਖਰੀ ਲਿ
ਖਣ ਬੋਲਣ ਬਾਣਾ। ਅਖਰਾ ਸਿਰਸੀ ਜੋਗਵ ਪਾਇ। ਜਿਨਏਹ
ਲਿਖੇਤਿ ਸੁਸਿਰਿ ਨਾਹਿ। ਜਿਦਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵਤਿ ਦਪਾਹਿ। ਜੇ
ਤਕੀਤ ਤੇਤਾਨ ਚੁ। ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਾਉ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਦਵਾ

ਲੁਵ

ਕਹਾਂ ਵੀ ਚਾਹੁ ਵਾਰਿ ਆਨ ਜਾਂ ਵਾਂਝੇ ਕਵਾਂਗ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਾਈ ਭੁਲੀ ५
ਕਗਾ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਭੁਗੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰ ਤਨੁ
ਦੇਹਾ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰ ਸਖੇਹਾ ਮੁਤ ਪਲੀਤਿ ਕਪੜੁ ਹੋਇ। ਦੇਸ
ਬੂਟ ਲਈਐ ਚਹੁ ਪੋਇ। ਭੁਗੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੈ ਸੰਗਿ। ਚਹੁ ਪੋਪੈ
ਨਵ ਕੈਰੀਐ। ਪੁੰਨੀ ਪਾਪਿ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣੁ। ਲਿਖਿ
ਲੈ ਜਾਹੁ। ਸਾਧੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ
ਜਾਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਤੀਰਥ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ। ਜੇ ਕੋ ਪਵੈ ਤਿਲਕ
ਮਾਨੁ। ਸੁਣਿ ਆਮੰਨਿ ਆਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ। ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀਰਥ
ਮਲਿ ਨਾਉ। ਸਤੁ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭੁਗ
ਤ ਨਹੋਇ। ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ। ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ
ਦੀਖਿ ਚਾਉ। ਕਵਣੁ ਸੁਵੇਲਾ ਵਖਤ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ। ਬਿਤ ਕਵਣੁ ਵਾ
ਨਿਦਾ

ਗਾਕਵਣਿਸਿਹੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਮਾਕਾਹੁਵੇਲਨਪਾਈ
ਪੰਡਤੀਜੇਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ। ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿ
ਖਾਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ। ਬਿਤਿਵਰਨਜੋਗਿਜਾਣੈਗੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ
। ਜਾਂਕਰਤਾਸਿਹਠੀਕਉਸਾਜੈਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਅ
ਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹਿਕਉਦਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ। ਨਾਨਕਸਾਖਾਣੁ
ਸਭੁਕੋਆਪੇਇਕਦੁਇਕਸਿਆਣਾ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁੰਦੁਗੀਨਾਈ
ਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ। ਨਾਨਕਜੋਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੈਗਾਇਆਰ
ਸੋਹੈ। ੨੧। ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਲਖਅਗਸਾਅਗਸਾਓ
ਤੁਕਓਤੁਕਠਾਇਬਕੇਵੇਦਕਹਨਇਕਿਵਤਾ। ਸਹਸਅਠਾਰ
ਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸਲੁਇਕਪਾਤਾ। ਲੇਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖੀ
ਅੰਲੇਖੇਹੋਇਦਿਣਾਜੁ। ਨਾਨਕਵਡਾਅਖੀਅੰਮਪੇਜਾ

ਆਪੁ॥ ੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿਏਤੀ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਨਦੀ ੬
ਆਮਤੈ ਵਾਹਾ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦ ਨ ਜਾਣੀਆਹਿ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲ
ਤਾਨ ਗਿਰਹਾਂ ਸੇਤੀ ਆਲਧਨੁ॥ ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇਤਿ ਸੁ
ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਜਗਹਿ॥ ੨੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਾਇ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਕਰਵੈ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰਤ ਨ ਦੇਖਾਇ ਸੁਣਾਇ ਨ ਅੰਤੁ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਆਖ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ॥ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਵਾਗੁ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਤੁਕੇ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁ
ਤਾ ਹੋਇ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਬਾਉ॥ ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ॥
ਏਵ ਤੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ॥ ਤੇਜੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ॥ ਜੇ ਵਡਾ
ਵਾ॥ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀਕਰਮੀ ਦਾਤੀ॥ ੨੪॥ ਬਹੁ

ਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਦਰੁਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇਤੇ
ਮੰਗਹਿਜੇਧਅਪਗ। ਕੇਤਿਆਗਣੁਤਨਹੀਦੀਚਾਗ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁ
ਟਹਿਦੇਕਾਗ। ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ।
ਕੇਤਿਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਗ। ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਗੀਦਾਤਾਹਿ। ਬੰਦ
ਖਲਸੀਭੁਣੈਧੈ। ਏਹੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ। ਜੇਕੋਖੁਇਕੁਆਖਿ
ਇਪਾਇ। ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਮੁਹਿਖਾਹਿ। ਅਪੇਜਾਣੈਅਪੇਏ।
ਅਪਾਖਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ। ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਟਤਿਸਾਲਾਹਿ
ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹਾ। ੨੫॥ ਅਮੁਲਗੁਣਾਮੁਲ
ਵਪਾਗ। ਅਮੁਲਵਪਾਗੀਏ। ਅਮੁਲਭੰਡਾਗ। ਅਮੁਲਆਦਾਹਿ
ਅਮੁਲਲੈਜਾਇ। ਅਮੁਲਗੁਣੀਅਮੁਲਸਮਾਇ। ਅਮੁਲਪਾ
ਰਮੁਅਮੁਲਦੀਵਾਨੁ। ਅਮੁਲਗੁਣਾਮੁਲਪਰਵਾਨੁ॥

ਕੁ
ਦਾਅਨੇਕ

ਲਬਖਸੀਸਾਮਮੁਲਨੀਸਾਨੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮਅਮੁਲਤੁਰਮਾਨੁ॥
ਅਮੁਲੋਅਮੁਲਮਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਅਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲ
ਇ॥ਅਖਹਿਦੇਦਪਾਠਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਹਿਪੜੇਕਹਿਵਖਿਆਨ
॥ਅਖਹਿਬਰਮੇਅਖਹਿਇੰਦੁ॥ਅਖਹਿਗੋਪੀਤੇਗੋਇੰਦੁ॥ਅ
ਖਹਿਈਸਰੁਅਖਹਿਸਿਧਾ॥ਅਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬਾਧਿ॥ਅਖ
ਹਿਦਾਨਦੁਅਖਹਿਦੇਦਾ॥ਅਖਹਿਸੁਰਿਨਰਿ॥ਮੁਨਿਜਨਿਸੇਵ
॥ਕੇਤੇਅਖਹਿਅਖਣਿਪਾਠਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ
॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਹੇਹਿ॥ਤੁਅਖਨਸਕਾਹਿਕੇਈਕੋਈ॥ਜੇਦਰੁ
ਭਵੇਤੇਦਰੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ਜੇਕੋਅਖੇਬੋਲ
ਵਿਗਾਨੁ॥ਤਾਣਿਖੀਐਸਿਰਗਵਾਰਾਗਵਾਗ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇ
ਦਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਂਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕ

ਅਸੀਖਾਕੇਤੇਵਵਣੁਹਾਰੇ।ਕੇਤੇਰਾਗਪਰਹਿਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗ
ਵਣੁਹਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਤੁਹਿਨੋਪਉਲੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਪ
ਰਮਦੁਆਰੇ।ਗਾਵਹਿਚਿਤਿਗੁਪਤਿਲਿਖਿਜਾਣੈਲਿਖਿਲਿ
ਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਈਸੁਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾ
ਸਦਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਏੰਦਾਇੰਦਾਸਾਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਨਾਲੇ
।ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ।ਗ
ਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਪੀਤੁ
ਤਪਤੁਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀ
ਅਮਠਮੋਹਨਿਚਰਗਾਮਛੁਪਇਆਲੇ।ਗਾਵਹਿਰਤਨ
ਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਾਠਤੀਰਬਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਜੋਧਮਹਾਂਬ
ਲਿਸੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਤੀਸੋਆ
ਏਕੋਵੇਸੁ।

ਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਪਨੇਗਾਵਹਿਜੇਤੁਪਰਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਕੁਗ ੨
ਤਰਸਾਲੇਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੇਚਿਤਿਨਅਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆ
ਵੀਚਾਰੇਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਹੋਰੀ
ਹੋਸੀਜਾਇਨਾਜਾਸੀਰਚਨਜਿਨਿਰਚਾਈਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿ
ਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪ
ਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨ
ਕਰਣਾਜਾਈਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣਰ
ਜਾਈ॥੨॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿਝੋਲੀਪਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਰੂਤਾਖਿਥਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਤੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆ
ਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦਾ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥

ਦੇਸੁਆਵਿਅਨੀਲੁਮਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥
ਇਕਦੂਜੀਭੁਓਲਖਿਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਤੁ
ਆਖੀਅਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤਰਾਹਿਪਤਿਪਵਤੀਆਚਤੀ
ਮੇਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਹਿਗਲਾਮਾਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਗੀਸੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਦਗੀਪਾਈਮੇਕੁਤੀਕੁਤੀਠੀਸਾ॥੩੩॥ਆਖਦਿਜੇਰੁਚੁਪੇਨਹਜੇ
ਗੁ॥ਜੇਰੁਨਮੰਗਾਣਿਦੇਣਿਨਜੇਗੁ॥ਜੇਰੁਨਜੀਵਨੁਮਰਾਣਿਨਹਜੇਗੁ॥
ਜੇਰੁਨਰਾਜਿਮਾਣਿਮਾਣਿਜੇਗੁ॥ਜੇਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਦੀਚਾਗੁ॥
ਜੇਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੇਸੀਸਾਗੁ॥ਜਿਸਹਥਿਜੇਰੁਕਰਿਦੇਖੇਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਵਾਗੁ॥ਪਵਨੁਪਾ
ਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸਦਿਚਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲੁ
ਦਸਦਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੋਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ

੬

੨੮॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡੁ ਰਹਿ ਪਟਿ ਪਟਿ ਦਾ ਜਹਿ ਨ ਦ
ਆਪਿ ਨ ਬੁਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਾ ਸਿਧਾ ਅਵਰਾ ਸਾਧਾ ਸੀਜੋ ਗੁ
ਦਿਜੋ ਗੁਦਾਇਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭੁਗਾ ਆਵੇ ਸੁਤਿ
ਸੈ ਆਵੇ ਸੁਆਮੀ ਦਿਅ ਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿਅ ਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ
ਕੋਵੇ ਸੁਆਮੀ ੨੯॥ ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਦਿਆਈ ਤਿਨਿ ਲੇਖੇ ਪਰਦਾ
ਨਾਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡੁ ਰੀਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਨੁ ਜਿਵਤਿ
ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵਹੈ ਵੈਰਾਗਮਾਨੁ ਓਹੁ ਦੇਖੇ ਓਨ ਨ ਦ
ਰਿਨ ਅਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਦਿਨੁ ਆਵੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਵੇ ਸੁਆਮੀ ਦਿਅ
ਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿਅ ਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋਵੇ ਸੁਆਮੀ ੩੦॥ ਆਸਨੁ
ਲੇਇਲੋ ਇਕੁ ਭੰਡੁ ਰਾਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁਏ ਕਾਦਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਖੇ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰਾ ਆਵੇ ਸੁਤਿ ਸੈ

ਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਪਨੇਗਾਵਹਿਜੇਤੁਪਰਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਗੁਗ ੨
ਤਰਸਾਲੇ। ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਅਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆ
ਵੀਚਾਰੇ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਹੋਰੀ
ਹੋਸੀਜਾਇਨਾਜਾਸੀਰਚਨਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਂਤੀਕਰਿ
ਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪ
ਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ। ਜੋਤਿਸੁਰਦੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨ
ਕਰਣਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰ
ਜਾਈ। ੨ ॥ ਅੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਰੂਤਾ। ਖਿਥਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਤੰਡੁਪਰਤੀਤਿ। ਅਮਾ
ਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿ। ਅਮਾਦੇਸੁਤਿਸੈਅ
ਣੇ। ॥ ਅਮਾਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।

੨੮॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡੁ ਹਇ ਪਟਿਪਟਿ ਦਾਜਹਿ ਨਾਦ
ਅਮਾਪਿ ਨਾਥ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀਰਿਧਾ ਸਿਧਾ ਅਦਰਾਸਾਧਾ ਸੀਜੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਦਹਿ ਭਾਗੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿ
ਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ
ਕੋ ਦੇਸੁ ॥ ੨੯॥ ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਦਿਆਈ ਤਿ ਨਿਚੋਲੇ ਪਰਦਾ
ਨੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡੁ ਰੀਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਜਿਵਤਿ
ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵਹੈ ਦੇਵੁ ਰਮਾਨੁ ॥ ਓਹੁ ਦੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦ
ਰਿਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਦਿਨੁ ਨੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅ
ਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ ॥ ੩੦॥ ਅਸਨੁ
ਲਾਇਲੋ ਇਕੁ ਭੰਡੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁਏ ਕਾਦਾਗ ॥ ਕਰਿਕਰਿ ਦੇ
ਖੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰਾ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ

ਦੇਸੁਆਵਿਅਨੀਲੁਮਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥
 ਇਕਦੂਜੀਭੁਭਿਲਖਿਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਤੁ
 ਆਖੀਅਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤਹਾਹਿਪਤਿਪਦਤੀਆਚਤੀ
 ਮੋਹਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਹਿਗਲਾਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸੁ॥ਨਾਨ
 ਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂਤੀਕੂਤੀਠੀਸਾ॥੩੩॥ਆਖਹਿਜੋਰੁਚੁਪੇਨਹੋ
 ਗੁਜੋਰੁਨਮੰਗਾਇਦੇਇਨਜੋਗੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਨੁਮਰਾਇਨਹੋਜੋਗੁ॥
 ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਲਿਮਨਿਜੋਗੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਦੀਚਾਰਾ॥
 ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਢੁਟੈਸੀਸਾਗੁ॥ਜਿਸਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੋਸੋਇ॥ਨਾ
 ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਦਾਗੁ॥ਪਦਨੁਪਾ
 ਤੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸਦਿਚਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਢੁ
 ਦੇਸਦਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ

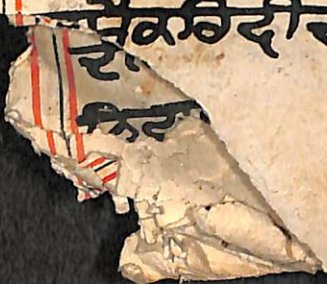
ਦੇਸੁਆਵਿਆਨੀਲੁਮਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦੇਸੁ॥੩੧॥
ਇਕਦੁਜੀਬੁਭੀਲਖਿਹੋਹਿਲਖਹੋਦਹਿਲਖਦੀਸੁ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਤੁ
ਆਖੀਅਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤਰਾਹਿਪਤਿਪਦਤੀਅਚਤੀ
ਮੇਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਹਿਗਲਾਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਅਈਰੀਸੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਦਰੀਪਾਈਮੇਕੁਤੀਕੁਤੀਠੀਸਾ॥੩੨॥ਆਖਇਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋ
ਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਾਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣੁਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ॥
ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਾਨਿਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਦੀਚਾਗਾ॥
ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੀਸਾਗਾ॥ਜਿਸਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਦੇਖੋਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਵਾਗਾ॥ਪਦਣਪਾ
ਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸਦਿਚਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਭੁ
ਦਸਦਿਚਿਨੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੋਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ

ਨਿਰ

॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਅਪੁਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋ
ਹ ਨਿਪੰਚ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓ
ਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨ ਨਕਰਾਇ ॥ ਅਨਜਾ ਪੇਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡੁ ਕਾ
ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡੁ ਕਾ ॥ ਅਖਰੁ ਕਰਮਾ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਨੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸੀ ਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨਮ ਹੋਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ॥ ਅਹਿ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਕੇਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰੇ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂਓ ਪਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ
ਇੰਦਰੀ ਦਸੁ ਰਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਨ ਬਕੇਤੇ ਕੇ
ਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਦਾਨ ਦਮੁ ਨਿਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਤੀਆ
ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤੁ ਨ ਰੰਤਾ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡੁ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਪਰਚੰਡ
॥ ਤਿਥੈ ਨ ਦਾ ਬਿਨੋਦ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

ਬੈਘਾਤੁਤਪਤ੍ਰੀਐਬਹੁਤਮਨੁਪਾਤਾਕੀਮਾਗਲਾਂਕਥੀਆਨਜਾ ੧੦
 ਹਿ। ਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਹਿ। ਤਿਥੈਪਤ੍ਰੀਐਸੁਗਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁ
 ਧਿ। ਤਿਥੈਪਤ੍ਰੀਐਸਿਰਾਂਸਿਧਾਂਕੀਸੁਧਿ। ੩੬। ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਣੀ
 ਜੇਗੁ। ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਗੁ। ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਂਬਲਿਸੁਗ। ਤਿਨਮਹਿ
 ਰਾਮੁਗਹਿ। ਮਾਤੁਰਾਪੁਰਾ। ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਮਹਿਮਾਮਾਹਿ। ਤਾਕੇਰੁ
 ਪੁਨਕਥਨੇਜਾਹਿ। ਨਾਓਹਿਮਹਿਨਠਗੇਜਾਹਿ। ਜਿਨਕੋਰਾਮੁਬ
 ਸੈਮਨਿਮਾਹਿ। ਤਿਥੈਗੁਗਤਿਦਸਹਿਕੇਲੋਆਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾ
 ਮਨਿਸੋਇ। ਸਚਖੰਡਦਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾ
 ਲੁ। ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਦਰਭੰਡਾ। ਜੇਕੋਕਥੈਤਮੰਤੁਨਅੰਤੁ। ਤਿਥੈਲੋ
 ਅਲੋਅਮਾਕਾਗੁ। ਜਿਦਜਿਦਹੁਕਮੁਤਿਦੈਤਿਦਕਾਗੁ। ਦੇਖੈਦਿ
 ਧੈਕਰਿਦੀਚਾਗੁ। ਨਨਕਕਥਨਕਰਤੁਸਾਗੁ। ੩੭। ਜਤੁਪਹਾਰੰ

ਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਗੁ ਅਹਿਰਾਮਿਤਿ ਦੇਵਹਥੀਆਗੁ ਭੁਉਖਲਾਂ
ਅਗਨਿਤਪਤਾਉ ਭਾਂਡਾਂ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਛਾਲਿ ਘੜੀਐ ਸ
ਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲੁ ॥ ਜਿਨਕਉ ਨਦਰਿਕਰਮਤਿ ਨਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂਪਾਣੀ ਪਿ
ਤਾਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤਾ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ
ਸਗਲਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਥੁਰਿਆਈਆ ਦਾਚੈਧਰਮਹ
ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇਤ੍ਰੈਕੇਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁ ਪਿ
ਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿ ਪਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਜਲੇਕੇਤੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੋਦਰਗ

ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧

॥ ਸੋਦਰਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਪਰਕੇਹਾ

ਜੋ

ਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋ॥ ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੀਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਬਾਵਣੁ॥ ੧੧
 ਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਗਪਰੀਸਿਉਕੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣੁਹਾਰੇ॥ ਗ
 ਵਨਿਤੁਧਨੇਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵ
 ਨਿਤੁਧਨੇਚਿਤਗੁਪਤਿਲਿਖਿਜਾਣਿਨਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀ
 ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਈਸਰਬੁਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਰੇ
 ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਇੰਦਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਲੋ॥
 ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਾਧਵੀਚਾਰੇ
 ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ ਗ
 ਵਨਿਤੁਧਨੇਪੰਡਤਪਤ੍ਨੀਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਵਾਨਲੋ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਤੁਧਨੇਸੋਹਣੀਅਮਨੁਸੋਹਣਿਸੁਰਗਾਮਛੁਪਇਅਲੋ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਵਲੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਿਸਾਠੀਤੀਰਥਨਲੋ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜੇ
 ਨਿਦਾ

ਧਮਹਾਂਬਲਿਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਣੀਚਾਰੇਗਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡੁ
ਮੰਡਲਬ੍ਰਹਿਮੰਡੁਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋ
ਤੁਧਤੁਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਗੁਗਤਿਰਸਾਲੇ। ਪੌਰਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈ
ਚਿਤਨਿਅਵਨਿਨਨਕਕਿਆਵੀਚਾਰੇਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਪੌਰੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾ
ਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੀਗੀਰੀਗੀਤੁਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆ
ਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਤਿ
ਆਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਟਿਰਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।
ਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਗਹਿਣੁਰਜਾਈ॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ॥ ਸੁਣਿਵਡਾਅਖੇਸਕੁਕੋਇ।
ਕੇਵਰੁਵਡਾਡੀਠਹੋਇ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥੨॥

ਵਾਲੇ ਤੇ ਰੋਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗਿ ਰਗੀਭੀ ਰਾਗੁਣੀ ੧੨
ਗਾਹਿਗ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤ ਕੇਵਰੁ ਚੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸੁਰਤੀ
ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਅ
ਨੀਧਿਅ ਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਗੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਅ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਸਤਿ ਸਭੁ ਤਪਿ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾਂ ਪੁਰਖਾਂ
ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧਿ ਬਿਨੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਨ ਹੀਠਾ ਕਿਰਹਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਅਖਣਿ ਬਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚ
ਗਾ ॥ ਸਿਟੁ ਤੀਰੁ ਰੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਸ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚ ਸਵਾਰਨੁ ਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਮ ਹਲਾ १ ॥ ਅਖਾਂ
ਜਿਵਾਂ ਦਿਸੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਅਖਾਣਿ ਮਉ ਪਾਸ ਚਾਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ
ਦੀ ॥ ਕੀਲਾ ਗੋਬੂ ਪਾਉ ਤਬੂਖੈ ਪਾਇ ਚਲੀ ਅਹਿ ਦੂਖਾ ਸੋਕਿਉ

1
ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮੁ
ਕੀਤਿ ਲੁਧਤਿ ਮਾਇ ॥ ਅਖ ਥਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਮਿਲੁ
ਕੈ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਵਡਾ ਨਹੈ ਦੈ ਘਟ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉ ਹੁਮ ਰੈ ਨ
ਚੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾਰੈ ਨਿਚੁ ਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ
ਕੋਇ ਆਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਦਰੁ ਆਪਿ ਤੇ ਵਡੁ ਤੇਰੈ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨ ਦਿ
ਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਗਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸੈ ਤੇ ਕਮ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ
ਬਾਣੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੪੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਾਧਲਾ ੪ ॥ ਘਰਿ ਕੇ ਜਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਪੁਰਖ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਗਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤੁ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਿਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਜਖਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਹਮਰੀ ਗਹਿਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਕੇ ਜਨ ਤੇਉ

ਭਿਭਗਵਤੋਗੇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਰਿਪਿਆਸਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੧੩
ਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਿਗਾਸਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਿਪਾਇਆਤੇਭਾਗੀਨੁਜਮਪਾਸਿਜੋਜਾਤਿਗੁਰਸਰ
ਨਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਾ ੩ ॥ ਜਿਨਹਰਿ
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਜਨਨਨ
ਕਨਮੁਪਰਿਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਪ ॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿ
ਤਦਹਿਉਦਮਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆਸੈਲਪਥਰਿਮਹਿਜੀ
ਤਉਪਾਏਤਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਹਿਧਰਿਆਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਿਸੰਗ
ਤਿਮਿਲੈਸੁਤਰਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾਇਆਸੁਕੇਕ
ਸਟਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਾਨਿਪਿਤਾਏਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੇਇ
ਕੁਕਿਸਕੀਧਰਿਆਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੀਬਾਹੇਠਾਕੁਰਕਹੇਮਨਿਕੁਉ

ਕਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਉਤ੍ਰੇ ਉਤ੍ਰਿ ਮਦੈ ਸੈ ਕੋ ਸਤਿ ਸੁਪ ਛੇ ਬਚੁ ਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ
ਕਵਣੁ ਖਿਲਾ ਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾ ਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਭ
ਨਿਧਾਨੁ ਦਸ ਅਸੁ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁ ਰਿਕਰਿਤੁ ਲਿਧ ਰਿਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅੰਤੈ ਰਾ ਅੰਤੁ ਨਿਪਾਰਾ ਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਾਰਾਗੁ ਅਸ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਕਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਧਿਆਵ
ਹਿਤੁ ਧਰੀ ਹਰਿ ॥ ਜਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਤੁ ॥
ਜੀਅੰਕਾਰ ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭੁ ਦੂਖ ਦਿਸਾਰ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਠਾ ਕੁਹਹਿ ਰਿਆਪੇ ਸੇਵਕ ਜੀ ਕੀਆਨ ਨਕੁ ਅੰਤ

ਜੀਤੁਦਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਪਦਿਪਦਿਅੰਤਰਿਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏ ੧੪
ਕੋਜੀਤਾਦੁਰਪਸਮਾਨਾ॥ਇਕਦਤੇਇਕਭੇਖਾਗੀਜੀਸਭਤੇਰੇਚੋਜਦਿ
ਡਾਨਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਪਦਿਨੁਅਵਰਨਜਾਨਾ॥
ਤੁਪਾਭਿਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਾਕਿਆਖਿਦਿਖਾਨਾ
॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਪਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿ
ਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪਜੀਜੇਜਨਜੁਗਮੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੋਮੁਕ
ਤਿਸੋਮੁਕਤਿਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਦੂਟੀਜਮਕੀਟਾਸੀ॥
ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉ
ਸਭਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਕਿਹਰਿ
ਰੂਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੀਨੁਸੇਧੀਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿ
ਤੁਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਿਜੀਭਰੇਦਿਅੰਤ

ਬਿਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਨਿਤੁ ਪਾਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ
ਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਅਨਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀਤ ਪੁਤਾ ਪਾਹਿਜ
ਪਾਹਿ ਬਿਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਤ੍ਰ ਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸਾਸ
ਤ੍ਰਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਰੁ ਗਤਿ ਸੇਰੁ ਗਤਿ ਜਨਨ
ਨਕ ਜੀ ਜੋਰੁ ਦਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਇ ਪੁਰਖ ਅਪਰ
ਪਰ ਕਰਤਾ ਜੀਤੁ ਪਜੇ ਵਡੁ ਅਵਹੁ ਨਿਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ ਕੋ ਸਦਾ
ਦਾ ਜੀਤੁ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਹੋਈ ॥ ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਰੁ ਉਪਾਈ ਜੀ
ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਰਜ ਸਰੁ ਗੋਈ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਣੁ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ
ਜੋ ਸਰੁ ਸੈਕਾ ਜਾਣੇਈ ॥੫॥ ੧॥ ਅਸਾਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਸ
ਚਿਅਾਰ ਮੇਰਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਿਉ ਭਵੈ ਸੋਈ ਬੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉਪ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰੁ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਰੁ ਨੀਧਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਭੀ
ਘਟਿਅ ॥

ਰਪਾਕਰੇਤਿਨਨਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾ
 ਇਆਤੁਧਆਪਿਦਿਛੁਤ੍ਰਿਅਮਾਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉ
 ਸਭਤੁਭੁਯੀਮਾਹਿ।ਤੁਭੁਭਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ।ਜੀਅਜੀਤਸਭਤੇਰਾਖੇਲ
 ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਦਿਛੁਤ੍ਰਿਅਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੇਤੂੰਜਣਾਇਸੇ
 ਈਜਨੁਜਾਣੈ।ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਦਖਾਣੈ।ਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿ
 ਆਤਿਨਜੁਖਪਾਇਆ।ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆ
 ਪੇਕਰਤੁਤੇਰਾਕੀਅਸਭੁਹੋਇ।ਤੁਧਦਿਨੁਦੁਜਾਅਦਰਨਕੋਇ।ਤੂੰਕ
 ਰਿਕਰਿਦੇਖੇਜਾਣੈਸੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥
 ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਤਿਤੁਸਰਬਰਤ੍ਰੇਭਈਲੇਨਿਦਸਾਪਾਣਿ
 ਪਾਵਕਤਿਨਹਿਕੀਆ।ਪੰਕਜੁਸੋਰੈਪਗੁਨਹੀਚਾਣੈ।ਹਮਦੇਖਾਤ
 ਹਿਭੁਥੀਅਲੋ॥੧॥ਅਨਿਏਕਨਿਚੇਤਿਸਮੂਤ੍ਰਿਮਨਾ।ਹਰਿਬਿਸਰ
 ਏ।ਤੂੰਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਨਾਹਉਜਤੀਜਤੀਨਹੀਪਤ੍ਰਿਅ

॥ मुरख मुगया ज न द बु इ म ॥ पू ल द ति न न क ति न की स र ह ॥ ज न तु
न ॥ जी दी स रि म ॥ २३ ॥ आ स म ज ल ५ ॥ बु दी य र थ ति म नु ख
दे गी म ॥ गो धि द मि ल लु की ॥ इ पु ते गी धि री म ॥ अ द रि क ज
ते रे कि ते न क ॥ म ॥ मि ल स य सी ग ति उ च के द ल न म ॥ १ ॥ स री ज
म ल ॥ ग बु द ज लु त र नि के ॥ ज न मु धि र थ ज त री ग म ॥ इ म के
॥ १ ॥ र ग ॥ ज पु त पु सी ज मु य र मु न क म ॥ इ म ॥ सि द स य
नि ज ॥ नि म ॥ र रि र ॥ इ म ॥ क पु न न क ॥ म नि च क री म ॥ स र न
प रे की र थ पु स र म ॥ २४ ॥ १ ॥

१ उ मी द ग गुरु जी की क ते ॥ १ ॥

पु नि र ॥ सु मि क क ट ॥ सी सा ॥ मी म स के त ज ग ति के दी सा ॥ पु र प
न धि स री ग ग न ते बु दी ॥ स र न म न ध य दी द दी ॥ १ ॥ धी नि धी
नि ले ग न के र ज ॥ दु स ट न द ॥ रि ग री द नि द ज ॥ म ध ल र द म

ਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ ਦਾਸਜਾਨਮੁਹਿਲੇਹੁਉਬਰੇ॥ ੨॥ ਕਾਥਿਜੋਬਾਚਬੇਨਤੀ
 ॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਮਗੀਕਰੋਹਾਬਦੇਰਛਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਚਿੰਤਕੀਇਛਾ॥ ਤ੍ਵੈਚ
 ਰਨਨਮਨਹੋਹਮਾਰਾ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਦੁ
 ਸਟਸਭੈਤੁਮਪਾਵਹੁ॥ ਅਪਹਾਬਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ॥ ਸੁਖਦਸੈਮੋਰੇ
 ਪਰਦਾਰਾ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭੈਕਰਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਮੋਹਛਿਅਨਿਜਕਰਦੇ
 ਕਰੀਏ॥ ਸਭਬੈਰਨਕੋਆਜਸੀਘਰੀਏ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ॥
 ਤੋਰਭੁਜਨਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ॥ ੩॥ ਤੁਮਹਿਛਾਡਿਕੋਈਅਵਰਨਪਿਆਊ
 ॥ ਜੋਬਰਚਾਹੈਸੋਤੁਮਤੇਪਾਊ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹੁ॥ ਚੁਨਿ
 ਚੁਨਿਸਤੁਹਮਾਰੇਮਾਰੀਆਹਿ॥ ੪॥ ਅਪਹਾਬਦੈਮੁਏਉਬਰੀਐ॥
 ਮਰਨੁਕਾਲਕਤਾਸਨਿਵਰੀਐ॥ ਹੁਜੇਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾ॥ ਸੀਅਸ
 ਧੁਜਨਬਕਰੀਅਹੁਰਛਾ॥ ੫॥ ਰਾਖਲੇਹਮੋਹਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਟੀਬਸੀਤਿਜਹਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ॥ ਤੁਮਹੋ

ਪੁਰੀਚਤਰਦਸਕੰਤਾ॥੬॥ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬਪੁਪਗਾਕਾਲਪਾਇ
ਸਿਦਯੀਅਵਤਗਾਕਾਲਪਾਇਕਰਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾਸਕਲਕਾਲ
ਕਾਕੀਅਤੁਮਾਸਾ॥੭॥ਜਦਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿਦਕੀਓਥੇਦਰਾਜਬ੍ਰ
ਹਮਾਜੋਬੀਓਜਦਨਕਾਲਸਭਲੋਕਸਦਾਰਾਨਮਸਕਾਰਿਹੈਤਾਓ
ਹਮਾਰਾ॥੮॥ਜਦਨਕਾਲਸਭਜਗਤਬਨਯੋਦੇਵਦੈਤਜਛਨ
ਉਪਜਾਯੋਆਦਿਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਗਾਸੋਈਗੁਰੂਸਮਣੀਅਹੁ
ਮਾਰਾ॥੯॥ਨਮਸਕਾਰਿਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾਰੀਸਕਲਪਰਜਾਜਿਨ
ਆਪਸਦਾਰੀਸਿਦਕਨਕੋਸਿਦਗੁਨਸਿਖਦੀਯੋਸਤਨਕੋਪਲਮੇ
ਬਧਿਕੀਯੋ॥੧੦॥ਪਾਇਪਾਇਕੋਅੰਤਰਕੀਜਾਨਤਾਭਲੇਬੁਰੇਕੀਪਿ
ਰਪਛਾਨਤਾਚੀਟੀਤੇਕੁੰਚਰਾਮਸਬੁਲਾਸਭਪਰਕਿਰਪਾਇਸ
ਟਿਕਰਿਟੂਲਾ॥੧੧॥ਸੀਤਨਦੁਖਪਾਏਤੇਦੁਖੀਸੁਖਪਾਏਸਾਧਨਕੇ
ਸੁਖੀਏਕਏਕਕੀਪੀਰਪਛਾਨੈਪਾਇਪਾਇਕੋਪਟਪਟਕੀਜਾ॥੧੨॥

ਨੈ॥੧੨॥ਜਬਉਦਕਰਖਕਰਾਕਰਤਾਰਾ॥ਪਰਜਾਪਰਤਤਬਦੇਹਅ ੧੭
ਪਾਰਾ॥ਜਬਅਕਰਖਕਰਤਹੋਕਬਹੁ॥ਤੁਮਮੈਮਿਲਤਦੇਹਧਰਸਰੁਪੀ॥
੧੩॥ਜੇਤੇਬਦਨਸਿਸਟਿਸਰੁਪਾਰੈ॥ਅਪਅਪਨੀਬੂਝਉਚਗੈ॥ਤੁਮਸ
ਰਹੀਤੇਰਹਤੁਨਿਰਾਲਮ॥ਜਾਨਤਬੇਦਭੇਦਅਰੁਆਲਮ॥੧੪॥ਨਿਰੰ
ਕਾਰਨ੍ਰਿਬਕਾਰਨ੍ਰਿਲੰਭਾ॥ਅਦਿਅਨੀਲਮਨਾਦਿਅਸੰਭੁ॥ਤਾਕਾਮੂਤ੍ਰ
ਉਚਾਰਤਬੇਦਾ॥ਜਾਕਭੇਦਨਪਾਵਤਬੇਦਾ॥੧੫॥ਤਕੋਕਾਰਪਾਹਨਿਅਨ
ਮਾਨਤਾ॥ਮਹਾਂਮੂਤ੍ਰਕਛੁਭੇਦਨਜਾਨਤਾ॥ਮਹਾਂਦੇਵਕਉਕਹਤਸਦਾਸਿਦਾ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਚੀਨਤਨਹਾਉਦਾ॥੧੬॥ਅਪਅਪਨੀਬੂਝਿਹੋਜੇਤੀ॥ਬਰ
ਣਤਭੰਨਭੰਨਤੁਹਿਤੇਤੀ॥ਤੁਮਰਾਲਖਾਨਜਾਇਪਸਾਰਾ॥ਕਿਹਿਬਿਧ
ਸਜਾਪ੍ਰਥਮਸੰਸਾਰਾ॥੧੭॥ਇਕੋਰੂਪਅਨੁਪਸਰੂਪਾਰੀਕਭਯੋਰਵਕਕਿ
ਰੂਪਾ॥ਅੰਤਜਜੇਰਜਸੇਤਜਕੀਨੀ॥ਉਤਰੁਜਿੰਬਹੁਰਿਰਚਦੀਨੀ॥੧੮॥
ਖਨ

ਕਹੁੰਦੁਲਰਾਜ ਪੈ ਬੈਠਾ ਕਹੁੰਦੁਲਰਾਜ ਤਰਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈ ਠਾ ਸਗਰੀ ਸਿ
ਸਟਿਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵਾ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅ
ਬਰਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਿਖਿਯੋ ਉਬਾਰਾ ਅਸਿਖਿਯੋ ਸੰਘਰੋ ਦੁਸ
ਟਿਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਤਾ ਸਗਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਹਿ ਪਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥
ਜੇ ਅਸਪੁਜ ਤੁਸਰ ਣੀ ਪਰੋ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਤਪੈ ਮਰੈ ਪੁਰਖ ਜ
ਵਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤੁਹਾਰੋ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭੁ ਟਾਰੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਕਲਿ
ਕੋਇ ਕਬਾਰਿ ਮੇਰੈ ਤੁਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਮੇਰੈ ਰਛਹੋ ਇਤ
ਹਿ ਸਭੁ ਕਾਲਾ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇਤ ਤਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਦਿ
ਤੁਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਓ ਤੁਕੇ ਤਪਤ ਨਿਕਮ ਚਿਹਰਿਓ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਹੋਈ ਦੁਸਟ ਛਾਹੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ
ਤੁਮੇ ਸੰਭਾਰਾ ਕਾਲ ਠਾਸ ਤੇਤਹਿ ਉਬਾਰਾ ਜਿਨ ਨਰਨ ਮਤਿ ਹਰੇ ਕਾ

ਗਾਏ
ਏਵੇ ਏਵੇ

॥ ਦਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਖਤ੍ਰੁ ਗਕੇਤ ਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪ ੧੮
 ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੇਰੇ ਹੁਸਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਿ
 ਚਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਹ ਸਪਰਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰਿਥ ਕਰਾ ਪੂਰਣ ਸੁਤਰਾ
 ਤਾ ॥ ਕਿਲੁ ਵਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੇ ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ ਅਨ ਕੋ ਪੈਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ੨੬
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪੁ ਜਿਜ ਬਭੁਏ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਪੂਰਣ ਕਰਾ ਗ੍ਰਿਥ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਠ ਲਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਿ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥
 ਅਤ੍ਰਿਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨੇਹੀ ਗਜੇਯਾ ਹਿਸਰ ਸਨਾਪਾਵਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨੇਹੀ ਚਿਤ ਲਾਇ
 ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੋਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨ ਰਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੋ ਜੇਯਾ ਕੀਏ
 ਕਥਾ ਹਰੋਪਈ ਕੋਕਿਧੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੰਬਤ ਸਤ੍ਰੰਸੁ ਹਸਤੁ ਤਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ
 ਟੁ ਨਿਤੀ ਨਿਕਹਿਜੈ ॥ ਭਾਵਦ ਸੁਟੀ ਅਸਟ ਮੀਰ ਵਿਦਾਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਸਤ੍ਰੰਸੁ
 ਰੁਗ੍ਰਿਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖਿਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾਚਰਿਤ੍ਰੇ ਕੁਪ

ਸਤਾਰਾਸੇ
 ਤ੍ਰਿਵਿੰਦੁ

ਮੰਤ੍ਰਿਸੰਬੰਧੇ ਚਰਿਸੰਚਰਿਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸ੍ਰੁਮਸਤੁ। ੧। ਅਠ
ਜੁਹੋਹਰਾ ਦਾਸਜਾਨਕਰਿਦਾਸਪਰਿਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਅਪਗਾਅਪਿਹਾਥਿ
ਦੈਰਾਖਮੁਹਿਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਬਿਚਾਰਾ। ੧। ਚਉਪਈ। ਮੈਨਗਨੇਸਹਿ
ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾਉ। ਕਿਸਨਾਬਿਸਨਕਬਹੁੰਨਪਿਆਉ। ਕਾਨਸੁਨੇਪਹਿਚਾ
ਨਨਤਿਨਸੋ। ਇਦਲਾਗੀਮੋਰੀਪਗਾਇਨਸੋ। ੧। ਮਹਾਂਕਾਲਰਖਵਾ
ਹਮਾਰੋ। ਮਹਾਂਏਹਮੇਕੀਕਰਬਾਰੋ। ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਰਖਵਾਰਾ।
ਬਾਹਿਗਹੇਕੀਲਾਜਬਿਚਾਰਾ। ੨। ਅਪਨਾਜਾਨਕੁਏਪ੍ਰਿਤਪਗੀਮੇ।
ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਮਗੀਮੇ। ਦੇਗਤੇਗਜਗਮੈਦੋਉਚਲੈ। ਰਾਖਅ
ਪਿਮੁਹਿਅਵਰਨਦਲੈ। ੩। ਤੁਮਮਮਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਤਪਾਰਾ। ਤੁਮਸ
ਚਿਬਮੇਦਾਸਤਿਹਾਰਾ। ਜਾਨਾਪਨਾਮੁਏਨਿਵਾਜਾ। ਅਪਕਰੋਹਮ
ਰੇਸੁਕਾਜਾ। ੪। ਤੁਮਹੋਸੁਭਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾ। ਅਪੇਅਪੁਗਰੀਥਨਿ।

ਵਾਜਾ ਵਾਸ ਜਾਨਕ ਗਛਿ ਪਾਕ ਰਿਸੇ ਹਿ। ਹਾਰ ਪਰ ਮੇ ਆਨ ਵਰਤੁ ਹਿ
 ॥੫॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨਕ ਰੇ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਗ। ਤੁਮ ਸਾਹਿਬ ਮੇ ਕਿਰਥਾਗ। ਵਾ
 ਸ ਜਾਨਦੈ ਹਾਥ ਉਥਰੇ। ਹਮ ਰੇ ਸਰਬੈ ਹੀ ਅਨ ਸਿਧਾਗੇ॥੬॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮਧ
 ਰੇ ਰੁਗ ਵਤ ਕੋ ਪਿਆਨਾ। ਬਹੁ ਰੋਕ ਰੋਕ ਬਿਤਾ ਬਿਧਨ ਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਥਾ
 ਮਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੇ। ਚੁਕ ਹੋਇ ਕ ਬਿਲੇ ਹੁਸ ਪਾਰੇ॥੭॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗਨ ਉਤ੍ਰੀ ਦੀਪ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਸੋਹਿਲਾ॥ ॥ ਜੈ ਪਰਿਕੀਰਤਿ ਆਖੀ ਮੇਕ ਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ॥
 ਉਤ੍ਰ ਪਰਿਗਾਢੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵ ਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਢੁ
 ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ਹਉ ਵਾਰੀ ਆਜਿ ਤੁਸੋਹਿ ਲੈਸ ਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ
 ਦੀਪਰ ਹਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅਤ੍ਰੈ ਸਮਾਲੀ ਆਨਿ ਦੇਖੇ ਗਾਢੇ ਵਹਿ ਹਾ

ਗਾ ਤੇਰੇ ਦਾ ਨੈਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਤੈ ਕਵਲੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸੀ ਮਾਤਿ ਸਾਹ
ਲਿਖਿ ਮਾਮਿ ਲਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲਾ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਸੀ ਸਤ੍ਰੀ ਮਾਜਿ ਹੋਵੈ ਸਾ
ਹਿ ਬਸਿ ਉਮੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁ ਚਾਸ ਦੁਨੈ ਤਿਤ ਪਵੈ ਨਾ ॥
ਸਦ ਵਿਹਾਰਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸੇਵੇ ਹਿਮਾਵੈ ਨਿ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਨ
ਗੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਪਰਿ ਛਿਅ ਗੁਰਿ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁ
ਰੁ ਏਕੋ ਦੇਸ ਮਨੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਪਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਪਰਿ
ਮਾਖਿ ਵਡਾਈ ਠੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਲੁ ਦੇਚ ਸਿਆਪਤ੍ਰੀ ਮਾਪ
ਨਿਰ ਬਿਤੀਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋ ਮਾ ॥ ਸੁਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤ ਮਨੇਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ
ਕੇ ਕੇਤੇ ਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੁ ਪਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਗ ਨਿਮੇਥ ਲੁਗਵਿ
ਚੰਦ ਦੀਪਕ ਬਨੇਤਾਰ ਕਾ ਮੰਡਲਾ ਜਨਕ ਮੇਤੀ ॥ ਧੂਪ ਮਲਿ ਮਾਨ ਲੋ
ਪਵਨ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਟੂਲੀ ਤਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਸਿਰ

ਤੀਹੋਇਰੁਦਖੰਡੁਨਾਤੇਗੀਆਹਤੀਅਮਨਹਦਾਸਥਾਦਿਥਾਜੀਤਭੇਗੀ॥ ੨੦
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਿਪੈਤੋਹਿਕਉਸਹਸਿਮੁਗਤਿਨ
ਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਾਬਿਨੁਸਹਸਤ
ਵਗੰਧਾਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਪੈਸੋਇ॥ ਤਿਸ
ਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਿਹੋ
ਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹਾਰਤੀਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਕਟਿਕਮਲਮਕਰੰ
ਦਲੋਭੁਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਆਈਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿ
ਨਾਨਕਸਾਰੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੇਨਾਇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਗੁਰਾਉ
੪੨੨ਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਗਰਿਬਹੁਰੁਰਿਆਮਿਲਸਾ
ਪੁਖੰਡਲਖੰਡੁਹੋ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਹਾਰਿ
ਦੇਵਮੰਡਲਮੰਡੁਹੋ॥ ਕਾਰਿਸਿਧੁਮੰਡਲਿਖਿਲੁਦੁਗਾਹੋਆਮਨਹ

ਭਿਲਿਵੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੋ ॥ ਕਾਰਿ ਕੁੰਤੁ ਉਚਿਤੁ ਪ੍ਰੰਸ ਵਡਾ ਹੋ ॥
ਭਿਲਿਵੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਿ ਹਰਿ ਸੁਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ
ਤਿਨ ਅੰਤੁ ਰਿਹਉ ਮੇਕੰਡਾ ਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ
ਜਮੁ ਕਾ ਲੁਸਹੇ ਸਿਰ ਡੰਡਾ ਹੋ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ਦੁਖ
ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਕੁਉ ਖੰਡਾ ਹੋ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖ ਪਾਇਆ ਪਰਿ ਮੇ
ਸਰਬ ਹੁਜੋ ਕੁਖੰਡੁ ਧਮੰਡਾ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦ੍ਰਿਸਤੁ ਹੋ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਸੁਣੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤੁ ਹਲਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ
ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਮਾਰੈ ਬਸ ਨੁਸੁ ਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਧਾ
ਏ ਦਿਨ ਜੁ ਰੈਣਾ ਗੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਿਲ ਕਾ ਜਸ ਵਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਇਹੁਸੀਸਾਹੁਬਿਕਾਰਸੀਸੇਮਾਹਿਤਰਿਓਥੁਹਮੁਗਿਆਨੀਜਿਸਹਿਜਗਾ
 ਇਪੀਆਵੈ॥ ਇਹੁਰਜੁਅਕਸੁਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥ ਜਾਕਉਆਏਸੇ
 ਈਬਿਹਾਣੁਹੁਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹੁਦਿਸੇਗਾ॥ ਨਿਜਪਰਿਮਹਲੁਪਾਵ
 ਹਿਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਟੇਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿ
 ਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਗੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖਮਾਗੈਮੋਕਉਕ
 ਰਿਸਿਤਨਕੀਪੁਗੇ॥ ੪॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰੁ॥ ॥ ਓਅੰਕਾਰਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤ
 ॥ ਓਅੰਕਾਰੁਕੀਮਾਜਿਨਿਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਭਏ॥ ਓਅੰ
 ਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸਬਦਿਉਪਗੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁ
 ਫੁਲੇ॥ ਓਨਮਅਖਰੁਸੁਣੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮਅਖਰੁਤ੍ਰਿਭਵਨੁਸਾ

ਗੁ॥੧॥ਸੁਦਿਪੰਡੇਕਿਆਲਿਖਹੁਜੰਜਲਾ॥ਲਿਖਰਮੁਨਾਮੁਗੁਰ
ਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਸੈਸਰੁਜਗੁਸਹਜੁਉਪਾਇਆਤੀ
ਨਭਵਨਇਕਜੋਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਚੁਣਿਲੈਮਾਣ
ਕਮੋਤੀ॥ਸਮਝੈਸੁਝੈਪਵਿਪਵਿਭੁਝੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਦੇਵੈਸਾਚੁਸਮਾਲੇਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥੨॥ਧਧੈਧਰਮੁਧਰੇ
ਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਣਕਾਰੀਮਨੁਧੀਰਾ॥ਧਧੈਪੁਲਿਟਪਤ੍ਰੈਮੁਖਿਮਸਤ
ਕਿਕੰਚਨਭੁਏਮਨੁਗਾ॥ਧਨੁਧਰਣੀਧਰੁਅਪਿਅਜੇਨੀਤੋਲਿਬੋਲਿ
ਸਚੁਪੁਰਾ॥ਕਰਤੈਕੀਮਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰਚੁਰਾ॥੩॥
ਨਿਅਨੁਗਵਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆਗਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁਖਾਇ
ਆਗੁਰਰਸੁਗੀਤਬਾਦਨਹੀਭੁਵੈਨੁਣੀਐਗਾਹਿਰੰਗੀਭੀਰੁਗਾ
ਵਾਇਆ॥ਗੁਰਿਸਚੁਕਹਿਮਾਮੀਮ੍ਰਤੁਲਹਿਮਾਮਨਿਤੁਹਿ
ਖਪਾ

ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਮਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਦੇਵੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਦਾਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਤ੍ਰੈ
ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਥਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਪੀ
ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵੁ ਸਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾਖ ਉਅ
ਠਹਿ ਉਤਲਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵ ਨੇਪ੍ਰੈ ਏਕੁ ਠਿਠ ਗਉਰੀ
ਪਾਈ ॥ ਲੁਥਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾ ਜਦਿ ਗੂੜੇ ਇਬਤ ਬਠਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਈ ॥
ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰੁ
ਰੰਗਇ ਕਰੂਪਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪਾ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ
ਲੋਇ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲੇਸ ਮਸਰਿ ਰਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਲਤੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾ
ਨਿਦਾ

ਏ। ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ੧॥ ਉਰਮ ਧੁਰਮ ਜੋ ਤਿਉ ਜਾਲਾ ਤੀ
ਨਿਭਵਣਿ ਮਹਿ ਗਰਗੋ ਪਾਲਾ॥ ਉਗਦਿਆ ਅਸਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਆਵੈ॥ ਉਨ ਵਿਬਰਸੈ ਨੀਲ੍ਹ ਰਿਧਾ॥ ਉਤ
ਮ ਸਬਦਿ ਸਵਾਹਣਿ ਹਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਣੈ ਰੇਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਆਪੇ ਦੇਉ॥ ੮॥ ਉਗਦੈ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਉਚਉਦੇ ਖਿਸਬ
ਵਿਬੀਚਾਰੈ॥ ਉਪਰਿਆਵੈ ਅੰਤਿ ਤਿਹ ਲੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ
ਜੋਇ॥ ਓਹ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ॥ ਓਹ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋ
ਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਗਨੀ ਦਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖਿ ਹੋਇ
॥ ੯॥ ਰਾਜ ਨਿਰਮਲ ਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਗਿ॥ ਕਣਮਹਿ ਲੂਣੈ ਮਨੁ ਅਮਾਰਿ॥
ਗਤਿ ਦਿਨਿ ਤਰਿ ਪੈਰੀ ਗਰਤਾ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨਿ ਜੁਗਿ ਚਾਰੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਿ
ਨਿਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੋਗਾ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਲਸੀਲੁ ਸਿਦੇ ਹਾਰਾ॥ ਰ
ਧਾ

ਸੀਰਾਮਰਿਦੈ ਇਕਭਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧੧॥ ੨੩
ਰੋਸਨੁ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ। ਰਾਜੇਰਾਇ ਰੰਕਨਹੀ
ਰਹਣੁ ਮਾਇਜਾਇ ਜੁਗੁ ਚਾਗੇ। ਰਹਣੁ ਕਹਣੁ ਤੇਹ ਪੈ ਨ ਕੋਈ। ਕਿਸ
ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੀਤੀ। ਏਕ ਸਬਦੁ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਨਿ ਰੋਪਹੁ ਗੁਰਦੇਵੈ ਪ
ਤਿ ਮੰਤੀ॥ ੧੨॥ ਲਾਜ ਮਰੀਤੀ ਮਰਿਗਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੋਲਿ ਚਲੀ॥
ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ
ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦਾ। ਲਾਲਹਤੀ ਲਾਲੀ ਭੁਈਹੁ ਮੁਖਿ ਭੁਈ
ਨ ਚੰਦਾ॥ ੧੩॥ ਲਾਹਾਨ ਮੁਰਤ ਨ ਜਪਿ ਸਾਗੁ। ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾਮ
ਹੀ ਕਾਗੁ। ਲਾਹੀ ਚਾਹੀ ਲਾਇ ਤਬਾਗੁ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧ ਮੁਗਧੁ ਗ
ਵਾਗੁ। ਲਾਹੇ ਕਾਗੁ ਇਮਾਇ ਅਜਗਿ। ਹੋਇ ਮਜ਼ਹਗਾਇ ਮਾਠ
ਦੀਏ ਠਗਿ॥ ਲਾਹਾਨ ਮੁਖੀ ਜੀਵੇ ਸਾਹੁ। ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾ

ਤਿਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਅਇਦਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮੁਪਾਥਿ ॥ ਅਈਨਮੋਟਨਕੋਸ
ਮਰਥਾ ॥ ਅਥਿਸੈਲਿਨੀਚਪਰਿਹੋਇ ॥ ਅਥਿਦੇਖਿਨਿਦੈਜਿਸੁਦੇ
ਇ ॥ ਅਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ॥ ਭੁਗਤਿਦਿਪੁਨਜਗਿਵਉਗ
ਨਾ ॥ ਸਭਮਹਿਦਰਤੈਏਕੋਜੋਇ ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੋਤਿਸੁਪਰਗਾਇ
ਤੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਗਾ ॥ ਜਨਮਿਮਰਣਿ
ਨਹੀਧੀਧਾਧੈਗਾ ॥ ਜੋਟੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ ॥ ਅਪਿਉਪਾਇਆਪੇ
ਪਾਇਥਾਪਿ ॥ ਅਪਿਅਗੋਚਰੁਪੈਲੋਈ ॥ ਜੇਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀ
ਵਨੁਸੋਈ ॥ ਕਰਿਅਚਾਰੁਸਚੁਖਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁਦਿਪੁਨਮੁਕਤਿਕਿ
ਵਹੋਈ ॥ ਦਿਨੁਨਦੈਵੈਰੋਧਸਹੀਗਾ ॥ ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨ
ਪੀਗਾ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਆਵੈਜਾਇ ॥ ਕਿਆਲੈਮਾਇਆਕਿਆ
ਪਲੈਪਾਇ ॥ ਦਿਨੁਨਵੈਤੋਟਾਸਭੁਥਾਇ ॥ ਲਾਹਮਿਲੈਜਾਦੇਇ ॥ ਨਹੀ

ਭਾਇ। ਵਲਜੁ ਦਾ ਪਾਰ ਵਲ ਜੈ ਦਾ ਪਾਗੀ। ਦਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਗੀ।
 ੧੬। ਗੁਣ ਵੀਚ ਰੋਗਿਆ ਨੀ ਸੋਇ। ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਗਿਆ ਨੁਪਰ ਪਤਿ ਹੋਇ
 । ਗੁਣ ਦਾ ਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੀ ਸਾਗ। ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਗ। ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਈ। ਤਮਿਲੀ ਮੇਜ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ਗੁਣ
 ਵੀਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮਿਲੀ ਮੇਜੀਤੀ। ੧੭। ਕਾਂ ਮਕੂ
 ਧੁਕਾਇਆ ਕਉਗ ਲੈ। ਜਿਉ ਕੈਚ ਨ ਸੋ ਹਾਗਾ ਢਾਲੈ। ਕਸਿਕ ਸਿਵਟੀ
 ਸੁਧੈ ਸੁਤਾਉ। ਨਦ ਰਿਸਰਾਫ ਬਨੀਸ ਚੜ੍ਹਾਉ। ਜਗਤ ਪਸੁ ਅਹੰਕਾਰ
 ਕਸਾਈ। ਕਰਿਕਰ ਤੈ ਕਰਣੀ ਕਹਿ ਪਾਈ। ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ
 ਪਾਈ। ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀ ਮੇਕਿ ਢੁਕਹ ਨੁ ਨ ਜਾਈ। ੧੮। ਬੇਜਤ ਬੇ
 ਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ। ਖਿਆਰਾ ਹੀ ਮਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਆ। ਖਰਾਖਰਾ
 ਵੀ। ਬੇਸੁਕੇਇ। ਖਰਾਤ ਨੁ ਜਗ ਚਰੇ ਹੋਇ। ਖਤ ਪੀਅੰਤ ਮੁਏ ਨਹੀ

ਜਾਨਿਆ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਮੁਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ਅਸ ਬਿਰਚੀਤਿ
ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪ ਤੇ ਨ ਮੁਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧੯ ॥
ਗਗਨ ਗੋਭੀ ਗਗਨੀਤੁ ਹਿਵਾਸੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ
ਗਾਇਆ ਨ ਆਵੈ ਅਇ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਓਵਲਾਇ
ਗਗਨ ਅਰੰਮੁ ਅਨ ਬੁਝੈ ਨੀਆ ਅਸ ਬਿਰਚੀਤਿ ਸਮਾਧਿ ਸ
ਗੰਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੋਤਿ ਟਿਰਿ ਪਦ ਹਿਨ ਜੂਨੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰ
ਨ ਮੁਦਿ ਜੂਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਪਰਿਦਰਿਟਿ ਰਿਖਾ ਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਜਾਤਿ ਅ
ਸੀਖ ਅੰਤੁ ਨ ਯੋਗੇ ਕੇਤੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੋਲੇ ਟੁ
ਨਿਹਾਨਾ ਭਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੂਆ ਕੇਤੀ ਨ ਹਿਵ ਰੁਏ ਕੁਸਮਾ
ਇਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ਦਹਿਦਿ ਸਿਧੁ ਦਿਖਾਏ
ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਸੇਲੁ ਭੁਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ

ਖਿਗਾਵੇਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਆ ੨੫
ਵੇਜਾਇਨਿਸੰਗੁਪਰਹਰਿਮੇਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕੁਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦ
ਬੀਚਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਜਨਅਚਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੈਸਗੁਗੁਰਮੁਖਿਪਦੈਪਾਗੁ॥੨੩॥ਚੰਚਲੁਚੀਤਨਰਹਈ
ਠਾਇ॥ਚੋਰੀਮਿਹਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤਿ॥
ਚਿਹਨੀਦਨੁਚੇਤਨਨਿਤਨੀਤਿ॥ਚਿਤਤਹੀਦਸੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੇਤਹਿਏ
ਕੁਤਹੀਸੁਖਹੋਇ॥ਚਿਤਿਦਸੈਰਾਚੇਹਰਿਨਾਇ॥ਮੁਕਤਿਭਇਅਪਤਿ
ਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇ॥੨੩॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੀਛਾ॥ਛੇਅਨਿਤ
ਦੇਖਹੁਜਗਿਹੀਛਾ॥ਧੁਪਛਾਦਜੇਸਮਸਰਿਜਯੋ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਹੁ
ਕਤਿਪਾਰਿਅਣੈ॥ਛਾਇਅਛੁਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ॥ਲਿਖਿਆਕਿ
ਹੁਤਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ਛੀਜੈਜੇਬੰਨੁਜਹੁਆਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਕਾਇਅਛੀ

ਜੈਰੁਈਸਿਬਲੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਪੈਅਪਿਪੁਰੁਤਿਪੁਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਜਿਉਰੁਵੈਤਿਉਰੁਪਦੁਰਾਖਾ ॥ ਜਸੁਜਾਚਉ
ਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖਾ ॥ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਂਤੁਪਭਵਾਂ ॥ ਜਤੁਮੇਲਹਿਤਤੁ
ਏਸਮਾਵਾਂ ॥ ਜੈਜੈਕਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਮੇ
ਬੀਸਇਕੀਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਭੁਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਦਾਦਾ ॥ ਭੁਖਿ
ਮਰੇਦੇਪੈਪਰਮਾਦਾ ॥ ਜਨਮਿਮੁਏਨਹੀਜੀਵਦਿਅਸਾ ॥ ਅਏਚ
ਲੇਭਏਅਸਨਿਰਸਾ ॥ ਭੁਰਿਭੁਰਿਭੁਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ ॥ ਕਲਨ
ਚਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ਪਈਨਦਿਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥ ਰਸ
ਮੇਦੇਵੈਸਹਿਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਦਿਆਨੋਬੋਲੈਅਪੇਬੂਝੈ ॥ ਆ
ਪੇਸਮਝੈਅਪੇਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅੰਕਿਸਮਝੈ ॥ ਨਿਰਮਲਸੁ
ਚੇਸਚੋਭਵੈ ॥ ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਤਨੀਨਹੀਤੋਟਾ ॥ ਲਾਲੁਪਦਾਰਬੂਸ

ਚੁਅਬੋਟੁ। ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ। ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਰੇ
ਧਾਵਹੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੧॥ ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲ
ਹਿਸਹੀ। ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੁਦਿਸਗਹੀ। ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ। ਦੁ
ਰਮਾਤਿਪਰਰਹਿਛੁਡੀਦੋਲਿ। ਟੂਟੈਗੰਠਿਪਤ੍ਰੈਬੀਚਾਰੁ। ਗੁਰਸਬਦੀ
ਪਰਿਕਾਰਜੁਸਾਗਿ। ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਾਮਾਵੈਤੋਟਾ। ਤਿਭਵਣਿਠਕੁਰ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੇਟਾ॥ ੨੨॥ ਠਾਕਹੁਮਨੁਆਰਾਖਹੁਠਾਇ। ਠਹਕਿਮੁਈਅ
ਵਹੁਣੁਪਛੁਤਾਇ। ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਗਿ। ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁ
ਤ੍ਰਿਆਗੁ। ਪਰਿਪਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਗਈ। ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾ
ਕਿਨਪਾਈ। ਸਬਦਿਸਦਾਹੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ। ਸਾਈਸੋਹਗਾਇ
ਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਝੋਲਤੁਝੋਲਤਹੇਸਖੀਠਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰਾ।
ਝਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖਨਹੀਬਿਨੁਡਹੁਬਿਨੁਡੀਠਾਗੁ। ਝਰਪਿਮੁਈਪਾ

੨੬

ਰਿਆਪਣੈ ਡੀਠੀਕੀ ਤਸੁਜਾਣਿ ॥ ਭੁਗਰਖਿਆ ਗੁਰਿਆਪਣੈ ਨਿਰਭੁਉ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਭੁਗਰਿਵਾਸੁ ਤਿਖਾਪਣਿ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਗਿ ॥ ਤਿਖਾ
ਨਿਵਾਹੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਮੰਨਿ ਤੁਪੀਅ ਭੁਗਿਪੁਗਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿਆ ਖੋਜ
ਭੁਕੇਈ ਜੈਭੁ ਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਹੈ ॥ ੩੦ ॥
॥ ਏਏ ਲਤਿ ਦੂਰਤ ਹਉ ਟਿਕੀ ਦੁਹਿ ਦੁਹਿ ਪਵਾਨਿ ਕਰਾਗਿ ॥
ਭਾਰੇ ਦੁਹਿ ਤੇ ਦੁਹਿ ॥ ਪਏ ਹਉ ਲੇਨਿ ਕਸੇ ਪਾਗਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੂਟਿ ਅਪੁਲੀ ਮੇਸੀ
ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ
॥ ਜੋਇ ਸਾਰੇ ਸੋ ਦੁਹਿ ਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਤਿਸੁ ਸੀ ਮਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਏਕੇ ਮੇਰਾ ਕਿਸ ਗਹੀਣੁ

ਕੋਠੇਆਨਹੋਗਾ॥ਅਵਣਿਜਾਣਿਵਿਗੂਚੀਅੰਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੇਰੋਗਾ॥
 ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਅਵਿਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੀਤਿ॥ਵਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀ
 ਮੇਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਧੀ॥ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁ
 ਸਾਚੁਸੋਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੈ
 ਇ॥ਤੂਟੀਤਿਤਰਬਾਬਕੀਬਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ਵਿਛੂਟਿਆਮੇਲੈ
 ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਜੀਜੋਗਾ॥੩੨॥ਤਰਵਦੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵ
 ਗਿਪੰਖੀਪੰਚਾਤਤੁਚੁਗਾਹਿਮਿਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਠਾਸਨਿਰੰਚ
 ॥ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਕਹਿਚੋਗਪਣੀ॥ਪੰਖਤੁਰੇਠਾਹੀ
 ਪਣੀਅਵਗਾਣਿਭੀਰੂਬਣੀ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਅੰਧਰਿਗੁ
 ਣਿਕਥਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛੂਡਾਏਛੂਟੀਅੰਦਰੁਆਪਿਧਣੀ॥ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀਛੂਟੀਅੰਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੋਇ॥ਅਪਣੈਹਬਿਦਰੁਈ

ਨਿਰੰਗ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਗਿ। ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਜਨ ਦੇਹਿ ਜੇ ਹਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕਾ॥ ੨੮
ਮਨੁ ਦੀਜੇ ਸਿਰਸ ਉਪੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾਧੀ ਧਾਧਾ ਵਤੁ ਰਹਿ ਗ
ਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦਾ। ਦੁਰਜਨ ਤੇਜਾ ਜਨ ਭੁਏ ਭੁਏ ਗੁਰਗੋ
ਵਿਦਾ। ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਦੂਰੁ ਫੁਟੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਪਾਰਿ ਬਾਗਿ। ਸ
ਤਿ ਗੁਰਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨ ਮੁਖ ਰਨੁ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ॥ ੩੬॥ ਨਾ
ਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀ ਮੇਰੇ ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ। ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓ
ਹੁ ਏਹੁ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਇ। ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨਾ ਧਿਆਨੁ
ਏਨਾ ਤਿਸੁ ਪਰਮੁ ਧਿਆਨੁ। ਦਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ
ਅਭਿਆਨੁ। ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪਤਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਹੁ। ਨਾ ਸਾ
ਜਨ ਸੇਰੀ ਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਾ ਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ
ਦੇਖੇ ਮੇਲਣਾ ਹਾਹ। ਜਨਿ ਦਿਛੋ ਨੂੰ ਸੇ ਮੇਲ ਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ

ਕਰੋ ਅਨਹੋਗੁ ॥ ਅਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵੇ ਗੂਚੀ ਅੰਦੁ ਬਿਧਾਵਿਆ ਪੇਰੋਗਾ ॥
 ਨਾਮ ਦਿਧੁਣੇ ਅਵਿ ਮੀਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੀਤਿ ॥ ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀ
 ਅੰਜਾਇਰ ਸਾਤ ਲਿਅੰਧੀ ॥ ਗਣਤਗਣਾ ਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ
 ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨਾਹੋ
 ਇ ॥ ਤੂਟੀ ਤੰਤਰ ਬਾਬਕੀ ਬਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ
 ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰ ਜੋਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਥਿ ਮਨੁ ਤਰਵ
 ਗਿ ਪੰਥੀ ਪੰਚਾਤਤੁ ਚੁਗਾਹਿ ਮਿਲਏ ਕਸੇਤਿ ਨਕਉ ਠਾਸਾ ਨਿਰੰਚ
 ॥ ਉਤੁ ਹਿਤ ਬੇਗੁ ਲਬੇਗੁ ਲੇਤਾ ਕਹਿ ਚੋਗਾ ਪਣੀ ॥ ਪੰਥਿ ਤੁਰੇ ਠਾਜੀ
 ਪਣੀ ਅਵਗਾਣਿ ਭੀ ਰੂਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀ ਅੰਧਰਿ ਗੁ
 ਣਿ ਕਥਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੂਟੀ ਅੰਦਰੁ ਆਪਿ ਪਣੀ ॥ ਗੁਰ
 ਦਾਸਾ ਦੀ ਛੂਟੀ ਅੰਧਿ ਕਰ ਪਾ ਆਪਿ ਕਰੋਇ ॥ ਅਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਾਈ

ਨਿਰ

ਕੋਰੋਆਨਹੋਗਾ॥ ਅਵਹਿਜਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਵਬਿਧਾਵਿਆਪੇਰੋਗਾ॥
 ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਅਵਿਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੀਤਿ॥ ਵਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀ
 ਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਧੀ॥ ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁ
 ਸਾਚੁਸੋਇ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋ
 ਇ॥ ਤੂਟੀਤੰਤਰਬਾਬਕੀਬਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੈ
 ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਜੀਜੋਗਾ॥ ੩੨॥ ਤਰਵਦੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵ
 ਗਿਪੰਖੀਪੰਚਾਤਤੁਚੁਗਾਹਿਮਿਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਛਾਸਨਿਰੰਚ
 ॥ ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥ ਪੰਖਤੁਦੇਛਾਯੀ
 ਪਤੀਅਵਗਾਣਿਭੀਰੂਬਣੀ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁ
 ਣਿਕਥਮਿਮਣੀ॥ ਆਪਿਛੁਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਅਪਿਧਣੀ॥ ਗੁਰ
 ਵਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਅਪਿਕਰੋਇ॥ ਅਪਵੈਹਬਿਦਰੁਈ

ਨਿਰ

ਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੩੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅਤ੍ਰਾਥਾਨਾਦਿਪੁਨਾਰ
ਇ॥ਥਾਨਿਮਾਨਿਜਚਿਏਕੁਪੈਕਾਜਨਟਰਿਵੈਕੋਇ॥ਬਿਰੁਨਾਰਾਇ
ਣੁਬਿਰੁਗੁਰੁਬਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਗ॥ਸੁਰਿਨਰਿਨਾਥਹਨਾਥਤੂਨਿਧਾ
ਰਾਅਧਾਗ॥ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਗ॥ਜਭਵੇਖਾਤਾਰਿ
ਏਕਤੂਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਗ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਅਗੁਰਸਥ
ਦੀਵੀਚਾਗ॥ਅਛਿਮੰਗਿਅਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਰੁਅਗਮੁਅਧਾਰੁ॥
੩੪॥ਦਾਇਆਦਾਨੁਦਾਇਆਲਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਾਇਹਾਗ॥ਦਾਇ
ਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿਨਮੋਹਿਦੁਹਿਉਸਾਗਿਦਾਨਾਤੂ
ਬੀਨਾਤੂਹੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨਾ॥ਦਾਲਦੁਭੰਜਨਦੁਖਦਲਾਇਗੁਰੁ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੩੫॥ਧਾਨਿਗਾਇਅੰਬਹਿਧੂਰੀਅੰ
ਧਾਨਿਮਹਿਚੀਤਗਵਾਰਾ॥ਧਨੁਦਿਰਲੀਜਚਸੀਚਿਅਨੰਕੁਮਲੁ

ਕਿਪਤਤਉਕਉਰਹਕਉਬਚਸਸਕਲੁ॥ਕਉਸਦਦਨਦੁਵ
ਸਰੇਤੂਠਬੁਰਖੇਕਲੁ॥ਮਨਜੰਜਾਲੀਵੇਤ੍ਰਿਅਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾ
॥ਦਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਅੰਧਧੇਪਚਹਿਪਚਹਿ॥੩੮॥ਠਿਰਿ
ਠਿਰਿਠਾਹੀਠਾਸੈਕਉਆ॥ਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੁਆ
ਠਾਥਾਚੋਗਚੁਗੋਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਅਖੀਸੁਝੈ॥ਜਿਉ
ਮਛੁਲੀਠਾਥੀਜਮਜਾਲਾ॥ਦਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਇ॥
ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਠਿਰਿਠਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਰਚੋਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਇਵਛੁਟੈਠਿਰਿਠਾਸਨਪਾਇ॥੩੯॥ਬੀਰਬੀਰ
ਕਰਿਹਹੀਬੀਰਗੁਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲਹਿਪਰਿਆਪਣੈਬਾ

ਨਾਥਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ। ਬਾਬਲਕੈਪਰਿਬੇਟਤ੍ਰੀਬਲੀਬਲੇਨੇਹਿ। ੨੯
ਜੇਲੋਤ੍ਰਹਿਦਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਹਿਤੇਹਿ। ਬਿਰਲੋਗਿਆਨੀ
ਬੂਝਣੋਰਿਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਮਿਲੇਇ। ਠਕੁਰਹਾਬਦਰੁਆਈਆ
ਜੇਭਵੈਤੈਦੇਇ। ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
। ਏਹਿਬਾਣੀਮਹਾਂਪੁਰਖਕੀਨਿਜਪਰਿਦਾਸਾਹੋਇ। ੪੦। ਭੁਨਭੁ
ਨਪਤ੍ਰੀਐਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਭੁਜੈਦਹਿਉਸਾਰੇਉਸਰੇਦਹੈ। ਸਰਭਹਿ
ਸੇਖੇਭੀਪਰਿਪੇਖੇਸਾਮਰਬਦੇਪਰਦਾਹੈ। ਭੁਰਮਭੁਲਾਨੇਭੁਏਦਿ
ਵਾਨੇਦਿਦੁ। ਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਡੋਰੀਪ੍ਰਭੁ
ਪਕਤ੍ਰੀਜਿਨਖਿਚੈਤਿਨਜਾਈਐ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਹੀਗਿਰਾ
ਤੇਬਹੁਤ੍ਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ। ਭੁਭੈਭੁਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਤਾਨਿਜ
ਪ੍ਰਮਾਦਿਦਾਸਾਪਾਈਐ। ਭੁਭੈਭੁਉਜਲੁਮਾਰਗੁਦਿਖਤ੍ਰਾਅਸਨਿਰਾਸ

ਤਰੀਐ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਧੇਚੀ ਨੈ ਜੀ ਦਿਤਿ ਮਾਇ ਦਿ ਮਹੀ ਐ॥
੬੧॥ ਮਾਇ ਮਾਇ ਮਾਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇ ਮਾਕਿ ਸੈ ਨ ਸਾਥਿ॥ ਹੀ ਸੁਚ
ਲੇਉ ਠਿਠੁ ਮਟੁ ਮਾਇ ਮਾਭੁ ਲੀਆ ਬਿ॥ ਮਨੁ ਬੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋ ਰਿਆ
ਅਵਗੁਣਿ ਚਲਹਿ ਨਾ ਲਿ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੇ ਮਰੈ ਨੇ ਗੁਣ ਹੋਵ
ਹਿ ਨਾ ਲਿ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਦਿਨੁ ਨਵੈ ਦੁਖ ਭਾਲਿ॥ ਗੁਰਮੰਦ
ਰ ਮਹਿ ਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਜੀ ਦੀ ਬਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦਿਨੁ ਬੂਠ
ਆਵਨੁ ਜਾਣੁ॥ ਅਧੇਚਤੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਧੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ੬੨॥
ਜੇ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਮਾਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਲਾਖ ਖਚਉਰ
ਸੀਹ ਮੇਦ ਨੀਘਟੈ ਨਵਧੋਉ ਤਾਹਿ॥ ਸੇਜ ਨਉ ਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇ
ਆ॥ ਧੰਧਾ ਮੁਇਆ ਦਿਗੂਤਿ ਮਾਇਆ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲੀ ਕਿਸ
ਕਉ ਮੀਤ ਕਰੇਉ॥ ਜੀਉ ਸਮਝਿ ਪਉ ਅਪਣੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੁਧੁ ਏਹਿ ਸਯੀ ਕੀ ਮੇਓਟਾ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਗੀ ਹਉਮੁ
ਈਸਥਿਰੁ ਤੀ ਮਠਿ ਚੋਟਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਣਾ ਗਾਉ ਨ ਕੋਰਹੈ ਰੰਗ ਨ ਤੰਗ ਟ
ਕੀ ਗਾਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਬਰਾ ਭੀ ਹਾਵ
ਲਾਸਰ ਤੁਹਾਰ ਅਸਗਾਹ ॥ ਮੇਤਨਿ ਅਵਗੁਣਿ ਬੂਰਿ ਮੁਈ ਦਿਨੁ ਗੁ
ਣ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇਖੁ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲ
ਉਪਿ ਆਗਿ ॥ ਤਿਨ ਜੀਜੈ ਸੀ ਬੀਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਹਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁ
ਣੀ ਭੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹੋਗੁ ਟੁਭੀ ਦਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾ
ਪਣਿ ਜਿਚਹੁ ਸਥ ਦਿਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਲਸਕਰੀ ਆਖਰਿ ਸੀਮ
ਲੇ ਆਇ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਵਹਿ ਸਿਰਧਣੀ ਲਾਹ ਪਲੇ
ਪਾਇ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਝਿ ਆਈ ਆਵੈ ॥ ਰੂਮ ਨਹੁ ਦਿਸਾਗਿ ॥ ਗਤ੍ਰਿ ਦੋਹੀ
ਦੀਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀ ਐਖ ਸਮਕਾਸ ਉਹੇ ਉ

ਨਿਦਾਹ

ਤਰਦੇਇ। ਦਨਦੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਹ
ਬਿਵਰਿਅਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ। ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਮੇਅਵ
ਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ। ੪੫। ਬੀਜਉਸੁਏਕੋਨਹੀਬੈਦਲੀਚਾਪਾਇ। ਨਰ
ਕਿਨਿਦਾਰਨੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ। ਵਨੁਤ੍ਰਿਨੁਦੁਨੁਤ੍ਰਿਨੁ
ਰਹੀਮਨਮਾਹਿਕਰਉਬੀਚਾਹੁ। ਲਲਰਤਨਬਹੁਮਾਨਕੀਸਤਿਗੁਰ
ਹਾਬਿਭੰਡਾਹੁ। ਉਤਮਹੋਦਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲੈਇਕਮਾਨਿਏਕੈਕੁਇ। ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰੀਤਮਗਜਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੇਪਰਥਾਇ। ਰਚਨਾਰਚਿਭਿਨਿ
ਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਅਮਾਕਾਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਮੰਤੁਧਿਅਈਮੇ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਹੁ। ੪੬। ਨ੍ਰਾਣੈਰੂਨੁਹਰਿਜੀਉਸੇਈ। ਤਿਸੁਦਿਨੁ
ਰਾਜਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਨ੍ਰਾਣੈਗਾਰਨੁਤਮਸੁਨਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾ
ਹਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਈਹਰਿਪਾਈਮੇਮਤਕੋਰੁਗਮਿਭੁਲਾਹਿ। ਸੋ

ਸਾਚੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਰੂਪੁ
 ਨਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਥਾਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਪੁਗਾਇ ਅਦੁਖ ਕਟਿਅ
 ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾ ਸੀਚੀ ਅੰਧਨੁ ਕਾਚ ਬਿਖ
 ਛਗਾ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸੀ ਚਿਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇਖੁ ॥ ਗੁਰਸਾਚਿ ਮਾਰੀ
 ਸਾਚਿ ਸੀਚਿ ॥ ਸਾਚੁ ਉਨਾ ਮੁਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲ ਉਜਲੋਪਤਿ
 ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਜਾਨਨੀ ਤਸੁ ਜਾਣਤੁ ਤੁੰ ਸਰਵ ਰਤੁ ॥ ਸਾਚੁ ਉ
 ਠਾ ਕਹੁ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ॥ ਉਥਾ ਲਿਹਾਰੀ ਤਿਜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਿਣੀ
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕੁ ਹੈ ॥ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ
 ੪੮ ॥ ਖਿਮਾ ਦਿਹੁ ਟੇਖ ਪਿਗਏ ॥ ਖੁਹਟਿ ਲੇਖ ਅਸੀਖਾ ॥ ਗਣਤਨਆ
 ਵੇਕਿ ਉਗਣਿ ॥ ਖਿਪਿ ਖਿਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੀਖਾ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪਣਾ ਖੁ
 ਟੀਠੁ ਧਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਥਾਇ ਮਾਣੀ ॥ ਖਰਾਤੁ ਖਿਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਉਇਆ ॥ ਖ

ਨਿਰਾਗ

ਰਚੁਖਰਾਧਨੁਪਿਆਨੁਤੁਅਪੇਵਸਹਿਸਰੀਗਮਨਿਤੁਨਿਮੁਖਿਜਪੇ
ਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਗਾਹਉਮੈਖਪੇਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉਵਖੁਦਿ
ਕਾਗਾਜੀਤਉਪਾਇਦਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਗੁ॥੪੯॥
ਸਿਸਟੇਕੇਉਨਜਾਣੈਕੋਇਸਿਸਟਾਕਰੋਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇਸੀਪੇਕਉ
ਈਸਰੁਪਿਆਈਐਸੀਪੈਪੁਗਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐਸੀਪੇਕਾਹਣਿ
ਚਾਕਰਚੋਗਸੀਪੇਸਾਥਿਨਚਲੈਹੋਗਾਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਾਮਾ
ਨੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਦੈਦੂਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫॥ਹੋਰਤਹੋਰਤਹੋਸਖੀਹੋਇਹ
ਹੀਹੋਰਾਨਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ
॥ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਣੇਕੰਠਿਥਾਕੀਸੀਗਾਗਾਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖ
ਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਗਲਿਹਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗਾਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਚੇ

ਮਨਦੀਚਗਾਹਗਿਪੜੁਣਾਹਗਿਬੁਝੁਣਾਹਗਿਸਿਉਰਖਪੁਪਿਆਗਿ॥
 ਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਪਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਮੁਅਧਗੁ॥ ੫੧॥ ਲੇਖਨ
 ਮਿਟਈਹੋਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿ॥ ਅਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀ
 ਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਗਿ॥ ਕਰਤੇਹਥਿਵਡਿਅਈਆਬੂਝੁਹੁਰ
 ਬੀਚਾਗਿ॥ ਲਿਖਿਆਟੇਰਿਨਸਕਈਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਜਾਗਿ॥
 ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਚਾਗਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇ
 ਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਗਿ॥ ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸ
 ਕਾਕਿਅਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੈਜਿਨਿਹਿ
 ਰਵੈਦਿਤੁਦਿਖਾਇ॥ ੫੨॥ ਪਾਧਾਪਤ੍ਰਿਅਮਾਖੀਐਬਿਦਿਆ
 ਬਿਰਹੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਪੈਰਾਮਨਾਮਲਿਦ
 ਦੀਰੰ॥ ਮਨਮੁਖਬਿਦਿਆਬਿਕੁਟਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਮੁਰ
 ਨਿਦਰੀ॥

ਖਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਬੁਬੁਨਹਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਧਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ
ਐਚਾਟੁਆਮਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜ
ਗਮਹਿਲੇਇ॥ ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਟੀਐਸਬਦਸੁਸਾਗਾਨਾਨ
ਕਸੋਪਟੀਆਸੋਪੀਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਗੁ॥ ੫੪॥

੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ१ ॥ ਸਿਧਿਗੋਸਟਿ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਹਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਗੇ॥ ਤਿਸੁਆਗੇ
ਹਰਹਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਾਪਾਗੇ॥ ਮਸਤਕਿਕਾਟਿਧਰੀਤਿ
ਸੁਆਗੇਤਨੁਮਨੁਆਗੇਦੇਉ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐ
ਸਪਜਭਾਇਜਨੁਲੇਉ॥ ੧॥ ਕਿਅਭਵੀਐਸਾਚਿਸੁਚਾਹੋਇ॥ ਸਾਚ
ਸਬਦਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨਤੁਮੇਕਿ ੨੩

ਉਤੁਮਾਰਾ। ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਉ। ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਣਾਸਿ
 ਹਮਾਗੀਹ ਉਸੀ ਤਜਨਾ ਬਲਿਜਾਓ। ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹਹੀ ਅੰਬਾਲੇ
 ਕਹਅਵਹੁ ਕਹਜਾਯੋ। ਨਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ। ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ
 ਰਾਯੋ। ੨। ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੀ। ਮੈਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰਗੁ
 ਏ। ਸਹਜੇ ਅਏਹੁ ਕਮਿ ਸਿਧਾਏ। ਨਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ। ਅਸਟਿ ਬੈਸ
 ਏ। ਬਿਰੁਨਾ ਗਇਨੁ। ਮੇਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ। ਆਪੁ ਪਾ
 ਛੁਟੈ। ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ। ੩। ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀ। ਮੈਕਿਉ
 ਕਰਿ ਪਾਈ। ਮੈਪਾਰੋ। ਚਰਖੁ ਦੁਬੋਲੈ। ਅਉਧੁਨਾ ਨਕਦੇਹੁ। ਸਚਾ ਬੀਚਾ
 ਗੋ। ਆਪੇ ਅਥੇ। ਆਪੇ ਸਮਝੈ। ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰਦੀਜੈ। ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ
 ਤੁਮ ਪਾਗਗਰਾਮੀ। ਤੁਝ ਕਿਆ ਬੈਸਦੁ ਦੀਜੈ। ੪। ਜੈਸੇ ਜਲਮਹਿ ਕਮ
 ਨਿਰਾਲੁ। ਮੁਰਗਾਈ ਨੈਸਾਣੇ। ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ। ਰੁਦਸਾਗਰੁ ਤ
 ਦੀਰੋ।

ਗੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਦਖਾਣੇ॥ ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਮਾਸਾ
ਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋਅਗਮਾਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕਤਾਕਾਦ
ਸੋ॥ ੫॥ ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛੁਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ
॥ ਰੋਸਨੁਕੀਜੈਉਤਰਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ ਇਹਮਨੁ
ਚਲਤਉਸਚਪਰਿਬੈਸੇਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਏਕਰਤਾਲਗੋਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥ ੬॥ ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇ
ਰੁਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ ਕਿੰਦਮੂਲਅਹਾਰਖਾਈਐਅਉਧੁਬੋ
ਲੈਗਿਆਨੇ॥ ਤੀਰਥਨਾਈਐਸੁਖਫਲੁਪਾਈਐਮੇਲੁਨਲਗੇ
ਕਾਈ॥ ਗੋਰਖਪੂਤਲੋਹਾਰੀਪਾਥੋਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ
॥ ਹਾਟੀਬਾਟੀਨਿਦਨਆਵੈਪਰਪਰਿਚਿਤੁਨਰੋਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ ਹਟਪਟਨੁਪੁਰਾਨਾ

ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਦਾ ਧਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿ ਤੁਨਿ ਦ੍ਰਾਮ ਲਪ ਮਹਾਰੋ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੮ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖਕ ਹਰੁ ਜੋ ਰਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁਦ੍ਰਾ ਬੁਝੈ ॥
 ਖੰਥਾ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਹੇਦੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇ
 ਨਿਬਿਧਿ ਮਨੁ ਜਮ ਸੁਣੀਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁ ਤਿਚੈ ਦੁਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗਾਤਿ ਦਿਖਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੰਕਾਰੁ
 ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੁ ਸਮ ਸੁਪਗੀ ॥ ਖੰਥਾ ਬੁਝੈ ਰੁਪਿ ਪਰਿਗਧਿ ਮ
 ਨਾਨਕ ਤਾਹੈ ਏਕ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤੁ
 ਖਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤੁ ਖਰੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਉਧਉ ਖਪਹੁ ਪੰਚ ਭੂਟੇ ਪੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੜਾਸਨੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਟੀ ॥ ਸਤੁ
 ਭੂਟੇ ਖਸੀ ਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧੧ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥

ਟੀਕਾ ੦
 ਨਵਾਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਸਮਾਲਾ

ਕਵਨਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਚੁਗਤਾ॥ਕਵਨਸੁਆਵੈਕਵਨਸੁਜਾਇ॥
ਕਵਨਸੁਤ੍ਰਿਭਵਨਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੧੨॥ਪਟਿਪਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਅਨਮੁਖਿਬਿ
ਨਜੈਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉ
ਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ
॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਗਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈ
ਸੁਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਖਾਧਾ॥ਅਨਮੁਖਿ
ਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਹਉਮੇਮੇਇਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁਨਿਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੀਧਾ॥ਉਠੈਨ
ਹੀਸਾਪਛੈਨਕੰਧਾ॥ਸਹਜਿਗੁਫਾਪਰਿਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇ
ਭਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਹਿਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰ

ਏਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸੁਦਖਰਕੇਤੁਮਦਣਜਾਗੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾ
 ਬੁਲੰਘਾਦਹੁਪਾਗੇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਧੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨ
 ਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਦਖਰਕੇਹਮਦਣਜਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
 ਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਦਵਾਇਆ॥
 ਕਾਹੇਕਉਤੁਏਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾਈ
 ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਦੰਤਾਖਾਈਐਸਾਗੁ॥
 ਨਾਨਕਸਾਚਕਰਹੁਬੀਚਾਗੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁ
 ਮਿਟਾਇਆ॥ਮਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਮਨਸਾਅਸ
 ਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇ
 ਖਾਈਐਸਾਗੁ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਗੁ॥੨੦॥ਅਦਿਕਉਕਵ
 ਏਰਿਚਾਰੁਕਥੀਐਲੇਸੁਨਕਹਾਂਪਰਦਾਸੇ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਡਾ

ਨਿਵਾਰੀ॥

ਕਵਨਕਥੀਅਲੇਪਾਟਿਪਾਟਿਕਵਨਨਿਵਾਸੋ। ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਰਿ
ਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਪਾਰਿਜਾਈਐ। ਸਹਜਸੰਤੋਖ
ਕਾਅਸਟੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੈਬੈਰਾਈਐ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੇ
ਬਿਖੁਮਾਰੈਤੁਨਿਜਪਾਰਿਹੋਵੈਦਾਸੋ। ਜਿਨਿਰਚਿਗਚਿਆਤਿਸੁ
ਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕਤਕੋਦਾਸੋ॥ ੨੧॥ ਕਹਾਂਤੇਅਵੈਕਹਾ
ਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਪੈਸਮਾਈ॥ ਏਸੁਸਬਦਿਕਉਜੋਅਰਥ
ਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ ਕਿਉਤੁਤੈਅਦਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕ
ਬੀਚਾਰੋ॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਪੈਸਮਾਈ॥ ਧੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥ ੨੨॥ ਆਇ
ਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਹੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦਾਸੁਈ

॥ ਅਕਲਪਤਮੰਦ੍ਰਾਗੁਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇਪਇਪਾਟਿਸਾਚਾ ॥
 ਸਰਬਜੀਆ ਗੁਰਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ਐਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹ
 ਜਿਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਲਹੈ ॥ ਹੁ
 ਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆ
 ਪੁਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਹੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਵਿ
 ਗਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣ ਬੀਆਸ ਤਿਹੁ ਰ
 ਪਰਚੈ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੇਸ ਬਾਇਸਮਾਇਲੀਆ ਏਕੇ ਕਉ
 ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਜੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਛਾ
 ਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬੀਆਜੀ ਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ
 ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬਦਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ
 ਵਡਾਣੈ ਸਰਬਜੀਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਚੈ ਉਪਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ

ਏਕਮਇਆ ਭੂਠੇ ਆਦਿ ਠਵਰਨ ਪਾਦਿ ਦੂਜੇ ਆਦਿ ਗਉਣੁ ਭਇ
ਆ ਆਦਿ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਬਖਸਿਲੁ ਇ
ਆ ਏਕ ਬੇਦਨ ਦੂਜੇ ਵਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਹਸਾਇਣੁ ਦੀਸਰਿਆ ਸੋਬੁ
ਏ ਜਿਸੁ ਅਪਿਬੁਝਾ ਏ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ ਸੁਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ
ਤਾਰਣੁ ਹਾਰਾਹ ਉਮੇਦੁ ਜਾਪਹਾਰਿਆ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਜਮਕੀ
ਕਾਣਿ ਪਰਪਰੁ ਜੋ ਰੋਹਾ ਏਹਾਣਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਰਹਿ ਭੁਝੈ ਬੈਥਾਣਿ ॥
ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਥਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਜਾਣਿ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾਭੁ ਉਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬਾਣਿ ਮਘ ਰੂਪ ਰੂਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦਿ ਤਪਹ ਮਧੁ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਮਿਰੇ ਮਿਹਰਿਧਿ
ਅਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਮੇਧਸ

ਬੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬ
 ਟਿਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਗਾਨ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਗੁ ॥ ੨੮ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥਕ ਬੈਦੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਧੈ ਸ ਪਰਵਾਰੀ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅ
 ਚਾਰੀ ਸਬਦਿ ਰੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਣਿ ਸਮਾਈ ॥
 ੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸਮ ਹਿਓ ਪਤਿ ਪਤਿ ਸੁ
 ਬਾਜੀ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਰਪੇਰੀ ਗੁਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਹਤ ਉਪਤਿ ਸਿਉ
 ਪਹਿਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਨਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਅਪਸ
 ਵੀਰੀ ॥
 ਨਿਰਾਗੀ ॥

ਰਬਿਧਿਜਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਦਿਗਤਿ ਨ ਰਵਿਗਤਿ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾਰੇ ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩੧॥
ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਗੁਰਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁ ਸੋਝੀ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ੩੨॥ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸਚੁ ਕਰਣਿ ਸਾਗੁ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ। ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਦੇਕਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ॥ ੩੩॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਜੋ ਗੁਰਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾ
ਇ। ਬਾਰਹਮਹਿ ਜੋ ਗੀਰੁ ਰਮਾਏ ਸੀਨਿ ਮਾਸੀ। ਛਿਅਚਾਗਿ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨ॥

ਭਿਦੂ ਜੇਲਾ ਗੇ ਦੇਖਹੁ ਹਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਾ ਭਿਰ ਗੀ ਜਿਨੀ ३੮
ਸਚੁ ਗੀਖ ਅਉਰਧਾਰਿ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤ ਨੁਲ ਪੈਲਿ ਵਲਾਇ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੇ ਰਤ ਨਜੁਰਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਰਕ ਮਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨਖਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦ
ਰਗ ਹਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੀਜ ਨੁਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ
ਕਾਰਕ ਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਸਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਟਿ ਪਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨ ਮਰਿਗਿ ਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛੁਤਾ ॥ ੩੭ ॥
ਦੀਰੰ
ਨਿਦਾ ਗੀ ॥

ਬਿਨੁਗੁਰੁਰੁਮੇਅਵੈਜਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰੁਪਾਲਨਪਦੀਥਾਇ। ਬਿਨੁ
ਗੁਰਮਨੁਅਮਤਿਰੋਲਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨੀਬਿਖੁਖਾਇ
॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਬਿਸੀਅਰੁਸੈਮਰਵਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰੁਬਿਨੁਪਾਟੇਪ
ਇ। ੩੮॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ। ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁ
ਣਨਿਸਤਾਰੈ। ਮੁਕਤਿਮਹਾਂਸੁਖਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਦੇਨਅਵੈਹਾਗਾਤਨੁਪਟਵੀਇਹਮਨੁਵਣਜਾਗਾ। ਨਾਨਕ
ਸਹਜੇਸਚੁਦਾਪਾਗਾ। ੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸਤੁਬਿਧਾਤੈ
॥ ਲੰਕਾਛੁਟੀਦੈਤਸਿਤਾਪੇ। ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਗਵਣਾ। ਭੇ
ਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹ
ਣਤਾਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੈ। ੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈ
ਅਵਣਜਾਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਾਘਾਵੈਮਾਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ

ਟੇਖਰੇਪਛਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੪੯ ॥
 ਰਗਧਸਿਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ੫੦ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲ ਏ ॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨ ਮਿਧਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਨੁ
 ਕੀਜੈ ਸ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਕਵਣੁ ਮੂਲੁ ਕਵਣੁ ਮਤਿ ਦੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ
 ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣੁ ਕਥਾ ਲੇਹਹੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਜੁ
 ਠਹੁਤੁ ਮੰਥਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੇਖ
 ਵਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ੫੨ ॥ ਧਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਦੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ
 ਗਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਹਹੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ
 ਦੀਠੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਰਾਗੀ ॥

ਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ ੪੪॥ ਮੈਨੁਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾਈਮੈਸਾਗਾਜਿ
ਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਨੁਅਹਾਰਾਹਿਵੈਕਾਪਹੁਮੰਦਰਾਮਗਨਿਪਿ
ਰਾਹਨੁ॥ ਕਵਨੁਗੁਣਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿ
ਸਮਾਵੈ॥ ਕਵਨੁਪਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੪੫॥ ਹਉਹਉਮੈਮੈ
ਦਿਚਹੁਖੋਵੈ॥ ਦੂਜਾਮੈਟੈਕੋਰੋਵੈ॥ ਜਗੁਕਰਤਮਨਮੁਖਗਾਵਹੁ॥
ਸਬਦੁਕਮਾਈਮੈਖਾਈਮੈਸਾਗਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਨਾਨ
ਕਾਅਗਨਿਮਰੈਸਤਿਗੁਰਕੈਰੁਣੈ॥ ੪੬॥ ਸਚਰੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾ
ਰੈ॥ ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀਚਰੈ॥ ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥
ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੀਗਿਰੀਗੀਆ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੈ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੈ॥ ੪੭॥ ਕਵਨੁਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਪਰ
ਛਾਇਆ॥ ਕਵਨੁਮੁਖਿਸੁਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ ਕਵਨੁਮੁਖਿ

ਜੇਹਤਨਿਤਰਹੈ। ਕਵਨਭੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਹੈ। ਕਵਨਜੋਧਜੇ
ਕਾਲੁਸੰਘਾਹੈ। ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕਬੀਚਹੈ। ੪੮। ਸਬਦੁਭੁਖ
ਤੁਜਸਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾ। ਸਸਿਪਰਿਸੁਰਦਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਅਗਾ। ਸੁ
ਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਪਾਗਾ। ਆਪੇਪਾਹਿਉਤਾਹਣਿਹਾਗਾ।
ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ। ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਕਾਲੁਨਖਾਇ
॥ ੪੯॥ ਨਾਮੁਤਤੁਸਭੁਹਿਸਿਰਿਜਾਪੈ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਕਾਲੁਸੰ
ਤਾਪੈ। ਤਤੁਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ। ਦੂਜਾਜਾਇਇਕਤੁਪਰਿਅ
ਨੈ। ਬੋਲੈਪਦਨਗਗਨੁਗਹਜੈ। ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁਸ
ਹਜੈ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੀਬਾਹਰਿਸੁੰਨੀਤ੍ਰਿਭੁਵਣੁਸੁੰਨੀਮਸੁੰਨੀ।
ਚਉਬੇਸੁੰਨੈਜੋਨਹੁਜਾਣੈਤਾਕਉਪਾਪਨਪੁੰਨੀ। ਪਟਪਾਟਿਸੁੰ
ਨੀਰਹੈਭੇਉ। ਆਇਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ। ਜੋਜਨੁਨਮ
ਨਿਦਾਹੀ॥

ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਨੋ ਸੁਨ ਕਹੈ
ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਹਤਿ ਸੁਨਿਰਤੇ ਸੇ ਕੈ ਸੇ
॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈ ਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵੈ
ਹਿਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਨਉ ਸਰਸੁ
ਭਰਦ ਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤੁਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਹੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਚੇ ਦੇ
ਖਿਹ ਜੂਹੇ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਦੀ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੫੩ ॥ ਸਹਜ ਭੁ
ਇ ਮਿਲੀ ਐਸੁ ਪਧੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁਨ ਸਬਦੁ
ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੀ
ਖਿ ਆਸੇ ਜਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣੁ ਨ ਹੀ ਭੂਤੇ ॥
੫੪ ॥ ਕੁਝੁ ਧਿਚ ਵੈਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਭੂਏ ਚੋਟਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਜਮਦਰਿਥਾਂਧੋਕੋਇਨਰਾਖੋ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੋ॥ ਕਿਉ
ਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝੈਗਵਾਗੁ॥ ੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ
ਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦਵੀਚਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਦੈਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ਤਤੁਨਚੀਨੈ
ਮਨਮੁਖਜਲਿਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਵਿਦੂਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ ਮਾਨੈਦੁਕਮੁ
ਸਭੈਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ ਨਾਨਕਦਹਗਾਧਵੈਮਾਨੁ॥ ੫੬॥ ਸਾਚੁਦਖਰੁ
ਧਨੁਪਲੈਹੋਇ॥ ਅਪਿਤਰੈਤਰੈਭੀਜੋਇ॥ ਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪਤਿਹੋਇ
॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਇ॥ ਸਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਇ॥ ੫੭॥ ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਂਵਾਸੁਕਖੀਅਲੇਜਿਤੁਤ
ਗੀਅੇਭੁਵਨਲੁਸੀਸਾਰੋ॥ ਤੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਕਹੀਅੇਤਿਸੁਕਦੁਕਵਨੁ
ਅਧਾਰੋ॥ ਬੋਲੈਖੇਲੈਅਸਥਿਰੁਹੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖਲਖਾਏ॥ ਸੁ
ਦੀਰਭਮਾਮੀਸਚੁਨਾਨਕਪੁਣਵੈਅਪਣੇਮਨਸਮਝੈ॥ ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਰਾਗੀ॥

ਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏਅਪੇਦਾਨਾ
ਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭੁਗਿਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰਤੁਰਿ
ਵਸੁਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹਸੇਈ॥੫੯॥ਨਕਵਾਸਾਸੁਨਿਵਾਸਾਅ
ਕਲਕਲਾਧਰਸੇਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਾਇਮਾਹਿਵਸੈਵਿਚਧੁ
ਭਰਮਗਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਣੀਨਮੋਮੀਨਿ
ਵਜਾਏ॥ਸਬਦਿਗੁਰੁਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਮੇਇਤਉਤਏਕੋਜਾਣੈ॥
ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥
੫੯॥ਤੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਪੁਸੁਨਸਚੁਅਹਾਰੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੋਲੈਤਤੁਵਿਹੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋ॥ਤੈਗੁਣਮੇਦੈਸਬਦੁਵ
ਸਾਏਤਮਨਿਚੁਕੈਅਹੰਕਾਰੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਤਹਰਿ
ਨਾਮਿਲਗੈ॥ਪਿਆਰੋਸੁਖਮਨਾਇਤੁਪੰਗੁਲਾਬੂਝੈਧੁਆਗੁਰਮੁ

ਅਲਖਲਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਉਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਮਨਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀ ਅਲੇਪਵਨੁ ਕਹਾਂ ਰਸੁ ਖਾਈ॥
ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰਾ ਕਵਨੁ ਮਉ ਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨੁ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉ ਧੂਹ ਉਮੋ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ॥ ਕਵਨੁ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸ ਬਿਰੁ
ਹੀ ਅੰਕਿਤੁ ਉਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਏ ਨ ਗਾਜੈ॥ ੬੧॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨ ਹੀਮਾਤਾ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ^{ਜੀ} ਨ ਲਿਖ ਲਿਤਾਤਾ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ
ਪਵਨੁ ਨ ਜਾਪਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਖ ਮ
ਕਰਿ ਰੇ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਅਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਸਾ ਚੇਮਾਤਾ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੀ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਅਤਮ ਸੁਖ ਪਾਹੀ॥ ਸਚੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਤਹੁਤਾਰੀ। ਨਾਨਕਬੁਣੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੇਗਲੁਕਹਾਂਬ
ਹਾਂਬਜੀਅਲੇਕਹਾਂਬਸੈਇਹੁਪਦਨਾ। ਕਹਾਂਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਪਤਾਕਉ
ਚੁਕੈਮਨਕਉਦਨਾ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸ
ਇਹੁਮਨੁਪਾਏ। ਅਪੇਅਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹਵੈਧਵਤੁਦਰਸਿ
ਰਹਾਏ। ਕਿਉਮੁਲੁਪਛਾਣੈਅਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਾਸਿਘਰਿਸੁਰਸ
ਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਵਿਚਹੁਪੈਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜੇਸਮਵੈ॥
੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲਪਛਾ
ਣਿਰਹੈ। ਨਾਉਪਵਨੁਘਰਿਆਸਦਿਬੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁ
ਲਹੈ। ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਨੁਜੋਤਿਸੁਸ
ਬਦਿਲਹੈ। ਖਵੈਦੁਖਭੁਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ। ਅਲ
ਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ। ਬਿਰਲੇਕੋਅਰਥਾਵੈ। ਨਾਨਕਆ
ਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹਿ

ਹਵਾ ਦੇ ਹਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੋ ਠੈਰ ਹਤਾਨਾ ਭਿਕਮਲ ਅਸਥੀ ਭੁਨ ਹੋਤੋ ਤ
 ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬ ਦਿਕਹਾ
 ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦ ਕੀ ਮਤੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਜੀ ਪਈ ॥
 ਵਰਨੁ ਭੇਖ ਅਸਰੂ ਪਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪ ਸਿਸਾ ਚਾਨਾ ਨ ਕਨਾ
 ਮਿਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤ ਬਸਾ ਚੋ ਸਾ ਚਾ ॥ ੬੬ ॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇ ਹਨ ਹੋਤੀ
 ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾ ਭਿਕਮਲ ਅਸਥੀ ਭੁਨ ਹੋਤੋ ਤ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿ ਅਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ
 ਤਉ ਅਕੁਲੀ ਟਿਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਹੁ ॥ ਗਉਨਗ ਗਨੁ ਜਬਤ ਬਹਿਨ
 ਹਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਜੋਤਿ ਮਾਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖ ਅਸਰੂ ਪਸੁ ਦੇ ਕੋ ਕੋ
 ਸਬਦੁ ਦਿਡੁਣੀ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
 ੬੭ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾ

ਈ॥ ੨੭॥ ਮੇਦਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈਪਰਖਨਾਮਿਦਿਸਰਿਅੰਦੁਖਪਾਈ॥
ਕੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਹੈਹਉਮੇਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਈ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈ
ਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਹਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇ
ਨਹੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਹੈ
ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈ
ਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਦੈਕੋਜਣੈ॥ ੬੩॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮ
ਹਾਦੁਖਪਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਰਾਗਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ

ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨਮੁ ਹਾਗਿ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਉਮੈ ਮਾਰਿ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮੁ ਕਾ
 ਲੁ ਸਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ-
 ਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੭੧ ॥ ਸਬਦੇ
 ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਅਉਧੁ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜੋ ਗੁਨਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹਾਤੇ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਮਾਤਾ ਨਾਮੇ ਤੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਈ
 ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੇਖ ਕਹਾਇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਅਪਿਖੁ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਈ ॥ ਅਉਧੁ ਜੋ ਗੁਰਗਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ
 ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ
 ਹੋ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗ
 ਟੁ ਆਪੇ ਜਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤੁ ਫਿਰ

ਹਿਰੁ ਰਮਾਣੈ॥ ਮਾਗਾਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿ ਮਾਤੇ ਰੇ ਵਰਜਨ ਕਉ
ਕੁਰਬਾਣੈ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਮਾਗੁ ਰਮੁ ਖਿਸੇ ਫੁੰਹਿ ਰੇਈ
ਨਾਨਕ ਜਭਿ ਜੁਗਾਮਾ ਪੇਵਰ ਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਹਨ ਕੋਈ॥੭੩॥

ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭੁਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵ
ਜੀਆ ਵਧਾਈਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣੁ ਮ
ਈਆ॥ ਸਬਦੋ ਤੁਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੋਰਾ ਮਨਿ ਜਿ ਨੀਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨ
ਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰੀਆ ਤੂ
ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੋ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਦਿਸਾਰ

੬੫
੧॥ ਅੰਗੀਕਰੁ ਓਧੁ ਕਰੇ ਤੇ ਰਾਕਾਰ ਜਸ ਭਿਸਦਾਰਨਾ ਸਚੁ ਨ ਗਲਾਸ
ਮਹਬਜੁ ਅਮੀਜੋ ਕਿਉ ਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਗੈ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾਰਹੁ
ਹਰਿ ਨ ਲੋ ॥ ੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਹੀ ਪਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਪਰਿ ਤੇ ਹੈ ਸ
ਕੁ ਕਿਛੁ ਪੈ ਜਿ ਸੁਟੇ ਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਦਾ ਸਿ ਟੁਤ ਸਲਾਹ ਤੇ ਹੀ ਹਰਿ ॥
ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੈ ਸਬ ਦਿਪ ਨੇਹੈ ॥ ਕ
ਪੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਹੀ ਪਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆ
ਧਾਰੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੂਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸੰ
ਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛੁ ਸਾਉ ਪ੍ਰਯਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁ
ਹ ਬਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀ ਆਇ ਪਿਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ
ਸੁਣੁ ਉਸੈ ਤਹੁ ਸਬ ਦਿਧਰਹੁ ਪਿਆਰੈ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੈ ॥
੪॥ ਵਾਜੈ ਪੰਚ ਸਬ ਦਿ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਪਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬ ਦਿ ਵ

ਜੇਕਲਾਜਿਤੁਪਰਿਧਾਰੀਆਪੰਚਦੂਤਤੁਪਦਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੀਟਕੁਮਾ
ਰਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਪਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੈ
॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਪਸੁਖਹੋਆਤਿਤੁਪਰਿਅਨਹਦਵਾਜੋ॥੫॥ਸਾਚੀ
ਲਿਵੈਬਿਨੁਦੋਹਿਨਿਮਾਣੀ॥ਦੋਹਿਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝੁਹਕਿਆ
ਕਰੇਵੇਚਾਗੀਆਤੁਪਬਾਝੁਸਮਰਬਕੋਇਨਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾ
ਗੀਆ॥ਇਸਨਉਹੋਰਬਾਉਨਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਗੀਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝੁਹਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਗੀਆ॥੬॥ਅਨੰਦੁਆ
ਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਅਨੰਦਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿਆਅਨੰਦੁਸਦਾ
ਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਾਵਿਖਕਟੇਗਿਆ
ਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਸੇਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸ
ਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਏਹਅਨੰਦੁਪੈਅਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਣਿਆ॥

੧॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸਤੂ ਦੇ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇ ਹਿਜਿਸਨੇ ॥
 ਹਿਕਿਅ ਕਰਹਿ ਦੇ ਚਾਰਿਅ ॥ ਇਕਭੁਗਿ ਮਭੂਲੇ ਟਿਰਹਿ ਦਹਾਇਸਿ
 ਇਕਿਨਾ ਮਿਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਅ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭੁਇਆ ਨਿਰਮ
 ਲਾਜਿ ਨ ਭਾਣੁ ਭਾਵੇ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਜਿਸਤੂ ਦੇ ਹਿਪਿਅ ਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾ
 ਵੇ ॥ ੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹਾ
 ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇ ਹੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਸਉ
 ਪਿਗੁਰ ਕਉ ਦੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਦੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਰਾਗਾ ਵਹੁ
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਪਸੰਤੁ ਹੁਕ ਬਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
 ੯॥ ਏਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇ
 ਅਕਿਨੈ ਸੁਣਿਤੁ ਮੰਨਿ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹਮਾਇਆ ਮੋਹਿਣੀ ਜਿਨਿਏ ਤੁਥ
 ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤਸੇ ਹਿਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿਠ ਗਊਲੀ

ਪਾਇਆ। ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਦਹੁ ਜਿਨਿ ਸੋਹੀ ਠਾਲਾਇਆ।
ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਚੰਦਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ। ੧੦॥ ਏਮਨ
ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ। ਏਹੁ ਕੁਟੰਬ ਤੁਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨ
ਹੀਤੇ ਰੈ ਨਾਲੇ। ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾ ਹੀਤਿ ਸੁਨਾ ਲੋਕਿ ਉਚਿਤ ਲਾ
ਈਐ। ਐਸਾ ਕੀਮਤੁ ਲੇਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਣਿਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ। ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸ
ਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ। ੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ।
ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਜਾਣਹੇ। ਜੀਅ ਸੰਤ
ਜਬ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਅ ਕੋਮਾ ਖਿਵਖਣਏ। ਅਖਹਿ ਤੁਧੇ ਖਹਿਸਤ
ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਤੁਨ ਪਾਇਆ। ੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰਾਨਿ ਜਨਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਬੇਜ ਦੇਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ਪਾਇਆਸੀਸਿ ਤੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਚਮਾਨਿ
 ਵਸਾਇਆ॥ ਜੀਅਜੇਤਸਾਉਤੁਪਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਾਇਆ
 ਇਆ॥ ਲਬਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਚੁਕਾਸਤਿਗੁਰੁਲਾਭੁਇਆ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਸੀਸਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ੧੩॥
 ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥ ਚਾਲਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰੀਬਿਖ
 ਮਮਾਗਰਿਚਲਣਾ॥ ਲਬਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤਨਾ
 ਹੀਬੋਲਣਾ॥ ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਗਰਿਜਾਣਾ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਚਾਲਭਗਤਾਚੁਗਾਹੁਗੁਨਿਰਾਲੀ॥ ੧੪॥ ਜਿਉਤੁਚਲਾ
 ਇਹਿਤਿਵਚਲਹਿਜਾਮਾਮੀਹੋਕੁਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਗੇ॥ ਜਿਵਤੁਚ
 ਲਾਇਹਿਤਿਵੇਚਲਹਜਿਨਾਮਾਗਰਿਪਾਵਹੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨੀ

ਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿ **ਗੁਰਸਵਾ**ਪਿਆਵਹੋ॥ ਜਿਸਨੇਕਥਾਸੁਣਾ
 ਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵਹੋ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਰਿ
 ਬਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੋ॥ ੧੫॥ ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥
 ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੀ
 ਨਿਵਸਿਆਜਿਨਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਇਕਿਟਿਗਹਿਪਨੇ
 ਰੇਕਹਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸੋਹਿਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਪਿਆ
 ਇਆ॥ ਹਰਿਪਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਪਿਆਇ
 ਆ॥ ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬੁਸਹਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਜਬਈ
 ਆ॥ ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੀਨਿਵਸਾਇਆ
 ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥

੧੭॥ ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਉਪਜੈਵਿਨੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ ਨਜਾਇ
 ਕਿਤੇਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਸਹਜੈਜੀਉਮਲੀਨੁਪੈਕਿਤੁਸੰਜ
 ਮਿਧੋਤਾਜਾਏ॥ ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਥਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾ
 ਇ॥ ਕਰੈਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਉਪਜੈਇਹਸਹਸਾਇਵਜਾ
 ਇ॥ ੧੮॥ ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ
 ਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ ਏਹਤਿਸਨਦਰੂਰੋਗੁਲ
 ਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਦੇਵਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀ
 ਟਿਗਹਿਜਿਉਦੇਤਾਲਿਆ॥ ਕਪੈਨਾਨਕਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇ
 ਲਾਗੋਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰ
 ਹੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਜਤਿਗੁਰਤੇਕ
 ਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ ਕੂੜੀਕੀਸੋਇਪਦੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ॥

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇਵਨ ਜਗੇ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨ ਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ
ਸਨਮੁ ਖੋਵੈ ॥ ਖੋਵੈ ਤਸਨਮੁ ਖਿਸਿ ਖਕੋਈ ਜੀਅ ਹੁਰ ਪੈ ਗੁਰਨ
ਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤ ਰਿਆ ਭਮੇ ਸਮਾ ਲੇ ॥ ਅ
ਪੁਛ ਭਿਸਦਾਰ ਪੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕ
ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਜੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਖੋਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਦੇਖ ਖੋਵੈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ
ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਣੇ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿਆ ਪਾਵੈ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਠਿਗਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਥਾਇ
ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਰਿ ਦੇਖਹੁ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਏ ॥ ੨੨ ॥ ਅਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਆਰਿ ਹੋਗਾ ਦੁਸਰੀ ਬਾਂ

ਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਤੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੀਬਾਣੀ। ਅਸਿਰਿ ਬਾਣੀ। ਜਿਨ ਕਉ
 ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ। ਹਿਰਦੈ ਤਿਨ ਸਮਾਣੀ। ਘੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰ
 ਹਹੁ। ਹਿਰਿ ਗਿਜ ਪਿਹੁ ਸਾਰਿ ਗਿਪਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ
 ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕਚੀ ਪੈ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ
 ਤਕਚੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ। ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ
 ਕਚੀ। ਅਧਿਕ ਬਾਣੀ। ਹਰਿਹਰਿ ਨਿਤ ਕਹਾਹਿ ਰਸ ਨਾਕਹਿ। ਅਕ
 ਣੁ ਨ ਜਾਣੀ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾਹਿ ਫਲਾਇਆ। ਮਾਇਆ ਬੋਲਹਿ ਪਏ
 ਹੋਵਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੪॥ ਗੁ
 ਰਕਾਸ ਬਦੁ ਰਤਿ ਨੁਹੈ। ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜਤਾਉ। ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾ
 ਗਾਏ। ਹੋਰੁ ਆਸਮਾਉ। ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ। ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ। ਸਚੈ ਲਾਇਆ
 ਭਾਉ। ਆਪੇ ਹੀ ਗਾਰਤਨੁ। ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ। ਬੁਝਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
 ਬਦੁ ਰਤਨੁ। ਹੋਰੁ ਜਿਤੁ ਜਤਾਉ॥ ੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ। ਆਪਿ ਉਪਾ

੩੪

ਇਕੋਕਰਠਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਅਪਿ ਦੇਖੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੋਏ ਬੀਧ ਨੁਹੈ ਵੈਸੁ ਕਤੁ ਸਥਦੁ ਮੀਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੋਵੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਕਪੈਨ ॥
ਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰੀ
ਨਪਾਪ ਬੀਚਾਰ ਦੇਤ ਤੈਸਾ ਹਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈਸਾ ਹਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਣਹੁ ਤਤੈਸਾ ਹਨ ਜਾਣੀ ॥ ਭਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੀਸਾ ਹਰੁ ਮਿਸੁਤਾ ਰੈਸੁ ਤਿਆ
ਰੈ ਏਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਜ ਨਜਾਗੈ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸਿ ਅਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਪੈਨਾ ਨਕਸੇ ਤੁਧਾਏ ਜਿਸ
ਨੇ ਅਨੰਦਿ ਨੁਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੈ ਜਾਗੈ ਤਰੈ ਏਵਿਹਾਣੀ ॥ ੨੭ ॥ ਆ
ਤਕੇ ਉਟਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐ ॥ ਮਨ
ਹੁ ਕਿਉ ਦਿਸਾਰੀ ਐ ਦੇਵ ਰੂਪਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਅਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾ
ਵਏ ॥ ਚਿਸਨੇ ਕਿਉ ਪੈਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵਲਾਵਏ

॥ ਅਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ਐਕਰ ਪੈ ॥ ੫੦ ॥
ਨਨਕੁ ਏਵਰੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਦੁਇ ਸਾਗੀ ਐ ॥ ੨੮ ॥ ਜੈ ਸੀ ਅਗ
ਨਿਉ ਦਰਮ ਹਿਤੈ ਸੀ ਬਾਹਿਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅਗ ਨਿਸਭੁ ਇਕੋ
ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਬੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾ ਜੈ ਮਿਆਪ ਰਵਾਰਿ
ਭਲਾ ਭਾਇਆ ਲਿਵ ਛੁਟਕੀਲ ਗੀਤਿ ਸਨਾਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਦਭਤ
ਇਆ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਪਰਿਦਿਸੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾ
ਇਆ ਕਪੈ ਨਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਦਿਚੇ ਮਾ
ਇਆ ਪਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿ ਅਮੁਲੁ ਕੁਪੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਦਿਟਹਰ ਪੋਲੈ ਕਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸਨੇ ਸਿਰਸ ਉਪੀ ਐਵਿਚ ਹੁਆ ਪੁਜਾਇ
॥ ਜਿਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿ

ਅਮੁਲੁਕੁਪੈਰੁਗਤਿਨਕੇਨਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹਰਿ
ਰਾਸਿਮਨੁਵਟੁਜਾਗਾਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਟੁਜਾਗਾਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਰਾਸਿਜਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁਜੀਅਪੁਲਾਹਾਖਾਇਹੁਇ
ਹਾਡੀ॥ਏਹੁਪਨੁਤਿਨਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭੁਣਾਕਪੈਨਨ
ਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਪੋਆਵਟੁਜਾਗਾ॥੩੧॥ਏਹਸਨਤੂਅਨਰ
ਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈ
ਜਿਚਹੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿ
ਰਸੁਬਹੁਤ੍ਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈ
ਐਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਪੈਨਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਜਭਿ
ਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁ
ਮਮਾਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਧੁ

ਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਅਪੇਪਿਤਾਜਿ
ਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਵਿਖਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਮਾਤਾਚ
ਲਤੁਪੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸਿਸਾਟਿਕਾਮੁਲ
ਰਚਿਆਜੋਤਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆ॥੩੩॥ਮਨਿਚਾਉਭੁ
ਇਆਪ੍ਰਭਅਗਮਸੁਣਿਆਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਰਿਹੁਮੰ
ਦਰੁਬਣਿਆਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੂਖਨਵਿਆ
ਪਏਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਆਪਣਾਪਿਰਜਾਪਏਅ
ਨਹਤਬਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੇਗੋਕਹੈਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਅਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਗੀਰਾ
ਮੇਰਿਆਇਸਜਗਮਹਿਅਇਕੈਕਿਆਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆ
ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆਜਿ

ਨਿਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਹਰਿ ਆਸੋ ਘਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਕਪੋਨ ਨ ਕੁਏ ਹੁਸਰੀ
ਰੁਪਰਵਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ
੩੫ ਮੇਰਿ ਹੋਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਪਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ਏਹੁ
ਵਿਸੁਸੀਸਾਰ ਤੁਮ ਦੇਖ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਪੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇ
ਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਜ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੋਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰਨ ਕੋਈ ॥ ਕਪੋਨ ਨ ਕੁਏ ਹਨੇਰੁ ਅੰਧ ਸੇਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਦਿਬ
ਵਿਸਦਿ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸ ਵਣੁ ਹੁਮੇਰਿ ਹੋਸਾ ਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰ ਲਾਏ ਸੁਣੁ ਹੁਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋ ਆਰਸਨ ਰਸਿ ਸਮਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡੁਣੀ

ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ ਕਪੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁ
 ਸਾਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ ੩੭॥ ਹਰਿਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗਥਿਕੈਵਾਜਾ
 ਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਤੁ
 ਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈਲਾਇਭਵਨੀਇਕ
 ਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰਦਿਖਾਇਆ॥ ਤਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿ
 ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ॥ ਕਪੈਨਾਨਕੁਹਰਿਪਿਆਰੈਜੀਉਗੁ
 ਠਾਅੰਦਰਿਗਥਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ ੩੮॥ ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਹਿ
 ਲਾਸਾਚੈਪਰਿਗਾਢਹੁ॥ ਗਾਢਹੁਤਸੋਹਿਲਾਪਰਿਸਾਚੈਜਿਥੈਸਦਾ
 ਸਚੁਪਿਆਵਹੇ॥ ਸਚੈਪਿਆਵਹਿਜਾਤੁਪਭਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਜਿਨਾ
 ਬੁਝਾਵਹੇ॥ ਇਹਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵ
 ਹੇ॥ ਕਪੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਪਰਿਗਾਢਹੇ॥ ੩੯॥ ਅਨਦ

ਰੇਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਜਭਿਪਾਪ ੫੩
ਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਆਦਿਨੁਗਾਦਿਨੁ
ਗੁਜੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪੁਰੁਸੇ
ਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਸੂਰੁਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸ
ਲੇਕੁ॥ ॥ਆਪਹਿਕੀਅਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗਾਨਾਨ
ਕਏਕੋਰਦਿਹਰਿਆਦੁਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਓਅੰ
ਸਾਧਸਤਿਨਮਸਕਰੀਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਆਪਹਿਸੁੰਨ
ਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨਾਆਪਹਿਸੁਨਤਮਾਪਹੀਜਾਸਨਾਆਪਨਾਮ
ਆਪਹਿਉਪਾਇਓਆਪਹਿਬਾਪਆਪਹੀਮਾਇਓਆਪਹਿਸੁਖ
ਆਪਹਿਅਸਥੁਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿ

ਰਪਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ ਤੇ ਰੇਸੀਤਨ ਕੀਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਅਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰ
ਗੁਨ ਦੇਕਾ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਤਿ ਪਰੋਵਨ ਹਾਰਾ॥ ਭਿੰਨ
ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ਸਗਲ
ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹ ਬਢਾਇਓ॥
ਦੁਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤੇ ਅਪਿ ਨਿਰਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਸ
ਲੋਕੁ॥ ॥ ਸੇਈ ਜਾਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੀਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ
ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੀਤ ਨ ਕੋ ਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਵੜੀ॥ ॥ ਸਸਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ॥ ਸੋਊ ਸਗਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ
ਪਾਯੀ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੀ॥ ਸਸੈ ਰੁਗਮੁ ਨ ਹੀ ਕਛੁ

ਬਿਆਪਤਾ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪਤਾ ਪ੍ਰਕੇਜਾਪਤਾ ਸੋਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨ ੫੪
ਹਾਗਾ ਨਾਨਕਤਾ ਕੈਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਕਹਾਂ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਸੋਸਭਕੁਗਾ ਠਾਮਾ ਬਿਧੂ ਨੇਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾ
ਤਸਭ ਧੂਗਾ ॥ ੧॥ ਪਵਤ੍ਰੀ ॥ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁਆ ॥
ਧਨਿ ਤੇ ਉਜਿਗਹਾ ਚਿਇਆ ਮਨੁਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਾ ਹਿਸਰਗਨ
ਆਢੂਗਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧਰ ਜਰਾ ਚਹਿ ॥ ਧੀਧੇ ਕਹਾਂ ਬਿਆ
ਪਹਿਤਾਹੁ ॥ ਜੋਏ ਕਛਾ ਡਿਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਕੈ ਹੀ ਮੇਦੀਓ
ਪ੍ਰਭਨਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਰਨਭਗਵਾਨਾ ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਨਿ
ਕਭੇਖ ਅਹੁੜਿਆ ਨਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅ ਉਨਕੋਇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਛਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਪਉਤ੍ਰੀ ॥ ॥
ਝੰਕਾ ਛਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਜਤ ਕਰਿਭੂ

ਤਉ ਭੀ ਅਨੀਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਉਕਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋ ਗੁਨ ਹੋ
ਉ ਭੀ ਅਨੀਰਹਤ ਮਾਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਕੈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਾਰਿ
ਸਭਿਤ ਕੈ ਭੀ ਅਨੀਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਅਏ ਸ੍ਰਿਸਟ ਮਹਿ ਬਿਨ
ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਛੋਗ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਗੁਰਮ ਬੋਗ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗਮਹਿ ਦੇਖਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ਜਨਮ ਤਮੇ
ਹਿ ਚਿਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ਗਰਬੁ ਕੰਟ ਮਹਿ ਉਧਤ ਪੁਕਰਤੋ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤਿ ਪੁਕਰਤੋ ਉਗਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛੁਡਾ ਦੇਵਨ
ਹਰਮਨ ਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਹਿ ਗੁਜਾਈ ਏ
ਤਉ ਤਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤੁ ਹੁ
ਕਮਿ ਬਿਨਾ ਸਹੁ ਹੁਕਮਿ ਮਾਗਿਆ ਭੀਨਨ ਕੋਇ ਆਵਨ ਜਾਨ

ਤੁ
ਕਾਮੀ
ਲਾਬਿਸ
ਗਚਿਰਹੇ

ਤਿਹਮਿਏਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਉਜੀਅਬਹੁਤਰ
 ਭਵਸੇ॥ਸੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਠਸੇ॥ਇਨਮਾਇਅਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਿਕੀ
 ਨੇ॥ਅਪਨਮੋਹਿਪਦੇਪਦਿਦੀਨੇ॥ਏਸਾਜਾਨਕਛੁਕਹਉਪਾਇਅ
 ॥ਜਾਤੇਤਰੇਬਿਖਮ॥ਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾਏ
 ॥ਨਾਨਕਤਕੇਨਿਕਾਇਨਮਾਏ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਿਰਤਕਮਾਦਨਸੁ
 ਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕ
 ਬਿਨੁਹਰਿਕਠਾਂਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਹਿਆਪਕਰਾਦਨ
 ਹਰਾ॥ਅਪਹਿਪ੍ਰੰਨਪਾਪਪ੍ਰੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਾਜਿਤੁਜਿਤੁ
 ਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਮੀ
 ਤੁਨਜਾਨੈਕਉ॥ਜੇਜੇਕਰੈਸੋਊਟੁਨਿਹਉ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸ
 ਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਦਾਰਨਹਾਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਗਚਿਰਹੇ

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦਕੁ ਸਮਰੰਗਾ ਬਿਖਸੋਗਾ ਨ ਨਕਤਿ ਹਸਰ ਨੀਪਰਉ ਬਿਨ
ਸਿਜਾਇ ਮੈ ਸੋਗਾ ਨ ਨਕਤਿ ਹਸਰ ਨੀਪਰਉ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਮੈ ਸੋਗਾ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹਰ ਚਹੁਤ ਹਤ ਹਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿ
ਹ ਬਿਪਿਕਤ ਪੂਨੀ ਛੂਟੀ ਐਸਾ ਕਤ ਤੇਉ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ
ਕਰਮ ਰਤ ਤ ਕੋਭਾਹੁ ਅਠਹਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨ ਮਸਿਉ ਤਉ ਏਉ ਕ
ਰਮ ਬਿਕਾਗ ॥ ਬਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਹੀ ਮੀ ਠੀਮਾਇ ਮਾਰੰਗਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨ
ਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਲੇਖੇ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀ ਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ
ਜੁਧਿ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨ ਨਕਤਿ ਹਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬੁਧਿ ॥੮॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਟੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸਕੇ ਹੋ ਆਸਾ ਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਜੋਰਾ ਤੇਰੰਗਾਏ
ਕਕੋਨਾ ਨਕਗੂੜਾ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗਾ ਹਉਇ ਆਮਨ
ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ ਪੁਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਾਹ ਕਪੈ ਨਕੋ

[illegible]

॥ ਉਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਪੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਸ ਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਤਮ
ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਣ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਨਿ ਪਾਨਿ
ਪੀਨਿ ਜਨਮ ਏਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਇਆ ਸਫਲ
ਤਾਹੁ ਕੇ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾ ਸੁਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਅਇਬ ਜ
ਹਿ ਸਾਧੂ ਕੇ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਅਵਤ ਸੋ ਜਨੁ
ਨਾਮਹਿ ਗਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵ
ਠਹਿ ਰਿਝੇ ਨਿਠਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਯਾ ਸੁਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਠ ਸੈ ਦੁਜ ਭ
ਉ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਯਯਾਜਰਉਦਰਮਤਿਦੋਊਤਿਸਾਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੋਊ॥
 ਯਯਾਜਾਇਪਰਉਸੰਤਸਰਨਾਜਿਹਮਾਸਰਇਅਭਵਜਲੁਤਰਨਾ
 ਯਯਾਜਨਮਿਨਅਵੈਸੋਊਏਕਨਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਊਯਯਾਜਨ
 ਮੁਨਹਾਰੀਐਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਾਨਾਨਕਤਿਹਜੁਖਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀ
 ਅਰੈਏਕਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਹਿਮਨਤਨਬਸਿਹਯੇਈਤਉਤ
 ਕੇਮੀਤਾਗੁਰਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ਇਹਬਿਖਿ
 ਆਦਿਨਚਰਾਛਿਅਛਾਡਿਗਲਿਓਸਭੁਕੋਇ॥ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਮੁਤ
 ਧੀਆਗਿਰਹਬਨਿਤਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ॥ਐਸੀਸੀਚਿਜੁਬਿਨ
 ਸਤਨਾਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਪਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧਸੀਗਿਕਲਿਕੀ
 ਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਈਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ

ਅਤਿਸੁੰਦਰਕਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਆਨੀਧਨਵੰਤਾਮਿਰਤਕਕ
ਹੀਮਹਿਨਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਰਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਛੇ
ਕਾਖਵੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਕ੍ਰਿਆਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥
ਕ੍ਰਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਕਅਪਰਸਉਦਿ
ਅਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ
॥ਉਆਤੇਉਤਮਗਨਉਚੰਡਲਾ॥ਨਨਕਜਿਹਮਨਬਸਹਿਗੁਪਾ
ਲਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕੁੰਟਚਾਹਿਟਹਦਿਸਿਭੁਮੇਕਰਮਕਿਰ
ਤਿਕੀਰੇਖਾ॥ਸੁਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਾਇਖਿਓਲੇਖਾ॥੧॥
ਪਵਤ੍ਰੀ॥ ॥ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਊ॥ਇਖਿਓਲੇਖਾਨਸੇਟ
ਤਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਗਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥
ਕਾਪੁਪੰਬੁਦਿਖਾਰੈਆਪੋ॥ਕਾਪੁਉਦਿਆਨਕ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥

ਅਪਨ ਖੇਲੁ ਅਪਹੀ ਕੀਨੋ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਜੁਨ ਨ ਕਲੀਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫੮
ਖਾਤੁ ਖਰਚਤੁ ਬਿਲਛੁਤ ਹੋਵੁ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡੁ ਗਾਹਿ ਹਿਰਿ ਜਪਤੁ ਅ
ਨੇਕ ਜਨਨਾ ਨ ਕਨਾਹਿ ਸੁਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਖਖਾਖੁ ਨਾ ਕਛੁ ਨ
ਹੀ ਤਿਸੁ ਸਮਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇਹਾਹਿ ਭੰਡੁ ਵੈਤ ਪਿਤ ਪਿਜਾਹਿ
॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਮੁਧਨੁ ਇਅ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿ ॥ ਖਿਮਾਗਰੀ
ਬੀਅਨ ਦਸਹ ਜਜਪਤ ਰਹਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅ
ਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮਨਾ
ਮਹਿ ॥ ਹਿਮਾਲਾ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਨ
ਕਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਗਨਿ
ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰਚਲ ਨ ਲੋਗਾ ॥ ਅਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨ ਨਕਨਾ ਮਅਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁ

ਫਰਦੁਸ ਸਿਸਾਜਿਨੀਤਿ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸ ਦੇ ਹਕ ਬਿਲਮਨਕਹਿ
ਹੋਸੀਤੁ ਨਹ ਬਾਰਿਕਨ ਜੋ ਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਪੀ ਕਛੁ ਬੰਧਾ ਓਹੁ ਬੇਰਨ
ਹਬੂਈ ਮੇਜ ਉਆਇ ਪਰੈ ਜਮਣੁ ਪਾਗਿ ਮਾਨੀ ਪਿਆਨੀ ਚਤੁਰਪੇ
ਖਿਰਹ ਨੁਨੀਇ ਹਠਾਇ। ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਹਾਲ
ਪਟਾਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤ ਕਿਰਗੁ। ਨਾਨਕ
ਆਏ ਸਫਲ ਤੇਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅ ਹਿਸੁ ਹਾਗ। ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਘੋਖੇ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਮਾਨ ਨਕਥਤ ਉਕੋਇ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵ
ਤਨ ਨਕਏ ਕੋਸੋਇ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਘਪਘਪਾਲ ਹੁਮਨ ਹਿਏ
ਹਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰਨਾਹਿ। ਨਹੋ ਮਾਨ ਹੋਵਨ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ
ਸਮਾਹਿ। ਘੁਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ। ਨਮਤੁ ਕਲਿ
ਮਹਿ ਪੁਨਹਿ ਚਰਨਾ। ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਮਨਿ ਕਪਛੁਤ ਵਹਿ। ਬਿਨੁ

ਹਰਿਗੁਰਗਤਿਕਹਾਂਬਿਤਿਪਾਵਹਿ। ਘੋਲਿਮਹਾਂਗੁਮੀਮ੍ਰਤੁਤਿਹ
ਪੀਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕੁਣਿ
ਪਾਲੇਸਭੁਦਿਵਸਸਾਸਨੁਬਢਨਪਟਨਤਿਲੁਸਾਗ। ਜੀਵਨਲੋ
ਗਹਿਗੁਰਮਮੋਹਿਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਹ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕੰਕਾਕ੍ਰਮੈ
ਕਾਛੁਤਿਹਜੇਸਾਕਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਨਾ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਚਨਮਾਹਿਮਗਹਿ
ਅਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨਾ। ਕ੍ਰਿਅਾਨਪਿਆਨਤਾਪੁਕਉਆਏ। ਕਰਿ
ਕਿਘਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ। ਕੁਣਤੀਕੁਣੀਨਹੀਕਉਛੁਟੈ। ਕਾ
ਚੀਗਾਗਰਿਸਿਰਪਕੁਟੈ। ਜੇਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆਪ੍ਰ
ਗਟਭੁਏਨਾਨਕਨਹਛੁਪਿਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਚਿਤਿਚਿਤ
ਵਉਚਰਣੁਰਬੰਦਉਪਕਵਲਬਿਗਸਾਤਾ। ਪਰਗਟਭੁਏਆ
ਪਹਿਗ੍ਰੇਬੰਦਨਾਨਕਸੀਤਮਤਾਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਚਚਰਨ

੫੯

ਕਮਲਗੁਰਲਗਾ। ਧਨਿਧਨਿਉਅਦਿਨਸੀਜੋਗਸਭਾਗਾ। ਚਾਚਕੁੰਟ
ਦਹਦਿਸਿਕੂਮਿਅਇਓ। ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ। ਚਾਰ
ਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੁਆ। ਸਾਧਸੀਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਪੁਆ।
ਨਨਕ ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨਿਹਨੇਤਾ। ੨੨।
ਜਲੋਕੁ। ॥ ਛਤੀਸੀਤਲੁਮਨੁਸੁਖੀਛਿਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ।
ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਨਕਦਾਸਦਸਾਇ। ੧॥ ਪਉੜੀ। ਛਛ
ਛਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਗੇ। ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਗੇ। ਛਛਛਹੁਧੋਤਤੇ
ਰੇਸੀਤੁ। ਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ। ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਥਹੁ
ਚਤੁਰਾਈ। ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ। ਛਹੁਕੀਪ੍ਰਤੀਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ। ਨਨਕਜਾਕਉਸੰਤਜਹਈ। ੨੩। ਜਲੋਕੁ। ॥ ਜੋਰਜੁ
ਲਮਫੂਲਹਿਪਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾ। ਅਹੰਬੁਧਿਬਿਧਨਪਰੇ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛੁਟਾਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਨਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਪੂਆ ॥ ੬੦
ਬਾਇਓ ਜਿਉ ਨਲਿ ਨੀਕੁ ਮਿਸੁਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਗੁਗਤੁ ਗਿਆਨੀ
॥ ਆਗੈ ਠਕੁ ਗਿਤਿ ਲੁਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੇਕ ਥਨੀ ਕਰਤੀ ॥ ਬਿ
ਆਪਾਰੀ ਬਸੁ ਧਾਜਿ ਉਠਿਹਤਾ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਿਜਿਹ ਹਉ ਮੇਮਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਗਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਝੁਲਾਪੇ ਉਠਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਰਾਗਾਧੀ ॥ ਕਾਕ੍ਰਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਝੁਝੁ ਝੁਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ਰਾ
ਮਨਾਮਿ ਉਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੁਰਤ ਝੁਰਤ ਜਾ ਕਤਮੁਆ ॥ ਜਾ ਕੈਰਿ
ਏਤੋ ਤੁਝ ਉਥੀਆ ॥ ਝੁਰਹਿ ਕਸੀ ਮਲੁ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁਆ ॥ ਮੀਤ ਕਥਾ ਸੀ
ਤਸਿ ਗਿਸੁਨੁਆ ॥ ਝੁਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਸ
ਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਹਰਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ

ਮੀਤ੍ਰ। ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਜ ਹੁਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਖ ਹੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਵਤ੍ਰੀ
॥ ਵਵ ਵਣੁ ਹੁਇ ਤੁਸੀ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਤਏ ਹੋਤਾ॥ ਗਣਤੀ ਗਣਉਨ
ਗਣਿ ਸਕਉ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤਾ॥ ਵੇਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨ ਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉਕ
ਗੰਮੀਗੁ॥ ਵਣੁ ਹੁਇ ਮਾਥਿ ਧਿਸੀ ਚਿਤ ਭੂਠਉ ਮਾਥਿ ਮਾਰੀਗੁ॥
ਵਣੁ ਤਸੇਈ ਸੀਤੁ ਸੁਇਕੁ ਮਤੇ ਕੀਚਤ ਭਿੰਨਾ॥ ਅੰਧਕੁ ਪਤੇ ਤਿਹ ਕਦੁ
ਜਿਹੋ ਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਵਕੋਹਾ ਬਿਸਮ ਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋ ਗਾਨ
ਨਕਤਿ ਹਉ ਸਤਤਿ ਕਰਉ ਵਾਹੁ ਕੀਓ ਸੀਜੋਗਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਵੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਨਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀ
ਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ ਵਹਲ ਕਰਹੁ
ਤਉ ਦੇਕ ਕੀਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਕੋਇ॥ ਮਨਿ ਤੁਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀ ਮੇਥ ਸੈਜੋ ਚਾਹੁ
ਹੁਸੋ ਹੋਇ॥ ਵਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸ

ਧੂਸੀਗਤਿਤਉਬਸੇਜਾਅਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁ। ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨ
 ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਾਹਿ। ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੀਗਿਸਮਾ
 ਹਿ। ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ। ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਸੇਕਦਿਕੇ। ੨੭
 ਸਲੋਕੁ। ॥ ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਹਿਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਜੋਜ
 ਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੀਨਿ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਠਠਾਮਨੁ
 ਆਠਹਹਿਨਾਹੀ। ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ। ਠਹਕਿ
 ਠਹਕਿਮਾਇਆਸੀਗਿਮੂਏ। ਉਅਕੈਕੁਸਲਕੁਨਕਤਹੁਹੁਏ। ਠਾ
 ਦਿਓਪਰੀਸੰਤਹਸੀਗਿਬਸਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮ੍ਰਿਤਹੰਜੀਅਕਸਿਆ॥
 ਠਕੁਰਅਪਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ। ਨਾਨਕਉਅਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇ
 ਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਤੋਤਉਤਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਿਸਰਬਕਲ
 ਸਮਰਥਾ। ਭੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਹਿਹਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥

ਭਭਰੇਰਾਇਦੁਨੀਜਪਰੇਰਾਤਪਜਾਨੁ। ਉਆਰੇਰਾਕਸੇਜਮੇਰਾ
ਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ। ਇਆਰੇਰਾਕਉਸਮਕਰਿਘਾਲੈ। ਜਾਕਤਦੁਨੀ
ਸੀਗਿਚਾਲੈ। ਉਆਰੇਰੇਕੀਜੋਮਿਤਿਜਾਨੈ। ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰਨਭ
ਗਵਾਨੈ। ਭੋਰਾਨਿਪਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੀਗਿਘਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਜਨ
ਨਾਹੋਲਾਇਆ। ੨੯। ਸਲੋਕੁ। ॥ ਛਾਹਨਲਗੇਧਰਮਰਾ
ਇਕਿਨਹਿਨਘਾਲਿਓਬੰਧਾ। ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਗੀਸਾਧਸੀਗਿ
ਸਨਬੰਧਾ। ੧॥ ੨੫ਉਤ੍ਰੀ। ॥ ਛਾਹਦੁਛਤਕਹਟਿਭਹਿਦੁਛਨੁ
ਇਆਮਨਮਾਹਿ। ਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਹੰਟਿਭਹਿ
॥ ਛਾਹੀਛਾਹੁਸਾਧਸੀਗਿਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਣਾ। ਸੁਖਪਾਵਹੁਸ
ਹਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਣਾ। ਛਾਹੀਜਾਮੇਜਮਿਮਰੈਗਰੁ
ਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ। ਮੇਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ

॥ ਛਤਛਤਅਬਛਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ। ਦੁਖਕੇਦਰੇ ॥
 ਕਾਟਿਅਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦ
 ਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤਾ। ਛਾਹਉਨਾਤੂਣਹਛੁਦਹਿਨਿਕਟਿਨ
 ਜਾਈਅਹਦੁਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਛਾਣਾਹਣਤੇਸੀਝੀਐਅਤਮਜੀ
 ਤੈਕੋਇ। ਹਉਮੈਅਨਿਸਿਉਲਗਮਰੈਸੋਭਾਦੂਰੇਇ। ਮਨੁਮਿਦਾਇ
 ਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰੂਰੇਉਪਦੇਸਾ। ਮਨੁਅਜੀਤੋਹਗਿਮਲੈਤਿਹਸੂਰਤ
 ਨਦੇਸਾ। ਨਕੋਜਾਣੈਅਪਣੇਕਹਿਟੇਕਾਮਧਾਰਾ। ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਿ
 ਮਰਤਹਪੈਸੋਪੁਰਖਅਪਾਰਾ। ਰੇਨੁਜਗਲਇਅਮਨੁਕਰੈਏਉ
 ਕਰਮਕਮਾਇ। ਹੁਕਮੇਬੁਝੈਸਦਾਸੁਖਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩੧॥
 ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਧਉਤਿਸੈਪੁਰੁਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ। ਨਾ
 ਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਟੀਐਚੁਕੈਜਮਕੀਜੋਹ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਤਤਸਿ

ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਪਿਗੋਬੰਦਰਾਇ। ਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਛਰੇਤ
ਪਤਿਤੁਹਾਗੀਜਾਇ। ਤ੍ਰਾਸਮਿਦੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਉ। ਗ
ਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਯਲੀਪਾਵੇਠਾਉ। ਤਾਤੁਸੰਕਿਨਧਨੁ
ਚਲੇਹਿਹੋਜੇਬਨਨਹਰਾਜਾ। ਸੀਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਹਹੁਇਪੈਤੁ
ਹਾਰੈਕਾਜਾ। ਤਾਤਕਛੂਨਹੋਈਪੈਜਉਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪਾ। ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੈਨਾਨਕਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪਾ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਬਾਕੇ
ਬਹੁਬਿਧਿਪਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨਤ੍ਰਿਸਨਾਠਾਥਾ। ਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤ
ਮੂਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਾਬਾਬਿਰੁਕੇਉ
ਨਹੀਕਾਇਪਸਾਰਹੁਪਾਵਾ। ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇ
ਆਏਕਉਪਾਇ। ਬੈਲੀਸੀਚਹੁਸੁਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਗਾ॥
ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਅਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਗਾ। ਬਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬੰ

ਭੁਜਹੁਸੀਤੁ ਪਕੀ ਸਿਖਲੇਹਾ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾ ६੩
ਚਾਅਸਨੇਹਾ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਵ ਨੇਸਭੁਬਿਧਿਏਕੋਹਾਥਾਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਾਹਿਨਾਨਕਜੀਤਅਨਥਾ ३੩ ਸਲੋ
ਕੁਹਾ ॥ ਦਾਸਪਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭਕਛੁਦੇਵਨਹਾਗਾਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਸਿਮਗਤਿਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰਾ १ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਦਦ
ਦਾਤਾਏਕੁਪੈਸਭਕਛੁਦੇਵਨਹਾਗਾਦੇਵੇਤੋਟਿਨਆਵਈਅਗਤੁ
ਰੇਭੰਡਾਗਾਵੈਨਹਾਰਸਦਜੀਵਨਹਾਗਾਮਨਮੁਹਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿ
ਸਾਰਾਦਿਸੁਨਹੀਕਾਪੁਕੋਮੀਤੁ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਬੰਧਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾਦ
ਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਅਧੋ ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧਾਪੇ ॥ ੩੪ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਧਰਜੀਅਗੇਇਕਟੇਕਤੁਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸਾਨਾਨ
ਕਨਮੁਖਿਅਈਮੀਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧਧਾ

ਧਾਵਤਤਉਮਿਦੈਸਤਸੰਗਿਐਬਾਸ੍ਰਾਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਿ
ਤਉਐਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸ੍ਰਾਧਨੁਸਾਦਤੇਉਸਚਸਾਹਾਹਰਿਹਰਿ
ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹਾਧੀਰਜੁਜਸੁਜੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਦਨਜਿਹਸੁਨਿਆਕੁਰਮੁਖਿਜਿਹਪਇਹੇਸਮਾਈਨਾਨ
ਕਤਿਹਜਨਮਿਣੀਵਡਾਈ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾ
ਮੁਖਿਪੁਜਿਪਿਆਮੰਤ੍ਰਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਗਾਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆ
ਨਰਕੁਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਾ॥੧॥੨ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਨੰਨਾਨਗਕਿਪਗਹਿਤੇਨਾ
ਹੀਜਕੈਮਨਿਤੁਨਿਨਾਮਬਸਾਹੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜ
ਪਤੇ॥ਬਿਖਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ਨੰਨਾਕਾਰਨੁਹੋਤਾਤਾ
ਕਹਾਨਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰਿਦੀਨੈਜਾਕਹਾ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੂਰੇ॥ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥

ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਗਾਨਾਨਕਸੋ
ਭੁਅਗਾਧੀਸ਼ੇਅੰਤੁਪਾਗਵਾਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾ
ਨਪਾਇਆਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆਜੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਿ
ਮਪਰਾਧੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁ॥ਪਰਪਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹ
ਮਟਨਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਪੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਤਿਸਾਹੁਛੜਸਿਰ
ਭਉ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰਨਕੋਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫਹੇਕਾਏ
ਮਟੇਗਵਨਟਤਿਹੁਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਠਿਰ
ਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਫਫਾਠਿਰਤਠਿਰਤਤੁਆ
ਏਆ॥ਦੁਲਭੁਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਠਿਰਿਅਮਉਸ
ਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤੇਉਕਟੀਅਹਿਠਾਸਹਿ॥ਇਰਿਇ
ਠਾਅਵਨਜਾਨਨੁਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿ

ਪਾਪ੍ਰਕੁਰ ਨੈਹ ਗੈ। ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨ ਨਕ ਬੇਚਾਰੇ॥ ੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਨਦਇ ਅਲਗੁ ਪਾਲਾ। ਸੁਖ ਸੰਪੇ
ਬਹੁ ਭੋਗ ਹਸਨ ਨਕ ਸਾਧਵ ਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੈਸਨੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਰਮਾ। ਬੀਰਾ ਅਪਨ
ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ। ਤਾਹੁ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਅਵੈ। ਬਾਧਿਓ ਅਪਨ ਹਉ
ਹਉ ਬੀਧਾ। ਦੇਸ ਦੇਤ ਅਗ ਹਕਉ ਅੰਧਾ। ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭੁ ਰਹੀ
ਸਿਆਨ ਪਾ। ਜਿਸ ਹਿਜਨਾ ਵਹਿ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ॥ ੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਭੈਭੀ ਜਨ ਅਪਦੁਖ ਨਾ ਸਮਨਹਿ ਅਗਾਧਿ ਹਰੇ। ਸੀਤ ਸੀਗਾ ਜਿਹ ਰਿਦ
ਬਸਿਰਨਾ ਨਕ ਤੇ ਨਕੁ ਮੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭੁਰੁ ਭੁਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ
ਅਪਨਾ। ਇਅਸੀ ਸਾਰੁ ਸਗਲ ਪੈਸੁ ਪਨਾ। ਭੁਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ
ਦੇਵਾ। ਭੁਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ। ਭੁਰਮਿ ਭੁਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਰੁਪਕ

ਏ। ਦੁਤਰਮਹਾਂਬਿਖਮਇਹਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇ
 ਆ। ਨਾਨਕਤੇਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ। ੪੦॥ ਜਲੋਕੁ॥ ॥ ਮਾਇਆ
 ਤੇਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਦਿਓਤਿਹਸੀਗਾ। ਮਾਗਨਤੇਤਿਹਤੁਮਰਖਹੁ
 ਸੁਨਾਨਕਨਮਹਿਰੰਗਾ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮੀਮਾਮਾਗਨਹਾਇਆਨਾ।
 ਦੇਨਹਾਰਦੇਹਹਿਓਸੁਜਾਨਾ। ਜੇਦੇਨੋਜੇਦੇਕਹਿਬਾਗ। ਮਨਮੂਰਖਕਹਿਕ
 ਰਹਿਪੁਕਗ। ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ। ਜਾਤੇਕੁਜਲਨਕਾਹੁ
 ਥੀਆ। ਮਾਗਨਿਮਾਗਤੁਦੇਕਹਿਮਾਗ। ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਗਾ।
 ੪੧॥ ਜਲੋਕੁ॥ ॥ ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤਾ। ਜਿਹ
 ਜਾਨਿਓਪੁਰਾਪੁਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮੀਮਾਜਾ
 ਹੁਮਰਮੁਪਛਾਨਾ। ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਮਨਾ। ਦੁਖਸੁਖਉਮਕੈਸਮਤ
 ਬੀਚਗਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਹਰਤਅਉਤਾਰਾ। ਤਾਹੁਸੰਗਤਾਹੁਨਿਰਲੇਪਾ॥

ਪੂਰਨਪਟਪਟਪੂਰਖਬਿਜੇਖਾਉਆਰਸਮਹਿਉਆਪੁਸੁਖਪਾਇ
ਆਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਯਾ
ਰਮੀਤਜੁਨਿਜਾਜਨਦੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨ
ਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਯਯਾਯਤਨਕਰਤਬ
ਦੁਬਿਧੀਆਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆਯਾਪੁਜਤਨਕਰਿ
ਹੋਤਛੂਟਾਰਾਉਆਪੁਜਤਨਸਾਧਸੀਗਾਰਾਯਾਉਬਰਨਪਾਰੈਸ
ਭਕੋਉ॥ਉਆਹਿਜਪੋਬਿਨਉਬਰਨਹੋਉ॥ਯਾਪੁਤਰਨਤਾਰਨਸਮ
ਰਾਥਾਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆਪ
ਜਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰੇ
ਸੁਨਕਾਪੁਸੀਗਕਰਦੁਆਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਾਹੋਇਨਿਮਾਨਜਗਿਰ
ਹਦੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਚਾਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ

॥ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੂਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਹਿ ਦਰਗਹ ਤਉ ਸੀਝੁ ਧਿਰਾਈ
 ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤੁ ਰਹਤੁ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿ
 ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਗਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਲਚ ਚੁਠ ਬਿਖੇ
 ਬਿਅਧਿ ਏਏ ਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਅ
 ਨਾ ਨਕ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾ
 ਹੂ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਹੀ ਮਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿ
 ਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗ ਸੁਖ ਨੈਨ ਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਪਟ ਪੈਠਾ
 ਈ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਜੀਜਨੁ ਕਰਿ ਦੀਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਟਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਬੀਆ ॥ ੪੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸ
 ਰਬ ਤੁਮੈ ਉਨ ਨਕ ਤਉ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੀਗਿ ਪੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾ

ਇ॥੧॥੫ੳੳੳ॥ ॥ਵਵਵੈਰੁਨਕਰੀਮੇਕਾਧੁ॥੫ੲ੫ੲਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਧੁ॥ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਥਲਮਹਿਗਵਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਿਰਲੈਹੀਗਵਿਆ॥ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੋ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁਨਤੋ॥ਵਰਨਚਿਹਨਸਗਲਤੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿ
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤੋ॥੪੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹ
ਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਾਮਜਾਨਾ॥ਤੂਤਕਿਮੁਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਵੈਤਨਾਨਕ
ਕਿਰਤਕਮਾਨਾ॥੧॥੫ੳੳੳ॥ ॥ਤੂਤੂਤੂਤ੍ਰਿਮਿਟੈਸੀਗਿਸਾਧੁ॥ਕ
ਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮੁਅਗਧੁ॥ਬੂਤ੍ਰੇਯੋਬਸਿਓਰਿਦਮਾਹੀ॥ਉਆ
ਕੀਤੂਤ੍ਰਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ਤੂਤ੍ਰਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਾਗਾ॥ਜੇਹੀ
ਮੇਅਹਿਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ਤੂਤੂਗੁਰਮੁਖਿਤੂਤ੍ਰਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖ
ਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥੪੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਦੁ

ਕਤਸਿਆਨਪਤਿਅਗੁਗੁਰਦੀਖਿਅਜਿਹਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕ
ਸਤਕਿਰਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਸਸਰਨਿਪਰੇਅਥਹਾਗੇ॥
ਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਥੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁ
ਰਿਕੁਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸਿਸਿਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ਤੁਮਸ
ਰਥਅਗਨਤਅਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨ
ਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੬੮॥ਜਲੋਕੁ॥ ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖ
ਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਨਾਨਕਵਿਸਟੀਅਇਆਉਸਤਾਤਿਕ
ਨੈਜੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੁਜੋਖਿਨਮਾਹਿ
ਨੈਸੁਭਰਭੁਰਾਹੁ॥ਖਰਾਨਿਮਾਨਹੋਤਪਰਾਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪੇਖੁ
ਨਰਥਾਨੀ॥ਭਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖਦੇਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅੰਸੋਆਗ
ਤਾ॥ਅਸੀਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਹਿਬਸਦਾਦ

ਇਅਰਾ॥੪੯॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਰਨਪ
ਰਹੁਹਰਿਗਇ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲੁਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏ
ਸਮਾਇ॥੧॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡਿਏਆਨਾ॥ਇ
ਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਤੁਪਤਿਆਨਾ॥ਸਹਸਿਭਾਂਤਿਕਹੁਚਤੁਰਾਈ
॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਰੇਜੀਅ
ਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਖੀ॥ਸਾਧਸੇਵਾਲਵੈਜਿਹਆਪੋ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉ
ਦੂਖਨਵਿਆਪੋ॥੫॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨ
ਮਨਦੁ॥ਠੈਸੁਖਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਗਹਿਆਥਾਨਥ
ਨੰਤੁਰਿਸੋਇ॥੧॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਹੋਰਉਪਦਿਪਦਿਸਗਲਕੈਪੁ
ਰਿਹਰੇਭੁਗਵਾਨ॥ਹੋਵਤੁਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਉਜਨਗੁਰਗਿ
ਆਨਾ॥ਹਉਛੁਟਿਕੈਹੋਇਆਨੰਦੁਤਿਹਉਨਾਹੀਤੁਹਆਪਿ॥ ७

ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸੀਤਸੀਗਪਰਧਾ। ਹਿਤਕਹਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇ
 ਮਾਲਾ। ਸੀਠਹਸੀਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ। ਓਹੋਕਛੂਨਕਿਨਪੁਕੀਆ।
 ਨਨਕਸਭੁਕਛੂਪੁਰੁਤੇਹੁਆ। ੫੧॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਏਖੇਕਤਹਿਨ
 ਛੂਟੀਮੇਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਗ। ਬਖਸਨਹਾਰਬਖਸਿਲੇਨਨਕ
 ਪਾਰਿਉਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਲੂਣਹਰਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾ
 ਮਲਪਮਤਿ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ॥
 ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਦੂਛਨਜਾਇ। ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤ
 ਰਪੁਰੁਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ ਲਾਲਚਛੂਠਬਿਕਾਰਸੋਹਇਆ
 ਸਿਪੇਮਨਮਾਹਿ॥ ਲਿਪਦਚੋਗਨਿੰਦਕਮਹਾਂਤਿਨਪੁੰਸੀਗਿਬਿਹਾਇ॥
 ਤੁਧਭਵੈਤਾਬਖਸਿਲੋਹਿਖਟੇਸੀਗਿਖਗੇ॥ ਨਨਕਭਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪਾਹਨਨੀਰਿਤਗੇ॥ ੫੨॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਖਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਭ

ਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਾਭਵਜਲੁਤੇਕਾਫੁਹਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕਾ॥੧॥੫੯
ਤ੍ਰੀ॥ ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਅਇਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਖੇਦਮਿਟੇ
ਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੀਚਿਓ
ਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਾਖਗੀਕ੍ਰਿਪਾਠਕੁਰਭੁਈਅਨਦਸੁਖਬਿਸ਼ਾ
ਮਾਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭੁਪਰਿਅਏਪਤਵੰਤਾਖਗਾਇਲਾਸਾ
ਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਗੁਰਦੇਤਾਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਅਪ
ਆਗੈਪਾਛੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਸੋਊਸਿਰਾਹੀਅੰਜਿਪਟਿਪਟਿਗਹਿ
ਅਭਿਅਪਿ॥੫੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਅਏਪ੍ਰਭੂਸਰਨਗਤੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿਦਇਆਲਾਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕਹੋਤਾਨਿਹ
ਲਾ॥੧॥੫੯ਤ੍ਰੀ॥ ॥ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕ
ਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨ

ਦਕਥਨਵਖਿਆਨਾ ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਰੁਰਮਾ ਅਖਰਕਰਮ
ਕਿਰਤਿਸੁਚਿਧਰਮਾ ਵਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਪੈਜੇਤਾ ਨਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ਹਥਿਕਲੀਮਅਰੀਮਮਸਤਾਕਿਲਿਖਾ
ਵਤੀ ॥ਉਗ੍ਰਿਕਹਿਚਿਸਤੁਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨ
ਜਾਇਮੁਖਤੁਹਾਰੀਆਸੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨਾਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀਆ ॥
੧॥੫੫॥ਉਤ੍ਰੀ ॥ ॥ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾਹੇਪੁ
ਰਨਹੇਸਰਬਮੇਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾਹੇਸੰਗਿਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਰਗੁ
ਣਸਭਟੇਕਾਹੋਗੋਬਿੰਦਹੋਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੇਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੋਅਪਰੰ
ਪਰਹਰਿਹੋਹਰਿਭੂਹੋਵਨਹਾਰਾਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿਨਿਧਾਹਾਅ
ਧਾਰਾਹੇਠਕਹੁਉਦਾਸਰਮੇਨਿਰਗੁਨਗੁਣਨਹੀਕੋਇ ॥ਨਨਕਦੀ
ਜੈਨਾਮਦਾਨਹਾਖਉਹੀਅੰਧਰੋਇ ॥੫੫॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤ ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜਪਾ ਅਗਿ
ਆਨਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬਿਪਿਧ ਸਰੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਉ
ਪਦੇ ਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਪਹਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਹਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰਗਿ
ਆਨਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁ ਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿਜਪਿਉ ਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਇਕ ਰਿਕਿਰਪਾ
ਮਮੁਤੁ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮ ਸਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸੋਲੋਕੁ ਅਦਿਅੰਤਿ ਪ
੨੮ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖ ਮਨਿ ਮਹਲਾ ੫
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਅਦਿਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਜੁਗ

ਇਗੁਰਏਨਮਹਾਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾਸ਼ੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥੧॥ਅਸਟ ੨੦
ਪਦੀ॥ ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾ
ਹਿਮਦਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਚੁਬਿਸੁਭਰਏਕੋ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇ
ਕੋ॥ਬੇਟਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਗਾਕੀਨੇਰਾਮਠਾਮਇਕਅਖਗਾਕਿਨ
ਕਾਏਕਜਿਦੁਜੀਅਬਜਾਵੈ॥ਠਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਅਵੈ॥ਕਾਖੀਏਕੈਦ
ਰਸਤਿਹਰੇ॥ਨਾਨਕਉਨਸੀਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਭੁਗਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਾਲੁਪਯਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਗੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿ
ਘਨੁਨਾਣਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਨਸੀਤਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰ

ਨੁਸਾਧਕੋਸੀਗਾ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿ
ਗਿਧਿਜਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਜਪਤਪ੍ਰਜਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਕੋਸਿਮਗਨਿਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥
ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਹੋਇਸੁਰਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਸੁਟਲਟਲਾ॥ ਸੇ
ਸਿਮਗਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਗਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਉਲਾਗਉਪਾਏ॥ ੩॥
ਪ੍ਰਭੁਕਾਸਿਮਗਨੁਸੁਰਤੇਉਚਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਉਧਰੇਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਕੋਸਿਮਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਸੁਰਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋ
ਸਿਮਗਨਿਨਾਹੀਜਮਤਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਗਨਿਪੁਰਨਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋ
ਸਿਮਗਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਜਮਾਹਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥

੪॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੇਪਨਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ॥
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸਿਮੁਹਤਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸਦਾਅਥਿਨਾਜੀ॥
 ਸਿਮਹਾਨਿਤੇਲਾਗੈਜਿਨਾਪਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਨ
 ਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾ
 ਦਿਤਿਨਰੁਖਬਿਹਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਤਿਨਾਤਮੁਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ਼ਿਮਹਾਦਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਤਿਨਮਨ
 ਦਘਨੇਗੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਦਿਬਸਾਹਿਰਿਨੇਗੇ॥ ਸੀਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਨ
 ਦਿਨੁਜਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਸਿਮਹਾਨੁਪੁਰੈਰਾਗਿ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਮਹਾਨਿਕ

ਰਜਪੂਰੇ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਦੂਰੇ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁ
ਨਬਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹ
ਚਲੁਅਸਨੁ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਅਨਹਦਫੁਨਕਾਰ। ਸੁਖਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨਿਕਅੰਤੁਨਪਚਾਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਇਆ। ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇ
ਆ। ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭੁਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲ
ਹਿਥੇਦਉਪਏ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭੁਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ। ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨਿਨੀਚਚਦੁਕੁੰਟਜਾਤੇ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲੁਅਕ
ਰਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮਹਿਅਪਿਨਿਰਕਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁ
ਅਪਿਬੁਝਾਇਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾ

ਇਆ॥੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਾਪਦਿਪਦਿਨਾਥਾ ॥੨॥
ਨਾਥਾ॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਗੀਆਇਓਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸਾਥਾ॥੧॥ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੇ
ਸੀਗਿਸਹਾਈ॥ਸਹਮਹਾਂਗੁਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲੁ
ਨਾਮੁਤੇਰੇਸੀਗਿਤੇਰੇਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੈਦੈਅਤਿਭਾਗੀ॥ਹਰਿਕੋਨ
ਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਗੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਹੈ॥ਹਰਿ
ਕੋਨਾਮੁਕੋਇਪਾਪਧਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਠੈ॥ਨਾ
ਨਕਪਵਹੁਸੁਖਘਨੇਗੈ॥੧॥ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੈਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੇਗੀਬੀਧੁਨਪਰੈ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤੁਕੈ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁ
ਝਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਮਾਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਿ

ਇਕੇਲਾ ਤਹਰਿਕਾਨ ਮੁਸੀਰਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਸਦਾ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਈਐ ॥ ੨ ॥ ਛੁ
ਟਤ ਨੀਕੋਟਿ ਲਬਦਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਗਾਹੀ ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸਿਧਾਹੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਤਤ ਕਾਲਉ
ਧਾਰੈ ॥ ਅਨਕ ਜੋ ਨਿਜ ਨ ਮੇਮ ਰਿਜਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾ
ਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਥਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ
ਬੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਸੇਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੀਰੀਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇਗਨੇ ਜਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਊ ਹਾਸੀਰੀ ਤੇਜਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਰੇ ਮਹਾਂ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁ ਸੀਰੀ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੀਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਦਾ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁ ਤਹ ਨ ਲਿਖ ਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾਂ ਭਉ ਆਨ ਤਪਤ ਬਹੁ

ਅਮਾਤੁਹਹਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਮਾਜਹਾਂਤ੍ਰਿਖਮਨਤੁਤੁਅਕਰ
ਖੇ।ਤੁਹਨਾਨਕਹਹਿਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੇ॥੧॥ਭੁਗਤਿਜਨਾਕੀਬਰਤਨਨ
ਮੁ।ਸੰਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾ।ਹਰਿਕੈਨਾਮ
ਉਪਰੇਜਨਕੋਟਿ।ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਗਤਿ।ਹਰਿਹਰਿਅਉਖ
ਪੁਸਾਧਕਮਾਤਿ।ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀ
ਨੇਦਾਨਾਮਨਤਨਹੰਗਿਹਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਹਤਿਬਿਬੇਕੈ॥
ਪ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਧੁਗਤਿ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਖ
ਤਿਭੁਗਤਿ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੁਪਹੰਗੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਹੈਨ
ਭੰਗੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਅਈ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੇਭਪਾਈ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੰਗਜੇਗੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਹਿਬਿਓਗੁ॥
ਜਨੁਗਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹ
ਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ।ਹਰਿਧਨਜਨਕਉਮਾਪਿਪ੍ਰਭਦੀਨੋ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਜਨਕੈਓਤਸਤਾਨੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਜਨਅਵਰਨਜਾਨੀ॥ਓਤਿਧੋਤਿ
 ਜਨਹਰਿਹਸਿਗਤੇ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਅਠਪਹਰਜਨੁਹ
 ਰਿਹਰਿਜਪੇ॥ਹਰਿਕਭਗਤਿਪ੍ਰਗਟਨੀਛਪੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁ
 ਕਤਿਬਧੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਸੀਰਿਕੇਤੇਤਰੇ॥੧॥ਪਾਰਜਾਤਾਇਹੁਹਰਿ
 ਕੋਨਮੁ॥ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ॥ਸਭਏਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ
 ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦੁਖਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੀਤੁਰਿਦਬਸੈ॥
 ਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤਸਭੁਨਸੈ॥ਸੀਤਕਾਸੀਗੁਵਰੁਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸੀਤਕੀ
 ਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਮਿਤੁਲਿਕਛੁਮਵਰੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੨॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤੀਧੇਖੇਸਰਬਛੋਲਿ॥ਧੁਜਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਅਮੋ
 ਲੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ॥ਖਟਖਅਟਰੈ
 ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨ॥ਜੇਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆ

ਸਗਲਤਿਆਗਿ ਬਨਮਧੇਟਿਹਿਆ। ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਪੁਜਤੁ ੭੪
ਨਾ। ਪੁੰਨਵਾਨਹੋਮੇਬਪੁਰਤਨਾ। ਸਗੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੇਕਰਿਰਾਤੀ। ਵਰਤੁ
ਨੇਮਕਰੈਬਪੁਰਤੀ। ਨਹੀਤੁਲਿਹਮਨਾਮਿਬੀਚਗ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਗ। ੧। ਨਉਖੰਗੁਪ੍ਰਿਥਮੀਟਿਹੈਚਿਰਜੀਵੈ। ਸਹ ੦
ਉਦਿਆਨਤਪੀਸਰੁਬੀਵੈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਨਾ। ਕਨਿਕਅਸ੍ਰ
ਹੋਵਹੁਮਦਾਨਾ। ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਪੁਆਸਨਾ। ਜੈਨਮਾਰਹਾਸੀਜ
ਮਿਅਤਿਸਾਧਨਾ। ਨਿਮਖਾਨਿਮਖਕਹਿਸਗੀਰੁਕਟਾਵੈ। ਤਉਕੁਹਿਉਮੇ
ਮੇਲੁਨਜਾਵੈ। ਪਰਿਕੇਨਮਸਕਿਮਸਕਿਕਛੁਨਾਹਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪਤਿਗਤਿਪਾਹਿ। ੨। ਅਨਕਮਨਤੀਰਬਦੇਹਛੁਟੈ। ਗਰਬਗੁ
ਮਾਨਨਮਨਤੇਹੁਟੈ। ਸੋਚਕਰੈਦਿਨੁਸੁਅਹੁਰਾਤੀ। ਮਨਕੀਮੇਲੁਨਤਨਤੇ
ਜਾਤੀ। ਹਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਪੁਸਾਧਨਕਰੈ। ਮਨਤੇਕਬਪੁਨਬਿਖਿਆਟਰੈ

ਜਲਦੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ। ਸੁਧਕਹ ਹੋਇ ਕਾਚੀਭੀਤਿ। ਮਨਹਾਰਿ
ਕੇਨ ਅਕੀਮਹਿ ਮਾਊਚਾ। ਨਾਨਕ ਨਮਿਉ ਧਰੇਪਤਿ ਤਬਹੁ ਮੁਚਾ॥ ੩॥
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣੁ ਪਜਮਕਾ ਭਉਦਿ ਆਪੋ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਿਸ
ਨਨਾਧੁ ਪੋ। ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ। ਕੋਇ ਉਪਾਦਰਗਹ
ਨਹੀ ਸਿਝੈ। ਛੂਟ ਸਿਨਾਹੀ ਉਭੁਪਇ ਅਲਾ। ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ
ਮਾਇਆ ਜਾਣੀ। ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਿਮੁਤਾਨੈ। ਗੋਵਿੰਦ
ਭਜਨਾ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਮੁ ਜਪਤਿ ਦੁਖ ਜਾਇ।
ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਕੋ ਮਾਗੈ।
ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੈ। ਜੇਕੋ ਅਪਨ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
ਮਰਿਦੈ ਸਦਗਾਵੈ। ਜੇਕੋ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਹ ਉ
ਮੈਛੁਰੈ। ਜੇਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਤੇਰੈ। ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਸਹਾਇਯੈ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਾਇਆ ਸਾਗਨ ਨ ਕਤ ਕੋ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ ੭੫
ਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਜਾ ਕਮਿ ਏ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਜ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਜੋ ਉਗ ਨੀਚੈ ਸਭ ਤੋ ਉ
ਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਪਾਇਐ
ਦਿਚੀ ਨਾ ॥ ਮਨੁ ਅਪਨੇ ਤੇ ਬੁਰੀ ਮਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜ
ਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮਝਿ ਸਟੇਤਾ ॥ ਨਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨ ਹੀ ਲੇਖਾ ॥
੬ ॥ ਨਿਰਪਨੁ ਕਉ ਪਨੁ ਤੋਰੋ ਨ ਉ ॥ ਨਿਬਾਵੈ ਕਉ ਨ ਉ ਤੋਰੋ ਬਾਉ ॥ ਨਿਮਾ
ਨੈ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕਉ ਦੇਵ ਦੁਦਾਨਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ
ਹਾਰ ਸੁਅਮੀ ॥ ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕੋ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜ
ਨਹੁ ਅਪੋ ॥ ਆਪਨ ਸੀਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ
ਚੋਇ ॥ ਨਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ

ਧਰਮਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਮਾ ਮਹਿ ਉਤ
ਮਾਹਿ ਰਿਆ ਸਾਧ ਸੀ ਗੰਦੁ ਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿ ਰਿਆ ਸਗਲ ਉਦਮ
ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਕੁਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ਸਗਲ ਬਾ
ਨੀ ਮਹਿ ਮੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸ ਨ ਬਖਾਨੀ ਸਗਲ
ਬਾਨ ਤੇ ਓਹ ਉਤਮ ਬਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਦਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੮ ॥
੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆ ਹਇਆ ਨਿਮਾਸੈ ਧਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾ
ਇਆ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਸਟ ਪਦੀ ॥ ਰਾਮ ਦੀਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕ
ਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ਜਿਨਿ ਤੂਜਾ ਜਿਸਦਾ ਰਿਸੀ ਗਾਰਿਆ ਗਾਰੁ ਅ
ਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ਬਾਹ ਬਿਦਸ ਬਾਤੁ ਝੁਹਿ ਪਿਆਰੈ
ਦੂਧਾ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨੁ ਸੁਖ ਸੁਧਾ ਬਿਗਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਕਸੈ

ਨਾਮੁਖਮੀਪਮਾਉਬੈਠਕਉਦੈਨਾਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨਕਵੁਨਬੁ
 ਭੈ। ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਨਕਸੀਭੈ॥ ੧॥ ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਉਪਰਿਸੁ
 ਖਬਸਹਿ। ਸੁਤਕੁਤਮੀਤਬਨਿਤਸੰਗਿਹਸਹਿ। ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀ
 ਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ। ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਸੀਤਲਜਲਾ। ਸੁਖ
 ਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ। ਜਿਯਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ।
 ਸਗਲਸਮਗੀਸੰਗਿਸਾਬਸਾ। ਵੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਹਸ
 ਠਾ। ਤਿਜਹਿਤਿਅਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ। ਐਸੇਦੋਖਮੁਕੁਅੰਧ
 ਬਿਅਪੇ। ਨਨਕਕਾਦਿਲੇਹੁਪੁਰਾਪੇ॥ ੨॥ ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰ
 ਖਨਹਾਰਾ। ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰਾ। ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਦਨਿਧਿ
 ਪਾਵੈ। ਤਸਿਉਮੁਕੁਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ। ਜੋਠਾਕੁਰਸਦਸਦਾਹਜੂਗੇ।
 ਤਕਉਅੰਧਜਾਨਤਦੂਗੇ। ਜਾਕੀਟਲਪਾਵੈਦਰਗਾਹਮਾਨੁ। ਤਿਸ

ਹਿਬਿਸਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾਇ ਪੁਰੁ ਲਨੁ ਹਾਗ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਖਨਹਾਰ ਅਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉ ਡੀਸੀ ਗਿਰਚੈ ਸਾਚੁ ਛੋਟੁ
ਨੂਠਿ ਸੀਗਿ ਮਚੈ ਜੇਛਡੁ ਨਾਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਨੈ ਜੇ ਹੋਵਨ ਸੇਵਕਿ
ਪਰਾਨੈ ਛੋਟੁ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁਕਹੈ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾ
ਹੈ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ ਗਰਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੁਸਮ ਸੀਗਿ ਹੋਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਧਮ ਹਿਪਤਿ ਤਬਿ ਕਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਕਾਇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ
ਅਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤੂ ਤਿਪ ਸੁਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਪਚਾਰ ਕਹੈ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤਿ ਬਾਹਰਿ ਰੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ਛਪ ਸਿਨਾ ਪਿਛੁ
ਕਰੋ ਛਪਾਇਆ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਅਪੈ ਲੋਕੁ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਮਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ
ਗਇ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇਤਰੇ ਅਥਾਹਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਸਯੋਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੋ ਸੇਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ ॥ ਕ
ਰੁਗਾਹਿ ਲੇਹੁ ਓਇ ਨਿਬਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਹਿ ਤਿਥੁ ਭੈਰੋਗਾ ਨਿਸਿਕਰੀ
ਐਤਉ ਸਮਝੈ ਰੋਗਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਹੀਗਾ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ
ਭੀ ਸੁਰਭੰਗਾ ॥ ਕਹਾ ਪੰਗਲੁ ਪਰਬਤ ਪਰਬੁ ਵਨਾ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤਉ ਜਾਂ ਉਸਗ
ਵਨਾ ॥ ਕਹਤਾ ਕਕਰੁਣ ਮੈਦੀ ਨੁਥੇ ਨਤੀ ਕਠੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁ
ਰੈ ॥ ੬ ॥ ਸੀਰਿਸਾਹੀ ਸੁਆਵੈ ਨਚੀਤਿ ॥ ਜੇਬੈ ਰਾਣੀ ਤੁਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਬਲੁ ਅਕੇਰਿ ਹਿਭੀਤੁ ਰਿਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੀਰਿ ਰਸੈ ॥
ਵਿਤੁ ਕਰਿ ਮਨੈ ਮਨਹਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੋਰ
ਬਿਰੋਧਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਾ ਭੂਠਿ ਬਿਕਾਸੁ ਜਾਲੈ ਭੁਧੋ ॥ ਆਇਆ ਧੁੰਨੁ
ਗਤਿ ਬਿਯਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਖਿ ਭੇਦੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥
॥ ੭ ॥ ਤੁਮਰਾ ਕੁਰਤੁ ਮਪਹਿ ਅਹਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਗੇ। ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਗੇ। ਕੋਇ
ਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ। ਉਚੇਤੇਉਚਭੁਗਵੰਤੁ। ਸਗਲਸਮਗਰੀਤੁਮਰੈਸੁ
ਤ੍ਰਿਪਾਗੀ। ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਗੀ। ਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀ
ਜੀਨੀ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੇਨਹਾ
ਰਪ੍ਰਭੁਛੋਤ੍ਰਿਕੈਲਾਗਹਿਅਨਸੁਆਇ। ਨਾਨਕਕਹੁਨਸੀਝਈਬਿ
ਨੁਨਦੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਛੇਪਾ
ਵੈ। ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਵਿਗਵਾਵੈ। ਏਕਭੀਠਦੇਇਦਸਭੀਹਿ
ਹਲੇਇ। ਤਉਮੁਣਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ। ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥
ਤਾਂਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਰਾ। ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ। ਸਰਬਸੁ
ਖਤਾਹੁਮਨਿਵੂਠਾ। ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ। ਸਰਬਥੋਕ
ਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਮਪਨੀਦੇਗਸਿ। ਖਤ

ਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ। ਅਪਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਦੁਰਿਸਾਰੁਲੇਇ
 ੧। ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਹੋਸਕਰੇਇ। ਅਪੁਨੀਪਰਤੀਤਿਅਪਹੀਬੋਵੈ।
 ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸਨਹੋਵੈ। ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਜੁਆਗੈਰਾਖੋ। ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ। ਉਸਤੇਰੋਗਨਕਰੇਨਿਹਾਲਾ। ਨਨਕਸਾਹਿਬੁ
 ਸਦਾਦਇਆਲੁ। ੨। ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾਇਆਕੇਹੋਤ। ਸਰਪਰਹੋਵਤ
 ਜਾਨੁਅਨੇਤ। ਬਿਰਖਕੀਛੁਇਆਸਿਉਹੰਗੁਲਾਵੈ। ਓਹੁਬਿਨਸੈਓਹੁ
 ਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ। ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰਾ। ਲਪਟਿਗਹਿਓਠਹਿਅੰਧ
 ਅੰਧਗਾਬਟਾਉਸਿਉਚੋਲਾਵੈਨੇਹੁ। ਤਕਉਹਾਬਿਨਅਵੈਕੇਹਾਮਨ
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਅਪਿਲਏਲਾ
 ਈ। ੩। ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟਿਬੁਸਬਾਇਆ। ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮ
 ਤਮਾਇਆ। ਮਿਥਿਆਗਜੇਬਨਧਨਮਾਲਾ। ਮਿਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਬਿਕਰਾਲਾ। ਮਿਥਿਆਰਬਹਸਤੀਅਸੂਬਸਤ੍ਰਾ। ਮਿਥਿਆਰੀਗਸੀਰਿ

ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ
 ਅਪਸਰਿ ਪਰਿਕਰਤੁ ਗੁਮਾਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭੁਗਤਿ ਸਧਕੀ ਸਰਨਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਵਨ ਪਰ
 ਨਿਦਿ ਆਸੁ ਨਹਿ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਵਰ ਬਕਉ ਚਿਰਹਿ ਮਿਥਿ
 ਅਨੇਕੁ ਪੇਖਤੁ ਪਕੜਿ ਆਰੂਪਾ ਦਾ ਮਿਥਿਆ ਰਸ ਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨਸੂ
 ਦਾ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਪਾਵਹਿ ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪ
 ਰ ਲੋਕੁ ਲੁਭਾਵਹਿ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਨਹੀ ਪਰਉ ਪਕਾਰਾ ਮਿਥਿਆ
 ਬਾਸੁ ਲੋਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਯੋ ॥ ਸਟੁ ਲਵੇ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਘਰਿ ਨ ਮਲੁ ਏ ॥ ੫ ॥ ਬਿਰਥੀ ਸਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
 ਸਾਂਚੈ ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਦੁਤਰੁ ਚਾ ਬਿਰਥਾ ਨ ਮਥਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧਾ ॥
 ਮੁਖਿ ਆਵਤੁ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਦਿਨੁ ਹੈ ਨ ਬਿਥਾ ਬਿ
 ਏ ॥ ਸੇਧਾ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਰ

ਕਾਮਾਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਰਥਦਮਾਪੀਨੀਪੀਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘ
 ਦਿਬਸਿਓਹਰਿਨਉ। ਨਨਕਤਕੈਬਲਿਹੈਜਉ। ੬। ਰਹਤਮਦਰ
 ਕਛੁਅਦਰਕਮਾਵਤ। ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਸੁਖਪੁਰੀਛਕਤਵਤ। ਜਾਨਨ
 ਹਾਰੰਪ੍ਰਬੀਨ। ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਪੁਭੀਨ। ਅਰਹਉਪਦੇਸੈਮਾਪਿਨ
 ਕਰੈ। ਅਵਤਜਵਤਜਨਮੇਮਰੈ। ਜਿਕਰੈਸੈਤਉਬਸੈਨਿਰਕਹਾ। ਤਿ
 ਸਕੀਸੀਖਤਹੈਸੰਸਾਰ। ਜੋਤੁਮਰੁਨੇਪ੍ਰਕਾਸਤ। ਨਨਕਉਨਜਨ
 ਚਰਨਪਗਤਾ। ੭। ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਸੁਪ੍ਰਭਾ। ਰੁਜਾਨੈਅਪਨਕੀ
 ਅਪਾਪਹਿਮਨੈ। ਅਪਹਿਅਪਅਪਿਕਰਤਾਨਿਬੇਗਾ। ਕਿਸੈਦੂ
 ਰਿਜਨਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਗਾ। ਉਪਦਸਿਆਨਪਸਗਲਤੈਰੋ
 ਹਤ। ਸਭਕਛੁਜਾਨੈਅਤਮਕੀਰਹਤ। ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਣਦੇਲਤਿ
 ਤਾਇ। ਬਾਨਬਨੰਤਰਿਰਹਿਅਸਮਾਇ। ਸੋਸੋਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾ

ਕਰੀ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ॥ ੨॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੨॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹਲੇ ਕੁਮੋਹ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅਹਿ ਮੇਵ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰ
ਣ ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਛੁਡੀ ਹਮੇਸ਼ੀ ਤੁਖਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਜਿ
ਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੰਗ ਧਰਤ ਨਲਾਵਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗ
ਤ੍ਰਿਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਾਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਗ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਇ
ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਗਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਿਰਾਹਿ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾਆ
ਠਪ ਹਰ ਸਿਮਰਹੁ॥ ਤਿਸੁ ਗਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ॥
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਮੇਧਿ ਮਾਦ ਨ ਜੋਗ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾ
ਟ ਪਟੇ ਬਰਾਛਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤੁ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈ ਜੋ॥ ਮਨ ਮਾਠ ਪਹਰਤ ਕਾਜੁ

ਗਾਵੀਜੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਸਭ ਕੇ ਊਮਾਨੈ। ਅਧਿਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ
ਬਖਾਨੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤ ਧਰਮੁ। ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇ ਵ
ਲਾਪ ਰਖੁ। ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ। ਨਾਨਕ ਪਤਿ
ਸੇਤਿ ਪਾਰਿ ਜਾਵਹਿ। ੨। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਰੇਗ ਕੰਚਨ ਦੇ ਯੀ। ਲਿਵ
ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਜਨੇ ਯੀ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਓਲਾਹਤ। ਮਨ ਸੁ
ਖ ਪਾਵਹਿ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਹਾਇ। ਛਿਦ੍ਰ
ਠਾਕੇ। ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰਠਾ ਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੋ ਨ ਪਹੁ
ਚੈ। ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲ
ਭਵੇਗ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਗ। ੩। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੂਖ ਨ
ਪਹਿਰੀਜੈ। ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਸ੍ਰਾਹਸਤ ਅਸਵਾਰੀ। ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਥਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰੀ।

ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਥਨਾ। ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ।
ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਥਨਤਥਨਾਈ। ਉਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ।
। ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕੁਅਲਖੋ। ਈਹਉਚਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੇ। ੪
। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹਹਿਪੁੰਨਥਹੁਦਾਨਾ। ਮਨਮਾਠਪਹਰਕਹਿਤਿਸਕਾ
ਧਿਆਨਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਅਚਰਬਿਉਹਾਰੀ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਉਸਾਸਿ
ਚਿਤਾਈ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਹੁਪਾ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਹਹੁਸਦਾਮ
ਨੁਪਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਹਿਸਦਾਇਨੁ
ਰਤਿ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਪੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁ
ਕੈਰੈ। ੫। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਾਰਿਕਰਨਨਦਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧੇਖ
ਹਿਥਿਸਮਦਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਮੇਅੰਤਰਸਨਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਾਹਿ। ਜਿਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਠਲਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਵਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ ੮੧
ਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਦਹਿ॥ ਅੰਸਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥ ੬॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਗਟਸੰਸਾਰ
ਅਤਿਸਪ੍ਰਕਭਿਮੁਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਗਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪ੍ਰਤਾਪੁ॥
ਰੇਮਨਮੁਕੁਤੁਤਕਭਿਜਾਪੁ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪ੍ਰਗੇ॥ ਤਿਸਹਿਜਾ
ਨਮਨਸਦਹਜੁਗੇ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਵਹਿਸਾਚੁ॥ ਰੇਮਨਮੇਕੇਤੁਤ
ਸਿਉਰਾਚੁ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਨਨਕਜਪੁਜਪੇਜ
ਪੁਜੋਇ॥ ੭॥ ਅਪਿਜਪਾਏਜਪੇਸੋਨਉ॥ ਅਪਿਗਵਾਏਸੁਹਾਰਿਬੁਨ
ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਕਮਲਬਿਗਾਨੁ
ਪ੍ਰਭੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਮਤਿਉਤਮੁਹੋਇ॥ ਸ
ਬਨਿਪਾਨਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਅਇਆਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਪੁਲਇਆ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕਾਇਨ ਕੈ ਕਛੂ
ਨਾਥਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਗਸ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਮੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਵੰਤਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਅਚ ਰਜ ਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀ
ਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ
ਨਿਵੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਬੁ
ਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ
ਭਭਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ
ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੀਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਸਦਾ ਪਰਦੁ ਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੀਗਿ ਅਵਾਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਚੁ ਚਾ ॥ ਸਾ

1

ਸੀਗਿਹੋਇਸਕੁਕੀਰੇਨਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਨੋਹਰਿਬੈਨਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਕਤ
 ਧੁੰਧਾਵੈਸਾਧਸੀਗਿਅਜਾਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਾਇਅਤੇਉੰਨ
 ਸਾਧਸੀਗਿਨਨਕਪ੍ਰਬੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੨॥ਸਾਧਸੀਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਯੰਪੁਨੀਤਸਾਧਸੀਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਗੁਸਾਧਕੈ
 ਸੀਗਿਨਬੀਗਾਪੈਗੁਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾਸਾਧਸੀਗਿਜਾਨੇ
 ਪਰਮਾਨੰਦਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪ੍ਰਸਾਧਕੈਸੀਗਿਤਜੈਸਭੁ
 ਅਪ੍ਰਾਅਪੇਜਾਨੈਸਾਧਦਰੁਈਨਨਕਸਧਪ੍ਰਬੁਥਨਅਈ॥੩॥
 ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਕਥਹੁਪਾਵੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸਦਾਜੁਖਪਾਵੈਸਾਧ
 ਸੀਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲਹੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਅਜਹੁਸਪੈਸਾਧਕੈਸੀ
 ਗਿਬਸੈਥਾਨਉਚੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਯਲਿਪਤੁਚੈਸਾਧਕੈਸੀਗਿਦ੍ਰਿ
 ਸਭੁਪਥਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਕੇਵਲਪਾਰਥੁਹਮੁਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਾਏ

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਤੁ ਕੁਲੁ ਉਧ
ਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤ ਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਧ ਨੁਪਾਵੈ
॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰ ਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਨ ਰਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਥਾਨ ਗਾਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਲਜ ਨੀਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਲਾ ਵਰਸ
ਨੁ ਭੇਟ ਤਹੋ ਤਨਿ ਹਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖ ਤਹੋ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ
ਰਕ ਪਰਹੋ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਯਾ ਸੁਯੋਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰ
ਤਹ ਰਿਮੇਲਾ ॥ ਜੋਇ ਛੈ ਸੋਈ ਛਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾਨਾ
ਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨ ਉਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ

ਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲ
ਗੈਪ੍ਰਭੁਲੀਠਾ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਇਪਾਇਤ੍ਰੀਠਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕੁਏਆ
ਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕੁਰਾਤਿਕੁਈਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇ
ਸਰੁਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਦੇਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਕੀਮਾਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾ
ਨਹਿ॥ ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤਿਤਾਵਖਿਆਨਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਕੁਣ
ਤੇਦੂਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਹਰੀਰੁਪੁਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰ
ਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ
ਸੋਭਾਮੁਦਤੇਮੁਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੁ
ਭੇਦਨਗਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਮਨਿਜਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋ
ਇ॥ ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਦੇਕਸੁਖਿਨਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਇਹਲਛੁਣਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
ਆਨੀਹੋਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰ

ਲੇਖਾ ਜੈ ਸੇ ਜਲਮਾਹਿ ਕਮਲਮਲੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋ
ਖਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਸਰਬਕਉ ਸੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ
॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾ ਗੈ ਤੁਲਿ ਪਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਧੀ
ਰਜੁ ਦੇਕਾ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁ ਪਾ ਕੋ ਉਬੈ ਕੋ ਉਚੈ ਦਨ ਲੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾਇ ਪੈ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥
੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ
ਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਮਾਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਰਉਪ
ਰਿਅਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ॥ ਮਨਿ
ਅਪਨੈ ਪੈ ਸੁਭਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੇਜ ਨ ਭੁਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਕਰੇਇ ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ॥

ਅਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਸਭਉਪਰਿ
 ਮਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੁਛੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਸਦਾਸਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਬੀ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁ
 ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕੁੰਜਨੁਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਨੁ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸ
 ਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨੀਬਿਨਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੇਗਰੀਬੀਸਮਾ
 ਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੇ
 ਨਾਹੀਧੀਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੇ
 ਰੋਇਸੁਭਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜੁਠਲਠਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਜੀਗਿਸਗਲਉਧਾਰਾ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੀ

ਸਾਰਾ॥ ੪॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ
ਪਰਵਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ
ਨਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ॥ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੈ ਗਿਰੇਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰ
ਮਲ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਬਡੁ ਪਰਤਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡੁ ਭਾਗੀ॥
ਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਮਗਿਆ ਨੀਕਉ ਖੋਜਾਇ ਮਹੇਸੁਗਾ ਨਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਆ ੮੫
ਪਿਪਰਮੇਸੁਗਾ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆ ਨੀਕੋਸਗਲਮਨਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਕਉਨੁਜਾਨੈ
ਰੇਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਜਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਕ
ਬਿਆਨਜਾਇਮਧਾਖਹੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਸਰਬਕਾਠਕੁਗਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆ ਨੀਕੀਮਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕੀਗਤਿ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਾਮੰਤੁਨਪਾਗਾ ਨਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਹੁ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਸਰ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆ ਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਮਕਾਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਪੂਰ
ਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਾਮਨਾਥਕਾਨਾਥਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕਾਸਭੁਊਪਰਿਹਥਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਗੁ।
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਗੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਬਨੀ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮੮॥
ਜਲੋਕੁ। ॥ਉਰਿਧਾਰੈਜੇਅੰਤਰਿਨਮ੍ਹਾ। ਸਰਬਮੇਧੇਧੇਭੁਗਵਾ
ਨਾ। ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ। ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸ
ਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨ
ਪਰਸਾ। ਅਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨੁਦਰਸੁ। ਪਰਤਿਅਰੂਪਨਪੇਖੈਨੇ
ਤ੍ਰਾਸਾਧਕੀਟਹਲਸੀਤ੍ਰਿਸੀਗਿਹੇਤੁ। ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੁੰਕੀਨੰਦਾ
॥ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹੈ
॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ ਈਤ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਹਹਤਾ। ਨਾਨ
ਕਕੋਟਿਮਧੋਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾ॥੧॥ ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰ

ਨਾ। ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇਏਇਭਿੰਨ। ਕਰਮਕਰਤਏਵੈ। ਨਿਹਕਰਮਾ।
 ਤਿਸਬੈਸਨੇਕਾਨਿਰਮਲਪਰਮਾ। ਕਾਦੁਟਲਕੀ। ਏਛਾਨਪੀਬਾਛੈ।
 ਕੇਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੀਗਿਰਾਚੈ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋ
 ਪਾਲਾ। ਸਭਉਪਰਿਏਵਤਕਿਰਪਾਲਾ। ਆਪਿਦ੍ਰਿਸੈਹਿਅਵਰਧਨਾਮੁ
 ਜਪਾਵੈ। ਨਾਨਕਓਪੁਬੈਸਨੇਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ। ੨। ਭਗਉਤੀਭਗਵੈ
 ਤਭਗਤਕਾਰੰਗਾ। ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੀਗਾ। ਮਨਤੇਬਿਨਸੈ
 ਸਗਲਾਭਰਮਾ। ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਾਧਸੀਗਿਪਾਪਮ
 ਲੁਖੈਵੈ। ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਉਤਮਏਵੈ। ਭਗਵੰਤਕੀਟਲਕਰੈ
 ਨਿਤਨੀਤਿ। ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨਿਪਗੀਤਿ। ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਵੈ
 ਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕਅੰਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ। ੩। ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੇਮ
 ਨੁਪਰਬੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮਾਤਮਮਹਿਸੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮਸਾਰਰਸੁਪਾਵੈ।

ਉਸਪੰਡਿਤੁਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ। ਹਰਿਗੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ। ਸੋ
ਧੰਡਿਤੁਦਿਹਿਜੋਨਿਨਆਵੈ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲਾਸੂਖ
ਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੂਲਾ। ਚਦੁਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ। ਨਾਨਕ
ਉਸਪੰਡਿਤੁਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ ੪॥ ਬੀਜੁਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਰਿਆਨੁ॥
ਚਦੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੇਕਉਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਜਪੇਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਇ॥
ਸ੍ਵਾਧੀਗਿਆਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਕਾਗਿਕਿਰਪਾਅੰਤੁਰਿਉਹਧਰੈ॥ ਪ
ਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਗਾਧਪਾਥਰਕਉਤਰੈ॥ ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਧੁਨਾਮੁ
ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ ਕਾਹੂਜੁਗਤਿਕਿਤੈਨ
ਪਾਈਮੇਧਰਮਿ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧ
ਰਿਕਰਮਿ॥ ਪਾਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਿ
ਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਚਾਨੁ॥ ਅਤਮਹਾਮਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆਦਾ

ਸਦਸੀਤਨੁਗਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾ ੮੭
ਨੁਸੋਦਾਸੁਦਰਗਾਪਰਦਾਨੁਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾ
ਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸੋਈਪਰੈ॥ਸਗਲਸੀਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ॥
ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਤਮ
ਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਉਕਹਾਵੈ॥ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸਸੋਗੁ॥
ਸਦਾਅਨੰਦੁਤਹਨਹੀਬਿਓਗਾ॥ਤੈਸਾਸੁਦਰਨੁਤੈਸੀਉਸਮਾਟੀ॥ਤੈਸਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੈਸਾਰੰਕੁ
ਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ॥ਜੋਦਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਹਪੁਰਖਕਹੀ
ਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ਜਿਤੁਜੇਤੁਪੁ
ਰਿਰਾਖੇਤੈਸਾਤਿਨਾਉ॥ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੇਗਾ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਸੋਈ
ਦੁਨਿਹੋਗਾ॥ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤੁਤਰਿਗਾ॥ਲਖੇਨਜਾਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਰੰਗਾ ਜੈਸੀ ਮਤ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇਇਆ ਲਾਸਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਉਸਤੁਤਿ ਕਰ
ਹਿ ਮਨੇ ਕਜਨ ਮੰਤੁਨ ਪਾਗਵਾਗਾ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚੀ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਪੋ
ਏ ਪ੍ਰਜਾਗੀ ਕਈ ਕੋਇ ਮਾਚਾਗ ਬਿਉਹਾਗੀ ਕਈ ਕੋਇ ਭਏ ਤੀਰ
ਥਵਾਸੀ ਕਈ ਕੋਇ ਬਨ ਭੁਮਾ ਹਿਉਦਾਸੀ ਕਈ ਕੋਇ ਬੇਦ ਕੇਸ੍ਰੋ
ਤੇ ਕਈ ਕੋਇ ਤਪੀਸੁ ਰਹੇਤੇ ਕਈ ਕੋਇ ਮਾਤੁ ਮਧਿ ਮਾਨਧਾਰ
ਹਿ ਕਈ ਕੋਇ ਕਾਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਇ ਨਦ ਤਨਨਾ
ਮਧਿ ਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਮੰਤੁਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਇ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਈ ਕੋਇ ਮੈਧਿ ਮਗਿ ਮਾਨੀ ਕਈ ਕੋਇ

ਕਿਰਪਨਕਠੋਗ। ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਮਾਤਮਾਨਿਕੋਗ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰ
 ਥਕਉਚਿਗਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਹਿਗਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖ
 ਨਕਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਮਇਆਸੁਮਮਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭੁਮਾਹਿ
 ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਦੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰ
 ਤਾਰਚਨਾ॥ ੨॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੇ
 ਗਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪੰਥੀਸਰਉਪਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਗਬਿਰਖਾਨਿਪ
 ਜਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਦਣਪਾਣੀਬੈਸੀਤਗ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੁਮੰਡਲਾ॥
 ਕਈਕੋਟਿਸਜੀਅਰਸੁਰਨਖੜਾ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਦਇੰਦ੍ਰਸਿਰ
 ਛੜਾ। ਸਗਲਸਮਕੀਅਪਨੈਸੁਤਧਾਰੈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਰਾਵੈਤਿ
 ਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੩॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕਾ। ਕਈ
 ਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਖਿਤਿਅਹੁਸਾਸਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸ

ਮੰਦਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਤਾ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਏ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਦਰਨ ਬੀਏ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖਾ ਕਿੰ ਨਰਪਿ ਸਾਚ
। ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮਿਰਗਾ ਚਾ । ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭ ਪ੍ਰੇਤ ਦੂ
ਰਿ । ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਮਲਿ ਪਤੁਰ ਹਿ ਮਾਭੁ ਰਪੁ ਗਿ । ੪ । ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇਵਾਸੀ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ । ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਜਨਮ ਹਿ ਜੀਵ ਹਿ ਮਰਹਿ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਦੁ ਜੇ ਨੀਟਿ ਰਹਿ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀਖਾਇ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਠ ਹਿ ਬਕਿ ਪਾਇ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨ ਵੰਤ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਉੰਤ । ਜਹ ਜ
ਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ । ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ । ੫ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਬੈਰਾਗੀ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੀਗਿ ਤਿਨ ਲਿਵਲਾਗੀ ।
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬੋਲੀਤੇ । ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹੀਤੇ ।

ਕਈਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸਾ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸਾ ॥
 ਕਈਕੋਟਿ ਮਾਗਾ ਹਿਸਤ ਸੰਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕ
 ਉੱਧੇ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਸਦਾ ਪਨਿਧੀਨਿ ॥ ੬ ॥ ਕਈਕੋ
 ਟਿਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡਾ ਕਈਕੋਟਿ ਆਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਈਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵ
 ਤਾਗਾ ਕਈਨੁ ਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਗਾ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਗਾ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਗਾ ਕਈਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਏ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿਸ ਮਾਤਿ ॥ ਤਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਈਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤਾ ਅਤਮ ਪਰ
 ਗਾਸਾ ਕਈਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਿਏ ਕੋਨੇ ਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
 ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿ ਨ
 ਰਾਗੁ ਨ ਭਾਵਹਿ ॥ ਅਤਮ ਰਸਿ ਜੁ ਪਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ

ਜਨਕਉ ਸਾਸਸਾਸਸਮਾਗਾ ਨਾਨਕਉ ਏਕੈ ਰਸਸੁ ਰਕਾਪ ਮਗਾਇ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕਰਨੁ ਕਾਰਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਦੂਸਰਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ
ਨਕਤਿ ਸੁਬਲਿ ਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ॥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋ
ਗਾ॥ ਸਿਖਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰੇ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਵਾਰਾ
॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਹੁ
ਕਮੇ ਉਚਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕਰੰਗ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕ
ਰਿਦੇ ਥੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ
॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਾਪਾ ਬਰਤ ਗੋ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸਤਰਾਥੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਾਹਰਿ ਗੁਣੁ ਭਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਭਵੈ ਤਾਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰੈ॥ ਆਪਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ

ਆਕਾਅਪਿਸੁਆਮੀ। ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਮੰਤਰਜਾਮੀ। ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰ
ਕਰਾਵੈ। ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ। ੨। ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆ
ਹੋਇਆਵੈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ। ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਲੇਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ। ਅਨਜਾਨਤਾਬਿਖਿਆ
ਮਹਿਰਚੈ। ਜੇਜਾਨਤਾਪਨਾਮਾਪੁਬਚੈ। ਭੁਗਮੇਭੁਲਾਦਹਾਦਿਸਿ
ਧਾਵੈ। ਨਿਮਖਮਾਧਿਚਾਰਿਕੁੰਟਹਿਅਵੈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਮ
ਪਨੀਭੁਗਤਿਦੇਇ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਮਿਮਿਲੇਇ। ੩। ਧਿਨਮ
ਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਜਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗਰੀਬੁਨਿਵਾਜਾ। ਜਾਕਾਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਕਛੁਨਆਵੈ। ਤਿਸੁਤਤਕਲਦਹਾਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਜਾਕਉ
ਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ। ਤਾਕਾਏਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸਾ। ਜੀਉਧਿ
ਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਨਭ੍ਰਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਇ ਵਰਾਣੀ ॥ ੪ ॥
ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾ ਹੀ ਇਸੁ ਜਾਬਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾ ਬਾ ॥
ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਟੂ ਨਿਬੀਉ ॥
ਕਬਹੂੰ ਚਨੀ ਚਮਾਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਗਾਹਰ ਖਰੀਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਨਿੰਦਾ ਚੰਦ ਬਿਉਰਾਗ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਖ ਅਕਾਸ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਬੇਤਾਬੁ ਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਨੁ ਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥
ਕਬਹੂੰ ਨਿਭਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਇ ਰਪੈ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ ॥
ਕਬਹੂੰ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕ
ਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਪੈ ਵਡ ਰਜਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾ ਗੀਨੀ ਚਕਾਸ ਜਾ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਤਿ ਤੁਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿ ਪਾਰਿ ਲਾਵੈ ਪਿਆਨਾ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਤਟਤੀ ਰਥਾਇ ਸਨਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਸਿਧਸਾਧਿ ਕਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਕੀਰਤ ਜਤ ਪਤੀ ਰਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਜਿ ਉਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੈ ਤਿ ਦੈ ਗਲਾਵੈ ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਹੁਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ
 ਸੰਗਾ ਤਿਉ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨਾ ਮਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ
 ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ
 ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਬਜਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜ
 ਲਾਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋ ਤੀਸੀ ਗਿਜੋ ਤਿਸਾਨਾ ॥
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜਵ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪਿ ਨਿ

ਵਾਰਤਲੋ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆਂ ਨਨਕਾਰ ਬਗਲੋ॥੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਜਾ ਅਹਿਮਾਨਾ ਸੋ ਨਰਕ ਪਤੀ ਹੋਵਤ
ਸੁਆਨਾ ਜਿਜਾਨੈ ਮੇਜੇ ਬਨਵੰਤਾ। ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾਕਾ ਜੀਤਾ। ਅਪ
ਸਕਉ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ। ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭੁ ਰਮਾਵੈ। ਧਨ
ਭੂਮਿ ਕਾਜੇ ਕਰੈ ਅਹਿਮਾਨਾ। ਸੋ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰੈ ਗਾਰੀ ਬੀਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਦੀ ਹਮੁ ਕਤਿ
ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਧਨ ਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਾਰਬਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਣ
ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੀਰਿ ਨ ਜਾਵੈ। ਬਹੁਲ ਸਕਰਮਾਨੁ ਖਊ ਪਰਿਕਰੇ
ਆਸਾ। ਪਲ ਭੀਤ ਰਿਤ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ। ਸਭ ਤੇ ਆਪਿ ਜਾਨੈ
ਬਲਵੰਤਾ। ਧਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭੁਸਮੰਤਾ। ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆ
ਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਸੁਕਰੇਖੁ ਆਰੀ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾਕਿ ਮੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਨ ਕਦਹਗਾ ਪਰਵਾਨੁ ਕੋਟਿ ਕਰਮਕ
ਭੈ ਪਉਧਾਗੇ। ਸੁਮੁਖਾਵੈ ਸਚਾਲੇ ਬਿਸਬਾਗੇ। ਅਨਿਕਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਰੀ
ਗਾਨਰਕ ਸੁਰਗਾਦਿ। ਰਿਦਿ ਰਿਅਦਤਾਗ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਅਤ
ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ। ਪਰਿਦਰਗਾ ਪਕੁ ਕੈ ਸੇਹਾਵੈ। ਆਪ ਸਕਉ ਜੋ ਭੁਲਾ ਕ
ਹਾਵੈ। ਤਿਸ ਪਿਭੁਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ। ਸਰਬ ਕੀਰਿ ਨ ਜਾਕਾ ਮਨੁ
ਇ। ਕਪੁਨਾ ਨਕਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ। ੩। ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ
ਸੁਤੇ ਕਛੁ ਯੋਇ। ਤਬ ਇਸਕਉ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਜਬ ਇਦੁ ਜਾਨੈ ਮੇਕ
ਕਰਤਾ। ਤਬ ਲਗੁ ਹਾਰ ਭੁਜੈ ਨਿਮਾਨਿ ਰਿਹਤਾ। ਜਬ ਪਾਠੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ
ਸੀਤਾ। ਜਬ ਲਗੁ ਨਿਯਚ ਲੁਨਾਹੀ ਚੀਤਾ। ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਾਨਿ ਸੀ
ਹਾਮਾਇ। ਤਬ ਲਗੁ ਪਰਮਾਹਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹ ਪਾਤੇ

ਕਉਉਠਿਧਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮਾਵੈ। ਮਾਇਆਧਾਵੈ। ਅਨਿਕ
ਭੋਗਥਿਖਿਆਕੇਕਰੈ। ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਖਪਿਖਪਿਮਰੈ। ਬਿਨਾਸੀ
ਤੋਖਨਹੀਕੋਉਰਾਜੈ। ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਥਿਰਥੇਸਭਕਾਜੈ। ਨਾਮਰੀਗਿ
ਸਰਬਸੁਖਹੋਇ। ਵਡਭਾਰਨਿਕਿਸੈਪਰਪਤਿਹੋਇ। ਕਰਨਕਰ
ਵਨਆਪੇਆਪਿ। ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਾ। ਪਾ। ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਗੁ। ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਥੀਚਾਰੈ। ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸ
ਦਿਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇ। ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਜੋਕਿਫੁਕਰੈ
ਸੁਅਪਨੈਰੀਗਿ। ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਪੁਕੈਸੀਗਿ। ਖੁਭੈਦੇਖੇਕਰੈਥਿਥੇ
ਕਾਆਪਹਿਏਕਾਪਹਿਅਨੇਕ। ਮਰੈਨਾਬਿਨਸੈਅਵੈਨਜਾਇ
ਨਾਨਾਕਸਦਹੀਰਹਿਅਸਮਾਇ। ੬। ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈ
ਆਪਿ। ਆਪੇਰਚਿਅਸਭਕੈਸਾਥਿ। ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨ

ਬਿਸਥਾਗੁ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸਕਾ ਓਪੁਕਰਨੈ ਹਾਗੁ ਉਸਤੇ ਭੁੰਨਕਾਹੁ ਕਿ
 ਛੁਪੋਇ ॥ ਥਾਨ ਬਨਿਤਾ ਰਿਏ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਾਲਿਤੁ ਅਪਿਕਰਦੈ
 ਹਾਗੁ ॥ ਕਉਤ ਕਕਰੈ ਰੰਗ ਅਪਾਗੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਅਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ
 ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਪਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨ ॥
 ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਭਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਭੁਖਾ ਮ
 ਤਿਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ਘਇ ਘਇ ਸੁਨੈ ਜਵਨੁ ਬਖਾਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸੀਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਪਰਨਾਗ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨ
 ਕ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ

ਨਿਅਰਜਾਪਟੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਜੁ
ਖਸਭੁਜਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਮ
ਤਿਹੋਇਮਲੀਨ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਜੋਰੁਤੇਹੀਨ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਰਖੇਨਕੋਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਥਾਨਭੁਜਟਹੋਇ। ਸੀਤਕਿਰਪਾਲ
ਕਿਰਪਾਜੇਕਰੈ। ਨਾਨਕਸੀਤਸੰਗਿਨਿਦਕੁਭੀਤਰੈ। ੧। ਸੀਤਕੈ
ਦੂਖਨਤੇਮੁਖਭਵੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ। ਸੀਤਕੈਦੂ
ਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕ੍ਰਿਮਾ
ਇ। ਸੀਤਨਕੈਦੂਖਨਤ੍ਰਿਸਨਮਹਿਜਲੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਸ
ਭੁਕੋਛਲੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀ
ਚੁਨੀਦਾਇ। ਸੀਤਦੇਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾ
ਓਹੀਗਤਿਪਾਹਿ। ੨। ਸੀਤਕਾਨਿਦਕੁਮਹਾਂਅਤਤਾਈ। ਸੀਤਕੈ

ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਵਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਸੀਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾਂਤਤਿਆਗਾ॥ ਸੀਤ
 ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ॥ ਸੀਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਹਾਜਤੇ ਹੀਨਾ॥ ਸੀਤਕਾ ਨਿੰ
 ਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਭੁਦੀਨਾ॥ ਸੀਤਕੇ ਨਿੰਦਕੁ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗਾ॥ ਸੀਤਕੇ ਨਿੰ
 ਦਕੁ ਕਉ ਸਦਾ ਵਿਸੋਗਾ॥ ਸੀਤਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ
 ਰਾਵੈ ਤਾ ਉਸਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖਾ॥ ੩॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੀਤ
 ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੀਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨੁਲਾਹੈ॥ ਸੀਤਕੇ
 ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭੁ ਤਿਆਗੈ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾਂ ਅਯਕਾਗੀ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਸਦਾ ਵਿਕਾਗੀ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੇ ਮਰੈ॥ ਸੀਤਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ
 ਟਰੈ॥ ਸੀਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾ ਹੀ ਠਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਰਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਤਾ
 ਇ॥ ੪॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧਬੀ ਚਤੇ ਦੂਟੈ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜ
 ਪਹੁੰਚੈ॥ ਸੀਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆ ਨ ਭੂਮਾਈ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ

ਉਤ੍ਰੁਪਾਈਐ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਸੀਤਿ ਰਿਤੇ ਬੋਧਾ ਜਿਉ ਜਾ ਸਿਧਿ ਨ
ਮਿਰਤ ਕਕੀਲੋਧਾ ਸੀਤਕੇਦੋਖੀ ਕੀਜ ਫੁਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਅਪਨ ਬੀ
ਜਿ ਆਪੇ ਜੀਖਾਹਿ ਸੀਤਕੇਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖ ਨਹਾਹਾ ਨਾਨ
ਕ ਸੀਤਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਹਿ ॥੫॥ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਦੁ ਨ ਮਛਲੀ ਤ ਫੁਕ ਫੁਕਾਇ ॥ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ
ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਈਧ ਨਿ ਨਹੀਧਾ ਪੈ ॥ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇ
ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭੂਆਵੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤੁ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਧਰ
ਮ ਤੇਰਹਤਾ ॥ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਆਕਹਤਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨੰਦ
ਕ ਕਾਧੁ ਰਿਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬਿਆ ॥੬॥
ਸੀਤਕਾਦੀਖੀ ਬਿਗੜੁ ਪਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੀਤਕੇਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰ
ਗੁ ਹਮਿ ਲੈਸ ਜਾਇ ॥ ਸੀਤਕਾਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੀਤਰ

ਦੋਖੀਨਮਰੈ ਨਜੀਵਾਈਐ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈ ਨ ਅਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਖੀਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਜਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖਿਨ ਤਿਸਟੈ ਕੋਇ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈ
ਸਾ ਕੋਈਐਇ। ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਮਚਾਏ
ਇ॥੧॥ ਸਭੁ ਪਾਟਿਸ ਕੇਓ ਪਿਕਰ ਨੈਹਾਗੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ
ਨਮਜ ਕਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਉ ਸਤਾਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤਿ। ਤਿਸ ਪਿਧਿਆ
ਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਹਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੀਆ ਜੈਸਾ ਕਹੈ
ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੀਆ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰ ਨੈਹਾਗੁ। ਦੂਸਰ ਕਉ ਨ ਕ
ਹੈ ਬੀਚਾਰੁ। ਜਿਸ ਨੇਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਮੁਦੇਇ। ਵਡੁ ਭੁ
ਗੀਨਾ ਨਕਜ ਨ ਸੇਇ॥੨॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨ
ਪਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਏਕਾ ਅਸਹਰਿ ਮਨ ਰਖਹੁ
ਨਕਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ

ਬਿਥੀਸਭੁਜਾਨੁ। ਦਵਨਕਭੁਟਕਭੁਟ। ੬। ਨੁ। ਸਿਸਕਦਾਸਿ।
ਅਪਾਇ। ਬਹੁਰਿਨਤਿਸਨਾਲਗੋਆਇ। ਮਾਰੇਰਖੇਏਕੋਆ
ਪਿ। ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨੀ। ਜਾਬਿ। ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖਹੋ
ਇ। ਤਿਸਕਾਨਮੁਰਖੁਕੰਠੁਪਹੋਇ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰ
ਕੁਜੋਇ। ਨਾਨਕਬਿਖਨੁਨਲਗੋਕੋਇ। ੧। ਉਜਤਤਿਮਨਮ
ਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਗੁ। ਕਾਰਿਮਨਮੋਰੇਸਠਿਬਿਉਹਾਗ। ਨਿਰਮਲ
ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ। ਸਦਾਸੁਹੇਲੁਕਹਿਲੇਹਿਜੀਉ। ਨੈਨ
ਹੁਪੇਖਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗ। ਸਾਧਸੀਗਿ। ਬਿਨਸੇਸਭੁਸੰਗੁ। ਚਰ
ਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬੰਦਾ। ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐ। ਹਰਿਬੰ
ਦਾ। ਕਰਹਰਿਕਰਮਸਦਾਨਿ। ਹਰਿਕਥਾ। ਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨ
ਕਉਜਲਮਥਾ। ੨। ਬਹੁਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ। ਸਦਾ

ਦਾਹਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ। ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਹਾਇਬੀਚਾਗ। ਸੇਧਨਵੰਠ
 ਗਨੀਸੰਸਾਰ। ਅਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਾਹਿਯਹਿਮੁਖੀ। ਸਦਾਸਦਾਜ
 ਨਪੁਤ੍ਰੇਸੁਖੀ। ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ। ਏਤਉਤਕੀਓਪੁਸ਼੍ਟੀਜਾਨੈ
 ॥ ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਜਾਨਿਆ। ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਣੈ। ਤਿਸਕੀਜਾਨ
 ਪੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਣੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ। ਸਰਬਰੋਗਤੇ
 ਓਹਹਰਿਜਨੁਰਹਤਾ। ਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨਾ। ਗਿ
 ਹਸਤਿਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ। ਏਕਉਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸ
 ॥ ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ। ੪॥ ਜਿਸਕਉਯਹੋਪ੍ਰਭਮਨਿ
 ਰਿਤਿਅਵੈ। ਸੋਸਿਤੁਸੁਪੇਲਾਨਹੀਰੂਲਾਵੈ। ਜਿਸਪ੍ਰਭਮਪਨਾਕ੍ਰਿ

ਪਾਕਰੈ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਰਹੈ ਜੈ ਸਾਸ ਤੇ ਸਾਇਸ ਦਾਇਆ
ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਾਹਿ ਮਾਪਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ
ਸੀਇਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਕੁ ਬੁਝਿ ਆ ਜਬ ਦੇਖ ਉਤ ਬਸ
ਭਕਿ ਛੁਮੁਲਾ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖ ਮਸੈ ਈ ਅਸ ਬੁਲਾ ॥੫॥ ਨਹ ਕਿ
ਛੁਜਨ ਮੈ ਨਹ ਕਿ ਛੁਮੈ ਗੈ ਆਪ ਨਚ ਲਿਤੁ ਆਪੀ ਕਰੈ ਗਾ
ਵਨੁ ਜਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਅਨ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਆਗਿ ਅਕਾਹੀ ਪਰੀਸ
ਭਾਸਿ ਸਟਿ ਆਪੇ ਅਪਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਮਾਪਿ ਅਨਿਕ ਜੁ
ਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਅਥਿ ਨਾਜੀ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡੁ ॥
ਧਾਰਨੁ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਓਥੁ ਰਮੈ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰ
ਤਾਪਾ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਤਨਾਨਕ ਜਾਪਾ ॥੬॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
ਸੁਸੇਭ ਵੀਤਾ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਸੰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸ

ਗਲਉਧਾਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਬਿਸਾਗਨਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲ
 ਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗੂ ਹਕਾਸ ਬਦ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਪਾਲਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਦਰੁ ਰਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
 ਪਾਵਹਿ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਹਿਆ ਨਾ ॥
 ੨॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕ ਕੈਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥
 ਸਹਜ ਸੁਰਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈ ਹਰ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ
 ਅਜਨਮੀ ਠਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤੈ ਸਾਵਿਸਰਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪ
 ਜੇਤਿ ਸੁਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਨ ਉਨ ਪੁੰਝ ਨਿਯਾਏ ॥ ਆ
 ਪਸ ਕਉ ਅਪਿਦੀ ਨੇਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਏਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੮॥ ੧੬॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਨਹਾਰਾ ॥
 ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਉਧਰੀ ਮੇਨਾ ਨਕ ਠਿਹੁ ਬਠਿਹਾਰਾ ॥ ੧॥

[illegible]

ਉਪਾਖਨੁ ਨਾਵ ਚਰਿਤ ਗੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ ਗੈ ॥ ਜਿ
 ਉਮੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿ
 ਗਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾਂ ਉਦਿਆ ਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
 ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਪੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਹਰਿ ਲੋਚਨੁ ਪੂਰਿ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾ ਹੋ ਬਿਲਲਾਈ ਮੇ ॥ ਪੁਰਬ
 ਲਿਖੇ ਕਾਲਿ ਖਿਆ ਪਾਈ ਮੇ ॥ ਦੂਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨਹਾਗਾ ॥ ਮ
 ਵਰਿਤਿ ਮਾਗਿ ਤੂ ਤਿਸ ਹਿਚਿਤਾਹੁ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਰੁਲਾਮਾਨੁ ॥
 ਭੂਲਾ ਕਾ ਹੋਇ ਗਹਿ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕਉ ਨ ਬਸਤੁ ਮਾਈ ਤੇ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਲ
 ਪਟਿ ਗਹਿ ਓਹ ਸਿਲੋਭੀ ਪਤੰਗਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਰ ਦੇ ਮਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨੁ ਤੂ ਮਾ
 ਏਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੀਤ ਨ ਪਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਨਿ ਮਭਿ ਮਾਨੁ ਲੇਹਿ

ਮਨਮੋਲਿ ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ ਲਾਇਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿ
ਚਾਲੁ। ਅਵਰਤਿਅਗਿਬਿਖਿਆਜੇਜਲਾ। ਧੀਨਿਧੀਨਿਕਹੈਸ
ਭੁਕੇਈ। ਸੁਖਉਜਲਹਰਿਦਰਗਹੋਈ। ਇਹੁਦਾਪਾਹੁਦਿਰਲੈਵਾ
ਪਾਗੈ। ਨਾਨਕਤਕੈਸਦਬਲਿਹਾਗੈ॥੫॥ ਚਰਨਸਾਧਕੋਧੋਇਧੋਇ
ਪੀਉ। ਅਰਪਿਸਾਧਕਉਅਪਨਜੀਉ। ਸਾਧਕੀਪੂਰਕਰਹਉ
ਸਨਾਨੁ। ਸਾਧੁਉਪਾਰਿਜਾਈਮੇਕੁਰਬਾਨ। ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਿਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ। ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ। ਅਨਿਕਬਿਖ
ਨਤੇਸਾਧੁਰਾਖੇ। ਹਰਿਗੁਨਗਾਈਐਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਚਾਖੇ। ਓਟਗੀ
ਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ। ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥੬॥
ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਗ। ਭੁਖੇਕਉਦੇਵਤਾਪਾਗ। ਸਰ
ਬਨਿਧਾਂਨਜਾਕੀਵ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ। ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ

ਹਿ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰ ਨੈਜੇ ਗਾ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੇ ਹੋਆ
 ਨਹੋ ਗਾ। ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ। ਸਭੁ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰ
 ਮਲਾਇਹ ਕਰਣੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ। ਨਾਨਕ
 ਕਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਆ। ੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ।
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਵੈ ਯਹ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ। ਭੁਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋ
 ਇ। ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ। ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤਾ। ਸ
 ਚੁਹਿ ਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ। ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਗੁ। ਸਚੁ
 ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਗੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ। ੮॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ। ॥ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ
 ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨ। ਤਿਸੁ ਪਿਥੁ ਝੁਝੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ
 ਵੈਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮ

ਹਿਰਾਖਾਮਾਨੁਖਕੀਤੁਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ। ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁ
ਕੋਇ। ਸਰਬਨਿਰੰਤਰੈਕੋਯੋਇ। ਅਪੇਬੀਨਾਅਪੇਦਾਨਾ।
ਗਹਿਰੀਭੀਰਗਹੀਰੁਜਨਾ। ਪਾਥ੍ਯੁਪਰਮੇਸੁਰਗੇ। ਖਿ
ਦੁ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨੁਦਇਮਾਲਬਖਸੰਦਾ। ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀ
ਪਾਉ। ਨਾਨਕਕੋਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ॥ ੧॥ ਅਨਸਾਪੁਰਨਸਰ
ਨਜੋਗੁ। ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ। ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇ
ਤੁਟੇਗੁ। ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰਨਜਾਨੈਹੋਗੁ। ਅਨਦਭੁਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੋ॥
ਸਰਬਬੋਕਸੁਨੀਅਚਿਪ੍ਰਰਿਤਕੋ। ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋ
ਗੀ। ਤੁਪਮਹਿਤੁਪੀਸੁਰਗਿ। ਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ। ਧਿਆਇਧਿਆ
ਇਭਗਤਨਸੁਖਪਾਇਆ। ਨਨਕਤਿਹੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਣੀਲਾਕੀਮਤਿਨਾਹੀ। ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਨੁ

ਗਾਇ। ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿਜਾ ਨੈਪੁਤਾ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ॥
ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵ
ਹਿ ਸੇਇ॥ ਤਿਹ ਗੁਣੁ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭੁਗਮਾਏ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਟਿਰਿਅ
ਵੈ ਜਾਇ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨਾ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨ
ਕ ਜਾਨੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਾ ਰੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ
ਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੈ ਬਿਸਥਾਗੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀਏ ਕੰਕਾਗੁ॥
ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਹੇਖਿ ਨਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਿ ਹਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ॥
ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੇਪਾਈ॥
ਸਭੁ ਪਟਤਿ ਸਕੇ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ॥ ਜਾਇ ਜਾਇ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਠਾਉ॥ ੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੀਤਾ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਖੰਡੂ ਭ੍ਰਮੰਡਾ॥
ਅਕੇ ਪਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨੁ

ਧਿਆਨੁ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਅਗਾਸਪਾਤਾਲਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਆ
ਕਾਗਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਅਸਭੁਭਵਨਾਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉਧਰੇਸੁਨਿ
ਸ੍ਰਵਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਚਉਥੇ
ਪਦਮਹਿਜੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥ ੫॥ ਰੂਪਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ
ਪੁਰਖਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥
ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ
ਮੂਲਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥
ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਜਭੁਭੁਣੀ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾ
ਈ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂ
ਉਪਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾਸਤਿਨਿਰਤਿਕੂਣੈਜੇਕੋ
ਇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ ਆਪਿਸਤਿਕੀਅਸਭੁਜਾ

ਅਪੇਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜੀਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਸੁਕ ਲੈ ਹਾਰੁ ॥ ਅਵ
ਰੁਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਿਨ
ਬੁਝਿ ਆਤਿਸੁ ਆਇ ਆਸ਼ਾਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਰੰਗਿ ਹਾਚਿ ਜਨਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲਏ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤ
ਰੇ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਜਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਨਹੂ ਗੀ ॥ ਜਨਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵਲਾ
ਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਹਤ ਨ ਜਨਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਟ
ਲੁਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਦੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਏਕਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਚਰਨ ਸ
ਤਿਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰੇ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰਿ ॥ ਵਰਸ ਨੁਸਤਿ
ਤਿਧੇਖਨਹਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ

ਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਸਬਦਸਤਿਸਤਿ
ਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਜ
ਤਿਸਕੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਰੂਪਰਿ
ਦੈਜਿਨਿਜਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲਪਛਾਨਿਆ
॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸਾਸਪ੍ਰਭੁਆਇਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਾਨਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਕੁੰਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਿਸਾਨਾ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅ
ਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗੁਰਾਈ॥ ਤਕਉਭੁੰਨਨ
ਕਹਨਜਾਈ॥ ਥੁਏਥੁਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕਾ॥ ਨਾਰਾਇਣਮਿਲੇਨਾਨ
ਕਏਕਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵ
ਕੁਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇ
ਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੀਰਿਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ

੧੦੨
ਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਾਗਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੇਨਿ
ਰੰਕਾਗਾ॥ ਸੇਜੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਜੇਸੇਵਕੁਸਾ
ਸਿਸਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਦੁਕੈ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਸ
ਰਪਰਹਾਖੇ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਦਰੁਈ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾ
ਮੁਜਪਾਈ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੇ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕੋਨਪਦੁਚੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸੇਵਕਉਚਤੇਉ
ਚੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਭਅਪਨੀਜੇਦਾਦਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜੇਸੇਵਕਦਹਾਦੇਸਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ੪॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਾਹਿਕਲਰਾਖੇ॥ ਭੁਸਮਕਰੈਲ
ਜਕਰਿਕੋਇਲਾਖੇ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਨਕਾਦੁਤਅਪਿ॥ ਤਾਕਉਰ
ਖਤਿਦੇਕਰਿਹਾਥ॥ ਆਨਸਜਤਨਕਰਤਬਦੁਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕ
ਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ ਆਰੈਨਰਾਖੇ॥ ਅਵਹੁਨਕੋਇ॥ ਸਰਬਜੀ

ਅਕਾਰਾਖਾਜੋਇ। ਕਹਿਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ। ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮ
ਲਖਵਿਡਾਣੀ॥ ੫॥ ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ ਪੀਐਮ੍ਰਿਤੁਇ
ਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ॥ ਨਾਨੁਮੁਰਤਨਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥
ਤਿਸੁਕਿਛੁਮਵਰਨਾਹੀਵਿਸਦਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਬੁਪਰੰ
ਗੁ॥ ਨਾਮੋਸੁਖਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਨੋ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੋ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮ॥
ਕਦੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮਿ॥ ੬॥ ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਕਹਹਿਗੁਰਗਤਿਅਤਮਕੋ
ਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਹੋਅਹੋਵਤਸੇ
ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਕਾਦੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਦ
ਖਾਨਉ॥ ਤਿਸਕਾਗੁਨਕਹਿਦੇਕੁਨਜਾਨਉ॥ ਅਠਪਹਿਰਪ੍ਰ

ਬਸਾਹਿਯੁਗੇ ਕਹੁਨਾਕਸੇਈਜਿਨਪੁਰੇ ॥ ਅਨੁਮਰੇਤਿਨਕੀਓਇਲੇਹਿ
 ਅਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿਗਜੀਨੀਜਾਨੀਅਪਨਾਪਭੁਪਛਤਾਸੋਜ
 ਨਸਬਬਖੋਕਕਾਦਾਰਗਾਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਦਾਰੀਤਿਸਕੇਦੇ
 ਰਸਸਤੁਪਾਪਮਿਟਵਾਰੀਅਵਰੁਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾਵੁਤਿਸੁਜ
 ਨਕੀਤੁਸੇਦਾਲਾਗੁਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਗਾਨੁਨਕਾਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁ
 ਜਹੁਸਦਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਖਾਜੀਨੀਜਾਨੀਆਸਾਤਿਗੁਰ
 ਤਿਸਕਾਨਾਉਤਿਸਕੇਸੀਗੀਸਿਖੁਭਿਧੈਨਸਕਹਾਰਿਗੁਰਗਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕੀਕਿਹੈਪਤਿਪਾਲਾਸੇਵਕਕਉਗੁ
 ਰਸਦਾਦਾਇਆਲਾਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਾਤਿਮਭੁਰਿਭੈਗੁਰਬਰਮ
 ਹਾਰਿਨਾਮੁਓਰਹੈਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਖੀਪਨਕਾਟੈਗੁਰਕਹਸਿਖਾਬੀ
 ਬਤੇਹਾਟੈਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਪਨੁਦੇਇਗੁਰਕਸਿਖਵਡ

ਭਾਗੀਚੋਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਰੋਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੋ॥੧॥ਗੁਰਕੋਰੀਹਸੇਵਕਜੋਰਹੈਗੁਰਕੀ
ਆਗੀਅਮਨਮਹੀਸਹੈਆਪਸਕਉਕਾਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਗਰੀਹਰਿ
ਨਾਮਰਿਦੈਸਦਾਪਿਆਵੈਅਨੁਬੋਲੈਸਤਿਗੁਰਕੋਪਾਸੀ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇ
ਕਰਜਗਾਸੀ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਸੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਸੀ॥ਅਪਨੀਕੀਰਪਾਜੀਸੁਆਪਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕਗੁਰ
ਕੀਆਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਜਾਬੀਜਵੇਗੁਰਕਾਨੁਮਾਨੈ॥ਸੇਵਕਪਰਮੇ
ਸੁਰਕੀਗਾਤਿਜਾਏ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਜੀਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਆਨੰਕਬਾ
ਰਗੁਰਕਉਬਾਇਜਾਉ॥ਸਰਬਾਨੀਪਨਜੀਅਕਦਾਤਾ॥ਅਸੁਪਹ
ਕਪਾਬ੍ਰਹਮਰੀਰੀਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹਿਜਨਜਨਮਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥
ਏਕਾਹਿਅਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ਸਹਸਿਸਿਆਨਪਲਾਇਆਨਜ

ਐਸਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਗੀਪਾਈਐਸਾ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇ
ਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸਤਚਰਨਕਾਤਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਕੁੰਦਤਸੀਗਿਰਾਮ
ਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਰਵੇ॥ਸੁਨਿਕਾਰਿਬਚਨਿਕਰਨਅ
ਪਸੇ॥ਅਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਆਖਉਜਾਕਾਮੰ
੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵੇਸਾਟਿਪੈਖੋਹੋਇਸੰਤਾ॥ਗੁਣਾਬੀਅੰਤੁਕੀਆਤਿਨਹੀਪਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਈ॥੪॥ਜੀਹਬਾਏਕਉਸ
ਤਾਤਿਅਨੇਕਾਸਾਤਿਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾ॥ਕਾਹੂਬੋਲਨਪਹਚਤਪਾ
ਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰਾਨਰਬਾਨੀ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾ
ਈ॥ਤਾਕੀਕੀਆਤਿਕੀਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨੀਤਕਰਹਿ
ਚਰਨਿਕਮਲਾਹਿਰਵੈਸਿਮਗਹੀ॥ਸਦਬਾਨਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰਅਪਨੇ
ਨਕਾਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪੁਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹਗਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁ

ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਜੋ ਹੋਇ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕਦੋ ਬੀਨਾ ਸਾਜਾ
ਕੈ ਮਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ਅਠਪਹਰ ਹਾਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੋਇ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਦੋਇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਖੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏ
ਕੁ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ਨੁਨ ਕੁਭਰ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥ ੬ ॥ ਤ
ਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ਅਨੁਭਵੁ ਆਵੁ ਖਨ ਠੇਭਾਈ ਜਨ ਮਮਰ
ਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੁਰਖ ਉਪਦੇਸੇ ਭਉ ਚੁਕਾਨੈ ਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ
ਸਗਲ ਥਿਆਧੀ ਮਨ ਤੇ ਖੋਨ ਸੇ ਜੀਸ ਕਾ ਸਾਤਿ ਨੀਕਿ ਪਾਧਾਰਿ ਸਾਧ
ਸ਼ੀਰੀਸ ਪਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਬੀਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਕ੍ਰਮਿ ਗਵਨਾ ਸੁਨੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨੀਰਗੁਨੁ ਆਖਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਹੀ ਕਲਾਧਾਰਿ
ਜੀਨੈ ਸਗਲ ਮੋਹੀ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪੁਛੈ ਅਪਿ ਬਨਾਏ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ
ਆਪੇ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਹੀ ਕੋਇ ਸਰਬਾਨਿ ਰੀਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜੋਇ

ਓਤਿਪੋਤਿਗਵਿਆਰੂਪਰੰਗਾ। ਭੁਏਪੁਰਾਸਾਧਕੈਸੰਗੀ। ਹਾਰਿਰਚਨਾਅ
 ਪਨੀਕਲਧਾਰੀ। ਅਨੰਕਬਾਰਨਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀ। ੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕਾ।
 ਸਾਬੀਨਚਾਲੋ। ਬੀਜੁਭੁਜਨਾਬੀਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰਾ। ਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮਕਮਾ
 ਵਨਨਾਨਕਏਹੁਪਨੁਸਾਰਾ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਲਿਕਰਹੁ
 ਬੀਚਾਰਾ। ਏਕਾਸਿ। ਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਅਵਰੁਓਪਾਵਸਾਭਿਮੀਤਾਬੀਸਾ
 ਰਹਾ। ਚਰਨਕਮਲਾਰੀਦਮਾਹਿਉਰਧਾਰਹਾ। ਕਰਨਕਾਰਨਜੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਬੁ
 ਾਵਿਕਾਰਗਹੁਨਾਮੁਹਾਰਿਵਬਾ। ਏਹੁਪਨਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤਾ। ਸੰਤਜ
 ਨਾਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ। ਏਕਾਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ। ਸਰਬਰੋਗੁਨਨਕ
 ਸਿਮਾਦਿਜਾਹੀ। ੧॥ ਜੀਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕੰਦਉਠਿਧਾਵਹੀ। ਸੋਪਨੁਹਾਰਿ
 ਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹੀ। ਜੀਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਾਹੀਮੀਤਾ। ਸੋਸੁਖਸਾਧੁਸੀਰੀ
 ਬੀਤੀ। ਜੀਸੁਸੋਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਿਰਨੀ। ਸਾਸੋਭਾਭੁਜੁਹਾਰਿਕੀਚ

ਸਰਨੀਆਨੀਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਇ। ਰੋਗੁਮਿਦੈਹਾਰਿਅਵਖੁਲਾਇ
ਸਰਬਾਨੀਧਨਮਾਹਿਰਿਨਾਮੁਨੀਧਨੁ। ਜਾਪਿਨਨਕਦਰਗਾਹਪਰਵਾਨੁ॥ ੩
ਅਨੁਪਰਬੋਧਹਾਰਿਕੈਨਾਇ। ਦਹਾਦਿਸਿਧਾਵਤਰਾਖੇਠਾਇ। ਤਾਕਉਥੀ
ਪਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ। ਜਾਕੈਰੀਦੈਵਸੈਹਾਰਿਜੋਇ। ਕਾਇਤਾਤੀਰਾਛਾਹਾਰਿ
ਨਾਉ। ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਦਾਸੁਪੁਪਾਉ। ਭਉਥੀਨੈਪੁੰਰਨਹੋਇਆਜਾ॥
ਭਗਤਭਾਇਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁਪਰਿਜਾਇਬਸੈਸੈਆਬੀਨਾਸੀ। ਕ
ਹੁਨਾਨਕਕਾਟਿਜਿਮਫਾਸੀ॥ ੩॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ। ਜਨਮਿ
ਮਰੈਸੋਕਾਰੋਕਾਰਾ। ਆਵਾਗਵਨਮਿਦੈਪੁਕੁਸੇਵਾ। ਆਪਾਤਿਮਾਗਿਸ
ਰਨਗੁਰਦੇਵਾ। ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰਾ। ਹਾਰਿਹਾਰਿਸਿਮਰਿਪਾ
ਨਅਧਾਰਾ। ਆਨੀਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬੀਚਾ
ਰੇ। ਹਾਰਿਕੀਭਗਤਕਰਹਮਨੁਲਾਇ। ਅਨੀਥੀਛਤਨਨਕਫਲਪਾਸੀ॥

੪) ਸੀਰੀਨਚਾਲਾਜਿਤੋਰੋਪਨਾਗਤੂਕਿਆਲਪਦਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾਸੁ
ਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਥਨੀਤਾਗਇਨਤੇਕਹਹੁਤਮਕਵਨਸਨਾਥਾਗਾਜਰੰਗ
ਮਾਉਆਈਸਥਾਗਾਇਨਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਗਾਅਸਹਸਤੀਰਥ
ਅਸਵਾਸੀ। ਝੂਠਾਛੁਟੂਪਸਾਰੀ। ਜੀਨੀਦੀਏਤਿਜੁਬੁਵੈਨਾਥੀਗਾਨਾ
ਨਾਮੁਥੀਸਾਰਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ। ਪਾਗੁਰਕੀਮਾਤਿਤੂਲੇਹੀਉਆਨੇ। ਭੁ
ਗਤਾਥੀਨਾਬਹੁਥੇਸੀਆਨੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਾਨੀਮੀਤਾ। ਨੀਰ
ਮਲਹੋਉਤਮਾਰੰਚੀਤਾ। ਚਰਨਕਮਲਗਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ। ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਕੀਲਾਥੀਖਜਾਹੀ। ਆਪਜਪਹੁਅਵਗਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤਕ
ਹਤਰਹਤਗਾਤਿਪਾਵਹੁ। ਸਾਰਭੂਤਸਾਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ। ਸਹਾਜੀਸੁਭਾਉ
ਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ। ੬। ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀਉਤਗਸਿਮੇਲੁ। ਥੀਨਾਸਿਜਾ
ਹਉਮੈਥੀਖਛੈਲੁ। ਹੋਰਿਆਚੰਤੁਬਜੈਸੁਖਨਾਲਿ। ਸਾਸਿਗਾਸਿਹ

ਤਰੀ

ਰਿਨਾਮੁ ਸਮਾਨਿ। ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਸਰਾਲੀ ਮਨਾ ਸਾਧਸੰਗੀ ਪਾਵਹੀ
ਸਚੁ ਧਨਾ। ਹਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਚਿ ਕਰਹਾ ਬਿਉਹਾਰਾ। ਈਹਾ ਸੁਖ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰ
ਸਰਬਾਨੰਦੈ ਕੇ ਦੇਖਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਾਕੀ ਲੇਖਾ। ੧॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏ
ਕੋ ਸਾਲਾਹਿ। ਏਕਾ ਸਿਆਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਏਕਾ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ
ਅਨੰਤ ਨਿਜਾਪਿ ਏਕੁ ਭਗਵੰਤਾ। ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ। ਪ੍ਰਸਤੁ ਪਾਰਿ
ਹਰਿ ਓਪਾਉ ਬਿਅਪਿ। ਅਸੀਕਾ ਬੀਜ ਬਾਰ ਏਕ ਤੇ ਕੁਏ। ਏਕੁ ਅ
ਗਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ। ਅਨਤ ਅੰਤ ਰਿਏਕੁ ਪੁਰਾਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਾਇ ਕਾਤਾ। ੮॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ। ॥ ਫਿਰਤਾ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇ
ਆਪਾਰਿ ਆਤਉ ਸਰਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਤ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਿ
ਏ। ੧॥ ਅਸਟਪਟੀ। ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਕਾਰੀ ਕੀਰਪਾ
ਦੇਵੁ ਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਪੁਰੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਾਰੀ ਧਿਆ
 ਵਉ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸੀਉ ਲਾਗੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਾਭਿ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀ
 ਤਿ ਏਕੁ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਸ੍ਰੀਸਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜੀ ਨਿਚਾਖਿ
 ਆਸੇ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨੇ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲ ਨੇ ॥ ਸੁਭ ਰਭੁ ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
 ਰੀਰੀ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ॥ ਪਰੇਸ ਰਨਿ ਆਨ ਸਭਾ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਾਸ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਿ ਵਲਾ ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਜਾਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪੁਰੀ ਭਈ ॥ ਜਾਤਿ ਗੁਰ
 ਤੇ ਨੀਰਮਲ ਮਾਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਓਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨੇ
 ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੀਪ ਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭ੍ਰਮੁ
 ਭਾਇਆ ॥ ਏਛੁ ਪੁੰਨਿ ਜਿ ਰਧਾਸ ਭੁਪੁਰੀ ॥ ਗਵੀਰਹੀ ਆਸਦ ਸੀਰੀ ਹਜੂ

ਗੀ। ਜਿਸ ਕਾਸਾਤੀ ਨੀਲੀਆ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ।
੩। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੀਧਾ ਲਨ ਕੁਨੈ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੀਕੀ ਅਜਾਨੈ।
ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀਨਿ ਸਭਾ ਕੀ ਛੁਟੀਆ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀਨਿ ਦਿਨ ਜੀ
ਆ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਰਖੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ
ਲਾਖੈ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਟੁ ਟਾਗਾਢੈ। ਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਉ ਪੈ ਬੁਝਾਇਆ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨਾਧਿਆਇਆ॥ ੪
ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹਾਇ ਹੁਕਾਮੁ। ਆਨਤਿ ਮਾਗੀ ਜਪਹੁ ਗਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ। ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰ ਹਿਨਾ ਮੁਨ ਪਾਵਹੁ।
ਭਗਤ ਭਾਇਤਰੀ ਐਸੀ ਜਾਗ। ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਗ। ਸਰਬ ਕ
ਲਿਆਣੁ ਖਾਨੀ ਪੀਨਾ ਮਾ ਬੂਝਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮੁ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਕ
ਹੋਵਤ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨ ਤਾਜੁ॥ ੫॥ ਓਪ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ

ਰਾਉ। ਅਨਤਨ ਅੰਤਾਰੀ ਹੀ ਸੁਆਉ। ਨੇੜਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਅਨੁਬਿ
 ਗ ਸੈਸਾ ਧਰਨੁ ਪੋਇ। ਭੁਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਾਨਿਤ ਸਿਰੰਗਾ। ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੀ
 ਗਿ। ਏਕੁ ਬਸਤੁ ਦੀ ਜੈ ਕਾਰੀ ਮਾਇਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਇਆ।
 ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ। ੬। ਪ੍ਰਭੁ ਬਖ
 ਸੀ ਦਦੀ ਨ ਦਾਇਆ ਲਾ। ਭੁਗਤ ਵਡ ਲਸਟਾ ਕਰਿ ਪਾਲਾ। ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋ
 ਬੰਦ ਗੁਪਾਲਾ। ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰ
 ਤਾਰਾ। ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪਾਨ ਅਧਾਰ। ਜੋ ਜੋ ਪੇਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤਾ। ਭੁਗਤ ਭਉ
 ਲਾਵੈ ਅਸਹੀਤਾ। ੭। ਮਨਿ ਰਹੁ ਨੀ ਆਰਨੀ ਚ ਅਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਤੁਮਹੀ ਸਿਰਸੀ
 ਪੁਰਖ ਭੁਗਵਾਨਾ। ੮। ਸਰਬ ਬੈਰੰਠ ਮੁਕਤ ਮੋਖ ਪਾਏ। ਏਕ ਸੀ ਮਖ ਗਰਿ ਕੇ
 ਪਾਨ ਗਾਏ। ਅਨਿਕ ਗਾਯ ਭੋਗ ਬਾਢਿ ਆਈ। ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੀ ਕਿਥਾ ਮਾਨਿ
 ਏ। ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ। ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ। ਭੁਲੀ ਸੁ

੧੮

ਸੀ

ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਪਨਵੰਤਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਭ ਦੇਹੁ ਨਿ
ਵਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਨਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਰਗੁ ਨ ਨਿਰ
ਰਗੁ ਨ ਨੀਰੰਕਾਰੁ ਨਿਸਾ ਮਾਧੀਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆਨ ਨ ਕਾਆਪੇ ਹੀਓ
ਰਿਜਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸੈ ਦੇਤਾ ॥
ਪਾਪ ਧੁੰਨ ਤਬ ਕਹਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨੁ ਨਿਸਾ ਮਾਧੀ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ
ਕਿਸੁ ਸੀਰੀ ਕਮਾਤੀ ॥ ਜਬਾ ਇਸਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਜਾਪਾਤੀ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋ
ਗਾਹੁ ਕਿਸਾਹੀ ਬੀਆਪਤਾ ॥ ਜਬ ਅਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਤਬ
ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮਾ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀ ਜਾ ॥ ਨਨਕ ਕ
ਰਨੇਹੁ ਭਨਦੁ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤੀ ਕਹ
ਕਿਸਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਾਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ
ਹੁਕਉ ਨ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ॥ ਤਬ ਸਿਵ

ਤਿਕਹੁਕਿਤੁਠਾਇ। ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ। ਤਬਕਵਨ ੭੧੦
ਨਿਤੁਰਕਵਨਕਤਤੁਰੈ। ਆਪਨਚਲਿਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾ। ਨਨਕਰਾਕੁਰ
ਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਆਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨਾ। ਤਹਜਨਮਮਰ
ਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨਾ। ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ। ਤਬਜਮਕੀਕਾਸ
ਕਹੁਕਿਸੁਹੋਇ। ਜਬਅਬਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਏਕਾ। ਤਬਚੀੜਗੁਪ
ਤਕਿਸੁਪ੍ਰਭੁਤਲੇਖਾ। ਜਬਨਾਬਸਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੋ। ਤਬਕਉ
ਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੋ। ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ। ਨਨਕ
ਅਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥ ੩॥ ਜੀਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਾਤਿ
ਹੋਤਾ। ਤਹਾਬਿਨੁਮੇਲੁਕਹੁਕਿਆਪੋਤਾ। ਜਹਨੀਰੰਜਨਨੀਰੰਕਾਰਨਿਰ
ਬਾਨਾ। ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਆਉਮਾਨਾ। ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜ
ੀਸਾ। ਤਹਛਲਾਛਿਵਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾ। ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋ

ਤੀਸੀਰੀਸਮਾਵੈ। ਤਹਾਕਿਸਾਹਿਭੂਖਕਵਨਾਤ੍ਰਿਪਾਤਾਵੈ। ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਕਰਨੈਹਾਰਾ। ਨਨਕਕਰਤੇਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰਾ। ੪। ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਪਨ
ਸੀਰੀਬਨਈ। ਤਬਕਵਨਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ। ਜਬਸਰਬਕਲਾਆਪ
ਹਿਪਰਬੀਨਾ। ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਉਚੀਨਾ। ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪੁ
ਉਰਿਪਾਰੈ। ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ। ਜਆਪਨਉਚਆ
ਪਨਆਖਿਨੇਗਾ। ਤਹਕਉਨਰਕੁਕਉਨੁਕਹੀ। ਮੇਰੇਗਾ। ਬਿਸਮਨਾਬਿਸ
ਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਨਹੁਆਪਿ। ੫। ਜਹਅਛੇ
ਲਾਅਛੇਦਅਚੇਦਸਮਾਇਆ। ਆਪਜਕਉਆਪਾਹਿਆਦੇਸੁਗਤਿਹੁ
ਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ। ਜਹਏਕਾਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ। ਤਹਕਉਨੁਅ
ਚੀਤ੍ਰਕਿਸੁਲਾਗੋਚੀਤ੍ਰਾ। ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤਿਮਿਰਾਗਾ। ਤਹ
ਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ। ਬਹਾਬੀਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾ। ਨਨਕ

ਸਕਉਆਪਹਿਪਹੁਰਾ॥ ੬॥ ਜਹਾਆਪਰਚਿਓਪਰਪੰਚਿਅਕਾਰਾ॥ ਤਿਉਗੁ
 ਏਮਾਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਪਾਪਪੁੰਨੁਤਹੁਏਕਿਹਾਵਤਾ॥ ਕੋਊਨਰਕਕੋਊ
 ਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤਾ॥ ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾ॥ ਹਉਮੈਮੋਹਕੁਰਮਭੈ
 ਭਾਗਾਦੂਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥ ਆਨੰਦਪਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾ॥ ਆ
 ਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਾਰਿਦੇਖੋ॥ ਬੇਲਸੀਕੋਚੈਤਉਨਨਕਏਕੋ॥ ੭॥ ਜਹਅ
 ਥੀਗਤਿਭੁਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤੁਪਰਤਪਿ॥ ਦੂਪੁਪ
 ਖਕਾਆਪਹਿਪਸੀ॥ ਉਨਕੀਜੋਭਾਉਨਹੁਬਸੀ॥ ਆਪਹਿਕਉਤਕੁਕਰੈਅ
 ਨਦਚੋਜਾ॥ ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਸਰਜੋਗਾ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾ
 ਾਇਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤ
 ਾਅਤੋਲੈ॥ ਜਿਉਬੋਲਾਵਹੁਤਿਉਨਨਕਦਾਸਬੋਲੈ॥ ੮॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ
 ਅਜਿਤਕੇਠਕੁਰਾ॥ ਆਪੇਵਰਤਣਹਾਗਾਨਨਕਏਕੋ॥ ਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹ

॥ १ ॥ अस्तपदी ॥ ॥ आपिकै आपिसुन नै हारुगा ॥
पारिऐक आपाहि बिसबाहु ॥ जाति सुत्रा वेटा सिमटि छिपायो ॥ अप
नै छुटैल ऐसमाये ॥ तुमते छुटैल गी कहु गोए ॥ अपन सुत सत्तु
गत्तु परोए ॥ जाक छिपुत्तु जे छिआपि बुझाये ॥ सत्तु नमु सै छिजुत्तु पा
ये ॥ सोसम दगरी तत्तु कथेता ॥ ननु कस गल सिमटि कजेता ॥ जमि
जित सत्तु कौहा ॥ दनिदा ऐआल अनथ कोना ॥ जसु राखेति
सुको ऐन मारौ ॥ सोसु मजसु मनु बिसारौ ॥ तिसु तजि अवरक
हाक जगै ॥ सात्रौ सिरि ऐकु निरंजन राई ॥ जमि अकी जुगाति जाके
सत्तु हाथा ॥ अंत रिषा हरिजन हसा ॥ गनु निपांन बेअंत अपा
रा ॥ ननु कदा सजदा बलिहा ॥ २ ॥ पुरन पुररहे दऐमा लुगा ॥
बुछि पुरि हेटा किरपाला ॥ अपने करत बज नै आपि ॥ अंत

ਮੀਰਾਹਿਓਬੀਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਂਤਿਜੋਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿ
 ਸਾਹਿਧੀਆਤਿਅਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਭਗਤਕਰਹਿਹਰਿਕੇ
 ਗੁਰਗਾਇਆਨਅਮੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸਕਰਿਜਾਨਿਆਕਰਨਹਾਰੁਨਨਕਾਇਕੁ
 ਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨਲਾਗਾਹਰਿਏਕੋਨਾਇਆਤਿਸਕੀਆਸਨਾਬਿਰਬੀਜਾਇ
 ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਾਨਿਆਈਗੁਰਮੁਖੁਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈਯਾਇਸਤੋਉਪ
 ਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰਾਜਾਕੋਮਾਨਿਬਾਸਿਆਨੀਰੰਕਾਗਬੰਧਨਤੋਰਿਕੁਏਨੀਰਵੈ
 ਰਾਅਨਾਦੰਨੁਪੁਜਾਹਿਗੁਰਕੇਪੈਗਾਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੋਨਾ
 ਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਾਹਿਮੇਲੇ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦਾਗੁਨਾ ॥
 ਵਡਪ੍ਰਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾਰਾਅਨਅਤਤੁਕਰਹਬੀਚਾਰਾਦੁਲਭਦੇਹਕਕਰਹੁ
 ਓਪਾਰਾਅਮੰਤਰਿਤਬਰਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਪਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ
 ਤਪਰੰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾਮਿਟੈਆਗੀਅਸਬਿਨਸੈਅੰਧੇਗਾਸੁਨੀਉ

ਮੀਰਾਹਿਓਬੀਆਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਕਾਂਤਿਜੋਜੋਰਾਚਿਓਸੁਤਿ
ਸਾਹਿਧੀਆਤਿਜੀਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਓਕੁਰਾਤੁਕਰਾਹਿਹਰਿਕੇ

ਪਦੇਸ਼ਾਹਿਰਦੇਬਸਾਵਹੁਅਨਾਇਛੇਨਨਕਫਲਪਾਵਹੁਪਾਹਲਤੁਪਲਤੁਦ
ਇਲੇਹੁਸਵਰਾਗਮੁਨਾਮੁਅੰਤਾਰਿਉਰਿਧਾਰੀਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਦੀਖਿਅ
ਜਿਸੁਮਾਨੀਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਅਮਾਮਾਨੀਤਨੀਨਾਮੁਜਪਹਾਇਵਲਾਇ
ਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਭਉਜਾਇਸਚੁਵਾਪਾਰਕਰਹੁਵਾਪਾਰੀਦਰਗਹਨਿਬ
ਹੋਖੇਪਤੁਮਾਰੀਏਕਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿਨਾਨਕਬਹਾਰਿਨਾਮਾਵਾਹਿਜਾ
ਗਿਨਤਿਸੁਤੇਦੁਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇਉਬਰੈਗਖਜਹਾਗਧੀਆਇਨੀਰਭਉਜ
ਪੇਸਗਲਭਉਮਿਟੈਪੁਰਾਕਿਰਪਾਤੇਪਾਣੀਛੁਟੈਜਿਸੁਰਾਖੋਤਿਸੁਸਾਹੀ
ਦੁਖਾਮਾਮਜਪਤਮਾਨੀਹੋਵਤਸੁਖਾਚੀਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰਾਤਿ
ਸੁਜਨੁਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਸੀਰਿਉਪਾਰਿਠਾਫਾਗੁਰੁਸੁਗਾਸਾਨਕਤਾ
ਕੇਕਾਰਜਪੁਰਾਮਾਤਿਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਵਿਸਾਇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਓ
ਧਰਤਾਸਿਸਾਇਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪਾਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰ

ਪਾਧਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕਪਰਵਨਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਪਧਨਾ ਜੀਸੁਮਨਿਬ ੧੧੪
ਸੈਸੁਹੋਤਾਨੀਹਾਲੁ ਤੁਕੈਨੀਕਟਨਮਾਵਤਕਾਲੁ ਅਮਰੁਭਏਅਮਰਾਪਦੁ
ਪਾਇਆਸਾਪਸੀਰਿਨਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗਰੀਆਨੁਅੰਜੁਨੁਗੁਰਿਦੀਆਅਰੀਆਨਅੰਧੇਰਾਬੀਨਾਸੁ ਗਰੀਕਿਰਪਾ
ਤੇਸੰਤਭੇਦੀਆਨਨਕਮਨੀਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅੰਤਸੀਰੀ
ਅੰਤਰਿਪੁਭਨ੍ਰੀਠਾ ਨਾਮੁਪੁਭਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ ਸਗਲਜਮੀਰੀਏਕਸੁਪ
ਟਿਮਾਹਿ ਅਸੀਕਰੰਗਨਾਨਾਵਿਸਟਾਹਿ ਨਉਨੀਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਭਕਾਨਾ
ਮੂਾਦੇਹੀਮਾਹਿਏਸਕਾਬੀਸਾਮਾਸੁੰਨਜਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦਾਕਹਨੁ
ਨਜਾਈਅਚਰਜਾਬੀਜਮਾਦਾਤਿਨੀਦੇਖਿਆਜੀਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏਨਾਨ
ਕਾਤਿਸੁਜਨਜੋਈਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰੀਅਨੰਤਾਪਾਦਿਪਾਦਿਬੀ
ਪਾਰਹੀਆਭਗਵੰਤਾਧਰਨਮਾਰਿਅਕਾਸਪਾਇਆਲਾਸਰਬਰੋਗੁ

ਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਬਾਨੀਤੀ ਨਿਪਰਬਤਹੈ ਪਾਰਬਹਮਾ ਜੈਸੀਆਰੀਆਤੈ
ਸਾਕਰਮਾ ਪਉਣਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ ਰਿਮਾਹੀ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਾਦਿਸੇਸਮਾ
ਹੀ ਨਤਿਸਤੋਭਿੰਨਹੀਕੋਠਾਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ। ੨॥ ਬੇ
ਦਪੁਰਾਨਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਮਾਹਿਦੇਖੁ ਸਸੀਅਰੁਸੁਰਨਖੜਮਾਹਿਏਕਾਬਾਣੀ
ਪ੍ਰਭਕੀਸਭਕੋਬੋਲੈ। ਆਪੀਅਰੁਲੁਨਕਬਹੂੰਡੋਲੈ। ਸਰਬਕਲਾਕਾਰਿ
ਖੇਲੈਖੇਲੁ। ਅੰਤਿਨਪਾਈਐਗੁਣਹੀਅਮੋਲਾ। ਸਰਬਜੋਤਿਮਾਹਿਜਾਕੀ
ਜੋਤਿ। ਧਾਰਿਗਹੀਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ।
ਨਾਨਾਕਾਤੀਨੀਮਾਹਿਏਹਾਬੀਜਾਸੁ। ੩॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾ।
ਸੰਤਜਨਾਕੋਹਿਰਦੈਸੁਭਿਪਰਮਾਸੰਤਜਨਾਸੁਨਾਹਿਸੁਭਬਚਨਾ। ਸਰਬਾਬੀ
ਆਪੀਗਾਮਸੀਗੀਰਚਨਾ। ਜਿਨੀਜਾਤਾਤਿਸਕੀ। ਇਹਬਹਤਾ। ਸੁਭਚਰਨਸਾ
ਪ੍ਰਸਭਕਹਤਾ। ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖਮਾਨੈ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਗਾਰਪ੍ਰਕੁਜ

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਨਕ ਵਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਆ
ਪਿਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਭੁਸਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਓਤ ਪਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਆਨਿ ਕਲੁ ਖੀਨਹ ਜਾਇ
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨੀਕਾਟਿ ਕਵਨ ਕੋਹੀ ਮੇਦੁਰੀ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰੁ ਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਾਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਨ
ਕਾ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਆਪ ਬੁਝਾਏ ॥ ਪਾਸਾਰ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਅ
ਪਿਪੇਖ ਸਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਰੀਜਾ ਕਾਤਨਾ ॥ ਆਪ ਜਨੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁ
ਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾਇ ਕਖੇਲੁ ਬਨਾਇ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਕਿਨੀਆਇ
ਆਸ ਭੁਕੈ ਆਪੀ ॥ ਆਲਿਪਤ ਹੋਯੋ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆ
ਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗੀ ਆਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਲਏ ਸਮਾਏ ॥
ਇਸਤੇ ਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਹੋ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭ

ਲਾਕਰਤੁਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਸੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਪਾਰੀ
ਸਤਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੀਰਿਗਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨ
ਜਾਇ॥ਦੁਸਰਹੋਇਤਸੋਈਪਾਏ॥ਤਿਸੁਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ਗੁ
ਰਪਸਾਦਿਨਨਕਾਇਹੁਜਾਨੁ॥੧॥ਜੋਜਸੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਆਪਿ
ਮਿਲਾਏਲਏਪੁਭਸੋਇ॥ਓਹੁਪਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਿਜੇ॥ਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ॥ਪਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ਜੇਸੁਪਸਾਦਿਸ
ਭਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨੁਅਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਸੀਰਿਗਾਚਿਤਿਅ
ਵੈਨਾਉ॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੀਸਾਰੁ॥ਨਨਕਾਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮ
ਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੁਰਾਪੁਰੁਅਰਾਧੀਆਪੁਰਾਜਾਕਾਨਾਉ॥
ਨਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਰੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਪੁਰੇਰੁ
ਰਕਾਸੁਨੀਉਨੀਉਪਦੇਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕਾਟੀਕਾਰੀਪੇਖਾ॥ਸਾਸਿਸਾ

ਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦਾ ਅਨਕੀ ਅੰਤਰਕੀਉਤਰੋਚੀਦਾ ਅਸਅਨੀਤਤਿਆਗ
ਹੁਤਰੰਗਾ ਸੀਤਜਲਕੀਧੁਰਮਨਮੰਗਾ ਆਪਛੋਡੀਬੇਨਤੀਕਰਹੁ ਸਾਧਸੀਰੀ
ਅਗਾਨੀਸਾਗਰੁਤਰਹੁ ਹਾਰਿਧਨਕੇਭਰਲੇਹੁਭੰਡਗਾ ਨਾਨਕਾਗੁਰਪੁਰੇਨ
ਮਸਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਖੇਮਕੁਸਲਜਹਜਅਨੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗੀਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦਾ
ਨਰਕਾਨੀਵਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਾ ਮੀਅੰਤਰਸੁਪੀਉ ਗਚੀਤੁਚੀ
ਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਿਏਕਾ ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗ ਅਸੇਕਾਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰ
ਦੀਨਦਾਇਆਲਾ ਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ ਸਿਮਰੀਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬ
ਰੰਬਾਰਾ ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨਾ
ਅਮੀਲਕਲਾਲਏਹੰਰਤਨਾ ਸੁਨਤਕਮਾਦਤਰੋਤਉਧਾਰਾ ਅਪਿਤਰੈ
ਉਕਾਰੀਨਿਸਤਾਰਾ ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲਤਾਕਾਸੰਗੁ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗ
ਰੀਰੰਗਾ ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦਵਜੇ ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੈਪ੍ਰਕੁਰਾਜੈ

ਪ੍ਰਣਾਟੇਗੋਪਾਲਮਹਾਂਤਕੋਮਾਥੋਮਨਕਉਧਰੋਤਿਨਕੇਸਾਥੋ॥੩॥ਸਰ
ਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੰਲਾਏ॥ਮਿਟਿਗ
ਏਬੈਰਭੁਏਸਭਰੇਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੋਨ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭੁਏਗੁਰ
ਦੇਵਾ॥ਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ॥ਅਲਜੰਜਾਲਾਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ਗ
ਮਨਾਮਸੁਨੀਰਸਨਾਕਹਤੇ॥ਕਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਾਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਨਨਕ
ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਉਸਤਾਤਿਕਰਹੁਨੀਤਮੀਤਾ॥ਸਾਵਧ
ਨਏਕਾਰਾਚਰਿਤਾ॥ਸੁਖਮਨੀਜਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾ॥ਜੀਸੁਮਨੀਵ
ਸੈਸੁਹੋਤਾਨਿਧਾਨਾ॥ਸਰਬਾਈਛਾਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖਪੁਰ
ਦੁਸਭਲੋਈ॥ਸਭਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ
ਹਰਿਪਨੁਖਾਦੁਰਲੈਜਨੁਜੋਈ॥ਨਨਕਾਤਿਸਾਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੫॥ਖੋਮ
ਸਾਂਤਰਿਧੀਨਵਾਨੀਧੀ॥ਬ੍ਰਾਧੀਗੀਅਨਿਸਰਬਤਹਸਿਧੀ॥ਬਿਦਿਅ

੧੧੭
ਪ੍ਰਯੋਗਪ੍ਰਭਾਧੀਆਨੁਗਾਗੀਆਨੁਸਰੇਜਾਦਿਉਤਮਾਇਸਨਾਨੁਚਾਰਪ
ਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾਸਭਕੋਮਾਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾਸੁੰਦਰਚਤੁ
ਰੁਤਤੁਕਾਬੇਤਾਸਮਦਰਸੀਏਕਾਦ੍ਰਿਸਦੇਤਾਇਹਫਲੁਤਿਸੁਜਨਕੋਮੁ
ਖਿਭੁਨੋਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਾਨਿਸੁਨੋ॥੬॥ਇਹਨਿਪਾਨੁਜਪੇਮਨਿ
ਕੋਈਸਭਜੁਗਾਸਾਹਿਤਾਕੀਗਾਤਿਹੋਈਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧਾਨਿਬਾ
ਣੀਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੀਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਾਰਿਨਾਮ
ਗੋਬਿੰਦਗਤਕੋਮਨਾਬਿਸਾਮਾਕੋਦਿਅਪਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਸਤਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈਜਾਕੋਮਸਤਾਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭੁਪਾਏਜਾਧਸਰਣਿਨਾਨ
ਕਤੇਆਏ॥੧॥ਜੀਸੁਮਾਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰਿਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਚੀਤੀਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੁਖਾਨਿਵਾਰੈਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲੁ
ਜਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀਏਕਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸ

ਅਸੀਂ ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ਮੁਨਿ ਰਮਣ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਸੀ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹਰੁ ਦਿਨਾ ਮੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨

੪ ॥

ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋ

ਕੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਪੂਰਿਆ

ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ

॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪੁਕਰਉ ਬੀਧਨਾਧਿਆਇ ॥ ਗੁਣਗੋ

ਰਬੀ ਦਗੁ ਪਾਲਪਤ ਸਰਨਿ ਪਰਉਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾਰੀਆ ਸਕਾਲਿ ਆਣ ਸੁਖ

ਜਾਤੇ ਸਭ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਦਗਾਇ ਸਿਭੁ ਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਅਵਰੁਨ ਕੋ

ਹੋਇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਿ ਮਿਰਤ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬੀਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾ

ਰਨ ਭ੍ਰੇਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਭੂਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮ

ਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੀ ਜੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਇ

ਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਿ। ਮਿਲਿਭੁਜੀਐਸਾਧਸੀਗੀਐਰੇਮੀਤਾ। ੧॥ ਰਾ ੦੧੧੮
ਉ। ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਕਰਉਬੰਧਨਾਅਨਿਕਥਾਰਿਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਾਇ।
ਕੁਮੁਕਦੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੀਗੀਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ। ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਾਨਿਬ
ਸੇਤਾਜਿਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੀਤਾ। ਮਰਦੁਮਿਦੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਜ
ਗਲਕਲੇਜਾ। ਅਪੁਤਜਪੁਗੋਬੰਦਭੁਜਪੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਜਾ। ਲਾਭੁ
ਮਿਲੈਤੇਤੋਟਾਰਿਰੈਹਰਿਦਰਗਪਤਿਵੰਤਾ। ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚੁਸ ੦
ਹਕੁਗਵੰਤਾ। ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭੁਜਪੁਸਾਧਸੀਗੀਪਰੀਤਿ। ਨਾਨਕਦੁਰ
ਮਤਿਛੂਟੇਗਈਪਾਰਬਹਮਬਸੇਰੀਤਿ। ੩॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਤੀਨੀਬੀ
ਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਸੀਤਾਨਿਰਮਲਭੁਏ
ਮਨੀਮਾਨੀਵਸਿਆਸੋਇ। ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੀਤੀਤੈਗੁਣਬਿਖੇਫ

ਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚਾਨਰਕਸੁਰਗਕੁਮਤਉਪਦੇਸਦਾਸੀਪਾਰੈਮੀ
ਚਾਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੀਸਾਰੁਹਉਹਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇਨੀਨੀਕੀਏਤਸ
ਹੀਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹੀਅਨੀਕਉਪਾਇਆਧੀਬੀਆਧੀਉਪਾਧੀ
ਰਸਕਬਹੁਨਤੁਦੈਤਾਪਾਪਾਰਬਹਮਖੁਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪਾਮੋ
ਹਭਰਮਬੂਤਤਪਦੇਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸਾਕਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਗਾਖਿਲੇ
ਹੁਨਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ ॥ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਧਕੁਸੋਇਜੀ
ਨੀਤਜਿਆਮਭਿਮਾਨੁਚਾਰਪਦਾਰਥਅਸਦਾਸਿਧਿਭਜੁਨਾਨਕਹਰਿਨ
ਮੁ॥੪॥ਪਉੜੀ ॥ਚਤੁਰਥਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰਾਸ
ਰਬਕਾਲਿਆਣਾਨੀਧੀਗਮਨਾਮੁਜਾਪਿਸਾਰਾਨਰਕਾਨੀਵਰੈਦੁਖਹਰੈਤੁ
ਦਹੀਅਨੀਕਕਲੇਸਾਮਚਿਹੁਦੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਿਤਨਪਰਵੇਸਾ॥
ਭਉਬਿਨਸੋਮੀਮ੍ਰਿਤੁਰਸੋਰੀਰੀਰਤੇਨੀਰੰਕਾਰਾਦੁਖਦਾਰੈਦਾਆਪਾਰੀ

ਭਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਪਾਗਾਸੁਰਿਨਰਮੁਨੀਜਨਯੋਜਦੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋ
ਪਾਣਾਮਨੁਨਿਗਮਲੁਮੁਖਉਜਲਾਹੋਇਨਨਕਸਾਪਰਵਾਲਾ॥
੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੰਚਾਬੀਕਾਰਮਨਮਾਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ
ਜਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਗਮਲਾਨਨਕਪਭਕੈਰੀਗਾ॥੫॥ਪਉੜੀ॥
ਪੰਚਮਪੰਚਪਰਧਾਨਤੇਜਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚਾਕੁਸਮਬਸਬਹੁਰੀ
ਗੁਪਤੋਸਤਮਿਥਿਅਬਲਬੰਚਾਨਹਜਾਪੇਨਹਬੂਝੀਅੰਨਹਕਛੁ
ਕਰਤਬੀਚਾਰਾਸੁਆਦਮੋਹਰਸਥੋਧਿਓਆਗੀਆਨਿਗਚਿਓਸੰਜਾ
ਗਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਗਮਅਨੇਕਾਰਚਨਹਾਰੁਨਹ
ਸਿਮਾਰਿਓਆਨੀਨਬੀਚਾਰਾਬਿਬੇਕਾਭਾਉਭਗਤਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇ
ਆਲਿਪਤਨਰੰਚਾਨਾਨਕਾਬਿਰਲੇਪਾਈਆਹਿਜੋਨਰਚਾਰੀਪਰਪੰਚ
ਸਲੋਕੁ॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਚੈਰਹਾਰੀਅੰਤੁਨਪਾਰੀਵਾਰਾਭੁਗਤਸੋ

ਹਾਰਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪੁਤਕੈਦੁਆਰਾ॥੬॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਦਮਿਖ
ਟਸਾਸੜਕਹਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਹਿਅਨੇਕਾ॥ਉਤਮਉਰੋਪਾਰਬ੍ਰਾਹਮੁਗੁਣ
ਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਜੇਖਾ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨੁਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋ
ਬੰਦਾ॥ਰਸਗਧਿਯੋਹਰਿਸਿਉਬਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤਾ॥ਸੋਹਮਾਨਕ੍ਰਮ
ਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਦਾਇਆਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮੁਨਿਤਨਿਬਸੇਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਗੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇ
ਖਾਟਖਟਨਾਗੁਣਨੀਪੀਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਪੀਆਇ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰ
ਤਮੰਤੁਲਹਾਰਿਜਸੁਕਥਾਹਿਬੋਲਹਿਜਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੀਤੋਖੀ
ਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮੁ
ਧਨੁਦੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਾ॥ਸੰਤਸੰਗਾਤਿਮਾਰਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਦ
ਰਾ॥ਆਪਤਜਹੁਗੋਬੰਦਭਜਹੁਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ॥ਦੂਖਧਰੋ

ਜਲਤਰੈ ਮਨਾਚੈ ਆਫਲੁ ਪਾਇਆ ਆਰੁ ਪਹਰਮੁ ਨਿਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫ १੧੨੦
ਲੁਜਨੁ ਮਪਰਵਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ
ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਦੇਈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿਹਾਰ
ਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਰੁ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਆਹਿਤ ਜੀਅ ਹਿਅਦੁ ਰਿਜੰਜਾਲਿ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਸਕਈ ਨਿਸ
ਕਪੂਰੁ ਦਾਇਆਲਾ ॥ ੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟਾਸਿ ਪਿਨਦਾ ਨੀਧਿ
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੁਰਨ ਬਾਧਿ ਕਵਲ ਪੁਰਾ ਸਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਨਿਰਮ
ਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਪਰਾਮੰਤਾ ਸਗਲ ਪਰਮਪਾਦਿ ਤ੍ਰਾਇ ਸਨਾਨੁ ਸਭੁ ਮ
ਹਿਉ ਚ ਬਸੇ ਖਾਰੀ ਆਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਜਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਤਰਿ
ਐਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੀਗੀ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹਾਸਿ ਮਾਰਿ
ਮਹਿਉ ਸੁਆਦਾ ਬਿਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬੀਜਾ ਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅ

ਵਤਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਉ ਮੀਨ ਦੇ ਛੇ ਦੁਆਪ ਵੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜ
ਪਹਿ ਕਰਤਾ ਬਿਪਰੀਤਾ ॥ ਪਰਾਇਆ ਰਮਾਹਿ ਬਕਾਹਿ ਜਾਧੀ ਦਾ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁ
ਨਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬੰਦਾ ॥ ਹਿਰਾਹਿ ਪਰਦਰਬ ਉਦਰ ਕੋਤਾਈ ॥ ਅਗਸਿਨਾ ਨੀਵ
ਰੋੜਿ ਸਾਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲੁ ਲਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਭਾ ਬਿ
ਸਰਤ ਮਾਰਿ ਜਮਾਹਿ ਅਭਾਗੋ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦਸਾਹਿ ਸਿਖੋ ਜਤ ਮੋਢਿ ਰ
ਉ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੋਇ ॥ ਅਨਿਬਾਸਿ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪੁਰਨਾ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ
੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸ ਮੀਦਿ ਸਦੁਆਰ ਬਾਸਿ ਕੀਨੋ ॥ ਮਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ
ਲੀਨੋ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀ ਮੇਜ ਸੁਗੋਪਾਲਾ ਸੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਾਇਆਲਾ ॥
ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿਰਿ ਤਵੈ ਪੁਰਨ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਹਸਤ ਚਰ
ਨ ਸੰਤਹ ਲਕਮਾਈ ਮੇ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਸੰਜ ਮੁਪੁਭਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਈ ਮੇ ॥
੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀ ਮੇ ॥ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਹਾ ਗੁਣ

ਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭਾਬਿਸਮਾਦਾ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਾਦਸੀਨੀ
 ਕਾਟੀਪੇਖਹੁਹਰਿਗਮਾ॥ਏਵੀਬਾਸਿਕਾਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਸੰਤੋਖੁ
 ਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆ॥ਇਨੀਬੀਧਿਬਰਤਸਪੁਰਨਭਾਇਆ॥ਧਾਵਤ
 ਮਨੁਰਾਖੈਏਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਤਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਾਹਿਪੂਰਿ
 ਰਹੇਪਾਰਬਹਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਾਰਿਅਦਲਏਹੁਧਰਮੁ॥੧੧॥
 ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਰਮਾਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੁਟੇਸਾਧਾਕੀਰਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਪੁਭਾਸਿ
 ਓਮਿ॥ਲਿਰਹੇਬੀਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਆਦਸੀ
 ਦਾਨੁਨਾਮੁ॥ਏਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਗਤਕਰਹੁਤਾਜੀਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਸਿਤ
 ਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੀਰੀ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨਪੁਭਗੀਰੀ॥ਕੋਮਲ
 ਚਾਣੀਸਭਕਉਸਿਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਮਾਤਮਾਹਰਿਨਾਮਗਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰ
 ਤੇਏਹਾਨੀਚਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਾਫੇਰਿਜੋਨੀਨਾਮਾ

ਪਾਠ

ਸ਼ਬਦ	ਸੰਖਿਆ
ਪਰਿਗ੍ਰਹਣ	੪੧੨੫

੪੧੨੫

੪੧੨੫

੪੧੨੫

੪੧੨੫

ਈਐਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨੀ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਬੀਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ
ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣੁ ਮਾਨੀ ਬਸੈ ਨ ਕਛੁ ਟੈ ਨਾਮਾ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਉ ਦਸੀ
ਤੀਨਤਾਪ ਸੀਸਾਰੁ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਰਕ ਅਵਤਾਰੁ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ
ਨਮਨ ਮਾਹਿ ਆਇਓ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੁਛਨਿ ਮਖਨ ਗਾਇਓ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਅਸਾਧਿਓ ਾਇਨ
ਹੀ ਬੀਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਆਪਾਇਓ ਨੈਨੀ ਨਿਦਿ ਸੁਪਨ ਬਰਣਾਇਓ ਹਾਰਿ
ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਗਾਲਾ ਸਰਨਿ ਨ ਕਪੁਛੁ ਪੁਰਖ ਦਾਇਆ ਲਾ॥
੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲਾ ਬੀਆਪਤ ਗਾਮਾ॥
ਨਨ ਕਉ ਨਨ ਦੇਖੀ ਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ੧੪॥ ਚਉਦਹ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪੁ
ਆਪਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਕੀਰਤਾ ਪਾਦ ਸੋਦਿ ਸਾਗਰ ਦਿਆਪਾ
ਏਕੁ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਾਹਿ ਪੁਰੁ ਪੇਖਾ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਪੁਰੁ

੧੧੩੭
 ਵਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭਾਬਿਸਮਾਦਾ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਾਦਸੀਨਿ
 ਕਾਦਿਪੋਖਹੁਹਰਿਗਮਾ॥ਏਵੀਬਾਸਿਕਾਰਿਜੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਅਨਜੀਤੋਖੁ
 ਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆ॥ਏਨੀਬੀਧੀਬਰਤਸਪੁਰਨਭਾਇਆ॥ਧਾਵਤ
 ਅਨੁਗਾਖੋਇਕਠਾਇ॥ਅਨੁਤਨੁਜੁਧਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਾਹਿਪੂਰਿ
 ਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਾਰਿਅਦਲਏਹੁਧਰਮੁ॥੧੧॥
 ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਰਮਾਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੁਟੇਸਾਧਾਕੀਰਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਾਨਿ
 ਓਮਿਅਲਿਰਹੇਬੀਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਆਦਸੀ
 ਦਾਨੁਨਾਮੁ॥ਏਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਰਾਤਕਰਹੁਤਾਜੀਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੀਰੀ॥ਅਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਭਿਤਨਪੁਰੀਰੀ॥ਕੋਮਲ
 ਜਾਣੀਸਭਕਉਸੀਤੋਖੋ॥ਪੰਚਕੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਗਸਿਪੋਖੋ॥ਗੁਰ
 ਤੇਏਹਾਨਿਹਚਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਾਫੀਰਿਜੋਨਿਨਾਮਾ

ਈਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨੀ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਬੀਅਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ
ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣੁ ਮਾਨੀ ਬਸੈ ਨ ਕਛੁ ਏਨਾ ਮਾ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ ੩ ਉਦਸੀ
ਤੀਨਤਾਪ ਸੰਸਾਰੁ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਰਕਮ ਵਤਾਗਾ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ
ਨਮਨ ਮਾਰਿਆ ਉਛਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿ ਓਦੀਰ ਘਰੇ ਗੁਮਾਇਆ ਅਸਾਧਿਓ ਾਇਨ
ਹੀ ਬੀਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਨੈਨੀ ਨਿਦਿ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲਾ ਸਰਨੀ ਨ ਕਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਾਇਆ ਲਾ॥
੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਚਉਦਹ ਭੁਵਨ ਸਗਲਾ ਬੀਅਪਤਗਾ ਮਾ॥
ਨਨ ਕਉ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ੧੪॥ ਚਉਦਹ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਾ ਸਗਲ ਭੁਵਨ ਪੂਰਨ ਕੀਰਤਾ ਪਾਦ ਸੋਦਿ ਸਾਗਰ ਦਿਆ
ਏਕਾ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਪ੍ਰਭ

ਤਾਲਾ ਪੁਰਮੇ ਸੁਰਤ ਪਬ ਸਾਹਿਦਾਇਆਲਾ ਸੁਖਮ ਅਸੁਖ ਲਸ ਗਲ ਭਵਾ
 ਨਾ ਲਲਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁ ਪਛਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਿਤ ਪਸਾਟੀ ਭੁੱਖਿ ਮੈ ਦੋ ਨਾਨਕਾ ਬੀਨ ਸੀਚਿੰਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਮਾਦ ਸਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭੁਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤ ਲੁਜਾ
 ਤਿਸ ਜਲਾਗਾ ਪੁਰੀ ਜੇਵਾ ਫੁਟੇ ਬੀਪੁ ਨ ਬਹਾ ਬੀਕਾਰ ਸਫਲ ਪੁਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕ
 ਮਾ ਦੁਰਮਾਤੀ ਮਿਟਿ ਹਉ ਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸਰਨ ਗਾਹੀ ਪਾਰਬ
 ਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ ਆਮਾਵਾ ਗਵਨਾ ॥ ਆਪਤ ਰਿਆ ਕੁਟੀ ਬਾਸਿ ਉਗੁਣ ਗੋਬਿ
 ਦ ਪੁਰ ਵਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਟ ਹਲਕ ਮਾਵਦੀ ਜਪਿ ਐ ਪੁਭ ਕਾਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰੂ ਪੁਰੇ
 ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਾ ਬੀਜਾਮੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੁਰਨ ਕ ਬਹੁਨ ਭੁਲ
 ਰਾਕੀ ਆਪੁ ਭਾਮਾਪਾ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟ
 ਉਵੀ ॥ ਪੁਰਨ ਮਾਪੁਰਨ ਪੁਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਜੀਅ ਜੀ

ਤੁਹਾਇਆਲਪਰਖਸਤੁਓਪਰਿਜਾਕਾਹਥਾ। ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬੰਦਗੁਰਕੀ
ਆਜਾਕਾਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨੁਅਲਖਾਨਿਰੰਜਨਸੋਇ। ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੋਸਭਾਬੀਧਿਜਨਣਗਗ। ਸੰਤਜਹਾਈਸਰਾਨੀਜੋਗੁਆ
ਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰਾ। ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੁਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਾਰਿਕੇਚਰਨਾ।
ਪਾਤਿਤਓਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕੀਜਿਰਨਾ। ੧੬। ਜਲੋਕੁ। ਦੁਖਾਬੀ
ਨਸੇਸਹਸਾਗਾਇਆਸਰਾਨੀਗਾਹਿਗਾਇ। ਅਨਾਚੰਦੇਫਲਪਾਇਆ
ਨਨਕਹਾਰਿਗੁਨਗਾਇ। ੧੭। ਪਉੜੀ। ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀ
ਚਾਹੁ। ਕੋਓਪਦੇਸੈਕੋਵਿਝੈਤਿਸਕਾਹੋਇਓਧਾਰਿ। ਕੀਲਾਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨੀ
ਚਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ। ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖੁਓਜਲਾਨਹਪੈਹੋ
ਸੁਖਾਇ। ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸੋਸੋਗੀਆਨੀਧਨਵੰਤਾ। ਸੋਸੁਗਕੁਲਵੰਤਾ
ਜਿਨਿਕੁਜੀਆਭਗਵੰਤਾ। ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਦੁਖੈਸੁਓਪਰੋਸਿਮਾ।

ਨਾਨਕੀਨੀਜਾਨਿਓਪੁਭੁਆਪਨਨਾਨਕਾਤਿਸਾਹਿਰਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥

੧੧੨੩

ਸਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ १ ॥ ਸਬਿਤੀ ॥ ਘਰੁ १ ॥

ਜਤਿ १ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ
ਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮਮਗੋਚਰੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਘਟਿਘਟਿਦੋਖਿਆ ॥ ਜੋਦੋਖਿਦੋਖਾਵੈਤਿਸਕਓਬਾਲਿਜਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕੀਆਜਾਪਿਜਾਪਓਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਮਹਲੁਘਰੁਦੀਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਲਗੋਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮਦਰਿ
ਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ ॥ ਕੀਆਲੇਆਵਹੀਕੀਆਲੇਜਾਹੀ ॥ ਸਿਰਿਜਮਕ
ਲੁਸਿਰੋਟਾਖਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਛੂਟਸਿਕੋਈ ॥ ਪਾਖੰਡੀਕੀਨੈਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਾਰਜੋੜਾ ॥ ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜੀਵੇਛੋੜੀ
ਗਤਿਅਕਸੁਕੀ ॥ ਏਬੈਸਣਕਓਬਾਉ ॥ ਗਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀ ॥ ਏਕਓਭਾਉ ॥ ਜੀ
ਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੀ

ਆਬੁਹਮਾਬੀਸਨਮਹੇਸਾਦੇਵਦਿਵਉਪਾਏਵੇਸਾਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣ
ਤਨਆਵੈਗਜੀਨੀਸਾਜੀਸੋਕੀਮਾਤਿਪਾਏਕੀਮਾਤਿਪਾਇਗਹਿਆਭੁਰਪੁ
ਰੀਗਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰੀ॥੪॥ਚਉਬਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾਖਾਣੀ
ਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾਅਸਟਦਸਾਖਟਤਨਿਉਪਾਏਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਏਤਨਿਸਮਾਵੈਚਉਬੈਵਾਸਾਪੁਟਵਤਨਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥
ਪਾਪਚਿਮੀਪਿਚਿਭੂਤਬੇਤਾਲਾਆਪਿਅਗੋਚਰਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਇਕੁ
ਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆਸੋਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਸਾਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੋਇਕਿਰੀਰੀ
ਗਤੋਇਕਿਮਰਿਪੁਰੀਇਕਿਦਰਿਪਾਰਿਸਾਰੈਦੋਖਹਵਾਰੀ॥੬॥ਝੂਠੇਕਉ
ਨਾਹੀਪਾਤਿਨਾਉਕਬਹੁਨਜੁਚਾਕਲਾਕਾਉਪੀਜਿਰਿਪੰਖੀਬੀਧਿਅਕੋਉ
ਛੇਰਿਭਿਰਮੇਮੁਕਾਤੀਹੋਇਤਉਛੂਟੇਜਾਖਸਮੁਛਭਾਏਗੁਰਮਾਤਿਮੇਲੇ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟਦਰਸਨਪੁਭਸਾਜੋਅਨਹਦਸਾ
ਨਿਰਾਲਾਵਾਜੋਜੇਪੁਭਭਾਵੈਤਮਪਲਿਬੁਲਾਵੈਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉ

ਪਾਵੈ। ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਸਖ ਪਾਹਿ ਜਲਜਾਵਹਿ। ਸਾਚੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚੈ ਸਮਾਵਹਿ ॥
੮॥ ਸਪਤਮਿ ਸਿਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਿ। ਸਾਂਤਿ ਸਮੁੰਦਰ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ। ਮ
ਜਨੁ ਸੀਲਿ ਸਚਾਰਿ ਦੈ ਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪਾਵੈ ਸਾਭਿ ਪਾਰਿ। ਮਾਨਿਸਾ
ਚਮੁਖਿ ਸਾਚ ਉਭਾਵੈ। ਸਚੁ ਨੀਜਾ ਲੈ ਠਾਕੁਨ ਪਾਇ। ੯॥ ਅਸਟਮਿ ਅਸਟ
ਸਿਧਿ ਬ੍ਰਾਹਮਿਨ ਪੈ। ਸਚੁ ਨੀਹ ਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਗਧੈ। ਪਉਣ ਪਾਣਿ ਅਗ
ਨੀ ਬੀਸ ਗਊ। ਤਹਿ ਨੀਰੰਜਨ ਸਾਚ ਉਨਾਉ। ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆ
ਲਿਵਲਾਇ। ਪਲਵਤਿ ਨਨਕ ਕਾਨੁ ਨ ਖਾਇ। ੧੦॥ ਨਉ ਨਉ ਮਨਿ ਦੇਨਾ
ਬਨਵਖੰਡੁ। ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਨ ਬੁਧੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡੁ। ਆਇ ਪੁਤਾਇ ਹੁਜ ਗੁਸ ॥
ਗਾਪੁ ਭਮ ਦੇਸੁ ਮਾਦਿ ਰਖਵਾਰਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪੈ ਭੀ ਹੋਗੁ। ਓਹੁ ਅ
ਰੰ ਪਾਰਿ ਕਰੈ ਜੋਗੁ। ੧੧॥ ਦਸਮਿ ਨਿਮੁ ਦਾਨੁ ਏਸ ਨਾਨੁ। ਅਸਦਿ ਨ ਮਜ
ਗਾਗੁਣਗਿ ਅੰਨੁ। ਸਾਚਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੁ ਮਭ ਉਭਾਰੈ। ਬੀਲਮ

ਨਤੁਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਗਾਜਗੁਏਦੈਜਾਣਹਾ॥ਅਥਿਰਚੀਤਸਾਚੁਰੰ
ਗੁਮਾਣਹਾ॥੧੩॥ਏਕਾਦਸੀਇਕੀਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰਸਾਮਮਤਾਮੁਹੁਚਕਾ
ਦੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਹਮਾਤਮਚੀਨੈ॥ਪਾਖੀਡਿਗਾਰਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮ
ਲਾਨਿਗਾਹਾਗਨਿਹਕੇਵਲਾ॥ਸੁਚੈਸਾਚੈਨਲਾਗੈਮੇਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤ
ਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰੁਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥ਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ
ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਦਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਾਰਿਲਪਦੈਲਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸੀਮੁੰਦਾਮਨੁਅਉਧੁਤਾ॥ਅਹਿ
ਨੀਸਿਜਾਗਾਹਿਕਬਾਹਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤਜਾਗਿਰਹੈ॥ਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰ
ਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਿਭੁਏਮਾਰੇਬੈਰਾਣੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨ
ਨਕਤਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਾਇਆਦਾਨੁਕਾਰਿਜਾਣੈ
ਬਾਹਰਿਜਾਤੈਭੀਤਾਰਿਆਵੈ॥ਬਰਤੀਸਰਤਰਹੈ॥ਨਿਹਕਾਮਾਅਮ

ਪੁਜਪੇਮੁਖਿਨਾਮਾਤੀਨਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਸਾਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮਸਾਰ ੧੩੫
ਪਛਾਣੈ॥ ੧੬॥ ਤੇਗਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਾਰੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂਲਾਸਿਖਸੰ
ਲਿਵਤਾਰੈ॥ ਰੂਹਿਰੂਹਿਮਰੈਨਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਨੰਡਰੁਬੁਝੈਮਰੈਪਾਤਿਖੋਈ॥
ਰੂਹਿਮਹਿਘਰੁਘਰਡਰੁਜਾਣੈ॥ ਤਪਾਤੀਨੰਦਾਸੁਸਚੁਮਾਨਿਭਾਣੈ॥ ੧੭॥
ਚਉਦਸਿਚਉਥੋਥਾਵਹਿਲਾਹਿਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ
ਸਸੀਅਰਕੋਘਰਿਸੁਰੁਸਮਾਵੈ॥ ਜੋਗਜੁਗਾਤਿਕੀਕੀਮਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਚਉਦ
ਸਿਭਵਣਪਾਤਾਲਸਮਾਵੈ॥ ਖੰਡਥਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੮॥
ਅਮਾਵਾਸੀਆਚਿਦੁਗੁਪਤੁਗੋਣਾਰਿ॥ ਬੁਝਹਾਰੀਆਨੀਸਬਦੁਬੀਰਾਰਿ
ਸਸੀਅਰੁਗਗਨੀਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਕਰਤਾਸੋਈ॥ ਗੁਰਤੇਦੀ
ਸੋਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਘਰੁਦਰੁਬਾਧਿ
ਰੁਬਾਨਸੁਹਾਵੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਜਹਆਸਾਤਹਾਬਿਨ

ਸਿਬਿਨਸਾਛੂਟੈਖਪਰੁਭਾਬਿਧਮਨਸਾਮਮਤਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾਪ
ਟਵਤਿਨਨਕਹਮਤਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ
ਉਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲ ੦
੧ ॥ ਵਾਹਸ ਲੋਕਾਨਾ ਲਿਸ ਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਕੋ ਲਿਖੈ ਤੂੰ ਅਸਾ ਜੋ ਕੀ ਪੁਨੀ
ਸਲੋਕੁ ਮ॥੧ ॥ ਬਾਲਿਹ ਚੀਰੁ ਰਾਮਾਪਣੇ ਦਿਓਹਾੜੀ ਸਿਵਦਾਰਾ॥ ਜਿਨੀ
ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਦਾਰਾ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇਸ ਉਚਿਦ
ਉਗਵੈ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਜਾਗਾ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ਗੁਰਾਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾ
ਰਾ॥੨॥ ਮ॥੧ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਾਨੀ ਅਪਣੈ ਸੁਚੇਤਾ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲੁ
ਬੁਆੜਾ ਜਿਉਂ ਸੁੰਦੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਚਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕਹੁ ਨਨਕ ਸਹੁ
ਹਾ॥ ਫਲੀਆਹਿ ਫੁਲੀਆਹਿ ਬਪੁ ਜੇ ਭੀ ਤਨਾਵੀ ਰਿਸੁ ਆਹਾ॥੩॥ ਪਉ

॥ अथपि आपुसाजिअपिनेराचिअनाउ। दुज्जि कुदरतिसाजि १२६
अेकरिअसदुडिठरउ। दाताकरताआपिडुडुसिदेवाहिकराहिपस ०
उ। डुजाटेडीसकुसैदेलेसाहिजिदुकरवाउ। करिअसदुडिठरउ
१॥ सल्लकुमः१ ॥ सचेतेरेखंडसरेखण्डासचेतेरेलेअसरेअक ०
ग। सचेतेरेकरदेसबबिचारा। सचातेराअमरुसचाटीबाटु।
सचेतेरातेहुकुसचादुवमाटु। सचातेराकरमुसचाटीसाटु। सचे
तुपुअधहिखपकरोडि। सचेसाडिउलसचेसाडिजोरि। सचिउरे
सिफातिसचिसालाहा। सचिउरेकिदरतिमचेपाडिसाहा। सनकसच
यिआइनिमचु। जेमरिजिमैकोकरुनिकचु। १॥ मः१ ॥ वडुविडु
आइजिदडानाउ। वडुविडुआइजिसचुनिआउ। वडुविडुअ ०
जिजानिचलथाउ। वडुविडुआइजिजाटेअलाउ। वडुविडु

ਆਈਬੁਝੈਸਾਭੁਭਾਉ। ਵਡੀਵਡੀਅਝੀਜੁਪੁਛਿਨਦਾਤੀ। ਵਡੀਵਡੀ
ਆਈਜਾਅਪੇਆਪਿ। ਨਨਕਕਾਰਨਕਬਨੀਜਾਈ। ਕੀਤਾਕਰਣਾਸ
ਰਬਰਜਾਇ। ਨਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਪੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿ
ਚਿਵਾਸੁ। ਐਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਐਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ। ਐ
ਕਨਾਭਾਣੇਕਾਢਿਭਏਐਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ। ਏਵਾਉਅਖਿ
ਨਜਾਪਈਜੀਕੀਸੈਆਣੇਗਾਸਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆ
ਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ। ੩ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੋਲਿਖਿਨ
ਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ। ਉਥੈਸਚੇਹੀਸਚੁਨਿਬਝੈਚੁਣਿਵਾਖਿਕਫੇਜਜ
ਮਾਲਿਆ। ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜੀਅਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜਕਚਾਲਿਆ।
ਤੇਰੈਨਾਉਰਤੇਸੋਜੀਣਿਗਏਹਾਰਗਾਏਸਿਠਗਾਣਿਵਾਲਿਆ। ਲਿਖਿ
ਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ। ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਵਿਸਮਾਦੁਨਦਾ

ਸਾਸਾਦੁਵੇਦੁ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਜੀਸਾਵਿਸਾਸਾਦੁਭੇਦੁ ਸਾਵਿਸਾਸਾਦੁਰੂਪਾਵਿਸਾਸ
 ਦੁਰੰਗਾ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਨਾਗੇਓਰਹਿਭੰਡਾ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਪਉਦਿਵਿਸਾਸਾਦੁਪ
 ਈਵਿਸਾਸਾਦੁਅਗਨੀਖੰਡਹਿਵੇਤੁ ਲੀ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਪਰਤੀਵਿਸਾਸ
 ਰੁਖਾਈ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਸਾਦੁਲਗਾਹਿਪਰਾਣੀ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਸੰਜੋਰੁਦਿ
 ਸਸਾਦੁਵਿਜੋਰੁ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਰੁਖਾਵਿਸਾਸਾਦੁਰੁਗੁ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਸਿਫਤਿ
 ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਸਾਦੁਗਾ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਓਰੁਵਿਸਾਸਾਦੁਰਗਾ ਸਵੇਸਾਸਾ
 ਚਨੇਰੋਵਿਸਾਸਾਦੁਰੁਗਾ ਸਵੇਸਾਸਾਦੁਦੇਖੇਯਾਨਗਾ ਹਜੁਗਾ ਵੇਖਿਵੇਤੁ
 ਦੁਗਹਿਸਾਸਾਵਿਸਾਸਾਦੁ ਸਨਕਬੁਝਦੁਪੁਰੋਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰ
 ਭੀਵਿਸੇਕੁਦਰਾਤਿਸੁਲੀਖੇਕੁਦਰਾਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰਾ ਕੁਦਰਾਤਿਪਾਤਾ
 ਲੀਖਕਲੀਕੁਦਰਾਤਿਨਰਥਾਕਾਕੁਰੁ ਕੁਦਰਾਤਿਵੇਦੁਪੁਰਾਣਕਤੇ
 ਕੁਦਰਾਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ ਕੁਦਰਾਤਿਖਾਣਾਪੀਣਪੇਨਣਕੁਦਰਾਤਿ

ਸਹਬਖਿਆ ਕਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਨਿਸੀਰੀ ਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਂ ਨੂ
॥ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇ ਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਹੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਕਾ ਦਿਹੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਅੰ
ਦਰਿ ਦੇਖੇ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕੋ ਤਕੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੀ ਨੈਭੋ ਗੁਰੇ
ਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਕੁਸਮਤਿ ਕੁਊ ਹਸਿਧਾਇਆ ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀ ਦਾਰੁ
ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਵਾਚੀ
ਐ ਬਹਿਲੇ ਪਾਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀ ਈਹੁ
ਇਸੁਣੀ ਐ ਕੀਆ ਰੂਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
੩ ॥ ਸਭ ਤੇ ਕੁਸੰਗ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਪਦੁ ਦੁਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ ਭੈਦਿ
ਚਿਚਲਾਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਅਗਨਿਕ ਛੋਟੈ ਗਾ

ਭੈਦਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਗਿ ਭੈਦਿਚਿਏਦੁਇਰੋਸਿਰਭਾਗਿ ਭੈ
 ਦਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰਾ ਭੈਦਿਚਿਸੁਰਜਭੈਦਿਚਿਚੰਦਾਕੋ
 ਕਰੋਤੀਚਲਤਨਅੰਧਾ ਭੈਦਿਚਿਸਿਧਧਧਰਨਥਾ ਭੈਦਿਚਿ
 ਆਡੁਣੇਆਕਾਸਾ ਭੈਦਿਚਿਜੇਧਮਹਾਂਬਲਸੁਗ ਭੈਦਿਚਿਆਦਹਿ
 ਜਾਵਹਿਪੂਗ ਸਗਲਿਅਭੁਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖਾ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕਾ ॥੧॥ਮੰ॥੧ ॥ ਨਾਨਕਾਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲਾ ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇ
 ਬੇਦਬੀਚਾਗ ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿਤ੍ਰਿਮੁਤ੍ਰਿਪੂਗਹਿਤਾਲਾ ਬਾ
 ਜਾਰੀਬਾਜਾਹਮਹਿਅਏਕਠਹਿਬਾਜਾਗ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਹਾ
 ਏਨੀਅਥੋਲਹਿਅਲਪਤਾਲਾ ਲਖਦਕਿਆਕੇਮੰਦਤ੍ਰੇਲਖਾ
 ਆਕੇਹਾਗਾ ਨਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛੁ

ਗਾਗਿਆ ਨੁਨਗਲੀਈਦੁ ਟਿਐਕਥਨਾਕਰੁਣਾਸਾਗਾਕਰਮਿਮਿ
ਲੈਤਪਾਈਐਹੋਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖਆਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨ
ਦਹਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਹੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਏਹੁਜੀ
ਉਥਹੁਤੇਜਨਮਭਰੀਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਣਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਜੇਦਰੁਦਾਤਾਕੇਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਥਾਇਆ
॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਓਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇਆ॥ ਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੧ ॥
ਪੜੀਆਸਭੇਕੋਪੀਆਪਰਕੰਨਗੋਪਾਲਾਗਾਹੁਪਉਦੁ
ਪਾਣੀਬੈਸੀਤਹੁਚੰਦਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰਾਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਪ
ਨੁਦਹਤਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲਾਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਦਿਪੁਣੀ
ਪਾਇਗਾਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਏ

ਚਨਿਗੁਗ ਪੇਰਾ ਲਾਇਨਿ ਟੇਗਨਿ ਸਿਗਿ ਉਤ੍ਰਿ ਉਤ੍ਰਿ ਗਵਾਣਾ ਏਪਾ
ਇ ਵੇਖੇ ਲੋਕੁ ਸੈਘਰਿ ਜਾਇ ਰੋਟੀ ਆਕਾਰੁ ਧੁਰਹਿ ਤਾਲਾ।
ਆਪੁ ਪਛੁਤਾਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ। ਗਵਨਿ ਗੋਪੀ ਆਗਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹ।
ਗਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮਾ। ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ। ਜਾਕਾ ਕੀਅ
ਸਗਲ ਜਹਾਂ ਨੁ। ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜ੍ਹਾਉ। ਭ੍ਰਿ ਨੀਰੈ ਤਿ ਜਿ ਨ
ਮਨਿ ਚਾਉ। ਸਿਖੀ ਸਿਖੀ ਆਗੁ ਰਵੀ ਚਾਰਿ। ਨਦਰਿ ਕਰਮਿ ਲੰਘਾ
ਏ ਪਾਰਿ। ਕੋਲੁ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕ੍ਰਾ। ਬਲਵਾਰੈ ਲੈ ਬਹੁਤ ਅਨੰਤੁ। ਲਾ
ਵੁਮਾਧਣੀ ਆਮਨ ਗਾਹ। ਪੰਥੀ ਭੁਭੁਟੀ ਆਲੈ ਨਿਨ ਸਾਹ। ਸੁ
ਐਚਾ ਫਿਰਵਾਈ ਅਹਿ ਜੰਤੁ। ਨਾਨਕ ਭੁਭੁਟੀ ਦਿਆਗਾ ਟੁਤਨ ਅੰਤ
ਬੀਧਨ ਬੀਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ। ਪਇ ਐਕਿਰ ਤਿਨ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਨ
ਚਿਹ ਸਹਿ ਚਲਾਇ ਸੇਰੇਇ। ਉਤ੍ਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧਿ ਨ ਚੋਇ

॥ नचतुक्कदतुमनकाचा॥ ननकजिनमनिबुद्धिनिमनि
बुद्धि॥ २॥ पद्धि॥ ॥ ननुतेरानिर्गकहपैनाइल्लइअेन
रकिनजाएीअे॥ जीउपिंडुसकुतिसदादेखाजैआधिगदा
एीअे॥ जेलेरुपिचंगामापनाकरिपुनपुनीचसदाएीअे
॥ जेजरादापराहैजबुदेसकरेदीआएीअे॥ बोरपैनबुही
अेपाएीअे॥ ५॥ सल्लेकु॥ ॥ मुसलमानासिद्धतिसगीअ
तिपद्विपद्विकरिदीचंगु॥ बीदेसेजिपद्विदिचिबीदीदेख
रुक्कुदीदागु॥ तंदुसल्लागीसल्लागनिदहसनिबुद्धिअ
परा॥ तीगबिनदहिअरचापुजाअगरदासुबपकागु॥
जेगीमुनिपिअदनिजेतेअलखनमुकरतागु॥ सुखमा
तिनमुनिर्गजनुकाइआनआकागु॥ सतीआभानिसी॥

ਉਪਜੈ ਦੇਵੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਿ ਗਾਏ ਦੇਸੰ ਗਾਪਿਸਾ ਕੂੜਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ਚੋ ੧੩੧
ਰਾਜਾ ਹਾਤੇ ਕੂੜੀਆ ਹਾਥਾ ਦੇ ਕਾਗਾਇ ਕਿਹੋ ਦਾਖਾਇ ਚਲਾਇ
ਐਥਾ ਉਤਿ ਨਾਉ ਕਾਈ ਕਾਗਾ ਜਾਇ ਬਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆਆ
ਕਾਗਾ ਅਕਾਗਾ ਓਇ ਜਿਆਖਾ ਪਿਸੁ ਤੂੰ ਪੈ ਜਾਣੁ ਹਿਤਿ ਨਾਉ ਤੇਰੇ ਸਾਰ
ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤ ਭੁਖ ਸਲਾਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾਹੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹ
ਹਿਦਿ ਨੁਰਾਤੀ ਗੁਣੁ ਵੀਤਿ ਆਪਾਛਾਹੁ ੧॥੪੦੧॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਕੀਏ ਤੈ ਪਈ ਕੁਮਿਆਗਾ ਪਪ੍ਰਿ ਗੁੰਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁ
ਕਾਹੁ ਜਾਇ ਜਾਇ ਹੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਬੁੜੀ ਬੁੜੀ ਪਦਹਿ ਅੰਗਿਆਗਾ
ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਹੁ ਨੁਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਹੁ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਇ ਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
ਬਿਨੁ ਗੁਰਦਿਾਰਿਆ ਪੁਰਖਿ ਓ ਨੁਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਮਾਧਿ ਸੁਣਾਇਆ
ਗੁਰਮਿਤਿ ਐਸਾ ਮੁਕਤੁ ਪੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ

ਉਤਮੁਏਪੁਬੀਚਾਰੁਪੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਜਗਜੀਵ
ਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ। ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਹਉਦਿਚਿਮਾਇਆਹਉਦਿ
ਚਿਗਇਆ। ਹਉਦਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਦਿਚਿਮੁਆ। ਹਉਦਿਚਿ
ਦਿਤਾਹਉਦਿਚਿਲਾਇਆ। ਹਉਦਿਚਿਖਾਇਆਹਉਦਿਚਿਗਾਇ
ਆ। ਹਉਦਿਚਿਸਚਿਆਰਕੂਟਿਆਗ। ਹਉਦਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚ
ਹ। ਹਉਦਿਚਿਨਰਕਿਸੁਗਰਿਅਵਤਾਗ। ਹਉਦਿਚਿਹਸੇਹਉਦਿ
ਚਿਰੋਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਭੁਗੀਐਹਉਦਿਚਿਧੋਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਜਾਤੀਸਿ
ਨਸੀਬੈਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਮੁਖਹਉਦਿਚਿਸਿਆਣਾ। ਸੇਖਮੁਕਤਿਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣਾ। ਹਉਦਿਚਿਮਾਇਆਹਉਦਿਚਿਛਾਇਆ। ਹਉਮੈ
ਕਰਿਕਰਿਜੰਤੁਉਪਾਇਆ। ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਹੁਬੂਝੈ। ਗਿਆਨ
ਦਿਹੁਣਕਥਿਕਥਿਲੁਝੈ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ। ਜੇ
ਦੇਖਹਿਤੇਹਦੇਖੁ। ੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹਉਮੈਏਹਜਾਤਿਏ

ਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਉਮੇਏਈਬੰਧਨਾਛਿਗਿਟਿਹਿਜੇਨੀਪਾਇ॥
 ॥ ਉਮੇਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਏਹੁਜਾਇ॥ ਉਮੇਏਹੋਹੁਕ
 ਮੁਪੈਪਇਅੰਕਿਰਤਿਛਿਗਾਹਿ॥ ਉਮੇਦੀਰਪਰੋਗੁਪੈਦਗੁਭੀ
 ਇਜੁਮਾਹਿ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੇਵਕੀਤੀਸੀਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੇਸਦੁਧਿਆਇਆ॥ ਓਨੀਮੰਦੈਪੈ
 ਹੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਧਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਓਨੀਦੁਨੀਅਤੋਤ੍ਵੈ
 ਬੰਧਨਾਮੰਨੁਪਾਣੀਬੋਝਾਇਆ॥ ਤੂਬਖਸੀਜੀਅਗਲਾਨਿ
 ਤਦੇਦਹਿਚਰ੍ਹਹਿਸਥਾਇਆ॥ ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥ ੧॥
 ਤੇਰਾ॥ ॥ ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਪਾਂਖੇਤਾਂਹ॥ ਵੀਪਾ

ਲੇਖਾਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂ ਅੰਡ੍ਰਜ ਜੋਰਜ ਉਤਬੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂ
ਗਾਜੇ ਮਿਤਿਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਂ ਗਾਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾ
ਇਕੋ ਸੀਮਾ ਲੇਸੁ ਨਾਗਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਚੰਤਾ ਭਿਕਰ
ਣੀਤਾ ਗਾਜੇ ਕਰਤਾ ਚੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਾ ਤਿਸੁ ਜੋ
ਹਰੀਸੁ ਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਨੁ ਅਭਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮੁ
ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖੁ ਨੇ ਕੀਆ ਚੰ
ਗਿਆਈਆ ਲਖੁ ਪੁੰਨ ਪਰਵਾਨੁ ਲਖਤ ਪਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ
ਸੰਗ ਜੋ ਗਥੇ ਬਾਨੁ ਲਖ ਸੁਰਤਣ ਸੰਗ ਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਹਿ
ਪਰਾਨੁ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਪਟੀਆ ਪਿਪਾ
ਠਪੁਰਾਨੁ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਅਵਰ

ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕਤੂੰਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਵਹਤਾਇ॥ਜਿਸਤੂਦੇਹਿ
ਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁ
ਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣੁ
ਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਪੇਆਇ
ਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ१ ॥ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਗੁਣੀਲਦੀਅਹਿਪਤ੍ਰਿ
ਪਤ੍ਰਿਗੁਣੀਐਸਾਬਾ॥ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਬੇਤ੍ਰੀਪਾਈਐਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਗੁਣੀਅ
ਹਿਖਾਤਾ॥ਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸਾ॥
ਪਤ੍ਰੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤੇਜਾਸਾ॥ਨਾਨਕਲੇਖੋਇਕ
ਸਲੋਹੋਹੁਉਮੇਸੁਖਨਾਝਾ॥੧॥ਮਃ१ ॥ਲਿਖਿਲਿਖਿ
ਲਿਖਿਅਤੇਤਾਕਤਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਬਹੁਦਿਆਤੇਤੇਲਵਿਆ॥

ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖਦੀਆਸਹੁਦੇਜੀਅਪਣਾਕੀਆਅੰ
ਨੁਨਖਾਇਆਸਦੁਗਵਾਇਆਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆਦੁਜਾਭਾਇ
ਆਬਸਤਨਪਹਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹਗੈਮੋਨਿਦਿਗੁਤਾਕਿਉਜਾ
ਗੈਗੁਰਾਬਿਨੁਸੁਤਾਪਗੁਉਪੇਤਾਨਕੀਆਕਮਾਣਾਅਲੁਮਲੁ
ਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਮੁਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈਵਿਦੁਨਵੈ
ਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈਰਹੈਬੇਬਾਈਮਨੀਮਸਾਣੀਅੰਧੁਨਜਾ
ਵੈਛਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀਸਤਿਗੁਰਭੁਟੇਸੋਸੁਖਪਾਏਹਰਿਕਾਨ
ਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਨਾਨਕਨਦਾਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਸਅੰਦੈਸੇਤੇ
ਨਿਹਕੇਦਲਹਉਮੈਸਥਾਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਭੁਗਤ
ਤੇਰੈਮਨਿਭੁਵਦੇਏਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਦੇਨਾਨਕਕਰ
ਮਾਥਾਹਰੇਦਰਿਏਅਨਲਹਨੀਪਾਵਦੇਇਕਿਮੂਲੁਨ

ਨਿਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਅਪੁਗਣਾਇਦੇ। ਆਉਛਾਢੀ ਕਾਨੀਚਜਾ
ਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ। ਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁਏਧਿਆਇਦੇ
॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ१ ॥ ਕੂੜਰਾਜਾ ਕੂੜਪਰਜਾ ਕੂੜਸਭੁਸੀਸਾਗ।
ਕੂੜਮੰਡਪਕੂੜਮਾਢੀਕੂੜਬੈਸਣਹਾਗ। ਕੂੜਸੁਇਨਾਕੂੜਰੁਪਾਕੂੜ
ਪੈਨਣਹਾਗ। ਕੂੜਕਾਇਅਕੂੜਕਪਤੂਕੂੜਰੁਪਅਪਾਗ। ਕੂੜਮੀ
ਅਕੂੜਬੀਬੀਖਪਿਓਏਖਾਗ। ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਪੁਲਗਾਦਿਸਾਰਿਆਕਰ
ਤਰਾ। ਕਿਸੁਨਾਇਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਗ। ਕੂੜਮਿਠ
ਕੂੜਮਾਖਿਓਕੂੜਡੋਬੋਪੁਗ। ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੈਨਤੀਤੁਪੁਬਾਬੁਕੂ
ੜਿਕੂੜਾ॥੧॥ ਮੰ१ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੇਸਚਾਹੋਇ
ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੈਪਛਾਧੋਇ। ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐ
ਚਚਿਧਰੋਪਿਆਗ। ਨਾਉਸਾਣਿਮਨੁਹਰਸੀਐਤਾਪਾਏਸੇਖ

ਦੁਆਰਾ ਸਚੁਤਪਰੁਜਾਣੀਐ ਜਾਚੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ। ਧਰਤਿਕਾਇ
ਆਸਾਇਕੋਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਈਉ। ਸਚੁਤਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾ
ਸਿਖਸਚੀਲੇਇ। ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨੁਕਰੇ
ਇ। ਸਚੁਤਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਅਤਮਤੀਰਬਕਰੇਨਿਵਾਸੁ। ਸਤਿਗੁ
ਰੂਨੁਪੁਛਕੈਬਹਿਰੇਕਰੇਨਿਵਾਸੁ। ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਪ
ਕਏਧੋਇ। ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚਪਲੈਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦਾਨੁਮਹਿੰਗੁਤਣੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿ
ਲਾਈਐ। ਕੂੜਾਲਾਠਚੁਛਰੀਐਹੋਇਇਕਾ। ਨਿਅਲਖਧਿ
ਆਈਐ। ਟਲੁਤੇਦੋਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ। ਜੇਹੋਵੇ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਪੂਰਿਤਿਨਾਦੀਪਾਈਐ। ਮਤਿਬੋਝੀਸੇਵਕ
ਗਵਾਈਐ॥੧०॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਸਚਿਕਾਲਕੂੜਵਗਤਿ॥

ਲਿਕਾਲਖਬੇਤਲਾ ਥੀਉਥੀਜਿਪਤਿਲੇਗਏਅਥਕਿਉਉਗਵੈ
ਦਾਲਿ। ਜੇਇਕਹੋਇਤਉਗਵੈਹੁਤੀਹੁਤਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਪਾਹੈ
ਥਾਹਰਕੋਰੈਰੰਗੁਨਜੋਇ। ਭੈਦਿਚਿਖੰਭੁਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁ
ਤਨਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੇਕੂਟੈਜੋਇਨਕੋਇ॥੧॥੪੩੧॥
ਲਬਪਾਪੁਦੁਇਰਜਾਮਹਤਾਕੂਟੁਹੋਆਸਿਕਦਾਹੁ। ਕਾਮੁਨੇਬੁਝ
ਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਹੁ। ਅੰਧੀਰਪਤਿਗਿਆਨਦਿ
ਹੁਣੀਰਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਹੁ। ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਹਿਰੂਪਕ
ਰਹਿਜੀਗਾਹੁ। ਉਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਹੁ। ਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਹੁ॥
ਮੁਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਸਤਜੈਕਟਹਿਪਿਆਹੁ। ਧਰਮੀਧਰ
ਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਹਿਮੰਗਾਹਿਮੋਖਦੁਆਹੁ। ਜਤੀਜਦਾਵਹਿਜੁਗ
ਨਜਾਣਹਿਛੁਡਿਬਹਹਿਪਰਬਾਹੁ। ਸਭਕੋਪੁਰਾਅਪੇਹੋਵੈਪਾ

ਦਿਨ ਕੋਈ ਆਖੇ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਅੰਤ ਨਾਨਕ ਤੋ
ਇਤ ਆ ਜਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀ ਸੁਵ ਜਗਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਵੇਖੇ
ਜੋਇ ॥ ਸਭ ਨੀਛਾ ਲਾਮਾ ਹੀ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾ
ਤਿਨ ਜੇਹੁ ਪੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਦੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਪਦੈ ਚੀਗੇ ਜੇ
ਈਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧ ਪਾ
ਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੀਤਾ ਕੈ ਦਸਿ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ਤੁਧ ਦੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਇਕਿਆ ਪੁਤੁ ਪੁਖੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇ ਜਾਇਆ ਜਿਥੈ
ਤੁਧ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥
ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰੂ ਸੁਖ ਰੋਗੁ ਗੁਇਆ ਜਾ ਸੁਖ ਤਾਮਨਿ
ਰੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈਨਾ ਹੀ ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨਹੋਈ ॥ ੧ ॥

ਥਾਇਹਾਹੀਕੁਦਹਤਿਵਸਿਆਤੇਗਾਮੰਤੁਨਜਾਈਲਾਖਿਆ॥ ੧੨੬
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭੁਰ
ਪੂਰਿਹਹਿਆਤੁੰਜਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਟੁਤਿਜੁਆਲਿਓਜਿਨਿਕੀਤੀ
ਜੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਂਥਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾ
ਸੁਕਰਿਹਹਿਆ॥ ੨॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰ
ਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਯਾਖੜੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪ੍ਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਹਿ॥ ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕ
ਦਾਜੁਪੈਜੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥ ੩॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾ
ਦੇਵਦੇਵਾਤਮਾਤਮਾ॥ ਅਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥
ਨਾਨਕਤਾਕਦਾਜੁਪੈਜੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥ ੪॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਕੁੰ
ਥਪਾਜਲੁਰਪੈਜਲੁਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ॥ ਗਿਆਨਕਾਬਧਮ

ਨਰਪੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥੫੨੨ਆਹੈਵੈਗੁਨ
ਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਗੀਐ॥ਜੇਹਾਪਾਲੇਪਾਲਣਾਤੇਦੋਹੋਨਾਉ
ਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀਕਲਾਨਬੋਭੀਐ॥ਜਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਰੀ
ਐ॥੫੨੩ਆਮਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ਮੁਹਿਚਲੈ
ਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮੰ१ ॥ਨਾਨਕਸੇਹੁਸਹੀਰਕਾਇ
ਕੁਰਬਾਇਕਰਬਦਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਠੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁ
ਝੁਪਿਤਾਹਿ॥ਸਤਜੁਗਿਰਬੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਬਦਾਹੁ॥ਤੈਤੈਰਬੁ
ਜਤੈਕਾਜੇਹੁਅਗੈਰਬਦਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਬੁਤਪੇਕਾਸਤੁਅਗੈਰਬਦਾ
ਹੁ॥ਕਲਤਜੁਗਿਰਬੁਅਗਨਿਕਾਕੂਡੁਅਗੈਰਬਦਾਹੁ॥੧॥ਮੰ१
ਸਾਮਕਪੈਸੇਤੋਬਰੁਸੁਆਮੀਸਾਚਿਮਹਿਅਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ਸਭੁਕੋਸਚਿ
ਸਮਾਵੈ॥ਰਿਗੁਕਪੈਰਹਿਅਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਜੁਗੁ॥

ਨਾਇਲਾਇਐਪਰਾਢਤਜਾਹਿ। ਨਨਕਤਉਮੋਖੰਤਹੁਪਾਹਿ। ਜੁਜਮ १੩੧
ਹਿਜੇਹਢਲੀਚੰਡਾਵਲਿਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨਜਾਦਮੁਰੁਇਆ। ਪਾਹੁਜਾਤ
ਗੋਪੀਲੈਅਇਆਬੀਝਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ। ਕਲਿਮਹਿਬੇਦ
ਅਬਰਬਣਹੁਆਨਾਉਖਦਾਈਅਲਹੁਰੁਇਆ। ਨੀਲਬਸਤਲੇ
ਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ। ਚਾਰੇਦੇਦਹੋਏਸਚਿਅ
ਗਾਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਦੀਚਾਗ। ਭਾਉਭੁਗਤਿਕਰਿਨੀਦੁਸਦਾ
ਏ। ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਹੁਪਾਏ। ੨। ਪਉੜੀ। ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਪੁ
ਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਇਆ। ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁ
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ। ਖਸਮੁਛੈ
ਹਿੰਦੂਜੇਲਗੋਰੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਧਿਥਾਦਿਰਲੈ
ਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ। ੧੩। ਸਲੋਕੁਮਃ ੧

ਸਿੰਮਲਰੁਖਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਖਾਚਿਦਿਸਿਆਵਹਿਆ
ਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਜੇਕਿਤੁ। ਟਲਟਿਕੇਟੁਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨਆ
ਵਹਿਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੀਗਿਆਈਆਤਤ। ਸਰੁ
ਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ। ਧਰਿਤਾਰੋਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈ
ਸੁਗਉਰਾਰੋਇ। ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਤੀਮਿਰਗਾਹਿ। ਸੀ
ਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਬੀਐਜਾਰਿਦੇਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮੰ੧॥
ਪਾਤ੍ਰਿਪੁਸਤਕਿਸੀਧਿਆਬਾਦੀ। ਸਿਲਪੁਜਸਬਗੁਣਸਮਾਧੀ॥
ਮੁਖਿਨੂਠਬਿਭੂਖਣਜਾਗੀ। ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੀ। ਗਲਿਮਾ
ਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੀ। ਦੁਇਧੋਤੀਬਜਤਕਪਾਟੀ। ਜੇਜਾਨਸਿਥੁ
ਮੰਕਰਮੀ। ਸਭਿਟੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀ। ਕਹੁਨਨਕਨਿਹਚਉਧਿ
ਆਵੈ। ਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟੁਨਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ਕਪਤੂਰੁ॥

ਪੁਸ਼ਪਾਵਣਾ ਛਾਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਦਾ ਆਪਣਾ
 ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇਗਾ ਹਿਭੀ ਤੈ ਅਗੈ
 ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਦਾ ਦੇ ਜਕਿ ਚਾਲਿ ਆਤਾ ਦਿਸੈ ਖਗਰੂਰਾ ਵਣਾ ॥ ਕਰਿ
 ਅਭਿਗੁਣ ਪਛੋਤਾ ਵਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ
 ਸੀਤੋ ਖਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਦਾ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਪਾਂਡੇ ਪਤੁ
 ॥ ਨਾਏਹੁ ਤੁਧੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੀ ਨੁਸੁ ਮਾਣੁ ਸਨ
 ਨ ਕਾਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕਤਿ ਮੁਲਿ ਮਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚ
 ਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜ੍ਹਾਈਆ ਗੁਰਬਾਹਮਣੁ ਬਿਆ ॥
 ਓਹੁ ਮੁਆਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਾਇਆ ਵੈਤਗਾਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ॥ ॥ ਲਖ
 ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠ
 ਰੀਆ ਪਾਹਿ ਨਾਮੀਆ ਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤੁਗ ਕਪਾਹੁ

ਕਤੀਐਬਾਮਣੁਦਟੇਆਇ। ਕੁਪਿਥਕਰਾਂਗਿਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆ
ਖੇਪਾਇ। ਜੋਇਪੁਰਾਣਸੁਟੀਐਉਠਿਰਿਖਾਈਐਜੋਗੁ। ਨਾਨਕਤ
ਗੁਨਤੁਟਈ। ਜੇਤਗੁਜੋਦੈਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਪ
ਤਿਉਪਜੈਸਾਣਾਪੀਸਚੁਸੁਤਾ। ਦਰਗਾਹਮੰਦਰਿਖਾਈਐਤਗੁਨਿ
ਤੂਟਸਿਪੂਤਾ॥ ੩॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ। ਭਲਕੇ
ਬੁਕੁਪਦੈਨਿਤਦਾਵੀ। ਤਗੁਨਪੇਰੀਤਗੁਨਪਥੀ। ਤਗੁਨਜਿਹਵਾ
ਤਗੁਨਅਖੀ। ਵੇਤਗੁਆਪੇਦਤੈ। ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਗਾਪਤੈ॥
ਲੈਭਾਵਿਕਰੇਦੀਆਹੁ। ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ। ਸੁਣਿਦੇਖਹੁ
ਲੈਕਾਏਹੁਦਿਨਾਨੁ। ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਨੁ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਾਹਿਬੁਜੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ।
ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਦੁਕਮਨਾਇਸੀ। ਹੁਕੀਮਸੀਨਿਐ॥

ਤੇਵੈ ਪਰਵਾ ਨੁਤਾਖ ਸਮੇਕਾਮ ਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੇ ਭਵੈ ਸੋ ਕਹੈ ਮਨਹੁ ॥
 ਚੰਦਿਆ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗ ਹਧੇ ਧਾਜਾਇਸੀ ॥ ੧੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਗਉਥਿ ਰਾਹਮਣੁ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰੁ
 ਨਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾਤੈ ਜਪਿ ਮਾਲੀਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਪੁਜਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀ ਬੇਪਾਖੰਡਾ ਨਾਮਿ
 ਲਇ ਮੇਜਾ ਹਿਤ ਰੀਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਮਾਣੁ ਸਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ
 ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤ ਨਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਪਾਰਿ ਥ੍ਰਮਣੁ ਪੁਰ
 ਹਿਨਾਦਾ ॥ ਉਨਾਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਜਾਦਾ ॥ ਕੂਟੀਰਾ ਸਿਕੂਣਾ ਵਾਪਾਗੁ ॥
 ਕੂਟੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮਧਰਮ ਕਾਰੇ ਰਾਦੁਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੂਟੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਿਪੁਹਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾਤੇ ਤ੍ਰਿਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁ
 ਜਗਤ ਕਜਾਈ ॥ ਨਿਲਵਸਤੁ ਪਹਿਰਿ ਤੇਵਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਮਲੇਛ

ਧਾਨੁਲੇਪੁਜਪਿਪੁਗਣਾਅਭੁਖਿਅਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ।ਚਉਕੇਉ
ਪਹਿਕਿਸੇਨਾਜਾਣਾ।ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਦੀਕਾਗ।ਉਪਰਿਆਇਥੈਠੇ
ਕੂਟਿਆਗ।ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ।ਇਹਅੰਨੁਅਸਾਤੁਭਿਟੈ।ਤੁਨਿ
ਭਿਟੈਠੇਤੁਕਰੇਨਿ।ਮਾਨਿਜੁਠੈਚੁਲੀਭੁਰੇਨਿ।ਕਦੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿ
ਆਈਮੇ।ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਸਚੁਪਾਈਮੇ॥੨॥ਪਉਤ੍ਰੀ।ਚਿਤੈਅੰਦਰੁ
ਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਗੀਹੋਠਿਚਲਾਇਦਾ।ਅਪੇਦੇਵਡਿਅਈਆ
ਅਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ।ਵਡੁਪੁਵਡੁਵਡੁਮੇਦਨੀਸਿਰੇਜਿਰਿਧੀਧੈ
ਲਾਇਦਾ।ਨਦਹਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਪਾਹੁਕਰਾਇਦਾ।
ਦਹਿਮੰਗਨਭਿਖਨਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਜੇਮੋਹਕ
ਪਰਮੁਹੈਪਰਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ।ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਮੇਪਿਤ
ਰੀਚੋਰਕਰੇਇ।ਵਲੀਅਹਿਯਬਦਲਾਲਕੇਮੁਸਠੀਏਹਕਰੇ

॥ नानक अगौसो मिलै सिखटे पाले देहि ॥ १ ॥ मः १ ॥ ॥ जिउ जे
हुमिर नदनी आवै दारो दग ॥ जुठे जुठ मधि दसो नित नित जे
इधु आगु ॥ सुचे ऐपिन आधी ॥ मधि बरनि जे पिंरु पौहि ॥
सुचे सेटी नानक ॥ जिन मनि दसि ॥ आसो ऐ ॥ २ ॥ ॥ पउरुही ॥ तुरे प
लाटे पउरु देग ॥ गररी गी ॥ गरम सवारि ॥ आकोठे मंडु पमा
ही ॥ आला ॥ ऐबै ठे करि ॥ पसारि ॥ आ ॥ चीन करनि ॥ मनि ॥ बुद दे
॥ हरि ॥ बुनि ॥ ना ॥ गी ॥ गरि ॥ आ ॥ करि ॥ टु ॥ रमा ॥ ऐस ॥ खा ॥ ऐ ॥ आ ॥ दे
॥ धि ॥ म ॥ ल ॥ ति ॥ म ॥ र ॥ दु ॥ दि ॥ स ॥ रि ॥ आ ॥ ज ॥ र ॥ आ ॥ ऐ ॥ जे ॥ ब ॥ नि ॥ ग ॥ रि ॥ आ ॥
१० ॥ ॥ सले ॥ र ॥ मः १ ॥ ॥ जे ॥ करि ॥ सु ॥ त ॥ कु ॥ मं ॥ नी ॥ ऐ ॥ स ॥ तु ॥ ते ॥ सु ॥ त ॥ कु ॥ पौ ॥ ऐ ॥
॥ गे ॥ ऐ ॥ ते ॥ ल ॥ क ॥ ही ॥ मं ॥ द ॥ रि ॥ की ॥ रू ॥ पौ ॥ ऐ ॥ जे ॥ ते ॥ द ॥ ते ॥ मं ॥ न ॥ के ॥ जे ॥
॥ आ ॥ बा ॥ द ॥ न ॥ के ॥ ऐ ॥ ॥ प ॥ पि ॥ ला ॥ प ॥ टी ॥ नी ॥ उ ॥ पौ ॥ ऐ ॥ जे ॥ तु ॥ ग ॥ रि ॥ आ ॥ स ॥ कु ॥ के ॥

ਇ॥ ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀ ਅੰਸੁ ਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ
ਏਵਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆ ਨੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਅਨਕਾ ਸੁ
ਤਕੁ ਲੋਭੁ ਪੈ ਜਿਹ ਦਾ ਸੁਤਕੁ ਕੂੜੁ॥ ਅਖੀ ਸੁਤਕੁ ਦੇਖਣਾ ਪਰਤਿਆ
ਪਰਧਨ ਭੁਧਾ ਕੰਨੀ ਸੁਤਕੁ ਕੰਨੀ ਪੈਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹੰਸਾ ਅਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਸਭੇ ਸੁਤ
ਕੁ ਭਰਮੁ ਪੈਦੂ ਜੈਲ ਗੋਜਾਇ॥ ਜੀਮ ਨੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪੈ ਭੁਟੈ ਅ
ਵੈ ਜਾਇ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੈ ਦਿਤੇ ਨੁ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਤਕੁ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਛਾ ਕਰਿ ਸਾਣਤਾ ਹੀ ਅੰਜਿ ਸੁਵਿਚਿਦ ਹੀ
ਆਵਡਿਆਈਆ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀਆਈਆ॥ ਜਾਤਿ ਸੁ
ਭਾਣਾ ਤਮੰਨਿ ਦਸਾਈਆ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤ ਕਿਹ ਬੁਧ ਗਿ॥

ਚਹੁਮਾਰਿਕਦੀਆਥੁਰਿਆਈਆਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾ
ਈਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਅਪਿਹੋਇ
ਸੁਚੇਬੈਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੇਗਖਿਓਨੁਕੋਇਨੁਭਿਟਿਓਜਾਇ॥
ਸੁਚਾਹੋਇਕੋਜੇਦਿਆਲਗਾਪਤੁਇਸਲੋਕੁ॥ਕੁਹਥੀਜਾਈਸੁ
ਇਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੇਖੁ॥ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸਤ
ਹੁਦੇਵਤਾਲੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਪਿਰਤੁ॥ਤਹੋਆਪਾਕੁਪਦਿ
ਤੁਪਾਪੀਸਿਉਤਹੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ॥ਜਿਤੁਮੁਖਨ
ਮੁਨਉਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸੁਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਐਤਿ
ਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਭੁੰਡਿਜੀਮੈਭੁੰਡਿਨੀਮੈ
ਭੁੰਡਿਮੰਗਲੁਵੀਆਹੁ॥ਭੰਡੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡੁਚਲੈਰਾਹੁ॥
ਮੁਆਭੰਡੁਭਾਣੀਐਭੰਡੁਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ਜੋਕਿਉਮੰਦਾਆ

ਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੀਮਹਿ ਰਾਜਾ ਨਾ ਭੰਡੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਪੁਜੈ ਭੰਡੁ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ
ਨਾਨਕਾ ਭੰਡੁ ਬਾਹਰਾ ਦੇ ਕੋ ਸਚਾ ਜੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਣੁ
ਹੀਐ ਰਾਗ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ਅਖੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾ ਹੀ ਸੋਚੁ
ਇਕ ਛੀਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੀ ਦੁਖੀਐ ॥
ਜਾਰਹਣਾ ਨਾ ਹੀਐ ਤੁਜਗਿ ਤਕਾਇ ਤੁਗਾਰ ਬਿਧੀ ਦੁਖੀਐ ॥ ਸੰ-
ਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪਤਿ ਅਖਰੁ ਦੇਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੁਰਖੇ ਨਾਲਿ
ਨ ਬੁਝੀਐ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਟਿਕੈ ਬੋਲਿਐ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਟਿਕੈ ਪੋਇ ॥ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਸ ਦੀਐ ਟਿਕੈ ਟਿਕੀ ਜੋ-
ਇ ॥ ਟਿਕਾ ਦਰਗਾਹ ਸਦੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਟਿਕੈ ਪਾਇ ॥ ਟਿ-
ਮੁਰਖ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲੈ ਜੋ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰ

ਹੁਥੁਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਠੈਲੁਗਾਅਠਸਠਿਤੀਰਬ
ਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੇਲੁਗਾਜਿਨਪਦੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦ
ਵੁਤੇਭੁਲੇਸੀਸਾਹਿ। ਤਿਨਨੇਪੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਹਿ।
ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਹਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ। ਪਰਵਾਹਨਹੀ
ਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਬੁਸਚੇਨਾਹ। ਦਰਿਦਾਰਉਤੇਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈ
ਦੇਇਤਖਾਹਿ। ਵੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁਗਾ। ਦਰਿਲ
ਏਲੇਖਾਪੀਤਿਲੁਵੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁਗਾ। ੨। ਪਉੜੀ। ॥ ਅਪੇ
ਕਰਣਕੀਅਪਣਾਪੈਯੀਤੈਧਾਰੀਮੇ। ਦੇਖਹਿਕੀਤਅਪਣਾ
ਪਰਿਕਚੀਪਕੀਜਾਗੀਮੇ। ਜੇਅਇਆਜੇਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਦਾ
ਹੀਮੇ। ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਜਾਹਿਭੁਮਨਪੁਦਿਸਾਹੀ
ਅਪਣਹਥੀਅਪਣਾਅਪੇਯੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਮੇ॥ ੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਰਨੇ ਹੀ ਆਸ ਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਸ ਕੁ ਕਾਢੀ ਐਸ ਦੁਹੀਰ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੀ ਮੁੰਮੈ
ਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸ ਕੁ ਦੇਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਲੇਖੇ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਲਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਹੈ ਮੁੰਦੁ ਹੁਪੁ ਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਦੇ ਵੈ ਕੁਟੀ ਆਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ
ਦਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਜਾਹਿ ਬੁਸਦਾ ਸਮਾਣੀ ਐ ॥ ਜਿ ਤੁਕੀ ਤਾਪਾ
ਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾਲ ਬੁਗੀ ਕਿਉ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀ
ਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਣੀ ਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਲਿ ਨਹਾਰੀ
ਐ ॥ ਤੇਵੇ ਹਾਥਾ ਸਾਦਾਣੀ ਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੈ ਉਪਰਿ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ੨੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰ ਬੁਢਾਦਾ ॥
ਲਾਕਰੇ ਪਨੇਰੀ ਆਖ ਸਮਨ ਪਾਏ ਜਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵੁ

ਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਜੇਪਰ
 ਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਅਹਲਾ੨ ॥ ਜੇਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਦੈਮੁਹਕਾਕਹਆਵਾਉ
 ॥ ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਖਪੁਏਹੁਨਿਆਉ॥ ੨॥ ਅਹਲਾ੨ ॥
 ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਦੇ
 ਖੁਹੋਕੇਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਵਸਤੁਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ ਸਾ
 ਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਕੂੜ੍ਹਕਮਾਣੈਕੂੜ੍ਹਹੋਵੈਨਾ
 ਨਕਸਿਠਾਤਿਦਿਰਾਸਿ॥ ੩॥ ਅਹਲਾ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸ
 ਤੀਵਤੁਹੂਜਿਉਨੇਹੁ॥ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਬਾਉਨਬੇ
 ਹੁ॥ ੪॥ ਅਹਲਾ੨ ॥ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ
 ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਦੇਰਾਸਿ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚੁ
 ਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੇਭੁਇ॥ ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੇਅਗਲੀ

ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿਦੁ ਨਾ ਖਾਹਿ। ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਠਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰ
ਦਰਿ ਖਾਇ। ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ। ਜਿ
ਸਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਈ। ਜੈ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐਸਾ ਬਾਸਿ। ਨਾਨਕ ਦੁਕਮੁ ਨ
ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ। ੨੨। ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨
ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ। ਨਾਨਕ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ
ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਠੇ ਜੋ ਮਿਲੈ। ੧। ਮਹਲਾ ੨। ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕ
ਰੀ ਜਿਤੁ ਉਖਸਮੁ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਟੀ ਐ ਜਿਸੇ ਤੀ
ਖਸਮ ਸਮਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀਹ
ਰਿਤਾ ਕੇ ਪਰਾਵਾਰਾ। ਅਪਿਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਠਿਰਿ ਅਪਿਕਰਾਏ
ਮਾਗਾਇਕ ਨਾਗਲੀ ਜੀ ਜੀਗੀਆਇ ਕਿਤੁ ਹੀ ਚੜ੍ਹਹਿ ਬਿਸੀਆ
ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿਹ ਉਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ। ਨਾਨਕ

ਨਾਜਿਨਿਕੀਆਟਿਗਿਤਿਸਹੀਕਰਣਿਸਾਗ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਆਪੇਭਾਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੁਰਤੁਦੇਇ॥ ਇਕਨੀਦੁਪਸਮਾਈਐ
ਇਕਿਚੁਲੈਰਹਾਨਿਚਤ੍ਰੇ॥ ਇਕਿਨਿਹਾਣੀਪੈਸਦਾਨਿਇਕਿਉਪਰਿਹਾ
ਨਿਖਤ੍ਰੇ॥ ਤਿਨਾਂਸਦਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਹਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਅਹਲਾ ੨
ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੇਆਪਿ॥ ਤਿਸੁਦਿਚਿਜਤਉਪਾ
ਇਕੈਦੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇ
ਆਪਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਐਆਈਆਕਿਛੁਕਾਣਾ
ਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੀਮੁਦੇਜੀਅਹਿਜਰੁਸੰਥਾਹਿ॥
ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਛੁਧਰਿਛੁਡੀਤਿਨੈਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਦੇਕੀਬਾਹ
ਹੋਰਦੂਜੀਨਾਜਾਇ॥ ਸੋਕਰੈਜਿਤਿਜੈਰਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੧॥ ਸੁਧ

ਰਮਕਣੀਕੀਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਤਿਤਥਾਸਤੈਰੂਮਿਆਖੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉ
ਬਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਦਰੇ॥ ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਨਰੁਰਾਦਪੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁ
ਪਤ੍ਨੀਦਰੇ॥ ਨਾਨਕਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਦਸਤਾਣੀਨੀਦਰੇ॥
ਲਹਦੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਾਰਿਸਿਫੁਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਦਰੇ॥ ਮਤਿ
ਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖਣੁਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕਾਇਜੀਦਰੇ॥ ਗੁਰਿਚੇਲੇ
ਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਸਲਾਮਤਿਖੀਦਰੇ॥ ਸਹਿਇਕਾਦਿਤੋਸੁ
ਜੀਦਰੇ॥ ੧॥ ਲਹਦੇਦੀਟੋਰਾਈਅੰਨਾਨਕਾਦੋਰੀਖਟੀਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਾਹਿਕਾਇਅਛੇਰਿਪਲਟੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੈਰੁਛਤ
ਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਹਿਜੁਗਰੁਰੁਮ

ਆਸਿਲਜੋਗੁ ਅਲੁਟੀਚਟੀਐ॥ ਲੀਗਰੁਚਲੋਗੁ ਹਜਬਦਿਹਰਿਤੋਰਿ
ਨਅਵੀਖਟੀਐ॥ ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੀਮਦੀਅਪਖਹਦੀਖੋਰਿਦਿਬ
ਟੀਐ॥ ਹੋਵੇਸਿਟੁਤਿਖਸੀਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਚੁਰਸਪੁਸ਼ਟੀਐ॥ ਤੁਧਰਿ
ਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ ਸਚੁਜਿਗੁਹਿਟੁਰ
ਮਾਇਆਕਿਉਦੇਦੂਬੋਲਹੁਟੀਐ॥ ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਇਓਕਰਿਖੀ
ਰਹੁਕੀਨਮੁਰਟੀਐ॥ ਦਿਲਿਖੋਟੇਅਕੀਟਿਗਨਿਬੰਨਿਭਾਰਉਚਾਇ
ਨਿਛੁਟੀਐ॥ ਜਿਨਿਆਖੀਜੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੇਬਟੀਐ॥
ਕਉਣਹਾਰੇਕਿਨਿਉਦਟੀਐ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁ
ਜਿਵਾਪੇਸਾਲੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਪੈਦੇਵਤਲੋਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਾਖੇਸਚਾਕਰੇਸਾਬਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ ਗੁਰਮੰਗਦਦੀ
ਹੀਟਿਗੀਸਚੁਕਰਤੈਬੀਧਿਬਹਾਲੀ॥ ਨਨਕੁਕਾਇਆਪਲਵ

ਕਰਿ ਮਾਲਿ ਤੁਖ ਤੁ ਬੈਠ ਸੈ ਰੁਲੀ ॥ ਦਰਸੇ ਦੇ ਉਮਤਿ ਖਤੀ ਮਸਕਲੈ
ਚੋਇ ਜੀ ਗਾਣੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰ ਦੇ ਸੁਖ ਸੰਮ ਦੇ ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾ
ਣੀ ॥ ਬਲਵੰਤੁ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ਜਿ ਸੁਖ ਪਤੀ ਛਾਉ ਪੜਾਣੀ ॥ ਛਤੀ
ਗਰਿ ਦਉ ਲਾਤਿ ਦੇ ਰੂਮੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਪਿਆਣੀ ॥ ਗੁਗਲ
ਖਾਕੇ ਸੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨ ਸੁਖ ਖੀਏ ਪਰਾਣੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲ ਖਸੀ ਮ
ਨਾ ਲਿਜਾ ਪਾਲ ਮਰਦੀ ਪਾਣੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿ ਨਿ
ਗੋਇ ਉਠਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਰਿਓਗੀ ਗਵਾਈ ਮੇਦੁ ਨਿਆਈ ਅ
ਖੇਕਿ ਰਿਓਨਾ ॥ ਨਾ ਨਕਈ ਸਰਿ ਜਗਨਾ ਬਿਉਚਹਦੀ ਦੇਣੁ ਦਿ
ਬਿਓਨੁ ॥ ਮਾਧਾਨੁ ਪਰਵਤ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸ ਕੁਸਬ ਦਿਰਿਤ੍ਰ
ਕਿਓਨੁ ॥ ਦਉ ਦਹਰਤ ਨਨਿ ਕਾਇ ਅਨੁਕਰਿ ਆਵਾਗ ਉਣਾ ਦਿ
ਲਾਕਿਓਨੁ ॥ ਦੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਦੇਖਾਣੀ ॥ ਅਨੁਜਿ ਦਿ ਮੇਵਰੀ

ਗੁਣਿ ਨ ਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਪਰਿਓ ਨੁ ਛੁਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆ ਤ੍ਰਾ
 ਛਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਜੇ ਤਿਸ ਮਾਧਿ ਆਪੁ ਆਪੇ ਸੇ ਤੀਮਿ ਕਿਓਨੁ
 ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭੁ ਉਮਾਤਿ ਦੇਖਹੁ ਛਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੈ ਸੁਤਾਂ
 ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥ ੪੭ ॥ ਏਹਿ ਵਸਾਇਆ ਏਹੁ ਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਖਾਡੁਗਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਸ ਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪਹੋਰੁ ਮੁਖੁ ਗਗੁਗੁ ॥ ਲਬੁ ਦਿਣਹੇ
 ਮਾਣੁ ਸਾਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੁਗ ॥ ਵਰਿ ਐ ਦਰਗਹ ਰੁਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੁਗੁ ॥
 ਜਿਤੁ ਸੁਹਾਬ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਠੁ ਠੁਗੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪੈ
 ਤੁਧ ਵਿਚਿ ਰੁਭ ਪੂਰਿ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇ ਹੀ ਜੋ ਕਹੇ ਸੇ ਵੈਏ ਦੁਗੁ ॥ ਨੇਤ੍ਰੈ ਦਿਸੈ
 ਮਾਤ ਲੋਕੁ ਤੁਧ ਸੁਭੈ ਦੁਗੁ ॥ ਏਹਿ ਵਸਾਇਆ ਏਹੁ ਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਖਾਡੁਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋਇ ਕਾਸੈ ਬੈਠੁ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਪ੍ਰਾ ਦਾਦੇ ਜੇ
 ਹਾਂਧੇ ਤਾ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕੀਨੇ ਤੈ ਪਤਿ ਆਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਨੁ

॥ ਜਿਨਿਸਮੁੰਦਵਿਰੋਲਿਅਕਰਿਮੇਹੁਮਧਾਨੁ। ਚਉਦਹਤਨਨਿਕਲਿ
ਆਨੁਕੀਤੇਨੁਚਾਨਾਨੁ। ਘੋੜਾਕੀਤੇਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਨੁ। ਧਣ
ਖੁਚਤੁਇਓਸਤਦਾਜਸਹਦਾਬਾਨੁ। ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰਸਾਚਤ੍ਰਿ
ਆਰੋਭਾਨੁ। ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਵਾਨੁ। ਨਿਤਰਜੋਈਤੇਹੀ
ਅੰਧਿਓਮੇਦਾਖਾਨੁ। ਚਾਰੇਕੰਡਾਸੁਭੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਨੁ
॥ ਅਵਾਗਉਨੁਨਿਦਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਨੁ। ਅਉਤਰਿਆਅਉ
ਤਾਰਲੈਸੋਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁ। ਸੁਖਤ੍ਰਿਦਾਉਨਰੋਲਈਪਰਬਤਮੇਹਾਨੁ। ਜਾ
ਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁਜਾਨੁ। ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿ
ਜਾਤੁਸੁਖਫੁਲੁਜਾਨੁ। ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਹੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਨੁ। ਨਾਨਕ
ਹੀਧ੍ਰਾਫੁਲੁਸਿਰਿਉਮਤਿਪੈਰਾਨੁ। ਸੋਟਿਕਸੋਬੈਹਨਾਸੋਈਦੀਬਾਨੁ। ਪਿ
ਘੁਦਾਦੇਜੇਦਿਹਧੇਤ੍ਰਪਰਵਾਨੁ। ੬॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰਜਿ

ਸਿਰਿਆਤਿ ਨੈਸਦਾਰਿਆ ਪੁਰੀਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਅਪਿਸਿਰਜਣੁ ਪਾਰੋਧਾਰ
ਆਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਥਾਨੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅ
ਤੇਲੁ ਤੁਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਵਾਰਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਤੁ ਪੁਪਾ
ਹਿਉ ਤਾਰਿਆ ਲਭੁ ਲੋਕੁ ਮਕੋਧ ਸੋਹਮਾ ਰਿਕਦੇ ਤੁਪਸਹਿ ਪਰਵਾਰਿ
ਆਪੀ ਨੁਸੁ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ਹੈ ਸਦੁ ਤੇਰਾ ਪੇਸਕਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਤੁਲ ਪਣਾ ਤੁ
ਹੈ ਗੁਰ ਅਸ ਰੂਤੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਗੁਰ ਤਿਠਾ ਤਾਂ ਨਸਧਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਚਾ
ਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜਗੀਪੀ ਚਾਇਨੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ਅਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਜਾਜਿ ਓਨੁ
ਆਪੇ ਹੀ ਥੀਖਿ ਲੋਆ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਅਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਨੁ
ਰਹੋਆ ਸਭਉ ਮਤਿ ਅਵਣੁ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾਨਿ ਹੋਆ ਤੁਖਤਿ
ਬੈਠਾ ਅਰਜ ਨਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਖਿ ਵੈਚੈ ਚੋਆ ਉਗਵਣੁ ਪਤੈ ਆਬ
ਣੁ ਚਹੁ ਚਕੀਕੀ ਅਨੁਲੋਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨੁ ਖਾਪ

ਇਆਸੋਆ ਦੁਣੀਚਉਣੀਕਰਮਾਤਿਸਚੋਕਾਜਚਾਏਆਚਾਰੇਜਾ
ਗੇਚਉਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਅਪੋਰੋਆ॥੨॥੧॥੫॥

॥ਬਸੰਤੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਕੈਹੋਹੁ
ਹਰਿਅਭਾਈ॥ ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ ਵਣੁ
ਤਿਦੁਤਿਭੁਵਣੁਮਊਲਿਅਐਮ੍ਰਿਤੁਟਲੁਪਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖ
ਉਪਜੈਲਥੀਸਭਛਾਈ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਟਿਰਿਬਹੁਤਿ
ਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਏਆਆਪਣੇਚ
ਹਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਖੁਖੜੋਆਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏ
ਨਿਤਨਵਾਨੋਰੋਆਗਦਿਨੁਰੈਇਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾਟਿਰਿਪਾਇਨ
ਸੋਆਜਿਸਤਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਚੋਈਟਿਰਿਰੋਆ॥੨॥ਕਿ॥੧॥

ਹੁਉਪਜੈਕਹਰਪੈਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ। ਜੀਅਜੰਤਜਭਿਖਸਮਕੇਕਉ
ਨੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ। ਕਹਨਿਧਿਅਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਜੇਭਗਤਸੁਹਾ
ਵੈ। ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੁਸਹਲਵੈਨਲਵੈ। ਸਚਪੂਰੇਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੁਣਵੈ॥੩॥੧॥੬॥

੧੪੮

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧
ਗਗੁਗਉਤ੍ਰੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧਉਜਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗਉ। ਕਾਮਕ੍ਰ
ਧਜੰਗਤਿਦੁਹਜਨਕੀਤਤੇਅਹਿਨਿਜਿਭਾਗਉ॥੧॥ ਗਹਾਉ। ਸੁਖਦੁਖ
ਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਉਗਮਾਨਾਪਨਾ। ਹਰਖਸੋਗਤੇਹਪੈਅਤੀਤਤਿ
ਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਨੈ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦਉਤਿਆਗਉਬੋਜੈਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨਾ। ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨਪੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥
ਕਨਹੀ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧੋਰਚਨਾਹਮਬੰਨਾਈ ॥ ਇਕਬਿਨਸੈਇਕ
ਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਚੁਲਾਖਿਓਨਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਕੋਪ
ਮੋਹਵਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓ
ਜਿਉਸੁਖਨਾਰੈਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀਸੈਜਗਣਬਿਨਸੈਜਿਉਬਾਦਹਕੀ
ਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਹਓਓਰਾਮਸਰਨਾਈ ॥
੨ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਾਨਿਨਹੀਆ
ਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਹਰੈਮਾਇਆਮੇਕਪੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪ੍ਰਤਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾਜਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮਿਰਗ
ਸ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠਾਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸੁਉਠਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਤਿਮੁਕ
ਤਿਕਾਕਾਰਨਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇ
ਕਉਭੁਜਨਹਾਮਕੋਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧੋਇਹੁ

ਮਨੁਗਾਹਿਓਨਜਾਈ॥ ਚੰਚਲਿਤ੍ਰਿਸਨਸੰਗਿਬਸਤੁਪੈਪਾਤੇਬਿਰੁ
ਨਰਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਠਨਕੋਧਪਦਹੀਕੇਭੀਤਗਿਜਿਹਿਸੁਧਿ
ਸਭਿਬਿਸਰਾਈ॥ ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਫੁ
ਨਬਜਾਈ॥ ੧॥ ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ
॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਾਇਆਲਾਤਾਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥
੨॥ ੬॥ ਰਹਾਉ੨ੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥
ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਭਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਗਨਿਤਾਹਿਤੁਮਾਵਉ॥
ਗਜਕੋ੨ਸਮਿਦਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥ ੧॥ ਤ
ਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹਿਮਾਇਅਦੁਨਿਭੁਜਨਰਮਾਓਤਲਾਵਉ॥ ਨਾਨ
ਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥਾਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥ ੩॥ ੫॥

ਕੋਉਮਾਈਭੂਲਿਓਮਨੁਸਮਣਵੈ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਹਨਿ
ਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਰਯੋਧਨਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸ
ਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਂਸੀਕਟਾਬਨਤਾਸਿ
ਸਦਾ ਉਰਚਉਪਜਾਵੈ॥੨॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਪੁਰਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨ
ਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਪਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਪਾਇਰਾਮੁਸਮਾਵੈ॥
੨॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਸਾਧਉਰਾਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਪਟੈਕੋਇਪੁਰਾਨਸਿਮਰੈਹਰਿਕੋਨਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਲੋਕੁਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਨਿਅਭੁਬਿਖੀਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ ਹਰਖ
ਜੋਗਪਰਸੇਜਿਹਨਾਹਿਨਸੇਮੁਕਤਿਪੈਦੇਵਾ॥੧॥ ਸੁਰਗਾਨਹਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਏਸਗਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੇਸਾ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏ
ਸਮਜਾਕੈਲੋਕੁਮੋਹਤੁਨਿਤੈਨਾ॥੨॥ ਸੁਖਦੁਖਏਬਾਧੇਜਿਹ

ਹਿਨਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਉਤੁਮਮਾਨਹੁ ੧੫੦
ਇਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਹੇਕਹਾਂਭੁ
ਇਓਤਉਥਉਗਾਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਪਟੈਨਹੀਜਾਨੈਕੁਇਓਲੋਕੁ
ਸੰਗਿਹਉਗਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜੋਤਨੁਤੈਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦ
ਰਗਿਹਿਕੀਨਗੀ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਹੋਰੇਨਾਹਿਨਦੇਖਹੁਸੋਚਬਿਚਾਰੀ
॥੧॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਾਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਨਿ
ਮਖਨਣੀਨਕੁਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥
ਕਦੁਨਾਨਕਸੋਈਨਕੁਖੀਆਹਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਸਗ
ਝਜਗੁਮਾਇਆਸੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੫॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਨਗਅਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁਹਗੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜ
ਭਭੈਭੰਜਨਜਗਨਿਤਾਹਿਤੈਪਹੁਗੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾ

ਸੁਗੁਨਗਾਵਤਤਾਕੇਨਾਮੁਹੀਮੋਧਹੁਗੇ। ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੇਸਿ
ਮਹਿਸਿਮਹਿਕਸਮਲਸਭੁਹੁਗੇ। ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਪਾਵੈਕਛੂ
ਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕਾਕਹੁਗੇ। ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਹੁਨਾਮੈਭਵਸਾਗਰ
ਕੇਪਾਰਿਉਤਹੁਗੇ॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਾਸਾਵਹੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ
॥ ਲੋਭਗੁਸਿਓਦਸਹੁਦਿਸਿਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਕੈਪੋਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਜੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥
ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਂਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭੁਜਨਕੀ॥
੧॥ ਮਾਨਸਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ ਨਾਨਕ
ਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾਦੀ ੧੫੧

॥ ਘਾਹਮਨੁ ਨੈਕਨਕਹਿਓਕਹੈ॥ ਸੀਖਸਿਖਾਇਗਹਿਓਅਪਨੀਸੀ
ਦੁਹਮਤਿਤੇਨਟਹੈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਮਦਿਮਾਇਅਕੈਰੁਇਓਬਾਵਹੈ
ਹਰਿਜਸੁਨਹਉਚਹੈ॥ ਕਰਿਪਰਪਚਜਗਤਕਉਤੁਪਕੈਅਪਨੋਉਦ
ਹੁਭਹੈ॥ ੧॥ ਸੁਆਨਪੁਛਜਿਉਹੋਇਨਸੁਧੋਕਹਿਓਨੰਧਹੈ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ
ਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜਸਹੈ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾਦੀ
॥ ਸਭੁਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿਉਹਾਰਿ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਭਾਈਜੁਤਬੀਧਪ
ਅਰੁਛੁਨਿਰਿਹਾਕੀਨਾਰਿ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਤਨਤੇਪਾਨਹੋਤਜਬਨਿ
ਆਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਗਾ॥ ਅਧਿਪਾਰੀਕੋਉਨਹਰਖੇਘਰਤੇਦੇਤਨਿ
ਚਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਿਰਗਤਿਸਨਾਜਿਉਜਗਹਰਨਾਘਾਹਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬਿਚਾ
ਕਪੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਰ॥ ੨॥ ੨॥

ਕਾਂਨ + ੫

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਜਗਤਮੇਧੂਰੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਅਪਨੇ
ਹੀਰੁਖਸਿਉਸੁਭਲਾਗੇਕਿਆਦਾਗਾਕਿਆਮੀਤੁ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇਸਭੈਕਹਤੁਪੈਤਿਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤਿ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਜੀਗੀਨਹਕੇ
ਊਇਹਅਚਰਜਪੈਗੀਤਿ॥੧॥ ਮਨਮੂਰਖਅਜਪੂਨਹਸਮਝਤਸਿਖ
ਦੇਹਾਰਿਓਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੈਜੋਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤੁ॥
੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਿਹਾਗਤ੍ਰਮਹਲਾ੯
ਹਰਿਕੀਰਾਤਿਨਹਕੇਊਜਾਨੈ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁ
ਛੋਗਾਸਿਆਨੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਛਿਨਮੇਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰ
ਕਕਰਿਤੁਗੇ॥ ਗੀਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈਅਹਤਾਕੋਬਿਵਹਾਰੇ॥੧॥
ਅਪਨੀਮਾਇਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ

ਧਰੋਥਹੁਰੀਹਸਿਭੁਤੇਰਪੈਨਿਆਗਾ॥ ੨॥ ਅਗਤਅਪਾਰਅਲੇ
ਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭੁਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ ਸਗਲਭਰਮਤਜਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀਚਰਨਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥ ੩॥ ੧॥

੧੫੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੋਹਣਿਮਹਲਾ ੯
ਰੇਮਨਗਅਸਿਉਕਾਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਰੁ
ਗਾਉਰਸਨਾਹੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਾਰਿ
ਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਿਤੁਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਣਾਬਿਆਲਜਿਉਪਾਰਿਓਡੇਲੇ
ਮੁਖਪਸਾਰੈਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਅਜੁਕਾਇਟੁਨਿਤੋਹਿਗੁਸਿਪੈਸਮਾਝਿ
ਖਉਚੀਤਾ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਹਮਭੁਜਿਲੈਜਾਤਅਉਸਹਬੀਤਿ॥
॥ ॥ ਸੋਹਣਿਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ

ਨਹਰਿਭੁਜੇ ਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਲਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦਾਰਮੀਤਪੁਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰਸ
ਕਲਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁਹਮਕੋਸਹੀ॥੧॥ਟਿਰਤ
ਟਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਾਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹ
ਤਮਿਲਨਕੀਬਗੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥
ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯॥ਅਨਰੇਕਉਨਕੁਮਾਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰ
ਦਾਰਾਨੀਦਿਆਰਸਰਾਇਓਰਮਭਗਾਤਿਨਹਕੀਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਪੰਥਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਿਨਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾ
ਇਆ॥ਅੰਤਿਸੀਰਿਕਹੂਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇ
ਓ॥੧॥ਨਹਰਿਭੁਜਿਓਨਗੁਰਜਨਸੇਯੋਨਹਉਪਜਿਓਕਵ
ਗਿਆਨਾ॥ਪਾਇਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਬੋਜਤਉਰਿ

ਨਾ॥ ੨॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਭਰਮ ਤਤੈ ਹਾਰਿ ਓਅਸ ਬਿਰਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾ
 ਈ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ॥ ੩॥
 ੩॥ ॥ ਸੋਹਣਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਾਇ ਬਿਚਾਰ
 ਹੋ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀਉ ਪਰਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅਟਲੁ ਭਾਇ ਓਧੂ ਅਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਾਨਿ ਅਹੁਨਿ ਗੁਣੈ ਪਦ
 ਪਾਇਆ॥ ਵਖਰਤਾਈਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਹੇ ਬਿਸਰਾਈ
 ਮਾ॥ ੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਹਾਇ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜਾ ਰਿਹਾ ਹਤੇ
 ਛੂਟਾ॥ ਮਹਿ ਮਾਨਾ ਮੁਕਹਾਲ ਉਬਰਨ ਉਰਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤ
 ਹਿਤੂਟਾ॥ ੨॥ ਅਜਾ ਮਲੁ ਪਾਧੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸ
 ਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਾ॥
 ੩॥ ॥ ਸੋਹਣਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਨ ਉਪਾਓ ਕਰੈ॥

ਜੇਤੇਭੁਗਤਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤਸੁਹਰੈ॥੧॥ਕਉਨਕਰਮ
ਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮਕਉਨਨੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨਨਾਮੁ
ਗੁਰਜਕੈਸਿਮਹੈਭਵਸਾਗਰਕੋਤਰਈ॥੨॥ਕਉਨਮਹਿਏਕੁ
ਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤ
ਕੈਸਮਨਾਹਿਨਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੩॥ਸੁਖਦੁਖਹਤ
ਸਦਾਨਿਰਥੇਪੀਜਾਕੋਕਹਤਗੁਜਾਈ॥ਸੇਤੁਮਹੀਮੈਬਸੈਨਿਰ
ਤਰਿਨਨਕਦਰਪਨਨਿਆਈ॥੩॥੫॥॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੬
ਰੇਨਹਇਹਜਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗਤਪੈਜੈਸੇਸੁਖ
ਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂਭੀਤਬਨਾ
ਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਤੈਸੇਹੀਇਹਸੁਖੁ
ਇਆਕੋਉਰਭਿਓਕਹਾਗਵਾਰ॥੧॥ਅਜਹੂਸਮਝਿ

ਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨੁਕੁਲੈਨਾਮੁਰਾਰਿ। ਕਪੁਨਾਨਕਾਨਿਜ
ਮਤੁਸਾਧਨਕਉਭਾਖਿਓਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੬॥ ॥ਸੋਗਠਿ
ਮਹਲਾ੯॥ ॥ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਿਥਾਸੁਰਬਿ
ਖਿਅਨਿਕਉਧਾਵਤੁਕਿਹਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਤਿਕੋਮਤੁਜੁਨਿਨਿਮਖਨਹੀਐਬਸਾਵੈ॥
ਪਰਧਨਪਰਦਾਹਾਸਿਉਗਰਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥
੧॥ਮਾਇਮਾਇਆਕੈਭਾਇਓਬਾਵਰੋਸੁਨੁਤਨਹਕਦੁਹਿਆ
ਨਾ॥ਆਟਿਹੀਕੁਤਿਰਿਬਸਤਨਿਰੋਜਨੁਤਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥
੨॥ਜਬਹੀਸਗਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨ
ਸੀ॥ਤਬਨਾਨਕਰੇਤਿਓਚਿਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਟਾਸੀ
੩॥੬॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯॥ ॥ਮਾਈਮੇਕਿਹਬਿ

ਧਲਖਉਗੁਸਾਈ॥ ਮਹਾਮੋਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਮੋਮਨੁਰਹਿ
ਓਉਰਸੁਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਭਰਮਹੀਭਰਮ
ਖੋਇਓਨਹਅਸਥਿਰਮਾਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓ
ਨਿਸਥਾਸਰੁਨਹੀਛੁਟੀਅਪਮਾਈ॥ ੨॥ ਸਾਧਜੀਗੁਕਬਹੂ
ਠਹੀਕੀਨਾਨਹਿਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੇਠਾਹੀ
ਕੋਉਗੁਨਰਹਿਖਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥ ੩॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾਦੀ॥ ਜੇਨਰਦੁਖਮੇਦੁਖਨਹੀਮਾਨੈ॥ ਸੁਖਸਨੇਹ
ਅਭੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥ ੪॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਿਨੀਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾ
ਨਾ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਉਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨ॥
॥ ੧॥ ਅਸਮਨਸਾਸਗਲਤਿਮਾਰੋਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰ

ਸਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਜਿਹਪਰਸੈ ਨਾਹਿਨਤਿਹਪਾਇਬ੍ਰਹਮਨਿਵ
 ਸਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਪਾਰਿਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗ
 ਤਿਪਛਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਲੀਨਤੁਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾ
 ਨੀਸੀਗਿਪਾਨੀ॥ ੩॥ ੬॥ ॥ ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ੬ ॥ ੧॥
 ਇਹਜਗਿਮੀਤਨਦੇਖਿਓਕੋਟੀ॥ ਸਗਲਜਗਤਅਪਨੇ
 ਸੁਖਿਲਾਗਿਓਦੁਖਮੇਸੀਗਿਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਗਮੀ
 ਤਪੁਤਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਧਨਸਿਉਲਗੇ॥ ਜਬਯੀਨਿਰਧ
 ਨਦੇਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗੁਛਾਡਿਸਭੁਗੁਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹ
 ਉਕਹਾਇਅਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓਨ
 ਦੀਨਾਨਾਬਸਗਲਭੇਭੰਜਨੁਜਸੁਤਕੋਬਿਸਗਾਇਓ॥ ੨॥
 ਆਨਪੁਛਜਿਉਭਾਇਓਨਸੁਧਉਬਹੁਤਜਤਨਮੇਕੀਨੋ॥

ਨਾਨਕ ਲਾਜਾ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖ ਹੁਨਾ ਮਤੁ ਹਾਰੇ ਲੀਨ ਉ॥੩॥੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬॥ ਅਨਰੇ ਗਾਹਿਓ ਨਗੁਰ ਉਪਦੇਸਾ ਕਹਾ
ਕੁਇਓ ਜਉ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਾਇਓ ਭੁਗਦਉ ਕੀਨਉ ਕੀਨੋ ਕੁਸੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੁ ਛਾਡੈ ਕੈਤੂ ਨਹਿ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬੁਧ
ਉਓ ਕਾਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀਨਿਆਈ
ਸੋਇਓ ਰਾਮ ਕੁਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਾ
ਬਿਕਾਨਾ ਉਗਤਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਅਨ ਸਿਗਿਬਉ ਰਾਨਾ ਮਰਤ
ਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ॥ ਧਾਰਹਿਓ ਅਚੇਤਿ ਨਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦਾ ਬਿਰਥ
ਅਉਪਾਸਿ ਰਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਬਿਰਚੁ॥ ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇਸ
ਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬॥ ਜੋਨਰਦੁਖ ਮਾਰਿ
ਸੁਖ ਨਹੀ ਮਾਨੈ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੀਚਨ ਮਾਣ

ਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹਾਨਿ ਦਾ ਨਹਉ ਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਕਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿ ੧੫੬
ਮਾਨਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿ ਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਿ ਮਾਨਾ
ਅਸਾਮਨ ਸਾਸ ਗਲ ਤਿਆਰੈ ਜਗਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਕਾਮ ਕੁ
ਧਾਜੀ ਹਪਰ ਸੈ ਨਾਹ ਨਿਤਿ ਹਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਪਾਜੀ ਹਨਰ ਕਉ ਕੀ ਨੀਤਿ ਨਿਉਹਿ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ
ਲੀਨ ਭਾਇਓ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਿਉ ਜੀਉ ਪਾਨੀ ਸਿਰਿ ਪਾਨੀ॥ ੩॥ ੧੧॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਆ
ਪਨੇ ਸੁਖਾ ਸਿਉਹੀ ਜਗੁ ਛਾਪਿਓ ਕੋਕਾ ਹੁਕੋ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ
ਖ ਮੇ ਆਨ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਰਹਿਤੁ ਚਹੂਦਿ ਸਯੋਰੇ॥ ਬਿਪਤਿ
ਪਰਿ ਸਭੁ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਤ ਕਉ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ॥ ੧॥ ਘਾਰਿ ਕੀ ਨਾਰ
ਤੁਹਿ ਤੁਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਿਤੁ ਸਿਰਿ ਲਾਗੀ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਸਤ

ਜੀਹਿਹਕਾਇਆਪੇਤਪੇਤਕਾਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਹਿਹਿਬਾਧਿਕੋਬਉ
ਹਾਰਿਬਾਧਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਨਕਾਬ
ਨੁਹਾਰਿਜੀਕੋਉਕਾਮਿਨਅਗਾਇਓ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬ ॥ਕਾਹੇਰੇਬਨਪੋਜਨਜਾਣੀ॥ਸਰਬ
ਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੇਹੀਸਿਰਾਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਹ
ਪਮਾਜਿਉਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇਛਾਣੀ॥ਤੈਸੇਹੀਹਰਿ
ਬਸੇਨਿਰੰਤਾਰਿਘਟਹੀਪੋਜਹੁਭਾਣੀ॥੧॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਏਕੋ
ਜਾਨਹਾਇਹਗੁਰਗਿਆਨਬਤਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਾਬਿਨੁਆਪ
ਚੀਨੈਮਿਟੈਕੁਮਕੀਕਾਣੀ॥੨॥੧॥ਸਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬ ॥
ਸਾਧੋਇਹਜਗੁਰਮੁਖੁਲਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁ

ਭਿਆਮਾਇਆਹਾਥਿਥਿਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾ ੧੫੧
ਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਕੈਰਸਲਪਦਾਨਾ॥ ਜੋਬਨੁਪਨੁਪੁ
ਭਤਕੈਮਦਮੇਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਵੀਨਦਇ
ਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨ
ਨਕਕੋਟਨਮੇਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੨॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੮॥ ॥ ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨ
ਜਾਨਉ॥ ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਜਿਹਘਟਿਮਾ
ਹਿਪਛਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਗਨਿਵਾਉਸਤਤਿਨਹਜਾਕੈ
ਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨੋ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾ
ਹਿਬਖਾਨੋ॥ ੧॥ ਚੰਚਲੁਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵਤਅਚ
ਜਾਹਿਠਹਿਗਾਨੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਨਰਮੁਕਤਿ

ਤਹਿਤੁ ਮੰਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਅ
ਬੇਮੇਕ ਉਨ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭ
ਉਨਿਧਿ ਪਾਰ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭੁਲੇ
ਨਕੀ ਨੇਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਹਰਿਗੁਨ ਨ
ਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿਕ
ਛੁਗਿਆ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰ ਭਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਟ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਤਿ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਭੂਲਿਓ ਮਨਿ ਮਾਇਆ ਉਰ ਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲ
ਲਾਚਿ ਲਗਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਆਪ ਬੰਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਇਨਪਰੀਥਿਖਿਆਗਸਿਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ ੧੫੮
॥ ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਨਿਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ
੧॥ ਰਤਨੁਗਾਮਘਟਿਯੀਕੇਭੀਤਰਿਤਾਕੋਗਿਆਨੁਪਾਇਓ
ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਿਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਸਗਵਾਇਓ
॥ ੨॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਹਰਿਜੂਗਖਿਲੇਹੁਪਤਿ
ਮੇਰੀ॥ ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਭਾਇਓਓਰਅੰਤਰਿਸਗਨਿਗਾਹੀਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਪਤਤਿਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕ
ਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾਭੈਮਰਥੇਕਉਬਿਸਰਤਿਨਾਹਨਿਤਿਹ
ਚਿੰਤਾਤਨੁਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਦਹ
ਦਿਸਿਕਉਓਫਿਧਾਇਆ॥ ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਜ
ਤਾ॥ ਕੋਮਰਮਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਨਾਹਨਿਗੁਨਨਾਹਿ

ਨਕਛੁਜਪਤਪੁਕਉਨਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਹਾਰਿਪ
ਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪੁਰਦੀਜੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੮॥ ॥ ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾ॥ ਗਮਨਾਮਥਿਨੁਮਿ
ਥਿਆਮਾਨੇਸਗਰੇਇਹੁਸੀਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੇਜੋਗੀਖੇ
ਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਹਿਤਿਹਪਾਰਸੇ॥ ਸੋਚੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕ
ਦਿਪਛੋਨੇਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਪਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੇਹ
ਰਿਕੋਕਬਹੂਨਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਗਨਿਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨ
ਰਾਖਹੁਥਿਰਦੁਤਾਰਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩॥ ੩॥ ਏਰੀਮਹਲਾ॥ ੮॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਸ
ਮਾਈ॥ ॥ ਉਗਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਨਹ ਕੰਦ

ਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤੂਠੈਕਉਸਾਚੁਜਾਨਕੈਤਾ ੧੫੮
ਸਿਉਰਚਿਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੁ
ਹੋਤਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤ
ਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩॥੪॥ਤਿਲੰਗ
ਮਹਲਾ॥੮॥ਕਾਫੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਲੈਨਿਸਿਦਿਨਿਮੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅ
ਉਧਬਿਹਾਤੁਹੈਛੁਦੈਘਟਜਿਉਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁ
ਨਕਾਹਿਨਗਾਵਹੀਮੂਰਖਅਗਿਆਨਾ॥ਸੂਠੇਲਾਲਚਿਲਾ
ਗਿਕੈਨਹਿਮਰਨੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਅਜਪੂਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਹੀਜੋ
ਭਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹਨਾਨਕਤਿਹਰੁਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦਪਾਵੈ

੨॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੨॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗ ਲੇਹੁ॥
ਕਹਾ ਗਾਫੁਲ ਸੋਇਆ॥ ਜੋਤ ਨਉ ਪਜਿਆ ਸੰਗੀ ਸੋਭੀ ਸਿ
ਗਨ ਹੋਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ
ਸਿਉ ਕੀਨਾ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੇਦੀ
ਨਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤ ਲਾਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ॥ ੨॥ ੨॥
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੨॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ ਗਾਇਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ
ਹੈ ਤੇਰੇ॥ ਅਉਸਰ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੇ॥ ੧॥
ਰਹਉ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਬਧਨ ਗਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ॥
ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀਸਭੁ ਭਇਓ ਪਗਾਇਓ॥ ਜਾਨ ਬੂ
ਝਕੈ ਬਾਵਰੈ ਤੈ ਕਾਨੁ ਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਾਨਕ

ਨਾਗਰਬੁਨਿਵਰਿਓ॥੧॥ਜਿਹਥਿਧਿਗਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨੁ
 ਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਪ੍ਰਕਾਰਿਕੈਗਹਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੨॥੩॥
 ੩॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੮ੀ॥

੧੬।ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਪਦੇ॥੧॥ਦੁਖਹਰਤਾਰਿਨਾਮਪਛਾਨੇ॥ਅਜਾਲਮਲੁਗ
 ਨਕਾਜਿਹਸਿਮਗਤਿਮੁਕਤਿਭਏਜੀਅਜਾਨੇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
 ਗਜਕੀੜਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮਹਿਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੇ॥ਨਾਰ
 ਦਕਹਤਸੁਨਤਧੁਅਥਾਰਿਕਭੁਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੇ॥੧॥॥
 ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਓਜਗਤਿਜਾਹਿਐਰਾਨੇ॥
 ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਿਰਛਕਹਥਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੇ॥
 ॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੮॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾ

ਵਖ ਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾਨ ਹ ਚੂਕੈ ਗਰਦਿ ਹ ਭੇਦ
 ਬਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾ ਭੁਇਓ ਤੀਰਥ ਬਤ ਕੀ ਏਰਾਮ
 ਸਗਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਜੋਗ ਜੀਨਿ ਹ ਫਲਤਿ ਹ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
 ਜ ਸੁਬਿ ਸਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੇ ਨ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ॥ ੮॥ ਜਾਮੇ
 ਭਜਨੁ ਗਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਹ ਨ ਰਜਨ ਮਾਮਕਾਰ ਬਖੋਇਅੰ
 ਯਹ ਗਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬਤ ਫੁ
 ਨਿ ਗਾਖੈ ਨਹ ਮਨੁ ਆਬਸਿ ਜਾ ਕੋ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਧਰਮ ਤਾਹਿ ਤੁ
 ਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੇਯਾ ਕਉ॥ ੧॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਹਿ ਜਲ ਮ
 ਹਿ ਗਾਖਿਓ ਭੇਦੇ ਨਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਵ ਨ

ਉਭਗਤਿਯੀਨਜੋਪਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੇਮਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵ
ਤਗਰਯਹਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰਗਰੂਆ
ਜੋਪੁਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥੪॥੦॥ਗਗਰਾਮਕਲੀਮ
ਹਲਾ॥੫॥

੧੬੯

੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਪਦੇ॥ਰੇਮ
ਨਓਟਲੇਹੁਰਿਨਾਮਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪ
ਵਾਹਿਪਦਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜ
ਨਕਉਜਾਨਉਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾ
ਪਖੇਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ਅਜਾਮਲੁਕਉਮ
ਤਿਕਾਲਮੇ॥ਨਗਦਿਨਸੁਧਿਆਈ॥ਜਾਗਤਿਕਉਜੋਗੀ
ਬਾਛਤਿਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ॥੨॥ਨਹਨਿਗੁਨ

ਨਾਨਕਿ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਧਰਮੁ ਕਉ ਨੁਗਜਿ ਕੀ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖੇ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ
ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ਸਾਧੋ ਕਉ ਨੁਗਤਿ ਅਭਿਕੀ ਜੈ ॥ ਜਾਤੇ
ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਉ ਰਹਿ ਰਹਿ ਓਹੈ ਬੂਝੈ ਨਾਨਕ ਛੁਗਿਅ
ਨਾ ॥ ਕਉ ਨੁਨਾ ਮੁਜਗ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ੧
॥ ਭਏ ਦਇਆ ਲਕਿ ਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਦਿਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ
॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੇ ਤਿਹ ਕੀ ਦੇਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਈ ॥
੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਗਨਿ ਸਬਾ ਸੁਰ ਮੇਲਿ ਮਖ ਦੇ ਕਉ ਰਪਾਰੈ ॥ ਗ
ਜ ਕੇ ਤਾ ਸੁਮਿਦੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹਿ ਅਪਨੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜੁਸ
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਹ ਦਿਨ ਸੁਪਿਲੇ ਰਿਓਗ

ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਥਾਸੁਗਬਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ ੧੬੨
੧॥ਗਹਾਉ॥ਤਰਨਪੋਥਿਖਿਅਨਸਿਉਖੇਇਓਥਾਲਪਨੁ
ਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਭੁਇਓਅਜਪੂਨਹੀਸਮਝੈਕਉ
ਨੁਕਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁ
ਰਸੈਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈ
ਨਮਖਨਤਾਕੋਗਾਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰ
ਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿਤਾਮਨਿਹੋ
ਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥੪॥੩॥ਮਾ॥ਗਗਮਾਰੂਮ
ਹਲਾ॥੬॥

੧ ਓ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸ
ਸੁਖਦਾਈ॥ਜਾਕਉਸਿਮਰਿਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਗ

ਨਕਾਹੁ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਗਜ ਸਭਾ
ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਮਸੁ ਧਿਆਈ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖ ਰਹਿ ਓਕਰੁ ਨਾ ਮੇਅ
ਪਨੀ ਪੇਜ ਬਢਾਈ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾ
ਇਓ ਤਾ ਕੋ ਭੁਇਓ ਸਹਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਇ ਹੀ ਭਰੋ ਸੈ
ਗਹੀ ਆਨ ਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ॥੬॥ ਅ
ਬ ਮੇਕ ਹਾਕਰ ਉਰੀ ਮਾਈ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਸੁਭਿ ਧਿਅ
ਨਿਸਿਉ ਖੋਇ ਆਸਿ ਮਰਿਓ ਨਹਿ ਕਨਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗੁਰੇ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ
॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾਸੈ ਕਟ ਮੇਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ॥੧॥
ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੋਭਈ ਪਗਾਈ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੇਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨਗਾ

੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੮॥ ਆਈ ਮੇਮਨ ਕੋ ਮਾਨ ਨ ਤਿਆ
ਗਿਓ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇ ਓਰਾ ਮਕੁ ਜਨਿ
ਹੀਲਾ ਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰਿ ਉਪ
ਰਿਤ ਬਸੈ ਵਤ ਤੈ ਜਾ ਗਿਓ ॥ ਕਹਾਹੈ ਤਾਮ ਬਕੈ ਪਛੁਟਤ ਨਾ
ਹਨਿ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿਤਾਉ ਪਜੀ ਘਟ ਮੇਜ ਬਗੁਰ
ਚਰਨ ਨ ਅਨਗਿਓ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨ ਕਤ ਬਹੁ ਆ
ਜੈ ਪੁਰੁ ਜਸ ਮੇ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥੩॥੪॥ ੬॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰ
ਤੁਹਿ ਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ॥੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਯਾਏ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਯਾ ਭੀ ਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ
ਤੁਹੈ ਸਾਚੈ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ

ਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀ ਦੇਖਿਕਹਾਮੇਡਾਨੇ। ਸੰਗਿਤਿਹਾਰੈਕਛੂ
ਨਚਾਲੈਤਹਿਕਹਾਲਪਟਾਨੇ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਉਪ
ਰਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਮਾਨੇ। ਜਨਨਾਨਕਸਰਹੀਮੇਪੂਰ
ਨਦੇਕਪਰਖਭਗਵਾਨੇ॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥੯॥ ਪ
ਪੀਯੀਮੇਮੇਕਾਮੁਬਸਾਇ। ਮਨੁਚੰਚਲੁਯਾਤੇਗਹਿਓਨ
ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੀਨਿਆਸਾਸ
ਰਹੀਪਰਿਭਾਰੀਇਹਫਾਸਾ॥੧॥ ਜਿਹਜਿਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮ
ਰਿ। ਤੇਭੁਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਗ॥੨॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰ
ਨਾਇ॥੯॥ ਜੋਨਾਮਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯
ਮਾਈਮੇਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ। ਮਨੁਮੇਰੋਧਾਵਨੁਤੇਛੂਟੁ
ਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾ

ਗੀਉਪਜਿਓਨਿਗਮਲਗਿਆਨਾਲੋਕੁਮੇਹਏਹਪਰਸਨਸਾਕੈ ੧੬੪
ਗਹੀਕੁਗਤਿਕੁਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੀਸਾਚੂਕਾਰ
ਤਨੁਨਾਮਜਬਪਾਇਆਤਿਸਨਾਸਕਲਾਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨੀ
ਜਸੁਖਮਾਇਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉਹੋਤਵਾਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਪਿਸੇਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਕੀ
ਸਿਪੈਕਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਬਸੀਤੁਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮ ॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾ
ਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹਜਗੁਪੁਏਕਾਪਹਾਗਾਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਆ
ਹਿਬਿਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸਿਪਤਿਗੋਹਾਕਛੁਸੀਗਿਨਚਾਣੈਸਮ
ਏਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕਕੁਗਤਿਨਾਰਾਇਣਹੋਇਸੀਗਿ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭ
ਵੈਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਬਸੀਤੁਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾਭੂਲਿਓ

ਰੇ ਝੂ ਫੇਲੋ ਭਲਾਗਾ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿ ਓ ਨਾਹ ਨਿਅ ਜਹੁ ਜਾਗਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁ ਪਨੈ ਕੈ ਇਹ ਜਗੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸੈਛਿ ਨ ਮੇ
ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧॥ ਸੰਗ ਤੇ ਰੇਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਥਾਸੁ
ਰਭੁ ਜੁਤਾਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨॥ ਬਾਗ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩॥ ੫॥ ੫॥ ੧॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਸਾਰੰ ਗਮਹਲਾ ੨੧ ॥ ਗੁਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥
ਕਾਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥
ਤਨੁ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੈ ਕਹਾਤਾ ਹਿਲ ਪਦਾ ਹੀ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਭਾ

ਛਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪ ੧੬੫
ਨਾਰੈ ਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੮॥ ਕਹਾਮਨ
ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ॥ ਅਜਗਮੈ ਕੋ ਉਰਹ ਨੁਪ
ਵੈਦਿਕਾ ਵੈਦਿਕ ਜਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕੋਤ ਨੁਪ ਨੁਸੰਪ
ਤਿਕਾਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਾਗਾਹੀ॥ ਜੋਦੀ ਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿ
ਨਾ ਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰਕੀ ਛਾਹੀ॥ ੧॥ ਤਜਿਆ ਭਿਮਾਨ ਸਗਇ
ਸੰਤ ਨਗਹੁ ਮੁਕਤ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰ
ਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖ ਸੁਪ ਨੇਭੀ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
ਹਲਾ ੮॥ ਕਹੁ ਨਰਾਮ ਪੰਨ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਅ
ਓ ਬਿਖਿਆ ਗਸਿਰ ਚਿਓ ਰਾਮ ਸਗਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ੧॥
ਐਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪ ਨੇਦੇ ਬਿਕਰਾ ਲੋਭ

ਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈਰ ਹਨੁ ਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ॥ ੧॥
ਮਿਥਿਅਤ ਨੁਸਾਰੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਥੀਯਾਵੈ
॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸੋ ਉਜਗਮੁ ਕਤਾਰਾ ਮਭੁਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥
॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੮॥ ਮਨ ਕਰ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ
ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆ ਸਕਤਿ ਰਹਿਓ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਕੀ
ਨੈਅਪਨੋ ਭਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ
ਨਹਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰਦਾਰਾਲ ਪਟਾਇਓ॥ ਪਗਨਿਦਿ ਆਕਾਰ
ਨਿਬਹੁ ਧਾਵਤੁ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਹਾਕਹ
ਓ ਮੇਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ॥ ਕਾ
ਨਨਕ ਸਭੁ ਅਉਗਨ ਮੇਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁਸਰਨਾਇਓ॥ ੨॥
॥ ੪॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਜ
ਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ॥ ਮਨਰਾਮ ਸਿਮਰ ਰਾਮ ਸਿਮਰ
ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗਿ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭੂ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੇ ਸਭੁ
ਸਾਜੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਕਾਹੇ ਪ
ਰ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤ ਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥ ੧
॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨ ਸਿਜੈ ਹੋ ਤੇਰੇ ਗਾਤਾ ॥ ਛਿਨ
ਛਿਨ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈ ਸੇਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥
ਜੈ ਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਜਨਮੁ
ਭਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ

ਗਵਾਰਾ। ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰ ਸਮਗਾਤਾ ਹੈ॥੧॥
॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਲ ਕਰਮ ਡਾਰ ਦੇਹ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਨ ਮੁਲੇਹਾ॥
ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇ ਗੇਇ ਹੈ ਏਕ ਜਾਤੁ ਹੈ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿ
ਖਲਿ ਉਬਿਸਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀ ਏਧਾਰ ਨਾਨਕ ਜਨਕ ਹਿ
ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਅਉਸਰ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ॥੨॥ ੨॥ ਜੈ ਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲ
ਦੀ॥ ਰੇ ਮਨਕ ਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੇਰਾ
ਮਨਾ ਮੁਸੋਤ ਉਨ ਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨੁ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਨ ਸਿਉ ਅ
ਤਿਲੁ ਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ਨ ਫੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜ
ਨ ਮੁਲੀ ਨ ਸਿਮਰਨੁ ਨ ਹਨਿ ਮਖ ਕੀਨਾ॥ ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ
ਦੀਨ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗੁ ਪਸਾਰਿ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਹਿ ਕਿਉ ਮੁਗ

ਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ ੯॥੧੬॥
ਬੀਤਜੈਪੈਬੀਤਜੈਪੈਜਨਮੁਅਕਾਜਰੇ॥ਨਿਸਦਿਨਸੁਨਕੈ
ਪੁਰਾਨਾਸਮਸੁਤਨਹਰੇਅਜਾਨਾ॥ਕਾਲਤਉਪਹੂਚਿਓਆ
ਨਿਕਹਾਜੈਪੈਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਥਿਰੁਜੋਮਾਨਿਓਦੇ
ਹਸੇਤਉਤੇਰਉਹੋਇਪੈਖੇਹਾ॥ਕਿਉਨਹਰਿਕੋਨਮੁਲੇਹਮੂਰ
ਖਨਿਲਾਜਰੇ॥੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨ
ਕੋਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਇਹਬਖਾਨਜਗਮੇਬਿਗਾਜਰੇ॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੯॥
ਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅਕਾਰਬਕੀਨਾ॥ਕਹੁਨ
ਰਿਭਜਮਨਜਿਹਥਿਧਿਜਲੁਕਉਮੀਨਾ॥੧॥ਬਿਖਿਆ

ਨਸਿਉਕਾਰੇਗਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭੁਜੁ
ਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਰਨਾਪੋਇਓਹੀਗਇ
ਓਲੀਓਜਗਤਨੁਜੀਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭੁਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉ
ਧਜਾਤੁਹੈਬੀਤਾ॥ ੩॥ ਥਿਰਧਭਇਓਸੁਝੈਨਹੀਕਾਲਪਹੁ
ਚਿਓਆਨਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੇਭਗਵਾਨਾ॥
੪॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਜਿਨਿਮਪਨੀਕਰਿਮਾਨਾ॥ ਇ
ਨਮੈਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਿ॥ ੫॥ ਪਤਿਤਉਧ
ਰਨਭੈਹਰਨਿਹਰਿਅਨਾਥਕੇਨਾਥਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀ
ਐਸਦਾਥਸਤੁਤਮਸਾਥਾ॥ ੬॥ ਤਨੁਧਨੁਜਿਹਤੋਕਉਦੀ
ਓਤਾਸਿਉਨੇਹਨਕੀਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਿ
ਡੋਲਤਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੇਸੁਖਦੀਓਅਗੁਜਿ

ਕੇਧਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹਿਨਗਾਮਾ॥੮॥
ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮੁਹੈਦੂਸਰਨਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇ
ਮਨਾਤਿਹਿਸਿਮਰਤਿਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿ
ਪਾਈਐਤਿਹਿਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਅਉ
ਧਘਟਤਹੈਨੀਤਾ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁਗਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰ
ਸੁਜਾਨਾ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿਮੇਮਾਨਾ॥੧੧॥
ਘਟਿਘਟਿਮੇਹਰਿਜੂਥਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪ੍ਰਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖਦੁਖਜਿ
ਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾ
ਮੁਗਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧੩॥ਉਸਤਤਿਨਿਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਕੀ
ਤੇਹਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈ

ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ੪॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ॥ ੧੫॥ ਭੈ ਕਾ
ਹੂਕ ਉਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਨ ਤਾਨਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ
ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੈ ਖਬੈ ਰਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮ
ਨਾਤਿ ਹਨਰ ਮਾਥੈ ਰਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤ
ਜੀ ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾਤਿ ਹਿ
ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕ
ਰਤਾਰਾ ਮਪਛਾਨਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਗੁਇ ਹਮਨ ਸਾ
ਚੀ ਮਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਵਰਮਾਤਿ ਹਨ ਕਲਿ ਮੇਹ ਹਿ
ਨਾਮਾ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਜੈ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਇ ਤਿਹਿ

੨੦॥ ਜਿਹ ਬਾਗੁ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁ ਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ੧੬੮
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ ਨ ਰੇ ਮਨਾਪਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮੁ॥ ੨੧॥ ਜੇਪੁ
ਨੀਮ ਮਤਾਤ ਜੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤ
ਰੈ ਅਉਰ ਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰੁ॥ ੨॥ ੨॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨ
ਅੰਧੇ ਸੇ ਜਗਤਿ ਕਉ ਜਾਨਿ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਿ॥ ੨॥ ੩॥ ਨਿਸਦਿ ਨਿਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਭੋਲਤ ਨੀਤਾ॥ ਕੋਟਿ ਨਿਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਨਾਗਇ ਨ ਜਿਹ ਚੀ
ਤਿ॥ ੨॥ ੪॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਢ ਬੁਢਾਉ ਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤਾ॥ ਜ
ਗਰਚ ਨਾਤੈ ਸੇਰ ਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ ਨ ਮੀਤਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਰਤਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧਾ॥ ੨॥ ੬॥ ਜਿਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾ

ਪੈਸਦਾਸਗਨਿਰਾਮਕੀਲੇਯਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਦਰਲ
ਭੁਮਾਨੁਖਦੇਯਾ॥੨॥੧॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੂਰਖ
ਲੋਗਅਜਾਨਾਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨੁਬਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਸਿਰਾਨਾ॥੨॥੮॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਨਿਸਦਿਨਿਭੁਜੇਹੂਪਰਾਮ
ਤਿਹਜਾਨਾਹਰਿਜਨੁਹਰਿਅੰਤਰਿਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾ
ਨਾ॥੨॥੯॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਫਧਿਗਹਿਓਬਿਸਰਿਓਗੋ
ਬਿੰਦਨਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇ
ਕਾਮਾ॥੩॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਗਾਮਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੋਅੰ
ਧਾਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਨੁਬਿਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧਾ॥
੩॥੧॥ਸੁਖਮੇਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੇਸੰਗਿਨਕੋਇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩॥

ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਦਿਓਨਜਮਕੋਤਾਸਾਕ
ਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਵਹਿਬਾਸਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਜ
ਤਨਬਹੁਤਮੇਕਰਿਗਹਿਓਮਿਦਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨਾਦੁਰਮਤਿ
ਸਿਉਨਾਨਕਫੁਓਗਖਿਲੇਹੁਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਾਲਜੁ
ਆਨੀਅਰੁਬਿਰਧਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਭਜੁਨੁਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨਾ॥ ੩॥ ੫॥ ਕਰੋਹੁਤੋ
ਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੁਧਾ॥ ਨਾਨਕਸਮਿਓਗਮਿਗਇ
ਓਅਬਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਮਨਮਾਇਆਮੇਰਮਿ
ਗਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾ
ਰੋਤਨਾਹਿਨੀਤਾ॥ ੩॥ ੭॥ ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਗਅਉ
ਅਉਰੈਕਈ॥ ਚਿਤਵਤਗਹਿਓਠਗਉਗਨਾਨਕਫਾ

ਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩॥੮॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖ
ਕੇਕੀਓਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਕੁਵੈਸੇ
ਹੋਇ॥੩੮॥ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾ
ਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰੁਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮਾ॥੪੦
॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨਾ॥ਇਨਮੇਕ
ਛੁਤੈਰੋਨਹੀਨਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਾ॥੪੧॥ਗਰਬਕਰਤੁਹੈ
ਦੋਹਕੋਥਿਨਸੈਛਿਨਮੇਮੀਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁ
ਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਜਗੁਜੀਤਿ॥੪੨॥ਜਿਹਪਾਇਸਿ
ਮਰਨਿਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਖਕਤਾਜਾਨਾ॥ਤਿਹਨਰਹਰਿਅੰ
ਤਰਨਹੀਨਨਕਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੪੩॥ਏਕਕੁਗੜ੍ਹ
ਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਹਿਮਨਾ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰਾ

ਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨਾ॥੪॥੪॥ਸੁਆਮੀਕੋਗਿਹੁਜਿਉ ੧੧੧
ਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤਾ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿ
ਕੁਜਉਇਕਮਨਹੁਇਕਚਿਤਾ॥੪॥੫॥ਤੀਰਬਬਰਤ
ਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨਮੇਧਰੇਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਛਲ
ਜਾਤਤਿਹਿਜਿਉਕੰਢਗਇਸਨਾਨੁ॥੪॥੬॥ਸਿਰੁਕੀਪਿ
ਓਪਗਿਡਗਮਗੈਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹ
ਬਿਧਿਕੁਈਤਉਨਹਰਿਰਸਲੀਨਾ॥੪॥੭॥ਨਿਜਕਰਿ
ਦੇਖਿਓਜਗਤਮੇਕੋਕਾਹੂਕੋਨਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰੁਹਰਿਭ
ਗਤਿਹੈਤਿਹਿਰਾਖੇਮਨਮਾਹਿ॥੪॥੮॥ਜਗਰਚਨਾਸ
ਭੁਭੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਰੁਨਾਰਹੈਨਿ
ਲੂਕੀਭੀਤਾ॥੪॥੯॥ਰਾਮਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇ

ਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਸੁ
ਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਚਿਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀ ਅੰਯੋ ਅ
ਨਹੋ ਨੀ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋ
ਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜੇਉ ਪਨਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੇਆ ਜੁ ਕੇ ਕਾ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇਛਾ ਡਸ ਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ਪ
ਰਾ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬਲੁ ਛੁਟ ਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤ ਉ
ਪਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿਗੁਨ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾ
ਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਬੰਧੁ ਮੇਤੁ ਮਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥
੫ ॥ ੪ ॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭ ਤਨਿ ਗਏ ਕੋਉ ਨ ਨਿਬਰਿਓ ਸੁਖ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤ ਮੇਟੇ ਕਏ ਕਰ ਪਾਨਾ ਬ

ਨਮੁਰਹਿ ਸਸਾ ਸੁਗਹਿ ਓਗਹਿ ਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ਕਹੁ ਨਾਨ ੧੧੨
ਕਇਹ ਜਗਤ ਮੇਕਿ ਨ ਜਪਿ ਓਗੁਰਮੰਤੁ ॥੫॥ ੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਓਰਿ ਮੇਗਹਿ ਓਜਾ ਕੈ ਸਮਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕ
ਟ ਮਿਟੈ ਵਰਸਤਾ ਹਾਰੈ ਹੋਇ ॥੫॥ ੧॥

ਸਲੋਕੁ ਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰ ਨੀਰ ਸਨਾਊ ਪਰਿਗਮੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ
ਜਾਤ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇ ਹਾਰਿ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤ ਕਉ
ਹੋ ਜਪਿ ਓ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਕਬੀਰ ਭਗਮ ਗਕਿ
ਗਹਿ ਕਹਾ ਭੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੋ ਨਾਇ

ਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡੁਬਨੇਉ
ਪੋਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਪੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨ
ਹੀਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਏਕਾਮਾਪੁਜੋਜੀਵਤਮਿਰਤਕ
ਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥
ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੁਆਪਛੈਕੁਇਆਅਨੰਦਾ॥ਮੋਹਿ
ਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭਆਪਨਾਸੰਗੀਕੁਜਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸ
ਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਕੁਲੋਸਭਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿ
ਬੁਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਇ॥੭॥ਕਬੀਰਆਈਮੁਖੁਹਿ
ਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸਾ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿ
ਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੮॥ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀਅੈਜਿਹਮੁਖੈ
ਖਹੋਇ॥ਭਲੋਭਲੋਸਭਕੋਕਹੈਬਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਿ

ਕਬੀਰਗਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜਤਾਲੈਫਾਹੇ ੧੧੨
ਉਠਿਧਾਵਧੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕਬੀਰਚੰਦਨ
ਕਾਬਿਰਵਾਰੁਲਾਬੇਤ੍ਰਿਓਛਕਪਲਾਸ॥ਓਇਭੀਚੰਦਨਹੋਇ
ਰਹੇਥਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸ॥੧੧॥ਕਬੀਰਬਾਸੁਬਡਾਈਬੁਰਿ
ਆਇਉਮਤਰੂਥਨਕੋਇ॥ਚੰਦਨਕੋਨਿਕਟੈਥਸੈਬਾਸੁਸੁ
ਗੰਧਨਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉ
ਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਬਿ॥ਪਾਇਕੁਹਾਡਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਿ
ਅਪਨੇਹਾਬਿ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਰਿਓਕਉ
ਤਕਿਓਓਠਾਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਿਰਾਉਜਰੁਮੇਰੈਭਾ
ਏ॥੧੪॥ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਝੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀ
ਏ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿ

ਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋਅਪੁਨੇ
ਗਿਹਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਜੁਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥
੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਾ॥ਕੋ
ਨਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾ
ਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇ
ਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀ
ਪਵਨਵਹੈਹਿਵਧਾਰੁ॥ਜਿਨਿਬਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇ
ਆਅਵਗਥਿਲੋਵਨਿਹਾਰਿ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਆ
ਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕਕਬੀਰਾਨਮੁਸੈ
ਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਥਾਟਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖਨੁਏਹ
ਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤਾ॥ਜੋਚਿਤਿਰਾਖਹਿਏਕਾ

ਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨॥੧॥ਕਬੀਰਜਿਸਮਰਨੇਤੇਜ ੧੧੪
ਗੁਰੈਮੇਰੇਮਨਆਨੰਦਾ॥ਮਰਨੈਗੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰ
ਮਾਨੰਦਾ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗਾਂਠਿਨ
ਥੇਲਿ॥ਨਹੀਪਟਵੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹੁਕੁਨਹੀਮੋਲਿ॥
੨॥੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਕੁਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰ
ਰਿਤਰਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੈਕਾਮਾ॥੨॥੪॥ਕਬੀ
ਰਪ੍ਰੀਤਏਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਥੇਕੇ
ਸਕਰਿਭਾਵੈਘਰਿਮੰਡਾਇ॥੨॥੫॥ਕਬੀਰਜਗਕਾਂਜ
ਲਕੀਕੋਠਗੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਥਲਿਹਾਰੀਤਿਨ
ਸਿਪ੍ਰਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨॥੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾ
ਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਗੋਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨ

ਕੇਲਾਖਕਰੋਗਿ॥੨॥੧॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨਜਾਇਗਾਕਵਨੇ
ਮਾਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨ
ਗਾਇ॥੨॥੨॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭੀ
ਨਜਾਨਿਆਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨ
ਹੋਇ॥੨॥੩॥ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਰਲੰਭੁਹੈ
ਇਨਬਾਰੈਬਾਰਿ॥ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਗਰਿਬਹੁ
ਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰਿ॥੩॥੪॥ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰਤੁਤੈਰੇ
ਨਉਕਬੀਰੁ॥ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜ
ਜਹਿਸਰੀਰੁ॥੩॥੫॥ਕਬੀਰਝੰਖਨਝੰਖੀਐਤੁਮਰੇਕਹਿ
ਨਹੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਗੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਰਿ
੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੁਠਾਟਿਕੈਨਕੈ

ਮਕਸਉਟੀਸੋਸਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰ ੧੧੫
ਉਜਪਹਿਰਹਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਾਹਿ॥ ਏਕਸਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਥਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰਬੇ੩੦
ਜਰਜਗਾਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਗਾਹਰੂਏਹਰੂਏਤਰਿਗਏਰੂ
ਬੇਜਿਨਿਸਿਰਭਾਗ॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰਹਾਂਡਜਗੇਜਿਉਲਾਕ
ਰੀਕੇਸਜਗੇਜਿਉਘਾਸਾ॥ ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਵੇਖਿਕੈ
ਕੁਇਉਕਬੀਰਉਦਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀ
ਜੀਮੈਚਾਮਲਪਟੇਹਾਡਾ॥ ਹੇਵਰਉਪਰਛਤਤਰੇ
ਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਡਾ॥ ੩੭॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀ
ਮੈਉਚਾਵੇਖਿਅਵਾਸਾ॥ ਅਜੁਕਾਲਕੁਇਲੇਟਣ
ਜੀਮੈਘਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀ

ਐਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀ ਮੇ ਕੋਇ ॥ ਅੰਜਹੁ ਸੁਨਾ ਉਸ ਮੁੰਦੁ ਮ
ਹਿ ਕਿ ਅਜਾਨੁ ਉ ਕਿ ਅਹੋਇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬ
ਨ ਕੀਜੀ ਮੇ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ ਤਾਜਿ ਜਾ
ਹਿ ਗੋ ॥ ਜੇ ਉਕਾ ਚੁਗੀ ਕੂਏ ਅੰਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਗਲੂਟ ਨਾ ਪੈ
ਤਾ ਲੂਟ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੈ ਲੂਟਾ ॥ ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾ ਹਿ ਗੋ ਪ੍ਰ
ਨ ਜਾ ਹਿ ਗੋ ਛੂਟਾ ॥ ੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨ ਮਿਓ ਅ
ਪਨੇ ਪਾਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ ਪਾਂਚ ਉਲਾਰਿ ਕਾਜਾਰ ਕੈ ਹਰੇ ॥
ਮਾਲਿ ਵਲਾਗਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕੋ ਪੈਲਰ ਕਾ ਬੇਚਣੀ ਲਾਰਿ ਕੈ ਬੇਚੈ
ਕੋਇ ॥ ਸਾਣਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸੋ ਹਰਿ ਸੀ ਗਿ ਬਨ ਜੁ ਕਰੇਇ ॥
੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਏਹ ਚੇਤਾ ਵਨੀਸ਼ ਤੁਸਾ ਹਿ ਸਾਰ ਹਿ ਜਾਇ
ਛੁਡੋ ਗਜੁ ਭੁਗਈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਣੁ ਲੈਖਾ ਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਮੇਜਾਨਿਓਪੜਿਥੋਭਲੋਪੜਿਥੋਸਿਉਭਲਜੋਗਾਭ ੧੭੬
ਗਤਿਨਛੋਰਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿਦਉਲੋਗਾ॥੪੫॥ਕ
ਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿਦੈਥਪੜਾਜਿਹਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆ
ਨਾ॥ਰਾਮਕਬੀਰਗਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੈਸਭੁਕਾਮੁ॥
੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸਲਾਗੀ
ਆਗਿਆਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਆਚਨ
ਲਾਗੀ॥੪੭॥ਕਬੀਰਖਿੰਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾ
ਪਰਫੂਟਮਫੂਟਾਜੋਗੀਥਪੜਾਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰ
ਹੀਥਿਭੂਤਿ॥੪੮॥ਕਬੀਰਬੈਰੋਜਲਿਮਾਛੁਲੀਝੀ
ਜਮੇਲਿਓਜਾਲੁ॥ਇਹਟੋਪਨੈਨਛੂਟਸਹਿਫਿਰਿ
ਰਮੁੰਦਸਮਾਲਿ॥੪੯॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦਨਛੋ

ਗੀਅੇਜਉਅਤਿਖਾਰੋਹੋਇੰ॥ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਛੁਛਤੇ
ਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੫੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸਾਏਬਹਿ
ਗਏਬਾਂਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀ
ਕਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨਉਕੀਕੁ
ਕਰਿਭਲੀਸਾਕਤਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿ
ਨਾਮਜਸੁਓਹੁਪਾਪਥਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀ
ਰਹਰਣਾਵੂਥਲਾਇਹੁਹਰੀਆਗਤਾਲੁ॥ਲਾਖਾਮ
ਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਲੁ॥੫੩॥ਕਬੀ
ਰਗੀਗਾਤੀਰਜੁਘਰਿਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀ
ਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿ
ਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੁਇ

ਜੈਸਾਗੀਗਾਨੀਗਾਪਾਛੈਲਾਗੇਹਰਿਛਿਰੈਕਹਤਕ ੧੧੧
ਬੀਰਕਬੀਗਾ॥੫੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪਿਅਗੀਚੂੰ
ਨਾਉਜਲਗਾਇ॥ਗਾਮਸਨੇਹੀਤਉਮਿਲੈਦੋਨਉਬ
ਰਨਗਵਾਇ॥੫੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹਰੇ
ਚੁਨਚਿਹਨਨਗਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਦਿਹਪੀਤਿਕਉ
ਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨੁਕੁਲਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀਰਮੁਕ
ਤਿਵੁਆਰਾਸੰਕਰਾਗਾਈਦਸਵੇਗਾਇ॥ਮਨੁਤਉ
ਮੇਗਲੁਹੋਇਹਹਿਓਨਿਕਸੇਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥੫੮॥
ਕਬੀਰਮੇਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਫਾਕਰੇਪਸਾ
ਮੁਕਤਿਵੁਆਰਾਮੇਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾ
੫੯॥ਕਬੀਰਨਾਮੁਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਗੀਨ

ਮਾਹਿਘਗੁਨੀਗਾਉ। ਅਤੁਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ।
੬੦॥ ਕਈਰਮਾਹਿਮਰੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾਮ
ਤਿਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰਿ॥੬੧॥ ਕਈਰਨਾਹ
ਮਕੀਅੰਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਗਾ। ਕਿਅਜਾਨਉਕਿ
ਛਹਰਿਕੀਆਉਇਉਕਈਰਕਈਗਾ॥੬੨॥ ਕਈਰਸੁਪਨੈ
ਹੁੰਬਰਨ੍ਹਾਉਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈਗੰਮੁ॥ ਤਾਂਕੇਪਗਕੀਪਾਹ
ਨੀਮੇਰੇਤਨਕੇਚਾਂਮੁ॥੬੩॥ ਕਈਰਮਾਹੀਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸ
ਰਾਖਿਓਨਾਉ। ਚਾਰਿਦਿਹਸਕੇਪਾਹਨੇਬਡੁਬਡੁਰੁਪਹਿਠਾਉ।
੬੪॥ ਕਈਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਪਾਲਿਅਮਾਪਪੀਸਾਇਪ
ਸਾਇ। ਤੈਸਹਿਬਾਤਨਪੂਛੀਮੇਕਬਹੁਨਿਲਾਣੀਪਾਉ॥੬੫॥
ਕਈਰਜਿਹਦਰਮਾਵਤਜਾਤਮਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੈਉ

ਰੁਕੈ ਸੇਛੋ ਡੀ ਅੰਜੋ ਦਰੁ ਅੰਸਾ ਹੋਇ ॥ ੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ੧੭੮
ਰੂਥਾ ਥਾਪੇ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਬੁਝਕਿ ॥ ਜਬ ਦੇ
ਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾਤ ਬਉਤ ਰਿਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥
੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਕਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ
ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦ ਨੁਪਰ ਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੀਧਤ ਹਜਾ
ਇ ॥ ੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸ
ਕੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕ ਕਬੀਰਾ ਨਾਮੁ ਆਜਿ ਹਨ ਹੀਰੋ ਵਨਹ
ਰੁ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ
ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾਂਉ ਹੁਚਰੈ ਬਹੋਰਿ ॥
੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨਾ ॥
ਤੇਤੇ ਕਿਆ ਡੂੰਘਾ ਨ ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧ ਉਰਾਲੀਨਾ ॥

੧੧॥ ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੇ ਚੂਸੀ ਮੇਗੁ ਨ ਕਉ ਮਰੀ ਮੇ
ਰੇਇ॥ ਅਵਗੁਨੀਆ ਰੈ ਮਾਨ ਸੈ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿ ਹੈ ਕੋਇ॥
੧੨॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀਆ ਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈ ਹੈ ਟੂ
ਟਿ॥ ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੇ ਅਧਮਾਂ ਝਲੀ ਜਹਿ ਗੇਲੂ
ਟਿ॥ ੧੩॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਉ॥
ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀ ਜਹ ਖਿਚੈ ਤਹ ਜਾਉ॥ ੧੪॥ ਕਬੀਰ
ਜਪਨੀ ਕਾ ਠਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ੧੫॥ ਕਬੀਰ
ਭਿਰਹੁ ਭੁਜੰਗ ਮੁਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤਰ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਰਾਮ ਬਿ
ਓਗੀ ਨਾਂ ਜੀ ਮੇ ਜੀ ਮੇ ਤਬ ਉਗਹੋਇ॥ ੧੬॥ ਕਬੀਰ
ਰਪ ਰਸ ਚੰਦ ਨੈ ਤਿਨ ਹੋਏ ਕਸੁਰੀ ਧਾ॥ ਤਿਹ ਮਿ

ਉਤਮ ਕੁਟੁਮੇ ਲੋਕਾਠਿ ਰੰਗੀਧਾ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜਮਕਾ
ਠੇਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ
ਮੋਹਿ ਮਿਲਿ ਓਤਿ ਨਿਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੧੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤ
ਉਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਕਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੧੯॥
ਕਬੀਰ ਨੈਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨ
ਦੀਨਾ ਵਸੰ ਜੋਗ ਜਿਉ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਿਲਿ ਪੈਆਇ ॥੨੦॥
ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸਕਰਉ ਕਸਮ ਕਰਉ
ਬਨਗਾਇ ॥ ਬਸੁ ਪਾਕ ਗਵਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿ
ਨ ਨ ਜਾਇ ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ
ਰਹੈ ਬਸੈ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਡ

ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਮੇ ਸਾ ਕੇ
ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਇ ॥ ਪੰਚ ਉਲਰਿ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ
ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਮੇ ਸਾ ਕੇ ਨਹੀ ਇਹ ਤ
ਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾਲੇ ਗੁਨ ਜਾਨਹੀ ਰਹਿ ਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂ
ਕਿ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀ
ਰਾਮ ਸਾਨਾ ॥ ਲੋਗੁ ਸਥਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਆ ਹਮ ਤੁਮ
ਕਾ ਮਨਿ ਦਾਨਾ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪਖੀ ਕੁਇ ਓ ਉਡਿ ਉ
ਡਿ ਵਹਿ ਸਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈ ਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋਫ
ਲੁਖਾਇ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕ ਉਖੋ ਜਤੇ ਪਾਇ ਓ ਸੋਈ
ਠਉਰਾ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੇ ਤੂੰ ਭਇਆ ਜਾ ਕ ਉਕਹਤਾ
ਉਰਾ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰ ਉਕੁ ਸੰਗ ਕੀ ਕੇਵੇ

੧੮੦
ਟਿਜੁਥੇਰਿ॥ ਓਹੁ ਭੂਲੈ ਓਹੁ ਚੀਰੀ ਮੇਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋ
ਰਿ॥ ੨੨॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰਖਰਾਈ ਸਿਰਚਰੈ ਚਲਿਓਚਾ
ਹੈ ਬਾਟਾ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਗਹਿ ਨ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ
ਘਾਟਾ॥ ੨੩॥ ਕਬੀਰ ਬਨਕੀ ਦਾ ਪੀਲਾ ਕਰੀ
ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉਲੁ ਹਾਰਿ ਕੈ
ਜਾਹਉ ਦੂਜੀ ਬਾਰ॥ ੨੪॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤ ਦੁ
ਇ ਮੁਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤ ਹਚਾਰਿ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤ ਹਛੁਹ
ਮੁਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਗਾਰਿ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰ ਦੋਖਿ
ਦੋਖਿ ਜਗੁ ਢੁਢਿ ਆਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠੋਗੁ॥ ਜਿਨਿਹ
ਕਾਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਗੁ॥ ੨੬॥
ਰਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਮੇਸਾ ਪੁਕੀ ਅਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾ

ਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾ ਹੁ॥
੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗਮਹਿ ਚੇਤਿ ਓ ਜਾਨਿ ਕੇ ਜਗ
ਮਹਿ ਰਹਿ ਓ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ
ਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇ ਆਇ॥ ੯੪॥ ਕਬੀਰ ਆਸਾ
ਕਰੀ ਐ ਗਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਨਰਕਿ ਪ
ਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸੁ॥ ੯੫॥ ਕਬੀ
ਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਕੀਏ ਕੇ ਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ॥ ਚਾ
ਲੇ ਬੇਹਰਿ ਮਿਲ ਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿ ਉਚੀਤੁ॥
੯੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰ ਨ ਬਪੁਰਾ ਕਿ ਆਕਰੈ ਜਉਰਾ
ਮਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਪਰ
ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ॥ ੯੭॥ ਕਬੀਰ

ਗੁਰਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥ਗਸਿ ੧੮੧
ਬਿਗਨੀਗਖਤੇਖਾਲਾਪਰਿਕਾਖੇਤੁ॥ਦੀਦਾਕ
ਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥
ਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਇਹੋਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥ਦੀ
ਦਾ॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨਦਿਨਵੁਨਾਹੇ
ਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧
੦॥੦॥ਕਬੀਰਮੁਨੁਮੁੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕ
ਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਹਰਿਕੀਆਮੁੰਡਾਮੁੰਡਿਆ
ਜਾਇ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਗਮੁਨਛੋਡੀਮੇਤਨੁਪ
ਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੋਧਿਆ
ਹਿਨਾਮਸਮਾਉ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰ

ਤਬ ਜਾਵਤੇ ਦੂਟਿ ਗਈ ਸਭਤਾਗਾ ਜੀਤ ਬਿਚਾ
ਗਕਿਆਕ ਰੈਚਲੇ ਬਜਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬੀ
ਰਮਾਇ ਮੂੰਡ ਉਤਿ ਸੁਗਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਪਿ ਰੁਬੇਚੁ ਹੁਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀ ਏ ਬਹਾਇ ॥
੧੦੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀ ਏ ਗਥੇ ਤਲੇ ਦੁਗਾਇ ॥
ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੈ ਧਰਮ ਗਾਇ ॥
੧੦੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ
ਬਹੁਤ ਕਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਭਾਈ
ਗਹਿ ਆਨ ਬੰਧਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛਾਡਿ
ਕੈ ਗਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪ ਨਿਹੋਇ ਕੈ ਅੰਧੁ
ਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਧਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ

ਸਿਮਰਨਿ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਗਥੇ ਨਾਰਿ ਗਾਵਹੀ ਯੋਇ ਕੈ ੧੯੨
ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾ
ਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਰੀ ਉਪਰਿ
ਖੇਲ ਨਾਗਿ ਰੈਤ ਫਾਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ
ਮੁਖਿ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖੁ ਕਹੀ ਮੇਰਾ ਮਾਏ ਹੀ ਕਿਸ ਕੀ
ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗੋਗਾਮੁ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ
ਕੁਲ ਭੁਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ
ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਛਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ
ਬਾਹ ਨਸ ਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਨਾ ਫਹਰ ਗਇ ॥ ਇਮਾਸੁ
ਕੇ ਭਿਖਾ ਭੁਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥ ੧੧
ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿ ਓਮਾ ਵਲ ਕੰਧ ਚਢਾ

ਇਕੋਈ ਕਾਪੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਰੁ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥ ੧੧
੩ ॥ ਮਾਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀ ਬਰੈ ਅਧਾਨਿ ਕਸਿ ਓਆਇ ॥ ਜੇ
ਤਿਥਿ ਨ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲਾਘੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥
ਬੁਝਾਈ ਸੁਕ ਬੀਰ ਕਾ ਉਪਜਿ ਓਪੁਤ ਕਮਾਲਾ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਘਰਿ ਲੇਆ ਫਾਮਾਲਾ ॥ ੧੧੫ ॥
ਕਬੀਰ ਸਾਪੁ ਕਉ ਮਿਲ ਨੇ ਜਾਈ ਮੇਸਾ ਬਿਨਲੀ ਜੈ
ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨਦੀ ਜੀ ਮੇਆ ਗੈ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ
੧੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਬਾਧਿ ਓਜਿ ਹਜੇ ਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤਿ
ਬੰਧੁ ਕਬੀਰਾ ਜੈ ਹਰਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾ
ਨਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀ ਸੁਉਰਿ ਓਤ ਨੁਗਾ ਤਿ
ਸੋਝਾਈ ਸੋਨਾਂ ਹਿਅ ਜਪੁ ਜੀ ਉਨ ਛੋਰੁ ਦੀਰ

ਨੈਨਾਹ॥ ੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ਉਤੁ ਝਕ ਉਸੁ ੧੮੩
ਵਨਸੁ ਨ ਉਤੁ ਅਨਾਉ॥ ਬੈਨ ਉਚਰ ਉਤੁ ਅਨਾਮ ਜੀ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਭਾਉ॥ ੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ
ਨਰ ਕਤੇ ਮੇਰ ਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਕੀ ਮਉ ਜਮ ਹਿਰਾਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਇ॥ ੧੨੦
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉ ਜਕੋ ਕਹਿ ਕੈ ਸੇਉ ਨਮਾਨਾ॥ ਕ
ਹਿ ਬੇਕ ਉਸੇ ਭਾਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨ॥ ੧੨੧॥ ਕ
ਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹ ਉਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀ ਆਇ॥
ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ ਤੈ ਸਾਉ ਹੀ ਰਹਉ ਹਰਿ ਖਿਗੁ ਨ ਗਾਇ॥
੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾ ਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿ
ਯੋ॥ ਜੈ ਸੇਬ ਚਰਹਿ ਕ੍ਰਿਜਮ ਨਮਾਇਆ ਮਮਤਾ

ਗੇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰ ਅੰਬਰੁ ਘਨ ਹਰੁ ਛਾਇਆ ਬ
ਗਿਭਰੇ ਸਰਤਾਲਾ॥ ਚਾੜਿ ਕਜਿ ਉਤਰ ਸਤਰੇ
ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲਾ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰ ਚਕਵੀਜ
ਉਨਿ ਸੁਬੀਛੁਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ॥ ਜੇਨ ਗਬਿ
ਛੁਰੈ ਗਮਸਿ ਉਨ ਦਿਨ ਮਿਲੈ ਨਗਤਿ॥੧੨੫॥ਕਬੀ
ਰ ਰੈਨਾਇ ਗਬਿਛੁਰੈ ਆਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖਮ ਝੁਰਿ॥ ਦੇਵਲ
ਦੇਵਲ ਪਾਹੜੀ ਦੇਸਹਿ ਉਗਵਤ ਸੁਰ॥੧੨੬॥ਕਬੀ
ਰ ਸੁਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ਰੇਇ ਭੈਦੁ ਖਾ॥ ਜਾਕਾ ਬਾ
ਸਾਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖਾ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ
ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿਨ ਜਪਹਿ ਮੁਗਾਰਿ॥ ਇਕ ਦਿਨ
ਸੋਵਨ ਹੋਇ ਗੋਲਾ ਬੇਗੋਰੁ ਪਸਾਰਿ॥੧੨੮॥

ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਬੈਠਾਰਹੁ ਅਰਜਾਗੁ ਜਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕ
ਕੈ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗੁ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋੜੀ ਮੇ ਮਾਰ ਗਲਾਗੁ ਜਾਉ ॥
ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀ ਮੇ ਨਾਉ ॥ ੧੩੦ ॥
ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨ ਕੀਜੀ ਮੇ ਦੂਰ ਹਿਜਾਈ ਮੇਰਾ
ਗੁ ॥ ਬਾਸ ਨੁਕਾਰੋ ਪਰਸੀ ਮੇ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਂਗੁ ॥
੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਮ ਨ ਚੋਤਿ ਓਜਗਾ ਪਹੁ ਚਿਓ ਆਇ ॥
ਲਾਗੀ ਮੰਦ ਰਿਦੁ ਮਾਰਤੇ ਅਬ ਕਿ ਆਕਾਢਿ ਆਜਾਇ
੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰ ਨੁ ਸੋਭਇ ਓਜੋ ਕੀ ਨੇਕਰਤਾਰਿ ॥
ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਹੀਏ ਕੈ ਸਿਰਜਨਿ ਹਾਰੁ ॥ ੧੩੩ ॥
ਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੈ ਫਲ ਨਿਪਾਕ ਨ ਲਾਗੈ ਆਬਾਜਾ

ਇਪਹੁਚਹਿਖਸਮੁਕਉਜੋਬੀਚਿਨਖਾਹੀਕਾਬਾ॥੧੩
॥ਕਬੀਰਫਾਕੁਰਪੂਜਹਿਮੇਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥ
ਜਾਹਿ॥ਦੇਖਦੇਖੀਸ੍ਵਾਗੁਪਰਿਭੂਲੇਭੁਟਕਾਖਾਹਿ॥
੧੩੫॥ਕਬੀਰਪਾਹਨਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੀ
ਸਾਰਾ॥ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੈਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰਿ॥੧੩
੬॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਿਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟਾ॥
ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਰਥਮੀਪੀਡਿਤਪਾੜੀਥਾਟਾ॥੧੩੭॥ਕ
ਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਦਿਤਾਲ
॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਿਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੩
੮॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਜੰਤੁਇਕਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ
॥ਦੀਸੈਚੰਚਲਬਹੁਗੁਨਾਮਤਿਹੀਨਾਨਾਪਾਕਾ॥੧੩੯॥

ਕਬੀਰਮੇਰੀਬਧਕਉਜਮਨਕਰੈਤਿਸਕਾਰਾਜਿਨਿਦਿ ੧੯੫
ਹੁਜੀਮੁਆਸਿਰਜਿਆਸਜਪਿਆਪਰਵਦਗਾਰਾ॥
੧੪੦॥ ਕਬੀਰਕਸਤੂਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾਸ
॥ ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸ॥
੧੪੧॥ ਕਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕਟੰਬਕੈਕਾਠੈਗਹਿਗ
ਇਓਰਾਮਾ॥ ਆਇਪਰੇਧਰਮਗਇਕੇਬੀਚਹਿਧੁਮਾਧ
ਧਾ॥ ੧੪੨॥ ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੁਕਰਭਲਾਗਾਥੇਆਛਾਗਾ
ਉ॥ ਓਹੁਸਾਕਤਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾ
ਉ॥ ੧੪੩॥ ਕਬੀਰਕਉਰੀਕਉਰੀਜੋਰਕੈਜੋਰੇਲਾ
ਖਕੋਰੇਗ॥ ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋ
ਤੇਰਿ॥ ੧੪੪॥ ਕਬੀਰਬੈਸਨਹੁਆਤਕਿਆਭਇ

ਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚਾਰਿ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਹਿਰਾਭੀਤ
ਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ॥ ੧੪੫॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਇਕਾ
ਤਜਿ ਮਨਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅੇਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸ ਹੋਇ ਤਾ
ਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੧੪੬॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੁਆ ਤਕਿ
ਆਭੁਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਇ॥ ਅੇਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾ
ਸੁਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੋਹਿ॥ ੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹੁ
ਦੀਤ ਉਕਿ ਆਭੁਇਆ ਜੋ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ॥ ਹਰਿ
ਜਨੁ ਅੇਸਾ ਚਾਹੀ ਅੇਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ॥ ੧੪੮॥
ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਭੁਇਆ ਸੀਗਤਾ ਤਾ ਹੋ
ਇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਅੇਸਾ ਚਾਹੀ ਅੇਜੈ ਸਾਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ॥
੧੪੯॥ ਉਚ ਭਵਨ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜ

ਹਰਾਇ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਸੂਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੧੫੦॥ ਕਬੀਰ ਪਦ ਨ ਤੇ ਉਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਿ ਹਰ
ਇ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇ॥ ੧੫੧॥
ਕਬੀਰ ਗੀ ਗਜ ਮਨ ਕੇ ਅੰਤ ਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟਾ॥ ਤ
ਹਾ ਕਬੀਰੇ ਮਦੁ ਕੀ ਆਖੋ ਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟਾ॥ ੧੫੨॥ ਕ
ਬੀਰ ਜੈ ਸੀਉ ਪਜੀ ਪੇਰ ਤੇ ਤੈ ਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ॥ ਹੀਰ ਕਿ
ਸਕਾ ਬਾਪੁ ਰਾਪੁ ਜਹਿ ਨਰਤ ਨ ਕਰੋੜਿ॥ ੧੫੩॥ ਕਬੀਰ
ਏਕੁ ਅਚੰਭ ਉਦੇਖਿ ਆਹੀਰਾ ਹਾਇ ਬਿਕਾਇ॥ ਬਨ ਜਨ
ਹਾਰੇ ਬਾਹਿਰਾ ਕਉ ਡੀਬਦ ਲੇਜਾਇ॥ ੧੫੪॥ ਕਬੀਰ ਜਹ
ਰਾ ਆਨਤ ਹਧਰ ਮੁਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪਾ॥ ਜਹਾ ਲੇਭੁ ਤ
ਹਾ ਲੁਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾਤ ਹਮਾਪਿ॥ ੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾ

ਇਆਤਜੀਤਕਿਆਜਓਮਾਨੁਤਜਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਮਾ
ਨਮੁਨੀਮੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨਸਭੈਕਓਖਾਇ॥੧੫੬॥ਕਬੀ
ਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕੁ॥
ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕੁ॥
੧੫੭॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੈਜਓਸਿਖਾਮਹਿ
ਦੂਕਾ॥ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਥਾਂਸਬਜਾਈਮੇਛੂਕਿ
॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਛਤਪਤੀਕੀ
ਨਾਰਿ॥ਤਾਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥੧੫
੯॥ਕਬੀਰਨਿਪਨਾਰੀਕਿਉਨਿੰਦੀਮੇਕਿਉਹਰਿਚੇਹੀਕਉ
ਮਾਨੁ॥ਓਹਮਾਂਗਸਵਾਰੈਬਿਖੇਕਉਓਹੁਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾ
੧੬੦॥ਕਬੀਰਬੁਨੀਪਾਈਬਿਤਿਭਈਸਤਿਗੁਰੁ

ਧੀਗਾ ਕਬੀਰੈ ਹੀਗ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਤੀਰਾ॥੧॥ ੧੫੭
੬੧॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਗ ਜਨੁ ਜਉ ਹਰੀ ਲੇਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟਾ॥੧॥
ਜਬ ਹੀ ਪਾਈ ਅਹਿ ਪਾਰਖੁ ਤਬ ਹੀਗ ਨਕੀ ਸਾਟਾ॥੧॥
੬੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਮੈ ਮੈ ਸਾ ਸਿਮ
ਰਹੁ ਨਿਤਾ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰੁ ਬਾਸਾ ਕਰਉ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬ
ਹੈ ਬਿਤਾ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ
ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਗਾਮੁ॥ ਗਾਮੁ ਜੁਟਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤ ਜਪਾ
ਵੈ ਨਾਮੁ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੀਡਿਤ ਗਾਏ
ਪਾਛੈ ਪਰੀਥ ਹੀਗ॥ ਇਕ ਅਵਧਾਟ ਪਾਟੀ ਗਾਮ ਕੀ
ਤਿਹ ਚੜ੍ਹਿਰਹਿ ਓ ਕਬੀਰ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਵਨੀਆ
ਸੇਖੇ ਮੁਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ॥ ਤਬ ਕੁਲ ਕਿ

ਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਪਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੬॥ਕਬੀ
ਰਰੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਰੇਸੀ
ਕੇਜੋਹੁਆਤੁੰਅਪਨੇਭੀਜਾਨਿ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਭਲੀ
ਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬ
ਰਾਦੇਸੁਬਰਗਜਾ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝੁਨਹੋਤੁ
ਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕਾਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨ
ਇੰਦੁਸੋਰੰਕਾ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮਾਹਾਸਰਵ
ਰਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਿਬਡੈਤੈਪਾਇਆ
ਤੁਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰੁ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇ
ਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰੁਨਾਇ
ਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਕੋਰੰ

ਫਕੀਦ ਹਦਿ ਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ ਪਡਿਤ ਪਡਿਤ ਜਲਿ ੧੮੮
ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ॥ ੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰ ਦੂਰਿ
ਕਰਿ ਕਾਗਦ ਦੇ ਹਥ ਯਾਇ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧ ਕੈ
ਰਿਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੧੧੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰ
ਤਈ ਜਉ ਕੋਇ ਕਮਿਲ ਹਾਮ ਸੰਤ॥ ਮਲਿਆ ਗੁਰੁ
ਯੰਗ ਮੁਖੇ ਢਿਓ ਸੀਤਲ ਤਾਨ ਤਜੰਤ॥ ੧੧੪॥ ਕਬੀ
ਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ॥
ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸੁਮਾ
ਨਿ॥ ੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨ
ਸੋ ਕੋਇ॥ ਕੈ ਜਾਨੈਆਪਨ ਪਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਹੋ
॥ ੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆਇ

ਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ॥ ਓਰਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇ
ਮਿਲਿਓਢਲਿਕੁਲਿ॥ ੧੭੭॥ ਕਬੀਰਪੂਰਿਸਕੇਲਿਕੇ
ਪੂਰੀਆਥਾਪੀਦੇਹਾ॥ ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅੰਤਿ
ਖੇਹਕੀਖੇਹਾ॥ ੧੭੮॥ ਕਬੀਰਸੁਰਜਚਾਂਦਕੇਉਦੈਭ
ਈਸਭਦੇਹਾ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿੰਨੁਮਿਲੇਪਲਾਟਿਭ
ਈਸਭਖੇਹਾ॥ ੧੭੯॥ ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜ
ਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੇਸੰਤ
ਸੁਨਹੁਮਨਿਮਾਹਿ॥ ੧੮੦॥ ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੁਜਾਨਿ
ਆਨਹੀਤਿਨਕਿਉਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ ਹਮਹੁਜੁਬੁ
ਝਾਬੁਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥ ੧੮੧॥ ਕਬੀਰਮ
ਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਗਾਲਾ

ਚੋਟਪਿਰਮਕੀਗਹਿਓਕਬੀਰਾਤਉਰੁ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰ
ਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸਾ॥ਚੋਟਸ
ਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੇਦਾਸਾ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮੁ
ਲਾਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚੜ੍ਹਹਿਸਾਈਨਬਹਿਗਹੋਇ॥ਜਾ
ਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੪॥
ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜੁਕਾਬੈਜਾਇ॥ਕਬੀਰ
ਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਖੁਦਾਇ॥੧੮
੫॥ਕਬੀਰਮਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਗਤਿ
ਸਿਖੁਦੁਖਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਈਪਰਗਟੈਬੂਝੈਬਲੀ
ਕਬੀਰਨਾਇ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਜੋਗੀਕੀਏਜਲਮੁਹੈਕਹ
ਉਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਅੇਤਬਹੋਇ

ਗੋਕਉਹਵਾਲਾ॥੧੮॥ਕਬੀਰਖੂਭਖਾਨਾਖੀਚਰੀ
ਜਾਮਹਿਅੰਮਿਤਲੋਨਾ॥ਹੇਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈ
ਕਉਨੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰੂਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਮੇਮਿ
ਏਮੋਹਤਨੁਤਾਪਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਏਨਹੀਤਬਹਰਿਆ
ਪਹਿਆਪਾ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਏ
ਤਾਮਹਿਏਕਬਿਚਾਰਿ॥ਸੋਈਗਾਮੁਸਕੈਕਹਰਿਸੋਈਕ
ਉਤਕਹਾਰਾ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਗਾਮੇਰਾਮਕਹੁਕਹਬੇਮਾਹਿ
ਬਿਬੇਕਾ॥ਏਕਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਏ
ਕਾ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਜਾਪਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀ
ਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਪਰਮਹਰਦਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਰੰ
ਹਿ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਗੀਗਾਹੁਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੁ

ਕਾਨਾ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁ ਲਭੁ ਦਿਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁ ੧੬੦
ਰਬਾਨਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰ ਮੇਥਾ ਹਿਆ ਬ
ਨੁ ਜੁ ਬੇਕਾ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਲੇਜੇ
ਛੇਕਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿਗ
ਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉਂ ਮਾਨਈ ਹੋਇ ਗ
ਈ ਭੁਠ ਛਾਰਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾ
ਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ
ਗਏ ਨਾਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਹਜੁ ਕਾਥੈ
ਹਉ ਜਾਇ ਥਾਮਾ ਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝ
ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ ਫਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥ ੧੮੭
॥ ਕਬੀਰ ਹਜੁ ਕਾਥੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ

ਕਬੀਰਾਸਾਈਮੁਖਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈ
ਪੀਰ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕ
ਹਤੇਹਰਿਜੁਹਲਾਲਾ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆ
ਸੋਜੁਲਮਹੈਲੇਇਜਬਾਬਖਦਾਇ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨ
ਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅ
ਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰ
ਮੁਖਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੇਤੇਗਾ॥ਤੇਗਾਤੁ

ਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਗਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰ
ਕਰਤਾਤੂੰਹੁਆਮੁਖਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰ
ਕਾਮਿਦਿਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀ
ਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੁਠੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ਮਨੋਰਥਕੋ
ਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਉਠਿਨਿਰਾਸਾ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਹਰਿ
ਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕ
ਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਗਾਖੇਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੨੦੬॥ਕਬੀ
ਰਪਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁਡਾਇ॥ਪਰਾਪੁਰ
ਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਵਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀ
ਰਟਾਲੈਟੇਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਛੰਤਉਜਾਇ॥
ਰਿਭਜਿਓਨਖਤਫਟਿਓਕਾਲਪਹੁਚੈਆਇ॥॥॥

੧੬੯

੨
ਬ

ਪਾ

੨੦੮॥ਮ॥ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਬੀਰਕੁਕਰੰਭਉਕਨ
ਕਰੰਗਪਿਛੈਉਡਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ
ਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛੁਡਾਇ॥੨੦੯॥ਮਹਲਾ ੫॥
ਕਬੀਰਪਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਇ॥ਧ
ਰਤੀਭਾਰਨਥਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੧੦
ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਬੀਰਚਾਵੁਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹ
ਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਪਰਮਰਾ
ਇ॥੨੧੧॥ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁ
ਮੀਤਾ॥ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤਾ॥
੨੧੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮਸਮਾਇ
ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤਨਿਰੰਜਨਨਾਇ

੧੩॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਕਬੀਰ ਹਮ ਗਾ ਕੇ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿ
ਸਹੁ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ
ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਚੀ ਕੜਿਆ ਟਾਗਿ ਰਿ
ਪਰਿਆ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥਿ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾ
ਥਿਆ ਸੇਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ
ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨਿ ਕਰੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ
ਕੁਸਲਾਤਿ ਹਾਥਿ ਦੀਪਕੁ ਏਪੁਰੈ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ॥ ਤਾਸਿ
ਉਦੁਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨੁ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀ
ਰ ਕੈ ਠੇ ਮੰਡ ਪਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ॥ ਕਾਰਜੁ
ਏਤੀ ਨ ਹਾਥਿ ਘਨੀਤ ਪਨੇ ਚਾਰਿ॥ ੨੧੮॥ ਕਬੀ

ਗੋਮੇਚਿਤਵਉਨਕਰੈਕਿਆਮੇਗੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਮ
ਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਗੇਚਿਤਨਹੋਇ॥੨੧੯
ਮਃ੩॥ ॥ਚਿਤਾਰਿਆਪ੍ਰਕਾਇਸੀਅਚਿਤੁਰਿ
ਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਹੀਮੇਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕ
ਗੇਇ॥੨੨੦॥ਮਃ੪॥ਕਬੀਰਗਮਨਚੇਤਿਓਠਿਰਿ
ਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉ
ਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੧॥ਕਬੀਰਕਾਂਇਆਕਾਚੀ
ਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਗਮ
ਭਜਨਾਹਿਨਬਿਨਠੀਥਾਤਾ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇ
ਸੋਕੁਕੀਮੇਨਾਸੋਈਮੇਅਸਾਰਾਗਤਿਦਿਵਸਕੇ
ਕਨੇਕਬਹੁਕਿਸੁਨੈਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕ

ਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁਕੰਚਰੁਮਟਸਮੰਤਾ॥ਅੰਕ
ਸੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਦੁਵਿਰਲਾਸੰਤਾ॥੨੨੪॥ਕਬੀ
ਰਰਾਮੁਰਤਨੁਮੁਖਕੋਥਰੀਪਾਰਖਾਆਗੈਖੋਲਿ॥ਕੋਈ
ਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੋਮੋਲਿ॥੨੨੫॥
ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕਕੁਟੀਬ
॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਆਥਾਹਰਿਭਈਨਬੰਥਾ॥੨
੨੬॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਵੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿ
ਹਾਇ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਛੋਰਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾ
ਆਇ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰਤਰਵਰਹੂਪੀਰਾਮੁਹੈਫਲਹੂ
ਖੇਰਾਗੁ॥ਛਾਇਆਹੂਪੀਸਾਧਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆ
ਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਬੀਜੁਬੋਇ

ਥਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤਾ॥ ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲ
ਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤਾ॥ ੨੨੮॥ ਕਥੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰ
ਦਲਾਫਲਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤਾ॥ ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵ
ਗੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤਾ॥ ੨੨੯॥ ਕਥੀਰਸਾਧੂਸਿ
ਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟਿ॥ ਮੁਕਤਿਪਦ०
ਰਥਪਾਈਐਠਾਕਿਨਮਵਘਟਘਾਟਾ॥ ੨੩੦॥ ਕ
ਥੀਰਏਕਘੜੀਆਧੀਘੜੀਆਧੀਹੁੰਤੇਮਾਧਿ॥
ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੋਸੋਲਾਭਾ॥ ੨੩੧॥ ਕ
ਥੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਜੋਜੋਪਾਨੀਖਾਹਿ॥
ਤੀਰਥਬਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਿਜਾਹਿਗੇ
੨੩॥ ਨੀਚੇਲੇਦਿਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨਾ

ਹਿ॥ ਸਭਰਸਖੇਲਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ
॥੨੩੪॥ ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤ
ਰਹੈਜੀਉ॥ ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਿਦੇਖ
ਉਪੀਉ॥੨੩੫॥ ਸੁਨਸਖੀਪੀਆਮਹਿਜੀਉਬਸੇ
ਜੀਅਮਹਿਬਸੈਕਿਪੀਉ॥ ਜੀਉਪੀਉਬੁਝਉਨਹੀ
ਘਟਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀਉ॥੨੩੬॥ ਕਬੀਰਬਾਮਨ
ਗੁਰੁਹੈਜਗਤਕਾਰਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ ਅਗਝਿਉਰ
ਝਿਕੈਪਚਿਮੁਆਚਾਰਉਬੇਦਹੁਮਾਹਿ॥੨੩੭॥ ਹਰਿਹੈ
ਖਾਤੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨੀਨਜਾਇ॥ ਕਹਿਕਬੀ
ਰਗੁਰੁਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ॥੨੩੮॥
ਰਜੇਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸਕਾਟਿਕਰਿਗੋ

੧੬੫

੫੩੯
ਇ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹੋਇ॥
੨੩੯॥ ਕਈ ਰਜੋ ਤਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ
ਖੇਲੁ॥ ਕਾਚੀ ਸਰ ਸਉ ਪੋਲਿ ਕੈ ਨਾਖ ਲਿਭਈ ਨ ਤੇਲਿ
॥੨੪੦॥ ਛੁਛਤ ਡੇਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾ
ਹੀ ਸੰਤ॥ ਕੋਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ਅੰਧ ਨੁਭਾ ਗਏ
ਗਵੰਤੁ॥੨੪੧॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀ ਗਛਾ ਡਿਕਰਹਿ ਆਨਕੀ
ਆਸਾ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੇਸ ਕਜਾਹਿ ਗੇਸਤਿ ਭਾਖੇ ਗਵਿਦਾਸ॥
੨੪੨॥ ਕਈ ਰਜ ਉਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤਧੁਰ ਮੁਕਰੁ ਨਾਹੀ
ਤਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧ ਨੁਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬੰਡੈ ਅ
ਭਾਗੁ॥੨੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲਕਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ॥ ॥ ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੇਧਨਵ ੧੬੬
ਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ ਮਲਕਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁ
ਦੇਖਾਲੇਆਇ॥ ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਟੀਕਢੀਮੈਹਰਾਕੂਕੜ
ਕਾਇ॥ ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਸਮਝਾਇ॥ ਜਿੰ
ਦੁਵਹੁਟੀਮਰਵੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ ਆਪਣਹ
ਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਪਰਸ
ਲਾਤਕੰਨੀਨਾਸੁਣੀਆਇ॥ ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈ
ਖੜਨਾਮਾਪੁਮੁਹਾਇ॥ ੧॥ ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾ
ਖੜੀਚਾਲਾਦੁਨੀਆਭਤਿ॥ ਥੀਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀ
ਖੇਵੰਢਾਘਤਿ॥ ੨॥ ਕਿਝੁਨਬੂਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀ
ਭਾਝੀਭਾਹਿ॥ ਸਾਂਈਮੇਰੈਚੰਗਾਕੀਤਾਨਾਹੀਤ

ਰੀਦਾ ਮਾਹਿ॥੩॥ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜ
੩ ਸਮਲਿ ਬੁਕੁ ਰੀ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨ ਛੜਾ ਥੋੜਾ ਮਾ
ਦੁਕਰੀ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਰੀ
ਦਿ॥ ਤੈ ਜੇ ਵਰੁ ਮੇ ਨਹਿ ਕੋਇ ਸਭੁ ਜਗ ਡਿਠਾ ਹੀ ਦਿ॥੫॥
ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮਕਲਿਲਤੀ ਫੁਕਾਲੇ ਲਿਖ ਨ ਲੇਖਾ॥
ਪਨੜੈ ਗਿਰੀ ਵਾਨਿ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀ ਵਾਕਰਿ ਦੇਖਾ॥੬॥
ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆ ਤਿ ਨਾਨ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰੀਮਿ॥
ਆਪਨੜੈ ਪਰਿਜਾਈ ਮੇ ਪੇਗਤਿ ਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ॥੭॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਜਾਤ ਉਖਦਣ ਵੇਲਾ ਤਾ ਤੂਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ॥ ਮਰਗਿ
ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਗੁ ਰਿਆਤਾਲ ਦਿਅਾ॥੮॥ ਦੇ
ਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰਾ॥ ਮਗਹੁ ਨੇ

ਇਆਪਿਛਾਰਹਿਆਵੂਰਿ॥੮॥ਦੇਖਫਰੀਦਾਜਿਥੀ
ਆਸਕਰਹੋਈਵਿਸੁ॥ਸਾਈਬਾਧੁਆਪਦੇਵੇਦਨ
ਕਹੀਅੇਕਿਸੁ॥੧੦॥ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਈਅ
ਸੁਇਸੁਇਰੀਏਕੰਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀਅਹੋਰਕਰੇਦੀ
ਵੰਨ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਗਵਿਓਧਉਲੀਗ
ਵੈਕੋਇ॥ਕਰਿਸਾਂਈਸਿਉਪਿਰਹਤੀਰੰਗਨਵੇਲਾਹੋਇ
॥੧੨ਮਃ੩॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬੁਸਦਾ
ਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇ॥ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮੁਨਲ
ਗਈਜੇਲੋਚੈਸਭਕੋਇ॥ਏਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖ
ਅਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਲੋਇ
ਗਮੋਹਿਆਸੇਲੋਇਣਮੇਰਿਭੁ॥ਕਜਲਰੇਖਨ

੧੮੧

ਸਹਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੁਇਬਹਿਭੁ॥੧੪॥ਫਰੀਦਾਕੂਕੇ
ਦਿਆਚਾਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤਾ॥ਜੇਸੈਤਾਨਵੰ
ਦਾਦਿਆਸੇਕਿਤੁਫੇਰਹਿਚਿਤਾ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾਬੀਉ
ਪਵਾਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਦੀਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਥਿ
ਆਲਤਾੜੀਅਹਿ॥ਤਾਸਾਂਦੀਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥
੧੬॥ਫਰੀਦਾਖਾਕੁਨਨਿਦੀਅੇਖਾਕੁਜੇਰਨਕੋਦਿ॥ਜੀ
ਵਦਿਆਪੇਗਤਲੇਸੁਦਿਆਉਪਰਿਹੋਇ॥੧੭॥ਫ
ਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆਲਬੁਤਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿ
ਚਰੁਤਿਲੰਘਾਈਅੇਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧੮॥ਫਰੀ
ਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਦਿਕੰਗਮੇਜੇ
॥ਵਸੀਰਬੁਹਿਆਲੀਅੇਜੰਗਲੁਕਿਆਢੁਢੇ

੧੮॥ ਫੁਰੀ ਦਾਇ ਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀ ਅੇਥਲ ਰੰਗ ਰਿਭਵਿ ੧੮੮
ਓਖਿ ॥ ਅਜੁ ਫੁਰੀ ਦੇ ਕੂਜ ਤਾ ਸੈ ਕੋ ਹਾਥੀ ਓਖਿ ॥ ੨੦॥ ਫੁ
ਰੀ ਦਾ ਗਤੀ ਵਡੀਆ ਪੁਖਿ ਪੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਿਗਤਿ
ਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਾ ਵਿਡਾਈਆ ਸਾ ॥ ੨੧॥ ਫੁਰੀ ਦਾ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਵਾਰਿ ਆਮਿ ਤਾਂ ਆਇਤਿ ਆਗੇ ਤਾ ਜਲੈ ਮਜੀ
ਠਜਿ ਉਓ ਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥ ੨੨॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾ ਪਥਿ ਜ
ਉਰੀ ਆਕਿ ਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟਾ ॥ ਹੰਢੈ ਉਨ ਕਤਾਇ ਦਾ ਪੇਧਾ
ਲੋੜੈ ਪਟਾ ॥ ੨੩॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਗਲੀ ਏਚਿ ਕਹਿ ਦੂਰਿ ਪਰਿ ॥
ਲਿਪਿ ਆਰੇ ਨੇਹਾ ਚਲਾਂਤਿ ਜੈ ਕੰਥਲੀ ਗਹਾਂ ਤਤੁ ਏ ਨੇ
ਹਾ ॥ ੨੪॥ ਰਿਜ ਉਸਿ ਜਉ ਕੰਥਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸ ਉਮੇ
ਜਾਇ ਮਿਲਾਂਤਿ ਨਾਂ ਸਜਣਾ ਤੁਟ ਉਨਾ ਹੀ ਨੇਹਾ ॥ ੨੫

ਫਰੀਦਾ ਮੇਰੇ ਲਾਵਾ ਪਗਦਾ ਮਤੁ ਮੇਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿ
ਲਾਰੂ ਹੁਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਫਰੀਦ
ਸਕਰ ਖੰਡ ਨਿਵਾਤ ਗੁਰੂ ਮਾਖਿ ਓਮਾ ਝਾਵੁ ਪੁਸਾ ਸਭੇ ਵਸ
ਤੁ ਮਿਟੀ ਆਰਥ ਨ ਪੁਜ ਨਿਤੁ ਪੁਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਫਰੀਦਾਰੋਟੀ
ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋ ਪੜੀ
ਘਟੇ ਸਹ ਨਿਗੇਦੁ ਖੁਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ
ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਗਦੀ ਚੋ ਪੜੀ ਨਾਤਰਸ
ਏ ਜੀਉ ॥ ੨੯ ॥ ਅਜੁਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁ
ੜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁੰਦੇ ਹਾਗਟੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੋਇ ਵਿਹ
ਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਹਰੈ ਢੋਈ ਨਾਲ ਰੈ ਪੇਈ ਮੇਨਾ ਹੀ ਥਾਉ ॥
ਪਿਰਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧੰਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥ ੩੧ ॥

ਹੁਰੈ ਪੇਈ ਅੇਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗਸੁ ਅਥਾਹਾ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਸੋ ਹਾਗਈ ਜੁਗਵੈ ਬੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਤੀ ਧੋਤੀ
ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਅਾਇ ਨਿਚੈ ਵਾ ॥ ਫਰੀ ਦਾਰਹੀ ਸੁਬੇੜੀ
ਹਿੰਦੁਈ ਗਈ ਕ ਬੁਰੀ ਗੀ ਧਾ ॥ ੩੩ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਂਦੇ ਨਾ
ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋ ਬਨੁ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਚਿੰਤ ਖੋਟੇ
ਲਾਵਾਣੁ ਦੁਖ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣੁ ਲੇਫਾ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ
ਜੀਵਣਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ
ਆਖੀ ਅੇ ਬਿਰਹਾ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ
ਬਿਰਹਾ ਨਉ ਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਣੁ ਮਸਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਫਰੀ ਦ
ਸਗੰਧ ਲਾਧਰੀ ਆਖੰ ਰੁਲਿਵਾਇ ॥ ਇਕਿ ਗਾਹੇ

ਏਗਹਿਗਏਇਕਗਾਪੀਗਏਉਜਾੜਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾ
ਚਰਿਗਵਾਇਆਹਫਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾਇਆਸੀਮਿ॥
ਲੇਖਾਰਬੁਧੰਗੇਸੀਆਤੂੰਆਹੋਕੇਰੇਕੀਮਾ॥੩੮॥ਫ
ਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਤਿਠੈਘੜੀਆਲਿ
॥ਏਹੁਨਿਦੇਸਾਮਾਰੀਮੇਹਮਦੇਸਾਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥
੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਏਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾ
ਇ॥ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਰੁਖੀਗੈਣਿਵਿਹਾਇ॥
੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦਕੰਥਟਿਲਗੀਦੇਹਾਜੇ
ਸਉਵਰਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੋਹਾ॥੪੧॥ਫਰੀ
ਦਾਬਾਰਿਪਗਾਇਮੇਥੈਸਣਾਸਾਂਦੀਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥
ਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਗੀਰਹੁਲੇਇ॥੪੨॥ਕੀਰਿ

ੴ ਸਿਰਿ ਘੜਾਵਟਿ ਕੈ ਸਹੁ ਲੋਹਾਗੁ ॥ ਫਰੀਦਾਹ ਉਲੋੜੀ ੯੧
ਸਹਾਯਾ ਪਣਾਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ੪੩ ॥ ਫਰੀਦਾਇ
ਕਨਾਆਟਾ ਅਗਲਾਇ ਕਨਾਨਾ ਹੀ ਲੋਵਾ ॥ ਅਗੈ ਗਏ
ਸਿਵਾਪਸ ਨਿਚੋਟਾ ਖਾਸੀ ਕਉਣਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾ
ਮੇਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੰਗੀ ਸਰੋਰ ਭਾਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਗਣ ਮ
ਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀ ਮਾਗਰੁ ॥ ੪੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋ ਠੇਮੰਡ ਪ
ਮਾੜੀਆ ਉਸਾਰੇ ਵੇਭੀ ਗਏ ॥ ਕੁੜਾਸ ਉਦਾ ਕਰਿ ਗ
ਏ ਗੋਰੀਆਇ ਪਏ ॥ ੪੬ ॥ ੴ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖੰਭਰਿ
ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ਜਿੰਦ ਨ ਕਾਣੀ ਮੇਖਾ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆ
ਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇ ਕਸੇਖਾ ॥ ੪੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬ
ਯੋਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ ਗੜੁਲੀ ਤਾਪੁ ਟੁਲੁਟਿ

ਅਦੀਵਰੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਠਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿ
ਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਂਗਾਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇ
ਕੋਇਲਿਆਗਾਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ
੪੯॥ਠਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੁਠੁਗਲਿਦਿਲਿਕਤੀਬੁਝਵ
ਤ੍ਰਿਬਾਹਰਿਦਿਸੇਚਾਲਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਤਿ॥੫੦॥ਠ
ਰੀਦਾਾਰਤੀਚਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇਜੇਤਨਰਤੇਰ
ਬਸਿਉਤਿਨਤਨਿਚਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥੫੨॥ਇਹਤਨੁਜਭੇਰਤੁ
ਹੋਰਤੁਬਿਨੁਤਨੁਹੋਇਜੇਸਹਰਾਤੇਆਪਣੇਤਿਤੁਤਨਿਲੇਭੁਰ
ਤੁਨਹੋਇਭੇਪਾਇਮੇਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੇਭੁਰਤੁਦਿਚਹੁਜਾਇ
॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਦੁਪਾਤੁਪੁਰੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਭਉਦੁਕਾ
ਮੇਲੁਗਵਾਇ॥ਨਨਕਤੇਜਨੁਜੇਹਣੇਜਿਰਤੇਹਰਿ॥

ਇ॥੫੨॥ ਫਗੀਦਾਸੀ ਸਰਦਰ ਛੂਛਿ ਲਹੁ ਜਿਥੁ ਲਭੀਦੁ ॥੨॥
ਬੁਛਾ ਛੁਪੜਿ ਛੂਛੈ ਕਿਆ ਹਦੈ ਚਿਕੜਿ ਰੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥ ਫਗੀ
ਦਾ ਨੀਛੀ ਕੰਤੁ ਨਗਦਿ ਓਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈ ਆਸਾ ॥੫੪॥ ਫਗੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਅ
ਗਰਮੇ ਤੈਸਹ ਨਾਮਿ ਲੀ ਆਸਾ ॥੫੫॥ ਫਗੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਅ
ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀ ਆਂ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਰੇ ਮ
ਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀ ਆਸਾ ॥੫੬॥ ਫਗੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇ
ਤੜਾ ਪਿਰਨੀ ਦਨ ਨਿਵਾਗਾ ਜੇ ਦਿਹਲ ਧੋਗਾ ਣਵੇ ਗਏ
ਦਿਲਾੜਿ ਦਿਲਾੜਿ ॥੫੭॥ ਫਗੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾੜੀ
ਆਏ ਤੁਨਲਏ ਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤਲਵੀ ਕੋਇ ਨਹ
ਮਿਤੁ ॥੫੮॥ ਫਗੀਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ
ਦੀ ਚਿਤੁ ਧਰਿ ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ

ਤਉ ਵੰਵਣਾ ॥੫੮॥ ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣੁ ਸੇ ਕੰਮ ਤੇ
ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਗਮਿ ਦਾ ਬੀ ਵਈ ਸਾਂਈ ਦੇ ਦਰ ਬਾਰਿ
॥੫੯॥ ਫਰੀਦਾਸਾਹਿ ਬਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ
ਲਾਹਿ ਭਗੰਦਿ ॥ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨ ਲੋੜੀ ਮੇਰੁ ਖਾਂਦੀ ਜੀ
ਰਾਂਦਿ ॥ ੬੦॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈ ਡੋਕ ਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈ ਡਾ
ਵੇਸਾ ॥ ਗੁਨਾਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ ਲੋਕ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸਾ
੬੧॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਦੁਬੀ ਦੇਇ ॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਜੇ ਡੋਹਾ ਗਇ ਰਬ ਦੀ ਝੂਰੇ ਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ੬੨॥ ਜ
ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀ ਵਾਹੀ ਤਾ ਮਾਮਲੇ ॥ ਫਰੀਦ
ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਦੁਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਬੀ ਮੇ ॥ ੬੩॥ ਓ
ਲਕੇਰੀ ਛਪੜੀਆਇ ਉਥੇ ਹੋਝਾ ਚਿਜੁ

ਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝਾ॥੬੪॥ਹਸੁਉਡਰਿਕੋਧੈ॥੬੫॥
ਪਾਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਲੋਕੁਨਜਾ
ਣਈਹੰਸੁਨਕੋਧਾਖਾਇ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿਗਈ
ਆਪੀਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲਿ॥ਫਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿ
ਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਇਕਲਾ॥੬੬॥ਫਰੀਦ
ਇਦੁਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸੁ॥ਕੇਤ
ੜਿਅੰਜੁਗਵਾਪਰੈਇਕਤੁਪਇਆਪਾਸਿ॥੬੭॥ਫਰੀਦ
ਰੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਵਟੀਨਾਗਰਿਲਜਾ॥ਜੇਸਜਣੁਭੁ
ਇਭਾਰੁਥੇਸੇਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੮॥ਫਰੀਦਾਬੇ
ਰੇਵਾਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਰੁਲੀਰੀਤਿ॥ਕਬਹੀਚਲਿਨ
ਇਆਪੀਜੇਵਖਤੁਮਸੀਤਾ॥੬੯॥ਉਠਿਫਰੀਦਾਉ

ਜੁਸਾਜਸੁਥਹਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਿ॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੇ
ਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਰਿ॥ ੭੧॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਰਿ
ਕੀਜੈਕਾਇ॥ ਕੰਨੇਹੇਠਿਜਲਾਈਮੇਥਾਲਣੁਸੀਦੈਥਾ-
ਇ॥ ੭੨॥ ਫਰੀਦਾਕਿਥੈਤੈਰੇਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੂੰਜਲਓ
ਹਿ॥ ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਾਹਿਗਏਤੂੰਅਜੈਨਾਪਤੀਲੇਹਿ॥ ੭੩॥ ਫ
ਰੀਦਾਮਨੁਮੇਦਾਨੁਕਰਿਟੇਏਟਿਬੈਲਾਹਿ॥ ਅਗੈਮੁਲਿਨਮਾਵ
ਈਦੇਜਕਸਿਦੀਰਾਹਿ॥ ੭੪॥ ਮਃ ੫॥ ॥ ਫਰੀਦਾਖਾਲਕਖਲਕ
ਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੈਆਖੀਅੰਜਾਂਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥ ੭੫॥ ਫਰੀਦਾਜੇਦਿਹਿਨਾਲਕਪਿਆਜੈ
ਗਲਕਪਹਿਚੁਖਾ॥ ਪਵਨਨਾਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਨਾਇਤੀਦੁਖ
॥ ੭੬॥ ਚਬਣਚਲਣਗਤੰਨਸੇਸੁਣੀਅਰੁਬਹਿਗਏ॥ ਹੇਰੂਮ

ਹਸੇਜਾਨਿਚਲਿਗਏ॥੧੧॥ਠਗੀਦਾਬਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਗੁਸਾਮਸਿ॥੧੨॥
ਨਹੀਦਾਇ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਾਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੧੩॥ਠ
ਗੀਦਾਪਖੁਪਰਾਹੁਦੀਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਤਵਜੀਸੁਬਹਸਿ
ਉਚਲਣੁਕਾਰਿਸਾਜੁ॥੧੪॥ਠਗੀਦਾਰਾਤਿਕਬੂਰੀਵੀਡੀਐਸੁ
ਤਿਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜਿਨਨੈਦਨੀਵਾਵਲੇਤਿਨਮਿਲਣੁਕੁ
ਆਉ॥੧੫॥ਠਗੀਦਾਮੇਜਾਨਿਆਦੁਖਮੁਸੁਕੁੰਦੁਖਸਬਾਇਐ
ਜਗਿ॥ਉਚੇਚੜਿਕੈਦੇਖਿਆਤਾਂਪਰਿਪਰਿਏਹਾਅਗਿ॥੧੬॥
ਮਃ੪ ॥ਠਗੀਦਾਭੂਮਿਰੀਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੁਲਾਬਾਗੁ॥ਜੇਜ
ਨਪੀਗਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨਾਮੰਚਨਲਾਗੁ॥੧੭॥ਮਃ੪ ॥ਠ
ਗੀਮਰਸੁਹਾਵਰੀਸਿਗਿਸੁਵੰਨਰੀਦੇਹਾ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪ
ਜਿਨਾਪਿਅਰੇਨੇਹੁ॥੧੮॥ਕਿਧੀਵਹਣੁਨਢਾਹਿ

ਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਰਬਰਜਾਇਵਹਣਤਿ
ਦਾਉਰੰਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਰੁਖਾਂਸੇਤੀਦਿਹਗਇ
ਆਸੂਲਾਂਸੇਤੀਗਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾ
ਕਪਰਵਾਤਾ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇ
ਰੇਹੇਤਿ॥ਬੇੜੇਨਕਪਰੁਕਿਆਕਰੈਜੇਪਾਤਣਹੈ
ਸੁਚੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇ
ਕਦੂਢੇਦੀਨਾਲਹਾਂ॥ਸੁਖਾਂਜਿਉਮਾਲੀਹਕਾਰਇ
ਤਿਨਾਮਾਪਿਰੀ॥੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾ
ਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਅੇਕਉਣਾ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂਕਿ
ਤੀਵਗੈਪਉਣਾ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੁਗੀ
ਆਮਾਖਿਆਨਈਵਹੀਨਿ॥ਜੋਜੇਵੈਵੈਰੀ॥

ਉਮਰਹਥਪਵੀਨਿ॥੮੮॥ਫੁਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿਜ ^{੮੮}
ਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੂਡਹਿਕਾਗਾ॥ਅਜੈਸੁਰਬਨਬਾ
ਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗਾ॥੮੯॥ਕਾਗਾਕਰੀਗਛੰਢੇ
ਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁ
ਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸਾ॥੯੦॥ਕਾਗਾਚੁੰਡਿਨੀਪਿ
ਜਾਗਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵ
ਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੂਖਾਹਿ॥੯੧॥ਫੁਰੀਦਾਗੋਗਨਿਮਈ
ਸਰੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੇਬੇਅੰ
ਵਟਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੯੨॥ਏਨੀਲੋਇਣੀ
ਖੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫੁਰੀਦਾਲੋਕਾਆਪੇ
ਪਈਮੇਆਪਈਪਈ॥੯੩॥ਆਪੁਸਵਾ

ਗਰਿਮੇਮਿਲਹਿਮੇਮਿਲਿਆਸੁਖਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂ
ਮੇਰਾਹੋਇਰਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੮॥੫॥ਕੰਢੀ
ਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਥੰਨੈਪੀਰਾਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੇ
ਰਖੀਮੇਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰਾ॥੮॥੬॥ਫਰੀਦਾਮਹ
ਲਨਿਸਖਣਬਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿਆਗੇ
ਗਾਂਸੇਨਿਮਾਂਟੀਆਂਬਹਸਨਿਰੂਹਾਂਮਲਿਆਆਖੀਸੇ
ਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣਅਜੁਕਿਕਲਾ॥੮॥੭॥ਫਰੀਦਾ
ਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਗੀਆਵੈਢਾਹਾ॥
ਅਗੈਦੋਜਕਤਪਿਆਸੁਣੀਮੇਹੂਲਪਵੈਕਹਾਹਾ॥
॥ਇਕਨਾਨੈਸਭਸੋਈਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪ੍ਰ
ਵਾਹਾਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਵਨੀਵਿਚਿਸੇ॥

ੴ ਗਾਹਾ ॥ ੮ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਦਰੀਅ ਵੈ ਕੈ ਨੈਥ ਗੁ ॥ ੬ ॥
ਲਾਥੈ ਠਾਕੇ ਲਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇ ਹੰਝ ਨੈਅ ਚਿੰਤੇ ਬਾਜ
ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾ ਵਿਸਰੀਅ ॥ ਜੋਮ
ਨਿਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤਿ ਸਿਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆ ॥ ੮ ॥
ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇ ਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀਅੰਨਿ ॥ ਆਇਓ ਬੰ
ਦਾ ਦੁਨੀਵਿ ਚਿਵਤਿ ਆਸੂ ਟੀਬੰਨਿ ॥ ਮਲਕ ਲਮਉਤ
ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਪਿਆਰਿਆ
ਭਾਈਆ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚ
ਹੁਜਟਿ ਆਂਦੈ ਕੀਨਿ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀਵਿ
ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਆਏ ਕੀਮਿ ॥ ੧੦੦ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਹਉ ਬਲਿ
ਤਿਨਿ ਪੰਥੀਆ ਜੰਗਲ ਜਿਨਾ ਵਾਸੁ ॥ ਕੰਕਰ ਚੁਗ

ਨਿਥਲਵਸਨਰਬਨਛੋਗਨਿਪਾਸਿ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਗੁਤਿ
ਫਿਰੀਵਟੁਕੀਥਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ
ਢੂੰਢੀਆਂਗਹਣੁਕਿਥਾਉਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿ
ਪੱਟੋਲਾਪਜਿਕਰੀਕੰਥਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀ
ਸਹਮਿਲੈਸੋਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਮਃ੩॥ ॥ਕਾਇ
ਪੱਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਥਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਨਾਨਕਘਰਹੀਥੈ
ਠਿਆਸਹਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਉ॥੧੦੪॥ਮਃ੪॥
ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆਈਆਪਨਜੋਬਨਿਆ
ਗਾਹਾ॥ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਦਿਥੇਜਿਉਮੀਰਾਹਾ॥੧
੦੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਓਨੁ
ਐਥੈਵਖਘਟੇਰਿਆਮਗੈਰਉਰਨਠਾਉ॥੧॥

ਫਰੀਦਾ ਪੁਛ ਲਗਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਓਹਿ ਜੀਵਦੇ ਮੁਇਓ ੯੯
ਹਿ। ਜੇ ਤੈਰ ਬਢਿ ਸਾਰਿਆ ਤਗ ਬਿਨ ਵਿਸਰਿ ਓਹਿ। ੧੦
੧। ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾ ਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇ ਮੁਹਤਜਾ
ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਗਤਿਆਏ ਹੁਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ। ੧੦੮ ਮਃ
੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿ
ਕਾਰੁ। ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਲ ਭੀ ਦਰਬਾਰ। ੧
੦੮ ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀਵ ਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ
ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ। ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕ
ਰਦਾ ਸਾਰੁ। ੧੧੦। ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾਇ ਸ
ਦਾ ਨੀਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੇ ਕੀਮਿ। ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖ
ਸਪਾਈ ਅਪ੍ਰੇਰਿ ਕਰਮ। ੧੧੧। ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ

ਫੁਲੜਾਫੁਲੁਭੀਪਿਛਾਗਤਿ॥ਜੋਸਾਗਨਿਲਹੀਨਿਸੇ
ਸਾਈਕੰਨਉਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀ
ਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੀਦੇਨਾਲਹ
ਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਲਿ॥੧੧੩॥ਦੂਦੇਦੀਦੇ
ਸੁਹਾਗਕੂਤਨਿਕਾਈਕੋਰਿ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿ
ਨਾਝਾਕਨਹੋਗ॥੧੧੪॥ਸਬਰਸੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕ
ਨੀਹਣੇ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧
੫॥ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿ
ਨਜੀਕਿਖਦਾਇਦੇਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੬॥ਸਬ
ਰਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੁਥੰਦਾਦਿਤੁਕਗਹਿ॥ਵਧਿਥੀਨ
ਹਿਦਰੀਆਉਦੁਟਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਦਾ

ਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਗੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿ
ਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਗੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈਤ
ਨੁਗਜਿਉਥਾਲਣੁਹਰੁਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਬਕਾਂਸਿਰਿਜੁ
ਲਾਂਜੇਮੁਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਤਪਾਇਤ
ਨੁਗਜਿਉਥਾਲਣੁਹਰੁਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਅੰ
ਟੋੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦॥ਹਉਢੁ
ਢੇਵੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੇਰੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲ
ਖਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹ
ਸਾਦੇਖਿਤਰੀਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਭੁਬਿਮੁ
ਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਐ
ਮਾਵਰੁਹੰਸੁਹੈਤਾਮੇਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾ

੬੯

ਬਗੁਬਪੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੨੩॥ਕਿਆ
ਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਜੇਤਿਸੁਭ
ਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹਿ
ਕੜੇਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸਾ॥ਇਹਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਬਿ
ਆਸਚੇਤੇਗੀਆਸਾ॥੧੨੫॥ਕਵਣੁਸੁਖਖਰੁਕਵ
ਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤ੍ਰਾ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੇ
ਉਕਰੀਜਿਤਵਸਿਆਵੈਕੰਤ੍ਰਾ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਖ
ਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤ੍ਰਾ॥ਏਕੈਭੈ
ਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੈਕੰਤ੍ਰਾ॥੧੨੭॥ਮਤਿਹੋਰੀ
ਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣੁਹੋਰੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅ
ਵੇਆਪਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥੧੨੮॥

ਇਕੁ ਫਿਕਾਨਾ ਗਾਲਾਇ ਸਭ ਨਾਮੇ ਸਚਾ ਬਣੀ ॥ ੧੮੮ ॥
ਆਉ ਨ ਕੈ ਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣ ਕਸਭ ਅਮੋਲ ਕਵੇ ॥ ੧੮੯ ॥
ਦਾ ॥ ਸਭ ਨਾਮ ਨ ਮਾਣਿ ਕਰਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾ ਗਵਾ ॥
ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀ ਆਂਟੀ ਸਿਕਹਿ ਆਉ ਨ ਰਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥
੧੯੦ ॥

੧੯੧ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋ
ਕ ਸਹਸਰਿ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪ੍ਰਸੂਕਿ ਸੰਧਿ ਅ
ਦੀ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜ ਸਿਬ ਗੁਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੁਠਿ
ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਤ੍ਵੈ ਪਾਲਤਿ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗਲਿ

ਮਾਲਾਤਿਲਕਲਿਲਾਟੀ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤਕਪਾਟੀ॥
ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੀ॥ ਸਭਫੇਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੀ॥
ਕਹਨਾਨਕਨਿਸਚੈਪਿਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥
॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰਤਸੁਜਨਮਸੁਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥
ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥਹੈਕਹਨਾਨਕਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਾਰਣਕ
ਰਤੇਬਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਜੋਗਸਬਦੰ
ਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤਬ੍ਰਹਮਣਗਾਖੜੀ
ਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਪ੍ਰਕਿਤਹਿ॥ ਸਰਬ
ਸਬਦੰਤਏਕਸਬਦੰਜੋਕੇਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ ਨਾਨਕ
ਕੋਟਾਸਹੈ — ਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੩॥ ਏਨ

ਤਸਰਥਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਮਾਤਮਾਹਮਾਤਮੰਸੀ ੨੦੦
ਥਾਸ੍ਵਦੇਵਸਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਵਾਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾ
ਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਵਾ॥੪॥

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾਪ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਤੰ
ਚਮਾਤਾ ਕਤੰ ਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰ ਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੈਦ ਸੁਤਾ॥
ਕਤੰ ਚ ਭ੍ਰਾਤਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰ ਚ ਮੋਹਕਟੰਬ
ਕਤੰ ਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰ ਤੇਤਿ ਆਗੀ ਕਰੇ
ਹੀਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨੁ ਹਿਸਿ ਮਰਣ ਨਾਨਕ

ਲਥਧੰਅਚਤਤਨਹ॥੧॥ਧਿਰੀਤਮਾਤਪਿਤਾ
ਸਨੇਹੰਧਿਗਸਨੇਹੰਭੂਤਬਾਧਵਹ॥ਧਿਗਸਨੇ
ਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧਿਗਸਨੇਹੰਗਿਹ
ਰਬਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸ੍ਰੋਹਸਤ੍ਰਿ॥ਸੁਖਯੰਬ
ਸੰਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ
ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤੰਤਆ
ਸਾਅਥਿਤਰੁਵਨੰ॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਸਾਭੈਯਾਨਪਰਮੰ
॥ਪਤੰਤਮੋਹਿਕੂਪਦਰਲਕੁਦੇਹੰਤਤਮਾਸੁਯੰਨ
ਨਕ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥
੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਾਣ
ਣਹ॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਰਹਿਤੰਬਾਇਰੁਖਾ

ਥੰਭਨਹਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀ २੦੭
ਜਾਨੰਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ ਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰ
ਣਨਾਨਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥ ੪॥
ਸੁਭੰਤਤੁਲੀਅਚੁਤਗੁਣਗ੍ਰੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕਿਪਾਲੰ
ਗੀਭ੍ਰੀਰੰਉਚੈਸਰਬਗਿਆਪਾਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਤਿਅਪੀਅੰਬਿ
ਸ਼ਾਮਚਰਣੰ॥ ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥ ੫॥ ਮਿਰੀ
ਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਆਸ਼ੁਹਾਅਹੋਜਸਿ
ਰਖੇਣੁਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੇਮਨਛਿਦਤੇ॥ ੬॥ ਬਹੁਜ
ਨਾਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਗੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸ
ਬਿਖਮਥਾਨਥਸੰਤਉਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰ
ਹਾਹੋਵੰਤਿਅਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਾ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਟੀਸਾ ਸਮਕਰ ਖਿਤੇ ॥ ॥ ॥ ਸਬਦੰਰਤੰਹਿ
ਤੰਮਇਆ ਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮ ਕਿਰਤੁਆ ॥ ਮਿਟਤਿ
ਤਤਾਗਤਭਰਮ ਮੋਹੀ ॥ ਰੁਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾ
ਨਿ ॥ ਫਿਸਦਤੁਦੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਬਸੰਤਸਾਧਰ
ਸਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ
ਦਾ ॥ ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟੰਤਦੀਪੰਘਟੰਤਗਵਿਸਸੀਅਰ
ਨਖਿਤਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤਬਸੁਧਾਰਿਗਿਰਿਤਰਸਿਬੰਡੰ ॥
ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਕ੍ਰਤਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਯੰ
ਕਮਾਇਆਸੂਰੂਪੰ ॥ ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅ
ਤੰ ॥ ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾ ॥ ॥ ਨਹਥਿਰੰ
ਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ ॥ ਫਿਤ੍ਰੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋ

ਸਰਟਿਸੰਤੰਕਿਲਥਿਖਨਸੀ॥ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਖਣ॥ ੨੦੨
ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥੧੦॥ਮਿਰਤਮੋਹਿਅ
ਲਪਬੁਧੰਰਚੰਤਬਨਿਤਾਥਿਨੋਦਸਾਹੀ॥ਜੋਬਨਬਹਿਕ
ਮਕਨਿਕਕੰਰਲਹ॥ਬਚਿਤਮੰਦਿਰਸੋਕੀਤਿਬਸਤ੍ਰਇ
ਤੰਮਾਇਆਥਾਪਤੀ॥ਹੇਅਚਤਸਰਟਿਸੰਤਨਾਨਕਕੋਭ
ਗਵਾਨਦੇਨਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੋ
ਗੰਤਰੋਗੀ॥ਊਚੁੰਤਨੀਚੰਨਾਨਾਸੁਮੁਚੀ॥ਗਜੰਤਮਨਿਅ
ਭਿਮਾਨਿਤਹੀਨਾ॥ਪਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਦੁਰਤੰਤਬਿਨਾਸਨ
॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਜਾਪਸੰਗੇਲਾਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨ
॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿਗਾਜੀਪਿਬੁਧ
ਨੀ॥ਬਸਿਤਿਰਿਖਿਅੰਤਿਅਗਿਆਨੀ॥ਸਤਿਲੀਤਰਿਦ

ਅੰਦ੍ਰਿਜੁ ਸੰਤਰਿਅਨੀ। ਰਹਿਤ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੀ ਨਾ। ਬੰਨ੍ਹਿਤ ਨਨਕ
ਸਬਦ ਬੀਨਾ। ੧੩। ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਫਿਰੰਤ ਜਾਬਿਦੇ ਅਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਨਾਮੁ ਦਨੁ
ਜਾਚੰਤ ਨਨਕ ਦੇ ਨਹਾਰ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ੧੪। ਨਹਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਭ੍ਰਾਂਤ ਹਨਹਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹਾ। ਨਹਚਿੰਤਾ ਬਾਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਰਾਪੁ
ਵਿਗਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨ ਬੰਧਨਹ। ਦਾਇਆ ਲਏ ਕਭਗਦਾਨ ਪੁਰਖ
ਹਨ ਨਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਹਾ। ੧੫। ਅਮਨਿ ਤਾਵਿ ਤੰ ਅਨਿ
ਤਾਚਿੰਤੰ ਅਨਿਤਾ ਮਾਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੀ। ਅਮਨਿ ਤੁਹੇ ਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰ
ਮਾਮਾਇਆ ਮਲਨੀ ਬਿਕਾਰੀ। ਟਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾ ਗਾਨੀ
ਹਜਿ ਮਰੰਤ ਮਲੀਨ ਬਧੀ। ਹੇਗੋ ਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕੁ
ਤਿਤਉ ਧਾਰਣਹ ਜਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ। ੧੬। ਗਿਰੰਤਿ ਗਿਰਿ

ਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਬੈਸ੍ਵੰਤਰਹਾ। ਬਹਿਤਅਗਾਹੋਤਯੰਤਰੰਗੀਦ
ਖੰਤਗਿਹਚਿਤਜਨਮੰਤਮਰਣਹਾ। ਅਨਿਕਸਾਪਨਿਸਿਧੁਤੇਨ
ਨਕਾ। ਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹਾ। ੧
੭। ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹੜੰਜਨਮਦਾਰਵੰਮਹਾਬਿਖਾਵੰ। ਮਿ
ਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਨਕਾ। ਜੈਜੇਪਾਵਕਕਾਸਟ
ਭਜਮੰਕੋਰੇਤਾ। ੧੮। ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਗਮੰਤਅ
ਘਖੰਡਨਾ। ਰਿਦਬਸੰਤਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰ
ਮਲਾ। ਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸ੍ਵੇਤਾਸੁਖਸਾਮੁਹਅਮੋਖਦਰਸ
ਨਹਾ। ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪਿਅਨਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕੋਰ
੧੯। ਪਾਛੰਕੋਰੇਤਿਅਗਣੀਦਹਨਿਰਾਸੰਅਸਪੂਰਨ
ਰਧਨਭੁਖੰਧਨਵੰਤਹਰੰਗੀਅਰਗਖੰਡਨਾ। ਭ

ਬਲੀ

ਗਤੰਗਤਿਦਾਨੰਗਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹਾਪਾ
ਰਬੁਹਮਪੁਰਖਦਤਾਰਹਾਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲ
ਕੁਤੇ॥੨॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹਨਿਰਧਨੰਧਨਨ
ਮਨਰਹਰਹਾਅਨਾਥਨਾਥੇਗੋਬਿੰਦਹੰਬਲਕੇਸ
ਵਹਾਸਰਬਭੂਤਦਲਾਲਾਮਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵ
ਦਾਮੇਦਰਹਾਸਰਬਗੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹ
ਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਦਰਹਾਅਦਿਅਦਿਬ
ਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬੁਹਮਪੁਰਮੇਸੁਰਹਾਸ
ਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਥਿਸਗੰਤਿਨਾ
ਥਿਸਗੰਤਿਨਾਗਇਣਹਾ॥੨॥ਨਹਸਮਰੁ
ਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮਨਕ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਵਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁ २੦੪
ਰੰ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਥਿਸਾਮਛੁ
ਦਨਾਵੇਵੰਤਦਾਨੰ॥ਸਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇ
ਤਨਹਾਵਰਤੰਤਿਸੁਖਮਾਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਾ॥ਸਿਮਰੰ
ਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੋ॥
੨੩॥ਦਾਨੰਪਗਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੋ॥ਥਿਪੁ
ਗੀਤਿਬੁਧੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੇ
ਗਤੇ॥੨੪॥ਥਿਥਾਅਨਗੁਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸਸਿਮ
ਰਣਰਿਦੰਤਰਹਾ॥ਅਰੰਗੰਮਹਾਰੰਗੀਥਿਸਿਮਿਤੇਕ
ਨਾਮਲਹਾ॥੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਦੁਲੀਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰ
ਧਾਰਣਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਗਇਣਨਾਨਕ

ਸਤ੍ਰੰ

ਨਹਿ

ਪੀਵਤੰ ਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪਤੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸ
ਮਮਿਤੰ ਸਦੁਰਜਨਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾ
ਰੇਣ ਨਿਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿ ਸਦਤੋ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਰ
ਸਕਾਰਨ ਹਭਵੰਤਨ ਹਭਵੰਤ ਮਾਨਭੰਗਨਹਾ ॥ ਸੋਭਾਹੀ
ਣ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨ
ਮਜ ਪਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹਨਾਨਕ ਸੇ ਪਾਈ ਸੁਖ
ਥਾਸਨਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰ
ਨਾਹੰਤ ਨਿਨਿਮਤਾਹਾ ॥ ਆਵਧ ਹਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮ
ਣ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਚਰਮਣਹਾ ॥ ਆਰੂ ਕੁਤੇ ਅ
ਸੂਰਥ ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹਾ ॥ ਬਿਚਰੇ
ਰਭਲੰ ਸਤ੍ਰ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ॥

ਜਿਤ ਤੇ ਬਿਸੁਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ ਕੋਰੇ ਤਿਪੰਚਤ ੨੦੫
ਸਕਰਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਹੀ ਧਰਬ ਨਗ
ਰੰਤ ਮਛਾਯਾਗਚਿਦੁਰਮਤਿਹਾ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੇ
ਹਮਿ ਬਾਸਿ ਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹਾ ॥ ੩੦ ॥
ਨਚ ਬਿਦਿਅਾਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰਨ ਚਗੁਣਗੁਨਾਮ
ਕੀਰਤਨਹਾ ॥ ਨਚਗਾਗਰਤਨਕੰਡੰਨਹਚੰਚਲਚ
ਤੁਰਚਾਤੁਰਨਹਾ ॥ ਭਾਗਉਦਿਮਲਬਧੀਮਾਇਅੰ
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲਪੰਡਿਤਹਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੀਰਤਨ
ਦੀਯਾਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾਹਸਤਉਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ ॥
ਗੁਰਦਿਜੇਉਤਮਸਲੋਕਉਧਰਣੈਨੈਨੰਦਨੀ
ਰਮੰਤੁਹੀਣਸੁਜੇਪਾਣੀਪ੍ਰੀਤਜਨਮ

ਕ੍ਰਮਦਣਹਾਕ੍ਰਕਰਹਸੂਕਰਹਗਰਧਭਹਕਾ
ਕਹਸਰਪਨਿਤੁਲਿਖਲਹਾ॥੩੩॥ਚਰਣਾਰਥਿ
ਦਭਜਨੰਰਿਦਣੀਨਾਮਧਾਰਣਹਾਕੀਰਤਨੰਸ
ਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਨਹੜਿਸਟੀਤਿਜਮਦੂਤਨਹਾ॥
੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੂਰਗ
ਰਾਜਨਹਾਨਚਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜਨੰਨਚਦੁਰ
ਲਭੰਸੂਛਮੰਬਰਹਾਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਕੁ
ਤਬਾਂਧਵਨਚਦੁਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹਾਨਚ
ਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਅਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰ
ਚਲਹਾਨਚਦੁਰਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਨਾਮਹਿਨਾ
ਬਧਿਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੩੫॥ਜਤ

ਤਹੜਿ ਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕ ਹਾਸ २੦੬
ਰਬਤ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦ ਹਨ ਨਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਲਿਪੁ
ਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਮੀਮਿਤੰ ਦੁਸਟ ਸਥਾ
ਸ੍ਵਜਨ ਹਾਦੁ ਖੰਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੇਭੀ ਤੰਤ ਨਿਰਭਯ
ਹਾਥਾ ਨਥਿ ਹੁਨ ਬਿਸਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਰ ਹਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੀ ਸੀਲੰ ਸਰਬ
ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨ ਹਾ ਸਰਬ ਕਰਤ ਬਮ ਮੰਕਰਤਾ
ਨਾਨਕ ਲੇਪਨ ਲਿਪੁ ਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ ਦੇ
ਦਹਨ ਹਸੀਤਲੰ ਥਾਵਨ ਚੰਦਨ ਹਾ ਨਹ ਸੀਤਲੰ
ਰੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨ ਹਾ ॥ ੩੯

ੴ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਮ ਗਾਮ ਨਾਮ ਧਾਨ ਸਰਬਤ੍ ਪੂਰਨ ॥
॥ ਗਾਨੰ ਸਮਵਖਸੁ ਖੰਜੁ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਵੈਰ
ੴ ॥ ਵਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ ਜੀਆ ਪੰਚਦੇਖ ਥਿਵ
ਗਤਿ ਤਹਾ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਲ ਪਮਾ
ਵਾਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹਾ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮਮਿਤ੍ ਸਤ੍
ਹਰਗਵੰਤਿ ਭਗਤਿ ਭਵਨੀ ॥ ਪਰੁ ਨਿਦਾਨ ਹਸੇਤਿ
ਸੁਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਰਿਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁ ਕਹਾ ਖਟਲ
ਖਣੁ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖ ਹਨਾਨ ਕਨਾਮ ਸਾਧ ਸੁਜਨ ॥
੪੦ ॥ ਅਜਾਭੇ ਗੀਤ ਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹ
ਰਹਾ ॥ ਤਤ੍ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰ ਹਨਾਨ ਕਸੇ ਗਹਰ ॥

ਆਪਤੇ॥੪੧॥ਛਲੀਛੁੜਕੋਦਿਬਿਘਨੰਅਪਰ ੨੦੭
ਧੀਕਿਲਬਿਖਮਲਾਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾ
ਨੰਮਦੰਮਾਯਾਥਿਅਪਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤਜਨਮਭਰਮੰ
ਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧਤੇ॥ਨਿਰਮਲੰ
ਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰ
ਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣ
ਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਕਰਣਕ
ਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੂਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਾਸ
ਅਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁ
ਨੰਪ੍ਰਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚੰ

ਕਹਾ॥੪੩॥ਵਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੀਮਹਾਂਦੁਖ
ਸਰਬਸੁਖਣਹਾ॥ਵਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤ
ਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹਾ॥ਅਸਿਥਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈ
ਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹਾ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਾਹਾਂਨਗਰ
ਥਾਸੰਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਦਿਆਸਾਧਸੰਗਮ
ਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਲੁ
ਲਚਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗਮੀਅਤਿ
ਬਲਨਾਥਹੁਮਰਦਨਹਾ॥ਗਣਗੰਧਬਦੇਵਮਾ
ਨੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਥਿਮੋਹਨਹਾ॥ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮ
ਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸੂਰਹਾ॥੪੫॥

ਕਾਮਨਰਕਬਿਸਮੰਬਹੁਜੋਨੀਕੁਮਾਵਣਹਾਚਿਤ
ਹਰਣਤੋਲੋਕਗੀਮੰਜਪਤਪਸੀਲਥਿਦਾਰਣਹਾ
ਅਲਪਸੁਖਮਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵ
ਣਹਾਤਵਭੈਥਿਮੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਿਓਟਨਾਨਕ
ਨਾਗਇਣਹਾ॥੪੬॥ਹੇਕਲਮੂਲਕੋਪੰਕਦੰਚਕਰ
ਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਥਿਖਦਾਂਤਜੀਵੰਵਸੰਕਰੋਤਿਨਿ
ਰਤੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹਾਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾ
ਤੰਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੋਅਧਮੰਨਰਹਾਦੀਨ
ਦਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਥ
ਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਕਾਲੀਪਟਸੰਗਸਿਰਸੇਰ

ਹਮਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਥ
ਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਮਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤੰਨ
ਚਦਿਸਟੰਨਚਥਾਂਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜ
ਟਾ॥ਅਕਰਣਕਰੋਤਿਅਖਾਦਿਖਾਵੰਅਸਾਜੰਸਾ
ਜਸਮਜਟਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿ
ਗਾਪਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹਾ॥੪੮॥ਹੇਜਨਮਮ
ਰਣਮੁਲਿਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾਹਾ॥ਮਿਤੰਤਜੰਤਿ
ਸਤੰਤ੍ਰਿਤੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸੂਰਨਹਾ॥ਅਵੰ
ਤਿਜਾਵੰਤਥਕੰਤਿਜੀਆਵਖਸੁਖਬਹੁਰੋਗਣ
ਹਾ॥ਕੁਮਭਯਾਨਉਦਿਅਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿ

ਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹਾ ਬੈਦੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਆਗਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੮॥ ਰੇਪੁ
ਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ ਰੇ
ਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਮੇਸਭਦੁਖਹਰੇ॥
ਰੇਸਰਟਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕ
ਰੇ॥ ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੀਤਿਨਾਨਕ
ਮਹਾਂਸਾਂਗਰਭੈਦੁਤਰਹਾ॥੫੧॥ ਸਿਰਮਸੁਕਰਖ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸੁਕਾਂਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹਾ॥ ਆ
ਤਮਰਖਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗ
ਸ੍ਵਰਹਾ॥ ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੁ
ਸਨਹਾ॥ ਕਗਤਿਵਛਲਾਨਾਥਨਾਥ

੨੦੮

ਸਗਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਮਚੁਤਹਾ॥੫੨॥ਜੇਨਕ
ਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਦਬੈਸਟੀ॥ਜੇ
ਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖੜਜੇੜੈਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰ
ਣੀ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਟ
ਤਜਫਰਰੇਗਣਹਾ॥ਤੇਨਕਲਾਮਸਥੀਭੈਸਰੋਵ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੋਯਣਹਾ॥੫੩॥
ਗੁਸਾਂਦੀਗਾਰਿਸਦਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤਜੀ
ਵਣਹਾ॥ਲਬਧੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸ੍ਵਛਮਾਰਗ
ਹਰਿਭਗਤਣਹਾ॥੫੪॥ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੋਲੀਕ
ਰਵਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹਾ॥ਸਾਗਰੰਲੰਪ੍ਰੀਤਿ
ਰੀਤਮਪਰਗਾਸਮੰਧਕਹਾ॥ਸਾਧਸੰ

ਮਰੀਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫॥ ੨੦੧੦
ਪ॥ ਤਿਲਕ ਹੀਣ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣ ਜਥਾ
ਰਾਜ ਨਹਾ ਅਵਧ ਹੀਣ ਜਥਾ ਸੂਚਾ ਨਾਨਕ ਧ
ਰਮ ਹੀਣ ਤਥਾ ਬੈਸਨ ਵਹਾ ॥੫॥ ਨਸੰਖੰਨ ਚਕ੍ਰ
ਨਗ ਦਾਨ ਸਿਆਮੀ ਅਸੁਰ ਜਰੂ ਪੰਗਤ ਜਨਮੀ
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਬੀਤਿ ਬੇਦਾਊ ਚਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਹ
॥ ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਹਾਂ ਅਚੁਤ ਬੁਝੈ ਤਿਨਾਨਕ ਬ
ਰਭਾਗੀ ਅਹਾ ॥੫॥ ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੀ ਸ
ਨਬੰਧੀ ਸੂਨ ਸਿਆਲਖਰਹਾ ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨੁ
ਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ ਪੰਚਤਸਕਰਹਾ ਹੀਤਮ
ਕਮਣੀ ਅਹੰਫਾਸਤੀ ਖਣਕ ਫਿਨਹਾ ॥

ਪਾਵਕਤੋਅਮਸਾਧਘੋਰਅਗਮਤੀਰਨਹਲੰ
ਘਨਹਾਭੁਜਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚ
ਰਣਸਰਣਿਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤ
ਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੰਗੋਗਖੰਡਣਹਾਸਾਧ
ਸੰਗੇਣਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਹਾ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੰਰਿਦਯੰਭੂ
ਮਿਵੈਰਣਹਾਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤ
ਸੂਜਨਹਾ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਿਘਟੰਤਿਸ
ਸਾਨਿਤਪੁਤੋਛਿਜੰਤਿਮਹਾਂਸੁੰਦਰੀਕਾਇਆਕਾਏ
ਕੋਨਿਆਗਸਤੋਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲ
ਨਿਤਆਸਾਥਿਮਿਆਥਿਨੇਦਾਕੁਮੰਤਿ

ਜਨਮਹਾਂਰਿਓਸਗਣਿਨਾਨਕਕਰਣਾਮਯਾਹ॥
੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਗੰਪਿਅਤੁਯੀ॥ਸ
ਤਹਤੰਪਰਮਥਾਟੀਅਵਰਤਏਥਹਸੁਧਅਛਰ
ਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿ
ਨਾਰੀਮਦੋਨਉਨਮਤੀ॥ਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣਹ॥
ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤਿਣਸਮਾਨਿਧਿਗੁਜਨ
ਮਨਹ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣ
ਤੁਯੀਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹਾ॥੬੩॥
ਤਿਣਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਗੀਅੰ॥ਬੂਡੰਤਤਗੀਅੰਉਣ
ਗੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੇਟਸੂਰਉਜਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰ

ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦੁਆਰੀ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸਿ
ਗਉਧਰਣੀ॥ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੂਰਣਹਾ॥ਅਤ
ਮਰਤੰਸੰਸਾਰਾਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹਾ॥
੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰ
ਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹਾ॥ਲਉਲਈਤਿਸਨਾਅਤਿਪ
ਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹਾ॥੬੬॥ਮ
ਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈਦੁਤਰਹਾ॥ਅਨੇਕ
ਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹਾ
੬੭॥

ਮਹਲਾ ੫॥ਗਾਥਾ॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ॥ ਕਰ ਪੂਰ ਪੁਰ ਪੁਸ਼ਰੀ ਧਾਪਰ ਸਮਾਨੁ ਖਵੇ ॥ २੧੨
ਮਲੀਣੀ ॥ ਮਜਾਰੁ ਪਿਰਵਰੀ ਧਨਾਨ ਕਮਥਿਗਰ
ਬੇਣ ਮਗਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਪਮਾਣੇ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ
ਦੀਪਲੇ ਅਸਿਖੰਡਣ ਹਾਗਛੇਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ
ਥਿਨਾਸਾ ਧੂਨ ਸਿਧਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਰੇ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਾਬਚਲੰ ਬੋਭਣੰਤਿ ॥
ਨਕਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ੩ ॥ ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ
ਮਿਤ੍ਰ ਬਾਂਧਵੁ ਹਾਲ ਬਧੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੂ
ਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭੁਜਣੰ ॥ ੪ ॥ ਮੇਲਾ ਗਰਸੰਗੇ
॥ ॥ ਮੁਖਿ ਰਖ ਸਿਚੰਦ ਨ ਹਾਨਿ ਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂ

१०९
ਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧ ਨ ਬੋਹ ਬੋ ॥੫॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਫਰੇ
ਪਾਲਕ ਬੰਮ ਬੰਮਾਨ ਮਰਦਨ ਹਾਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣ ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁ
ਖ ਪੰਥਾਲ ਹੰਥਾ ਬਡ ਕਰਮਣ ਹਾਰੰਤਾ ਜਨਮ ਮ
ਰਣੇ ਨਰਮਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰ ਭੂਰਿ
ਜੇਣ ਝੁੜੀ ਯੰਨ ਹਜ ਝੁੜੀ ਯੰ ਪੇਰੁ ਸੰਪਤਾ ਨਾਮ ਬਿ
ਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋ ਨਿਬਾਸ ਰੇਰੇਣੀ ॥
੮॥ ਭਾਵੁ ਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੇ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ
ਬਿਆਪਣ ॥੯॥ ਗਾਥਾ ਗੁੰਫਰੇ ਅਪਾਰੀ

ੲਥਿ ਰਲਾ ਜਨਹਾ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮਤ ਜਣੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਮੰਤ ਸਾ
ਧਿ ਬਚਨ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਬਿਨਾਸ ਨਹਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਪਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਦ
ਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹਾ ॥ ਜੇਣ ਮਧੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹਾ ॥ ਮੁਕ
ਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਪੰਥ ਰਭਾਗਣ
ਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਲਬਧੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕ
ਦੇ ਨਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਾਕਾ ਅਸਥਲ ਤੇ ਲੁਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸੋਈ
ਨਾਨਕ ਸਖਾਜੀ ਅਸੰਗ ਕਿਤ੍ਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਜ ਸੰਮਿ
ਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਹਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਬ੍ਰਿਦੇ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹਾ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ
ਰਤਾਰਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਰਣ ਬਿਸਰਣ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥
ਜੀਵਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਵਣਾ ॥ ਲਭਣ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬ ਲਿਖਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦਸ ਨਾਥਿ ਹੂਨ
ਭੁਲੰਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਰੁ ਤੀਨਿ ਵਾਰਣੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਪਾਤ੍ਰੁ
ਸੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਥ ਕਥ
ਰਮਣ ਸਰਣ ਸਰਬ ਤਜੀਅਣਾ ॥ ਤਬ ਲਗਣ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕਾ ॥ ਪਰਸਾਦ ਗਰਦਰਸਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚ
ਰਣਾ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧੀ ॥ ਸਿਧੀ ਸਰਬ ਕਸਲਣਾ ॥
ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬੰ ਪਗ ਪੂਰਬਣਾ ॥

ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣਿ ਗਵਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਉ ਧਰਣ ॥ ੨੧੪ ॥
ਹਾਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰ ਪੁਜਨ ਮਨ ਲਭੁ
ਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬੇਦ ਪੁਗਣ ਸਾਸਤਰੀ ਚਾਰੀ ਏਕੰਕਾ
ਰਨਾਮ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਕਲ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੀ ॥ ਬ
ਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋਤਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾ
ਮੰਉ ਧਰਣਿ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਏਹਾ ॥ ਲਬਧਿ ਅੰਸਾਸ
ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤ ਵਰਸਨਾ ॥ ੨੧ ॥
ਸਰਬ ਦੇਖ ਪਰੰਤਿ ਮਾਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਵਿਤੰਤ ॥
॥ ਲਬਧੇ ਇਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਣ
॥ ੨੨ ॥ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ ਤੇਹਰ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣ ॥
॥ ੨੩ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣ ॥ ੨੩ ॥ ਸ

ਖੇਟਥੈਟਰਤਨਰਚਨਕਸੰਭਰੰਗਣਹਾ॥॥ਰੋਗ
ਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨਕਸੁਖਨਸੁਖਨਹਾ॥੨੪॥ਫੁਨਹੇ
ਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਾਥਿ
ਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਗਝਿਗਹਿਓ
ਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾ
ਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਸੇਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨਾਨਕਬਲਿ
ਹਾਰੀਆ॥੧॥ਸੰਤਸਭਮਹਿਬੋਸਿਕਿਕੀਰਤਮੇਕਯਾਅਰਪੀ
ਸਭਸੰਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭਦਿਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਜੇਜਸੁਕੀਤਵਿ
ਛਾਣੀਐ॥ਹਰਿਹੰਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਸਾਜਨਪਾਈਐ
ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੰਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾਜਿਆ

ਸੀਗਾਰਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆਜੇਘਰਿਆਵੇਕੰਤੁਤਸਭਕਿਛੁ ੨੧੫
ਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹੰਕੰਤੈਬਾਣੁਸੀਗਾਰੁਸਭਾਬਿਰਥਾਜਾਈਐ॥
੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁਸਾਵਡਿਭਾਗਣਾ॥ਤਿਸੁਬਣਿਅੰ
ਹਭੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਜੋਹਾਗਣਾ॥ਹਉਸੁਤੀਹੋਇਅਚਿੰਤਮਨਿ
ਆਸਪੁਰਾਈਆ॥ਹਰਿਹੰਜਾਘਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤਸਭ
ਕਿਛੁਪਾਈਆ॥੪॥ਆਸਾਇਤੀਆਸਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ॥
॥ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਮੇਤਨਿਅਦ
ਗਣਬਹੁਤਕਿਅਦਗੁਣਛਾਇਆ॥ਹਰਿਹੰਸਤਿਗੁਰਭਏਦ
ਇਆਲਤਮਨੁਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਕਹੁਨਨਕਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰ
ਇਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਇਹੁਸੰਸਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਇ
ਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣਜਾਪੁਰਾਪਾਈਆ॥ਹਰਿਹੰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥
ਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਅੰਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੇ ਕੰ
ਠਿ ਰਤੀ ਨਿਪੋਖਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗ ਗਪਾਲ
ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂਰਿ ਧਸਿ ਧਿਨਵਨਿ
ਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿ ਸੁਸਦਾ ਕਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਰਤਿ ਅਗਵਣ
ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾਲਾਜੀ ਅਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ
ਦਰਬਛਿ ਝਕਤ ਛਾਕੀ ਅਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪ
ਵਿਤ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂਸੁ ਨ ਤੇਰੇ ਪੁਨੀ
ਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥ ੮ ॥ ਉਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ
ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹਦਿ ਸਿਰ ਮਕੈ ਬੀਜੁ ਲਿਖਾ
ਉਜੋਹਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪਾਇਆ ॥

ਮੇ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤ ਕਿ ਹੋਵੈ ਰਾਗੁ ਤਵ ਰਸ ਸਮਾਈ २੧੬
ਮੇ॥ ੮॥ ਰਿਠੇ ਸਭੇ ਬਾਵਨ ਹੀ ਤੁਝ ਜੇ ਹਿਅਾ ਬਧੋ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੋ ਹਿਅਾ ਵਸਦੀ ਸਘਨਮ
ਪਾਰਮਨੁ ਪਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕਸਮ
ਲਜਾਂ ਹਿਨਾਇ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰਿ ॥੧੦॥ ਚਾੜਿ ਕਚਿਤ ਸੁ
ਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨ ਚਾਹੀ ਮੇ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪਾਇਤਿ
ਸੈ ਕਉ ਆਹੀ ਮੇ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਟਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੰਦ ਜ
ਲਕਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੇ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ
ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤ ਅਨੁਪਮ ਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀ
ਮੇ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁਤ ਤੁਪਛਾਨੀ ਮੇ॥ ਚਿਤ
ਮਿਤ ਪਾਇਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ਹਰਿ ਹਾਂ ਚੰਦ ਲ

ਚੋਗਹਿਮਾਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਉਭੀ
ਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਗਨਿ
ਤਪੇਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ॥ਖੋਜਉਤਾਕੇਚਰਨਕਹਹੁਕਤ
ਪਾਈਮੇ॥ਹਰਿਹਾਂਸੇਈਜਤਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪਿਉ
ਪਾਈਮੇ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਣਬਿਹਾ
ਲਿਮਾ॥ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿਪਾਲਿਮਾ
॥ਰਸਨਾਜਪੇਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਈਮੇ॥ਹ
ਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿੰਦਗਇਦਿਨੈਦਿਨੁਪਈਮੇ
॥੧੪॥ਪੰਕਜਛਾਬੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੁੰਠਿਮਾਅੰਗ
ਸੰਗਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਠਿਮਾ॥ਹੈਕੋਓਮੇਸੁ
ਮੀਤੁਜਿਤੇਰੇਬਿਖਮਗਾਂਠਿ॥ਨਾਨਕਇਤਾ॥੧੫॥ਨੀਤ

ਨਾ ਬੁਝਿ ਵੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਝਿ ॥ ੧੫ ॥ ਧਾਵੁ ਉਦ ਸਾ ਅਨੇਕ ੨੧੭
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸੰਤਾਵੁ ਹਿ ਵੂਤ ਕਵ ਨ ਥਿਧਿ
ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ
ਮੇ ॥ ਹਾਰਿ ਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਈ ਪਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈ
ਮੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾ ਤਿ ਮੁਲੁ ਨਿਖਟਈ ॥ ਖ
ਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਗਧਿ ਕਦੇ ਨ
ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿ ਬੈਯਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵ
ਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀ
ਅਕਰ ਨਿਜੈ ਕਾਗੁ ਨਿਦ ਕਮੁਏ ਪਾਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ

ਕਤਹਿਨਹੀਸੇਵੀਐ॥ ਝੁਠੇਰੰਗਿਭੁਆਰੁਕਹਾਂਲਗੁ
ਸੇਵੀਐ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਗੈਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿਆ॥ ਹ
ਰਿਹਾਂਹਉਥਲਿਹਾਗੀਤਿਨੁਜਿਦਰਗਹਜਾਨਿਆ॥ ੧
੮॥ ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਥਿਕਾਰਘਨਾਮਹਾਂ
ਤੁਗੀਧਤਵਾਸੁਸਭਕਾਛਾਰਤਨੁ॥ ਫਿਰਤਉਗਰਥਿਗੁ
ਥਾਰਿਮਰਵਨਹਜਾਨਈ॥ ਹਰਿਹਾਂਹਰਿਚੰਦਉਗੈਪੇ
ਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥ ੨॥ ਜਿਸਕੀਪੂਜੈਅਉਧਤਿ
ਸੈਕਉਵੁਗਾਖਈ॥ ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਲ
ਉਭਾਖਈ॥ ਏਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਿਕਾਜਿਤੋਰੈਆਵਈ॥ ਜਾਵ
ਹਰਿਹਾਂਬਿਨੁਨਵੈਤਨੁਛਾਗੁਥਿਥਾਸਭੁਜਾਵਈ॥ ਨਪੀਤਿਪੇ
ਅਉਖਥਨਾਮੁਅਪਾਰਾਮਲੋਕਪੀਤੁ॥ ਚਰਨਕਮ
ਗਚੋਨਗਈ॥ ੩॥

ਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ॥ਜਿਸੈਪਗ ੨੧੮
ਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਹੀਪਾਵਣੇ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿ
ਨਜਿਹਰਿਰੰਗਗਵਣੇ॥੨੨॥ਵੇਦਾਸੰਦਾਸੰਗਇਕ
ਠਾਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦੁਆਏਗਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੇ
ਇਆ॥ਜੋਜੋਓਨਾਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹ
ਰਿਹਾਂਦੁਖਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥
ਚਉਬੋਲਾਮਹਲਾ ੫॥

੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੰਮਨਜਉਇਸੁਖੇਮਕੀਦਮਕਿਹੁਹੋਤੀਸਾਦਾ॥ਗਵ
ਏਕੇਸਰੰਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਿਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਯੇ
ਪਾਈਚੁਨਗਈਹੋਤਾ॥ਚਰਨਕਮ

ਲਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੁਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ
ਉਦਿਅਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁ ਧਾਰੁ ਰਮਾ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿ
ਰੰਮ ਕੈ ਗਨ ਉਦੈ ਕ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੀਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬੁ ਰੁਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵ
ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ
ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬਾ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮਖ ਕਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿਵਾਰਿ ਵਾ
ਰਿਦੈ ਉਸਰਬਾ ॥੫॥ ਮੂਸਨ ਮਰਮਨ ਜਾਨਈ ਮਹਤ ਹਿਰ
ਤ ਸੰਸਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰ ਝਿਓ ਮਿਥਿਓ ਉ
ਹਾਰਾ ॥੬॥ ਘਬੁਦ ਬੁਜ ਬਜਾਗੀ ਮੇਥਿ ਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿ
ਲਾ ॥ ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀ ਮੇਥਿ ਸਰਤ ਪੁਰ ਖੁਦਾਇ
॥੭॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਰ

ਕਥਿਰਹੀਥੁਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖ
ਘਾਟੀਉਚੈਘਨੇਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲਾ॥ਨੀਚਕੀ
ਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ॥੯॥ਕਮ
ਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰਾ॥
ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਡਾਰਿ॥੧੦॥
ਮਗਨਭਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰ
ਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਓਸਰਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮ
ਪਤੰਗਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਕਿ॥੮॥ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖਨਮਤਿਨਿਜਿਨੀਸਿ
ਤਿਭਤਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਾ

ਕਾਰਿਨਆਈ॥੧॥ਧਈਵਿਹੂਣਾਪਾਟਪਟੰਬਰਗ
ਹੀਸੇਤੀਜਾਲੇ॥੨॥ਪੂੜੀਵਿਚਿਲੁਰੰਦੜੀਸੋਹਾਂਨਾਨਕ
ਤੈਸਹਨਾਲੇ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਗਾਧੀਮੇਨਾਮਿ
ਗੰਗਿਬੈਗਗਾ॥ਜੀਤੇਪੰਚਬੈਗਆਨਾਨਕਸਫੁਲ
ਮਾਰੂਇਹੁਗਗਾ॥੪॥ਜਾਮੂਇਕੁਤਲਖਤਉਜਿਤੀ
ਪਿਨਦੇਦਰਿਕਿਤੜੇ॥ਬਾਹਮਣੁਬਿਰਬਾਗਇਓਜਨ
ਮੁਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਵਿਸਰੇ॥੫॥ਸੋਰਤਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀ
ਮੇਕਬਹੂਨਫੀਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾ
ਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੬॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਮੇ
ਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦਰਿਨਮੂਨਿਬ
ਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਦੇਹ

ਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ ਲਗਾਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ॥ ੨੨੦
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖਸਾਰਈ॥ ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ॥ ੬॥ ਕਰੇ ਸੁਚੈ
ਗਾਮਾਨਿ ਵਧੀ ਗਣਤਲਾਹਿ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹ
ਲਿਆ ਪੇਲੈ ਹੁਮਿ ਲਾਇ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿ
ਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇਈ ਸ
ਭਕਮਾਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੇਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਮਨਿ ਰਜਾਇ॥ ੭॥
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਸਿ ਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ॥ ੮॥ ਪਾਪੀਕ
ਰੇ ਹਾਵੈ ਹਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥ

ਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧਰਮਗਇ॥੮॥ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮਪਦਾਰਥਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕ
ਧਰਮੁਮੇਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਰਵਨੁਪੁਨੀਤਾ॥੧੦॥ਖੁਰਦੀ
ਕੁਥਾਇਮਿਠੀਗਲਦਿਕੁਮੰਤੀਆ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਥ
ਗੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ਸੁਤਕੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੇ
ਰਤੇਸਹਆਪੁਣੈ॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਰਾਧਣੀਸਿਉਅਠੇਪ
ਹਰਲਵੰਨਿ॥੨੨॥ਸੁਤਕੇਅਸੰਖਮਾਇਆਭੂਰੀ
ਕਾਰਨੇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੀਨਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥
੧੩॥ਮਿਗਤਿਸਨਾਪੋਖਿਕੁਲਟੇਵਰੈਨਗਰਗੀਧੁਧੁ
ਜਿਨੀਸਚਅਗਥਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰਥਾ॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਥਹਮੁਸੀ

ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਹਿਉ ਪਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੨੨੧ ॥
- ੧੫ ॥ ਦੂਜੀ ਛੋਰਿ ਕਵਾਟਰੀ ਇਕ ਸਮਝਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਿਣਿ ਲੁੜਦਰੀ ਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਹ
ਟੜੇ ਥਾ ਜਾਰ ਸਉ ਦਾਕ ਗਨਿ ਵਣ ਜਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵ
ਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਾਇਆ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਸਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਪੰਥਾ ਪ੍ਰ
ਮਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਟਿਰੇ ਗਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਾਇ ਕੈ ਪਉ ਦੇ ਨਰ ਕਿਅ ਧਾਰ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨ
ਹੁਨ ਵੀਸਰੈ ਮੰਗੈ ਟੀਮਾਣੀਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ
ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲ ਨ ਬੜੀ ਦੇ ਜਿ
ਚਰੁ ਆਪਕਿ ਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਥਾਥਾ ਨਾਨਕਾ ਥਾ
ਥੀ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ੨੦ ॥ ਖੰਗੁ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ

ਪਿੰਨਾਸਾਂ ਵੀ ਤੇਲਿ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂ ਦੀਆ ਪਵੇ ਲਹਾਂ ਸ
ਸਜਣੁ ਦੇਲਿ॥ ੨੧॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿ
ਰਿਸਾਂ ਹਾਂ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ ਸੇਹੀਅ
ਸਭਨਾਂ ਵਾਂ ਵੇਸਾਹੁ॥ ੨੨॥ ੫੭੧॥

ਮੁੰਦਾ ਵਟੀ ਮਹਲਾ ੫॥
॥ ਬਾਲਵਿਚਿਤਿ ਨਿਵਸਤੁ ਪਈਓ ਸਤਸੰਤੋਖ ਵੀ
ਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁ ਰਕਾ ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਸੁ
ਅਧਾਰੇ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਢੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾ
ਰੇ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖਉ ਰਖ
ਰੇ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿਤੁ ਰੀਅੇ ਸਭਨਾ ਨ ਕਬ
ਹੁ ਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਖੀਕੀ

॥ ਤੇਗ ਕੀ ਤਾਜ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮੈਂ ਨੇ ਜੋਗ ਕੀ ਤੇਈ ਮੇ ਨਿਰ
ਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥
ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮ ਤਿਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣ
ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਜੀ ਵਾਤ ਨੁਮ ਨੁਬੀ
ਵੈਹਰਿਆ ॥ ੨ ॥

੨੨੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਮਾਲਾ ਗਗ ॥ ॥ ਗਗਮਾਲਾ ਗਗ
ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗ ਨਾ ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿਆ
ਰਉ ਨੰਦ ਨਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗਗ ਭੈਰਉ ਵੈਕਰ ਹੀ ॥ ਪੰਚ ਗ
ਗ ਨੀ ਸੰਗ ਉਚਰ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥
ਗਗ ਹਿਥੀ ਗਲੀ ॥ ਪੁਨ ਅਸਲੇ ਖੀ ਕੀ ॥

ਭਈਥਾਗੀ॥ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਰੀ॥ਪ੍ਰਚਮਹਰ
ਖੁਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ॥ਬੰਗਾਲਮੰਮਸੁਮਾਧਵਗਾਵ
ਹਿ॥੧॥ਲਲਤਾਥਿਲਾਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀ
ਭਾਂਤਿ॥ਅਸਟਪੜਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾੜਾ॥
੧॥ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਅਲਾਪਹਿ॥ਸੰਗਰਾਗ
ਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿ॥ਗੀਤਕਰੀਅਰੁਦੇਵਕੰਧਾਰੀ॥
ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਂਚਉ
ਗਾਈ॥ਮਾਲਗਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ॥ਮਾਰੂਮ
ਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਥਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ॥
ਖਉਖਟਅਉਰਉਗਾਨਦਗਾਏ॥ਅਸਟਮਾਲਕ
ਸਕਸੰਗਿਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਓਓ

ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤਾ॥ ਉਰਹਿ ਤਾਨ ਕਲੇ ਲਗਾਂ ਇਨ ਤਾ
ਰਮਿਲਾਵੁ ਹੀ॥ ੧॥ ਤੇਲੀ ਗੀ ਦੇਵ ਕਰੀ॥ ਆਈ॥ ਬਸੰ
ਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ॥ ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ਲੈ ਭਾਰ ਜਾ॥ ਸੰ
ਗਿਲਾਈ ਪਾਂਚ ਉਆਰ ਜਾ॥ ਸੁਰਮਾ ਨੰਦ ਭਾਸ ਕਰਿਆ
ਏ॥ ਚੰਦ ਬਿੰਬ ਮੰਗਲ ਨ ਸੁਹਾਏ॥ ਸਰਸ ਬਾਨ ਅ
ਉਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕੋ ਮੇਦਾ॥
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰੇ ਮੇਕ ਹੋ ਸਵਾਰੀ॥ ਪੁਨਿਆਈ ਦੀ ਪਕ ਕੀ
ਬਾਰੀ॥ ੧॥ ਕਛੇਲੀ ਪਟ ਮੰਜਰੀ ਦੇ ਡੀਕ ਹੀ ਅਲਾਪਿ
॥ ਕਾਮੋ ਦੀ ਅਉਗ ਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀ ਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ॥ ੧॥ ਕ
ਰੰਕਾ ਕੁੰਤਲ ਅਉਗ ਮਾ॥ ਕਮਲ ਕੁਸਮ ਚੰ ਪਕ ਕੇ
ਉਗਾ ਅਉਕਾ ਨਰਾ ਕਲਾਨਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ

ਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਗਾਗਵੇਗਾਵ
ਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਰਾਟੀਕਰ
ਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪ
ਛੇਸਿੰਧਵੀ॥ਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਗਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾ
ਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸਾਰੰਗਿ॥ਸਾਰਾਚਾਅਉਰਗੋਰਗੋਰੀ
ਗਾ॥ਅਸਟਪ੍ਰਤਸਿਰੀਗਾਗਕੇਗੀਡਕੰਭੁਹਮੀਰਾ॥
੧॥ਖਸਟਮਾਮੇਘਰਾਗਵੇਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿ
ਬਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ਸੋਗਠਿਗੋਰਮਲਾਰੀ॥ਪੁਨੀ॥ਪੁਨਿ
ਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਉਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀ
ਨੀ॥ਅਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਧਰ
ਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜਥਲੀਧਰਨਾ॥

ਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਥਿਸਿਰੀਗਾਗਵੇਗਾਵ
ਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੀਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਗਾਟੀਕਰ
ਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪ
ਛੇਸਿੰਧਵੀ॥ਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਗਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾ
ਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸਾਰੰਗਿਸਾਗਚਾਅਉਰਗੋਰੰਗੀ
ਗਾ॥ਅਸਟਪ੍ਰਤ੍ਨਸਿਰੀਗਾਗਕੇਗੀਡਕੀਭੁਹਮੀਰੰਗੀ॥
੧॥ਖਸਟਮਾਮੇਘਰਾਗਵੇਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੀਗਿ
ਬਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ਸੋਗਠਿਗੋਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਪੁਨਿ
ਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਉਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀ
ਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਗਾਧਰ
ਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜਥਲੀਧਰਨਾ॥

ਧਾਰਾ॥ ਪੁਨਿਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰਾ॥ ਅਉਸਿਆਮਾ॥ ਮੇਘ २੨੪
ਗਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਖਸਟਗਗਉਨਿਗਾਇ
ਸੰਗਿਗਗਨੀਤੀਸਾ॥ ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਗਗੀਨਿਕੇਅਠਾ
ਰਹਦਸਬੀਸਾ॥ ੧॥ ੬॥ ੪੮॥

ਸਮਤੁ ੧੮੮੨ ਆਪੋਬੀਪੁਰੀਹੋਈਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਜੀ॥

226